

ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక

విషయాను క్రమణిక

Founder
K. Nageswara Rao

స్థాపితము
1908

సంపాదకుడు:
శివరెంక శంభుద్రసాద్

సంపుటము 53
సంచిక 46

19-8-59

వికారి శ్రావణ బహుళ ప్రథమ

విడివతి వేల 25 న. వై.
సంవత్సర చందా 13-0-0

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టిపేథి
మదరాసు-1.

ముఖ చిత్రం:

అసోసియేటెడ్ నీస్ ఎంటర్ ప్రైజెస్
వారి "పరపాండ్యకట్టబ్రహ్మ" చిత్రంలో

వ ద్వి ని

రాజధాని కబుర్లు — 8
ముఖానందలహరి — 6
విధినిర్ణయం — 8

కమలం - కనకం — 17
పప్పులెం ఎప్పుడు — 24
అశ్వమేధ — 26
నీనిమా — 32
ఆడవాళ్ళో వచ్చిన చిక్క ఇది 40
నక్షత్రఫలితాలు — 45
బాలసాహితీ — 48
బాలలసంఘం — 50
చదరంగం — 55
వనితాలోకం — 56
అరుద్రగర్భనుడికట్టు — 68
పుస్తక సమీక్ష — 64

ఉత్తరాలు

అతిశయోక్తి ఎవరిది ?

నాచడమీద వ్యాసాన్ని అతిశయోక్తి అని అక్షేపిస్తూ "సంగీత ప్రపంచంలో రామచంద్ర చిత్రల్కర్ తరవాత ఎవరన్నా" అని ఎస్. శేషగిరిరావు గారు యథాశక్తిగా ఇంకో అతిశయోక్తి విసిరారు. రవ్వన్ సారస్వతం గోగోల్ "కోటు" లోంచి, తెలుగునీమ పంగీతం రాజేశ్వర రావులోంచి వచ్చినట్లు, హిందీనీమ పంగీత నాచడలోంచి వచ్చిందనటం న్యూనోక్తిగాని అతిశయోక్తికాదు. ఆమాట కొన్నే కెంకరీ బైకిపన్, బర్మన్, మదన్ మోహన్ ఇత్యాదుల మాటేమిటి? అందు కనే "ఎందరో మహానుభావులు, అందరికీ నందనమూలు."

టి. వి. రావు-బొంబాయి.

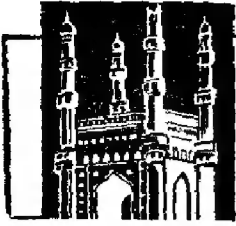
* * *

బాలసాహితీ

"బాలసాహితీ" నిలల శీర్షిక చాలా వాపుంది. కొని రెండు మూడు పేజీలతోనే ఆ శీర్షిక ముగిస్తున్నారు. అలాగాకుండా మరికొన్ని ఆ శీర్షిక పుటలు పెంపొందిస్తే, బాలల అందరి హృదయాలను "ఆంధ్రపత్రిక" ఆకర్షిస్తుంది. ఈ నానలహాస తప్పక పాటిస్తా "నిన్ను మనసు, ను."

హాస్యనటులు

హాస్యనటులపై వ్యాసాలు వదువుతుంటే ఎప్పుడో ఇరవయ్యేళ్ళకిందట నూజివీడులో వదువుకునేరోజులో టెంట్ నీనిమాలో వరసగా మాస్కో చాప్లిన్ చిత్రాలు జ్ఞాపకంవచ్చి మధురస్మృతులలో! వల్ల రవ్వన్ సారస్వతం గోగోల్ "కోటు" పోయాను. చాప్లిన్, మార్క్స్ (బురర్స్, లారెల్ ఎండి హార్టీ, చిత్రాలు చూడని తెలుగునీమ నిర్మాత లుండదనమంటాను. ఆ చిత్రాలు చూస్తూ ఈ నిర్మాతలు హాయిగా నవ్వుకోలేదా, మాస్కో తరవాతి అలాంటి చిత్రాలుతీసి తెలుగువారిని నవ్వించాలనే తపశ్రయమేవా కనీసం వారికి కలగలేదా, కలిగితే పుండెడు కన్నీళ్లు బండెడు పాదధూరితో మిళియించి ప చిత్రాలు ఎలా తీయగలుగుతున్నారా, తెప్పకోడగిన హాస్యచిత్రం (భరవాలేని హాస్యనటులుండి మాడా) ఒక్కటి ఎందుకు (ఎవ్వరికీ జ్ఞాపకంలేని "తాడు మాడు" మినహాయించి) తీయలేక పోయారా అని అక్కర్ల విచారం కలుగుతోంది. 'హాస్య చిత్రం జనానికి నచ్చవు' 'జబ్బురాదు' 'సెంటిమెంటు ముఖ్యం' లాంటి 'కౌన్సిల్ సాకులు' కాక మరో సమాధానం ఏదైనా వి తెలుగు నిర్మాత అయినా మీ పత్రికా ముఖం నా దిశగానీగే దిశలోకి వాగు.

రాజధాని కబుర్లు

తవకే

“విద్యయొసగును వినయంబు...”

అన్నాడు భర్తృహరి అనే పెద్దమనిషి ఒక సారి. అన్నదేదో, ధీమాగానే అన్నాడు. కాని, అతని జీవితకాలం నాటికి ఆంధ్రప్రదేశ్ విద్యాశాఖ ఇంకా అవతరించలేదు. అతడు మనవిద్యాశాఖను చూస్తే తన అభిప్రాయాన్ని మార్చుకుంటాడా లేదాలనేది సమాధానం లేని ప్రశ్నగా విగిలిపోతుంది—ఎల్లప్పుటికీ!

ఈ వాక్యాలు చదివి, మన విద్యాశాఖాధికారుల దృష్టికి విషయం అనేది కనపడదని నేను భావిస్తున్నానని మీరు అనుకుంటే పొరబడదు—విద్య కాదు. విద్యాశాఖను అందరూ అదేసరిగా యెం

దుకు అడిపోనుకుంటూనే వెలియుదు అని కాదు—వాడు, విద్యాశాఖాధికారులతో కూడా! కట్టెల వెంకటాపురం సంగతి పూర్వకము ఉండికదా? స్వతంత్ర కాపన పట్టణము శ్రీ బసవ మనయ్య మొదకు జిల్లాలోని కట్టెల వెంకటాపురం అనే గ్రామములో ప్రజలు పాఠశాల కౌవాలని మహాబల మెట్టుకున్న మాట వాస్తవమేనా అని ప్రశ్న పంపాడు గతి సంకల్పిరం. ఒక కాపన పట్టణము ప్రశ్న పంపితే—ఫెల్సు వెనుక్కుంటూ ఆరిష్టం చేస్తే బాగుంటుందా? మెన్ జిల్లాలో అసలు కట్టెల వెంకటాపురం అనేదిలేదని సమాధానం పంపించాడు ఆ జిల్లా విద్యాశాఖాధికారి—ఎంగు కయినా మంచిది!

ధారత స్వాతంత్ర్యజనకుడు

మీ దాను, ఇలియట్ రోడ్ రీచలో, పరిశీలించి మహాత్మాగాంధీ విగ్రహం నిర్మించు.

చరిత్ర పుటలో పచారు చెయ్యడానికి వెలిపాయింది హైదరాబాదు ప్రభుత్వం-1956 వ సంవత్సరంలో! మీరూ నేనూ బకే ఆ ప్రభుత్వాన్ని అప్పజే మరచిపోయే వాళ్ళం. కానీ డి. పి. వి. కాళు మొన్న మొన్నటివరకు 'హైదరాబాదు ప్రభుత్వం' అని నుడుటిమీద రాసుకు చిరాగతిగీర్తీ కూచుంది. రాజధాని కబురలో ప్రస్తావించాంగదా ఆ విషయం? ప్రస్తావించిన తర్వాత - కొలిపోదు రాయించి ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వంలో భాగంగా మారింది. విద్యాశాఖవద్ద వినయంలేదని, అధికారపాటు సరిదిద్దుకోవని భర్తృపూరి గర్భిత్రువులు కూడా అనడానికి వీలేదు.

ఉదాహరణకి వినండి, పూర్వం మదరాసు ప్రభుత్వం తోజాలో విద్యాశాఖ ఏదైనా మార్పులుచేస్తే - మార్పులు అమలు జరపడానికి మూడు సంవత్సరాల గడువు ఇచ్చేది. విశ్వవిద్యాలయాలు అసమం రెండు సంవత్సరాలు గడువు ఇచ్చేవి. అంత జాగ్రత్త వహించడం ముసలితనపు లక్షణాలని, సరదాగా ఉండాలంటే చక్కదక్కా మార్పులని మన విద్యాశాఖ గమనించింది. మార్చినది బాగుండకపోతే - మళ్ళీ మార్పుయ్యచ్చుదా? అది బాగుండలేదని మరల రెనా అంటే - మళ్ళీ మార్పుయ్యవచ్చు. ఈ పద్ధతి చాలా సందాగా ఉంటుంది. తండ్రి! కొడుకూ, గాడికథ జ్ఞాపకం ఉండికదా?

విశ్వవిద్యాలయాలు నిర్వహించే ప్రీయూనివర్సిటీ పరీక్షకు నిర్ణయించబడిన భాషావాచకాలే పన్నెండవ తింకరికి వరిస్తాయని విద్యాశాఖ పాఠశాల లన్నింటికీ

ఒక సర్వ్యుల్ పంపింది. హిందీ పుస్తకాల విషయంలో - మీరు పాఠాలు చెబుతూ ఉండండి. ఆ పుస్తకాలలో కొన్ని పాఠాలు సిలబస్ లో ఉండవు. ఆ వివరాలు తరువాత పంపిస్తాం' అంది విద్యాశాఖ. విద్యాశాఖ చెప్పిన తర్వాత తప్పకుండా? రాజధాని నగరంలో పాఠశాలల అధికారులు ఆ హిందీ పుస్తకాలు-ప్రాజా, పాయిట్రీ, నానదీ లేలు-మూడూ నిర్ణయించారు. పిల్లలందరూ పుస్తకాలు కొన్నారు. పాఠాలు ప్రారంభమయ్యాయి. కొన్ని పాఠశాలల్లో మానీక్ పరీక్షలుకూడా పూర్తయ్యాయి. ఇప్పుడు విద్యాశాఖ మళ్ళీ ఆ తిర్క్కులు వారి చేసింది! 'ఆ పుస్తకాలు కాదు. ఈ పుస్తకాలు కొనండి' అంటూ. విద్యార్థులకి ఆరేడు రూపాయలు ఖరీదుచేసే పుస్తకాలు నవ్వం! ఉపాధ్యాయులకి ఒక నెల తేతం నవ్వం-అదే తేతంతో మళ్ళీ చెప్పాలిగదా సిలబస్ అంతా? కానీ ప్రచురణకర్తలు కొందరు, విద్యాశాఖలో కొందరు బాగుపడతారు. విద్యాశాఖ పాఠపాట్లు దిద్దుకోవని ఎవరు ఆశేది?

ఒక మగవాడుగానీ, ఒక ఆడదిగానీ మీకు రాజధాని నగరంలో కనపడి, మిమ్మల్ని 'మలయన్ కమ్యూనిటీ'ని గురించో, 'అస్సీ' రియన్ కమ్యూనిటీని గురించో ప్రశ్నిస్తే మీరు పరిహసించకండి. అతిథుగానీ, ఆమెగానీ రాజధానినగరంలో ఉపాధ్యాయ వృత్తిలో ఉండి, ఉన్నత తరగతులకు 'పోవర్ ప్రడీస్' బోధించవలసిన దురదృష్ట పరిస్థితికి లోనుకావలసి వచ్చిన వ్యక్తి కావచ్చు. కన్నీడంటే కార్పండి! పడకొండు పన్నెండవ తింకారులకు పోవర్ ప్రడీస్

వచ్చే వారం:
అధికారి (కథ)
రచన: రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి.

సిలబస్ నిర్ణయించిన విద్యాశాఖ, పుస్తకాలు నిర్ణయించడంగానీ నూచించడంగానీ మరచిపోయింది. ఈ సిలబస్ లో 'ఎస్ టెక్నో పీడియా' బిటానికా' సేకరించిన విషయాల కంటే ఎక్కువైనాయి. పాఠశాల విద్యార్థుల విద్యాభ్యాసములు పెంచాలిగదా మరి? ఈ మిష్టక తరగతి విషయంలో పోవర్ ప్రడీస్ పుస్తకాలు రెండున్నాయి. ఇంకీ షుకు ఒకటి, తెలుగుకి మరొకటి. రెండింటికీ సంబంధం లేదు. చాలమే ధావల వ్యవస్థ విద్యాశాఖ- కార్యక్రమ నిర్వహణాపద్ధతి చూసి ఆనందించండి. వచ్చే వారాల్లో- ఇంకా ఇంకా అనందిద్దాం.

హోసూరు-మైసూరు
రాష్ట్ర శాసన సభ ప్రతి నమావేళానికి ఒక ప్రత్యేకత ఉంటుంది. గత జూలై 27 తేదీన ప్రారంభమైన నమావేళానికి గవర్నర్ల నమావేళం అంటే ఒక విధంగా ఉచితంగా ఉంటుంది.

గవర్నరు శ్రీ సచార ఈ సమావేశం ప్రారంభించారు. సమాజంగానీ! గవర్నర్ బూర్గుల నేటికీ కేరళలో కేంద్రం కోర్కె కలిగించుకున్నందుకు నిరసనగా దాదాపు 94 గురు ప్రతిపక్ష సభ్యులు శాసన సభనుంచి నిష్క్రమించారు. గవర్నర్ గాడితే అయచిరింగా నాగార్జునపాగర్ డాక్టర్లును గురించి ఇచ్చిన సలహా శాసన సభ్యులకు ఆందోళన కలిగించింది. గవర్నర్ పటాస్కర్ అడిగినా కూడా హోసూర్ విషయంలో ఇవ్వని తీర్పునుగురించి శాసన సభ్యులు తమ నిరసన తెలియచేచారు.

హోసూరులో తెలుగువారు అధిక సంఖ్యాకులు. వేపపరీ ఫిర్కా హోసూరులో ఉంది. అది కృష్ణగిరి తాలూకాలో నాలుగు దశాబ్దాలక్రితం చేర్చబడింది. ఈ వంకరే ఆంధ్ర ప్రదేశ్ కి హోసూర్ కి మధ్య ఆంధ్రతర ప్రాంతాలనా, యని మదరాసు అబద్ధమూడింది. ఈ అబద్ధం ఎంతవరకు అబద్ధమో శ్రీ కళా వెంకటరావు పటాస్కర్ కు నీయమించాడు. ఎవే హోసూరు త్రిభాష ప్రాంతం అనే వంకతో మైసూరుతో మాటాడ్డం

కని విని యెరుగని ఘనమైనపు స్తకసమీక్ష పోటీ
ఆగస్టు 31 దాకా గడువు వెలచబడింది.
దేశం నలుమూలలనుంచి వివరీతంగా వచ్చిపడుతున్న విజ్ఞప్తులనుబట్టి ఈ పోటీ గడువు పెంచబడింది. ఈ కొత్తగడువుతో సరి.
ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ మరి ఇది పొడిగించబడదు:
ఇంగుకు మీరు చేయవలసిందల్లా ఇంతే—దక్షిణభాషాపుస్తకసంస్థ సహకారంతో ఇప్పటివరకూ ప్రచురితమైన 80 తెలుగు పుస్తకాలలో దేనినైనా ఒకదాన్ని సావకాశంగా చదివి సంగ్రహ సమీక్ష వ్రాసి పంపండి. బహుమతి గడించండి.
మొదటి బహుమతి రు. 100-00 మూడవ బహుమతి రు. 25-00
రెండవ బహుమతి రు. 50-00 25 అదనపు బహుమతులు, తెలుగు. 5-00
బహుమతి గడించిన మొదటి యాడుసమీక్షిలూ ఆంధ్రన రప్త్రికలో ప్రకటించబడుతాయి. వివరాలూ, నిబంధనలూ కావలీస్తే, వెంటనే మాకు వ్రాయండి.
ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, రాష్ట్రపతికోడ్డు, సికింద్రాబాదు.

ము కా న ం ద ల హ రి

(గతవారం తరువాయి)

ఎంత స్నేహం అయితే ముటుకు ఇలా స్వగమాలాకా తరిని తరిని అప్పుల బడుగుతాడుటోయ్. ఇదెక్కడి స్నేహం. అన్నాడు ముసలముగారు వారం రోజులు ఎలా చించి.

గుర్నాధం మందహాసం చేశాడు. **మ.** నాన్నా నీకేం తెలుసు నీ అప్పారావునా? అంది ఆనవు. అప్పారావు ఒక మనిషిలో పది నిమిషాలసేపు మాటాడటాడా దమ్మిడి అప్పు అడుక్కుండా వెళ్ళి పోయి ఎదటివాణ్ణి చితకొట్టేసిన సందర్భాలున్నట్టు చరిత్రలో దాఖలాలున్నాయి. పది నిమిషాల మాటాడి కేవలం ఒక్క దమ్మిడియే అప్పుచ్చుకు అనతివాణ్ణి చితకొట్టేసిన రోజులూ ఉన్నాయి. అతను ఎప్పుడు ఎక్కర్ని ఎంత అడుగుతాడో ఎవరి దగ్గర ఎంత ఎలావుచ్చుకు చక్కాపోతాడో అతనికి తెలియాలి. అతనికి తెలియకేమీ గూడా. ఆ ఋణాలిల మనకి అర్థంకాను. మనజేముంది. మనమంత నిమిషమీత్రులం కేవలం అప్పిచ్చే క్వాలిఫికేషన్ ఉంటే చాలు. ఒక్కొక్కసారి అదీ లేకపోయినా సరే, ఆ సదుపాయంకూడా అతడే చేసిపెడతాడు. నాన్నా! నీకు తెలుసో తెలిసోగాని ఇండెయ్ గవర్న మెంటు వాళ్ళు, ఇంకా చిన్న సర్కార్ల వాళ్ళు, రిజర్వు బ్యాంకువాళ్ళు, జేకేఎంవీదా విదేశాల మీదా అప్పులు నోలు కోవాలంటే బాంకిలవాళ్ళు డిపెండర్లు ఫోట్ చెయ్యాలంటే ఓంప్రథమంగా ఇతన్ని ముందుసలవో అడిగి గాని మరొకపని చెయ్యరట. ఫోర్ రాక్ ఫెలరు, కెబిలెరు, సి. డి. కేమిఫ్ విళ్ళంతా కూడా ఇతనికి ఉత్తరాలు రావటం. కొండొకంటికి తెలియకుండా ఇతని యాముకవచ్చి సలహా చెప్పమని అడిగి నిలిపోతాడట. అప్పారావు కొత్త రూపాయి నోటులూ ఫోర్ ఫెర్ లాడుతూ ఉంటాడు. కాలరావం పట్టిన దపాకేజి లాంటి మానస గుడ్డలూ, బడిపంతులుగారి చెబుదళ్ళలా చిందర వందరగా ఉండేజాట్లూ, అప్పు తెచ్చిన విచ్చు రూపాయలూ మెరిసే పతి కాయలాటికట్టూ అప్పులివ్వగల వాళ్ళందరినీ చేపలా ఆకర్షించగల ఎరలాటి మరుకన చూపులూ అతినూ, బాంకిలవాళ్ళకి కోపిష్టివాడి జవాబులూ పొట్టిగా టూకీగా వుంటాడు. మొత్తంమీద అతని మోహం ముప్పావలా అరణాలూ ఉంటుందని అతనికి ఎప్పుడూ అరికే అప్పు ఇచ్చే మిత్రుడు అభినంద

అప్పారావుకి అప్పులు చేయడం ఉన్న పాలతో పెట్టిన విద్య. అతని పుట్టకలోనే, వాళ్ళనాన్న ఉన్న పొరుగింట అప్పు తెచ్చి పటించాడు. ఏడేళ్ళొచ్చేసరికే వాళ్ళనాన్న బళ్ళోవేస్తూ పలకలూ ఎక్కాల ముక్కులూ వంచి చెట్టబోయేవరకూ, ఎవరో వచ్చి ఎందుకయ్యా ఇంత ఖర్చు అన్నాడట. నేను గబ గబాబడి చదివేసి పేద పోరిను బాణ్ణయి పోయాకా నేమో పోలు రూపాయలు సంపాదించి అప్పు తీర్చేస్తానుగా అన్నాడు అప్పారావు. పువ్వుపుట్టగానే పరిమళించింది అని పరస మాడారు అప్పారావు. నకుడు అప్పుల స్వామి మిత్రులంతా. అయితే అండాకా ఈ నానాకీ తీరదా వివిధ అన్నాడు ఆనాటికి అప్పల్లామికి అప్పు సరిపాదన విక్ర మోహం పెట్టి

* * *

అయితే ఇంతకీ వాడు వాయెదుట పడజేం—చెప్ప. అలా మనీ మనీ నవ్వులు నవ్వుకుంటే ఎలా అన్నాడు ముసలముగారు.

ము త్త హ డి వెంకటరమణ

ఇంత నేపూ ఆయన ప్రజామీద జనాంతికం డైలాగు చెబుతున్న వాడి పక్కనటు డిలావెం చెయ్యడానికి పాలుపోక మట్టకాలు కుకూచున్నాడు. గుర్నాధం చిరునవ్వునవ్వాడు. 'నాన్నా అప్పారావేగనక నీఎదటపడి అడగడం జరిగితే మనిషిరం ఇలాముక్తాళ్ళు ఇద్దామావడా అని ఆలోచించడానికి తెలిపే ఉంతేది కాదు. అతను నుడిగాలిలా వచ్చిపడి అడుగుతాడు. అతను వెళ్ళిపోయాక గాని, నవ్వరినికి ఇండాకళి అప్పిచ్చావ నీ, ఇంతమొత్తం ఇచ్చావనీ నీకు తెలిసే తెలిసె. అంచేతఅతను రావందుకు ఆనందించు నానా అంది గుర్నాధం చిర్చివ్వు. ఎక్కడో అసాధ్యుడలే ఉన్నాడే. ఇలాటివాళ్ళు నీకలా తిలపవడాకోయ్ అంది ముసలముగారి (పొగ) కి నీట్టూర్పు. ఇతన్ని తండ్రికి కడుగు చెప్పేవికావు. చెబితే విదారు మాటలతోమాటు భానుమతి మాట రాకతప్పదు. అసలు. గుర్నాధం ఫోర్ వియ్యో వదులుతున్న పుకు మాటిమాటికీ ఈమాటే వచ్చేది. అప్పల్లా అప్పారావు అనుకోకపోతే

కునేవాడే. కారణాలు తెలిచిన కొత్తలో ఇంకా అప్పుడే నెకండియర్ ముడెంబ్లొ ఫస్టియర్ లో (మేమతెలుస్నీటికి తరువాయిలు రానూ సకేమలు పొగడి మూ ద్విగుడేశ్వర ఉత్సాహాలతో జరిగిన కథలను కొనసాగిస్తున్నారు. నీతలూ సరోజలూ కనబడగానే లాస్టియర్ మీకు కారణమింది బహుంధాదాకా పాయంవచ్చిన వాడిని అంటూ పరిచయాలను తిరిగి గురుకు తెనున్నాడు. ఒక పాయం కాలం వెళ్ళే అందిరు ఆధ్యాపలో ఉండేగా ఎక్కణ్ణిందో అప్పారావు బయల్దేరి వీరాభిమన్యుకులూ ముందుకుపోతున్నాడు. ఒక్కొక్కటి పలకరించి ఒక చులో (రెండు రూపాయలు) చులో చులో (నాలుగు) చులో కులాసా (ఆరు) అంటూ లెక్క ప్రకారమే లెక్కనందు కుంటూ ఒక వరస పూర్తిచేసి చివరకొచ్చే వరకూ-అప్పారావుకి అప్పిచ్చిన మహామృదోకడు కూరింగా కర్కశంగా కఠినంగా ఆపశంగా అతన్ని నిల్వన పశంగా వంటి నున్న డబ్బులతో వోలిచేసుకుని పొమ్మన్నాడు.

అప్పారావు నిరుత్సాహపడ్డాడా? లోకమీద అందరిలా అతన్ని తిట్టు గున్నాడా, కించపాడా, ఆఖరికి అరిగిమీద నిల్వన్న పశంగా - "కూర అప్పులవాడు" అనే ఒక లావుపాటి సాంఘిక నాటకం గాని, చచ్చు సంభావన ఓ తెలుగు సినిమా (వెదమళ్ళు ముద్దు) డైలాగు గాని రాసి పాతకాడా? లేదు. వాటిన్నీటికి తెములేదు. అరెంటుగా అట్టిందటే లవర్స్ డెన్ లాడిలోకి పోయిపడ్డాడు. అక్కడ సనాభా అంతా కారేటికి సెలవుపెట్టి మరీ ఫీలవుతూనే నేపథ్యపాటలు పాడుంటున్నాడు.

చులో కులాసా? అన్నడు అప్పారావు ఉత్సాహంగా కళ్ళు చికిరించి.

ఎవరూ కులాసాగా లేరుగా ఇది పని గాదనుకుని, అక్కడున్న అక్కడలేని వాడి నిల్కచొక్కా (చొక్కాఉండే, అందులో కాలీలేదని గ్రహించ (పార్స)లో ఎక్కి పోయి వీధినపడి ఒకగొప్ప వాడి దగ్గర అప్పుడేగ పోయాడు మాదావుడిగా. దారిలో ఇంకా బాంకిలవాడు కనబడే సరికి తప్పించు కునేందుకు మార్గంతిరం తోచక 'మూర్ఖా' తరాన్ని బట్టి పరుగెత్తాడు కొంతదూరం పోయేసరికి జేబులు తిడుముకుని అగ నా దగ్గర డబ్బుంది అప్పెందుకుటా అనుకుని ఆశ్చరపడి లేచి ధారాళంగా దాన గర్భాలా యజ్ఞ యాగాలూ

లెక్క పెట్టినా సర్వం స్వామంచేసేవచ్చి లాగునను తోడుకున్నాని నాచొక్కా ఏది తోయి వాటి మెవర్ వేర అని గావుకే పెట్టాడు. యావ మేట్కొంతా ప్రేమ సీమలోంచి ఒక్క సారి బారిపడ్డారు గదిలోకి ఎవరో వలటి పాటివాడు చూడావుడిగా వచ్చి తోడుకున్నోయినట్టు లీలగా నురు అని, ప్రేయసిని ఏమంత గాధంగా ప్రేమించలేని వాడొకడన్నాడు. అంతలో కే ఇంకోమిత్రుడు అడై వెళియిమిద నా చావుకావచ్చి సర్వం నుమా సర్వం నుమా ఎవడో నీడొక్కా మొక్కా దాకా తొడిగేసుకు మరీ, అంగులూని డెబ్బంతా తగల తెట్టెనున్నా...కు...కో...య్ అని, ఓ నిమిషంమార్పుపోయితిరిగి వచ్చాక బానుమతి మిడిలాండే కేళింది అని కన్పించిందా చెప్పి, పోయాడు. సర్వాధం గుండే ఉభేయమిది. ఇప్పుడెలాగా కొంప మునిగింది. భానుమతి మిడిలాండేకి వెళ్ళినపుడు తనువెళ్ళకపోతే ఇంకేయింది! చొక్కా లేను. ఈ పాటికి అంగులూ డెబ్బు ఉండెను. నీరుగారి పోయాడు. ఎవరైనా ఓ చొక్కా రెండూ పోయి అప్రవ్వడన్నాడు. చొక్కాలున్నాయి కాని, ఎవరిదగ్గరా డెబ్బు లేను. ఇళ్ళ దగ్గర్నించి మనియార్దొచ్చి అప్పుడే మూడు గోడలు అయింది: ఇంకా యొక్కడ డెబ్బులు.

సర్వాధం చూడావుడిగాకంటికి వదలుగా ఉన్న రెండుమూడు చొక్కాలు తోడుకున్న అప్పారావుకోసం బయల్దేరాడు. డెబ్బులేకపోయినా చొక్కాముఖ్యం అది లక్ష్మీవద్ద. అదివేసుకునప్పుడే భానుమతి తోలిసారి నర్పించి. “అసెల్లు చొక్కా అబ్బాయిలేదూ” అని ఎవరితోనో అంటూ ఉండగా తనువిన్నాడు.

పొద్దు దగ్గర దొరికాడు అప్పారావు. ఎవరో నుడివాడికి రూపాయి వాసమిచ్చి భోరునపెట్టి పుణ్యంగడించాలన్న ఆధ్యాత్మిక చింతకొద్దీ, తనదగ్గరమిగిలినది రెండు రూపాయలనోటు అయినంగనల “మీదగ్గర రూపాయందా?” అని అడిగాడు.

అప్పుడునుకున్నాడన్న అపోహతో అతను తలతాటించాడు. అలాకొడు ఘరవారేదని ఇతను బలవంతంపెట్టాడు. గొడవయేసరి ఎవరో రాడి వచ్చి నుడివాడికి డెబ్బు దోచుకుంటున్నావా అని కేక వేసి అప్పారావుచేతిలో రెండు పట్టుకు ఉదాయించేశాడు.

సర్వాధం నోరెరి ఒరయ్ అనే లోగానే, అప్పారావు అప్పు వమాలు చేసి నంత మరుగ్గా ఇదంతా జరిగిపోయింది.

సర్వాధం అప్పారావుని రిట్టిపోగాడు. ఇప్పుడు నీమూ కళ్ళకపోతే ఎలా అన్నాడు. బళ్ళడంఎలా? అనికూడా అన్నాడు.

అప్పారావు అతన్ని ఓదార్చి, అతని

చొక్కా అతనికిచ్చి, అతను తోడుకున్న చిన్నదాంటా తను నరుకుని పదే చెబతానని కొంచెం అసింట్లాడన్న హాస్టలుకు వారి తీకాడు. ఆ హాస్టలు గదులో అప్పారావు మిత్రులు—అప్పు రిచ్చేవాళ్ళు, ఇవ్వనివాళ్ళూ చెలా చెడుగ్గానో ఉంటారు ఆ గదులోనే అప్పారావు తన చొక్కాలు కొన్ని స్టాండులికి తగిలించి ఉంచుతాడు. వాటి పరగానో చిరగా ఆ చొక్కాలు తోడుకున్న వాటిలో వెళ్ళి ఎవరి దగ్గరనా అప్పు చెయ్యకవచ్చు. అలాబప్పుకు అప్పారావు జేగలా వాడిమిద వారి ఇది నా చొక్కా తోయి అని గావు కేక పెట్టివున్న విధంగా అది ఇవ్వకు చక్కా పోయి నిమగ్నంగా కేబులో తడివిమానుకోసం పరిపాటి. ఒక్కసారి ఆయా నేనాలు డెబ్బుతోడన, ఆ చొక్కాలను గదిలోనే స్టాండుకు తగిలించి ఉంచుతాడు. అప్పుడు సరేసరి. డెబ్బునుటుకు తీసుకుని చొక్కా అట్టేపెట్టి చక్కాపోతాడు. ఇవారే సర్వాధాన్ని నీమూకి తీసుకళ్ళబాగ్గెత్త మిదవేసుకుని అతను హాస్టలులో ఒకరొండు కొట్టి చూశాడు. తన చొక్కాలు నాలుగూ పత్రాలేవు. బహుశా డ్యూటిలో ఉండి ఉండాలి అని వివరించాడు అప్పారావు.

అసూరించాయి అని విసుక్కుని టైమే పోవోంది అని చేతికానివాడి శివతండనం ఒకటి చేశాడు సర్వాధం.

ఇక లాభం లేదని, పద హేలుదగ్గర కల్దం ముంగు అన్నాడు అప్పారావు.

గేటులో టిక్కెట్లు దొరక్క వచ్చే సున్న ఒక నుబ్బారావు కాలన పట్టుకుని “అవునుగాని ఒకే సువ్రా—” అనే వరకూ అతను కేబులో రూపాయ ఇచ్చేసి రెంలే ఉండి బ్రవరి అని తప్పుకు పారి పోయాడు చొక్కా చేతి మడతలో పది రూపాలకొగి తన్నీ పరావర్తించుకుంటూ

ఒక ఉపన్యాసకుడు భూత దయను గూర్చి చెబుతున్నాడు. “మనం పశుపక్ష్యాదులనే కాదు నూత్నజీవులను కూడ, ఈగలు, చీమలు, వాటిని కూడ బాధించరాదు. ఒక్కచీమను చంపగలంగాని దాన్ని బ్రతికించ గలమా.” ఇంతలో ఆయన మెడమీద చుర్రున కుట్టిన దోమను చెల్లున చేత్తోకొట్టి నలిపి అవతల పారేశాడు.

ఇంకో పదినిమిషాలలో మరో రెండు రూపాయలు తెచ్చాడు అప్పారావు.

ఎక్కడినిరా అన్నాడు సర్వాధం. నీత ఇచ్చింది. నీతా? నీత నీకు తెలుసా! అన్నాడు సర్వాధం హుమరుగా.

నాకు పరిచయంలేదు. నీకు తెలుసుటగా. నీక్కావాలని చెబితే రెండు ఇచ్చి, చాలా అనికూడా అంది పాపం అన్నాడు అప్పారావు విసయంగా.

సర్వాధం హెజంవలో పోల్ నాల్ రికార్డు బద్దలుకొట్టేసేవాడేగాని అంతలో గేటులో భానుమతిని చూసి, తననీతి తలచుకుని దిగాలుపడి కుంగిపోయి స్తంభశాలా బెంచీమీద కూలబడిపోయాడు.

అదేవిట్రా అకోకవనంలో నీతమ్మ తారి పోజా నువ్వునా. లే. టిక్కెట్లు కొందాం అన్నాడు అప్పారావు.

అంతలోనే రూపాయిపావలా గేటు దగ్గర కలకలం బయల్దేరి ఆక్కడి క్యూ దివాలా ఎ తినవాడి పగులులా చిలికి చెల్లా చెదగై పోయింది.

డెబ్బున్నవాళ్ళూ, భానుమతి కోసం కాక సినిమాకోసం వచ్చేవాళ్ళు నై టిక్కెట్టుకు ఎగబడున్నారు. భానుమతి అలచాటు ప్రకారం చెరిక తెతో కలిసి రూపాయ పద్నాలుగంటల పేనే రాజహంసలా, తాడు రోడుమీద చెనల్ కామలా, పట్టుదారంమీద ముత్తెంలా, వీణమీద స్వరాలలా, బ్రహ్మ శేవుడగ్గర్నించి వరాలలా, సంగీతంలా బెల్లి పోయి టూ ప్లీజ్ అంది.

సర్వాధం, దిగులు పాటికి ఆరెన్నోలా గుఱు పడ్డాడు. పెద్ద టిక్కెట్టు రెండు కొనడానికి డెబ్బు చాలదు. తను ఒక్కడూ వెళ్ళటానికి ధైర్యంచాలదు.

అయినా కాకపోయినా ఆడనీటలు అంగులూనూ వదులుకుంటున్నవాళ్ళు నన్ ఫోరీన కళ్ళడం వినిటికరియుగం ఏమ్యుకే వుల్ కౌండర్లు పడి పోయానంటే పడవు మరీఅన్నాడు అప్పారావుకోసంగా, థన్ నోర్ద్యు. వెధవతెక్కుదూ నువ్వునా. ఎవడిక్కాచారి నీ బాడ్ నీడో రెక్కురు అన్నాడు సర్వాధం కాంతానికి చేతివై నంతకదకు అభినయం పశుకూ.

మనం ఇలా నా స్కూల్ షిఫ్ట్ మీద వచ్చించుతే ఇది పూరితయే లోగాకే ఆ టిక్కెట్టుకూడా అయిపోతాయి. భానుమతి నీసీమాకీ మనం ఇంటికిను. క రక్షణం ఆలోచించుము అగ్గానా అన్నాడు అప్పారావు. ఆరుంబావెంది. ఆలోచనకే టెయూచాలను. దానికిముంగు బుర్రెక్కడుండ్లో జ్ఞాపకం చేసుకుతెచ్చుకోవాలి. ఎలాగూ.

(ఇంకా వుంది.)

విధి నిర్ణయం

ఎదురుగా పోఫాలో కూచుని, తలవంచుకు ఒక్కొక్కరికూ చీల్చుకున్న రమకేళు తడకదృష్టితో చూస్తున్నాడు విశ్వం. పన్నుగా తెల్లగా, నానాగావున్న ఆకేళు కదలికకు ముగ్ధుడైపోతున్నాడు. తక్కువైన అతనిచేతి కందినూ తన పేపే చూస్తున్న భర్తను చూచి నవ్వుతూ “విమిలలా చూస్తున్నాడు” అంది రమ.

“నీ అందాన్ని” విశ్వంకూడా నవ్వాడు. మాట మాడుస్తూ “అన్నట్లు ఎలంతేనామి ఢిల్లీ ప్రయాణం...మళ్ళీ ఎప్పుడు తిరిగి రావటం?” తాంబూలపు పళ్లెన్ని పక్కన పెట్టాఅంది రమ.
“ఆ...నీ నాలుగుగుండెల పడుం దేమా—ఎంబంటరిగా వుండలేవా?” విశ్వం పన్నుగా నవ్వాడు.
“చిక్కచిక్కమంటూ గడపాలి ఆ

నాలుగుగుండెల” తోచక చేతిలో చీల్చిన తొడిమను గిల్లుతోంది రమ.

విశ్వం అలాగే ఆమెను చూస్తూ వుండి పోయాడు. ఉన్నట్టుండి “పోనీ నువ్వు రాకుండా నాతోబాటు...ఢిల్లీ మానాదాం సరదాగా!” ఆమె అభిప్రాయంకోసం ముఖం

పవని నిర్మల ప్రభావతి

లోకి చూచాడు విశ్వం.
తలవని తలంపుగా వచ్చిన ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం వివివాదాల అర్థం కా లేదు రమకు...మనసులో యేదో హలహలం రేగింది ‘ఢిల్లీ’ అనగానే. దాని తాలూకు వివవాదాల బయటికి రాకుండా అణచుకోవటానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తోందామె.

అయ్య పులట!

ఎందులకీ కన్నీళ్లు
ఎదలు పొంగి పరవళ్లు?
కరిగిపోని ఒక చరిత్ర—!
గతమెందుకు తలపోత
ఎన్ని బ్రతుకుభారాలకు
ఎన్నిటి మమకారాలకు
తరతరాల గాధలలో
నరనరాల బాధలలో
పొరలినహించింది నేటి
ఉరవడి నీ కలంలోన!
నీ మధురాశ్రువులన్నీ
నీ మది పరవళ్లన్నీ
గత చరిత్ర పండిందని
కమ్మని ఫలమిచ్చిందని—
గతం తలచుకొని తరించు—
వర్తమాన ముద్దరించు—
భావిపథ-లో భారత

ప్రణవశ్రుతి నవధరించు,
అద్వైతం అందుకొన్న
అగ్రజాను దూపించకు—
ప్రగతిపేరు చెప్పకొనే
సుగతులనే భూషించకు—
ఇది ఎన్నికలల పంట
కదనమ్ముల జయఘంట!
జీవితకాలాల విలువ
భావిఫలమ్ముల మధురిమ!
ఎందుకీపుడు నీగొనీ
కెందుకులే విచారణ—
నవ్యతంత్ర కవితాగీతిక
యతి ప్రాసలకు పూరణ—
హృదయంలో ఆధ్యాత్మిక
దీపశిఖలు వెలిగించు
నంస్కారానికి నీలో
ఆస్కారం కలిగించు.

— కు ణ శ్రీ

పోఫాలోంచి లేచి ఆమె భుజాలమీద చేతులుంచుతూ...“యేం నడకా నూ?” అన్నాడు విశ్వం.
అతని ముఖంలో ప్రస్ఫుటంగా ప్రతి ఫలించే ఉత్సాహాన్ని చూస్తుంటే—దాన్ని భంగపరచే సాహసం కాలేదు రమకు.
“మరెక్కడ దిగుదాం?” అర్థరహితంగా అడిగిం దా ప్రశ్న.

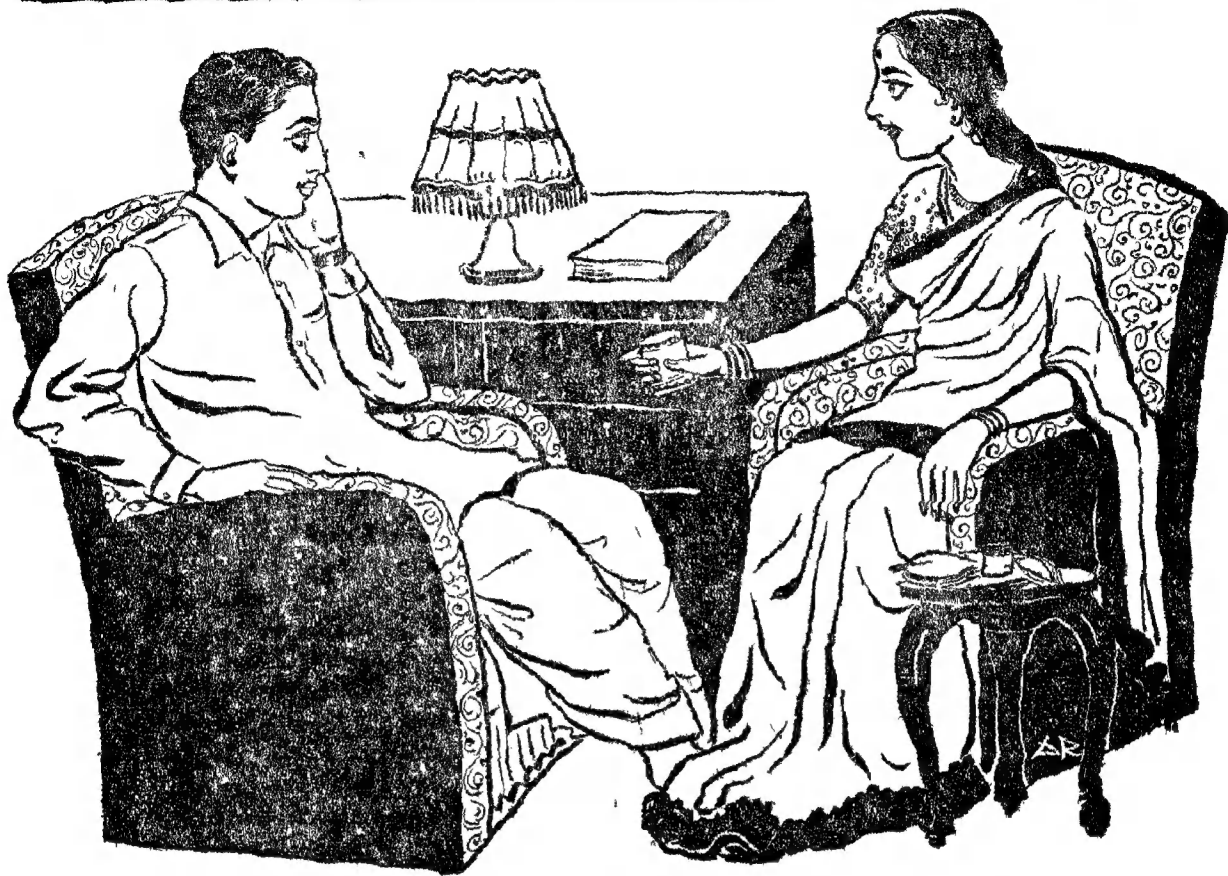
విశ్వం గలగల నవ్వాడు.
“ఢిల్లీలో చూడలేనీ ఈ మధ్య ఎలే కారా అమ్మయ్యే?...కొకున్నా ఎక్కడో నిమిటి మిషిన్ని కూతురూ, నీచెల్లెలాయిన ఇందిరాదేవీ—నాకు ప్రాణ స్నేహితురూ, తోడబుడూ అయిన మధూ అక్కజేవున్నా గా.” వాళ్ళింట్లో దిగుదాం. దాదాపు మూడేళ్లుగా వసుంధరా మధుగాణి చూచి... విశ్వం రెండుపక్కన పోఫాలోపోతున్నాడు.
“ఊ!” అంది ము క సరిగా.

“...భగ్ను ప్రేమికుణ్ణంటూ సన్యాసుల్లో కలసిపోతానని ఒక లేఖల వాదామధ్య— ముక్కుకు తాడేసి లాక్కొచ్చి మీ ఇందిర నిచ్చి ముడతలించింది భవదీయజే...” విశ్వం గర్వంగా చెప్పుకుపోతున్నాడు.
“...ఆ భగ్ను ప్రేమలూ...పంజాబు ఇప్పుడెలాపోయాయో చూడాలి,”

అచేతనంగా వివరమైన ముఖంతో తన కేసి చూస్తున్న రమను చూచి తక్కువ ఆగాడు విశ్వం. “అదేమిటి అలా అయి పోయావ్?” చటుక్కున తననుతాచే సంభా లించుకుంటూ “ఉహూ! ఎంలేదు. నిద్రొస్తోంది” రమ చివాటన లేచింది. ఆమె హృదయమెంగుకో బరువెక్కిపోయింద.

విశ్వంకూడా లేస్తూ ‘అన్నట్లు మన క్కావలసిన సామానం తా రేపు సరిపెడావ్ గదూ?... నేను వాడికో చెరిస్తాను మనం వస్తున్నట్లు’ అన్నాడు.
“అలాగే!” పడక వేళు నడిచింది భారంగా.

పడుకున్న కాస్టేపల్తోనే విశ్వం గాఢ నిద్రలో మునిగిపోయాడు. ఎనలేని హృద యువేదనతో పక్కమీద అటూ ఇటూ దొర్లుతుంది రమ. ఏమిటో, ఊహించినకొద్దీ భయం పుట్టోంది. భగవంతుడు తనను పరీక్షించడానికిగాను ఈ ఢిల్లీ ప్రయాణమనే ఉప ద్రవ మొకటి కల్పించలేదుగదా? తప్పించుకో దానికి బిలుగాని సంకట పరిణితి ఎదురైం దేమిటి? అందులోనూ మధూ వాళ్ళింట్లో దిగాలి...మధు అనగానే మనస్సు వెనక్కు వెనక్కు పరుగెత్తింది...ఒనాడు తిప్పుకుండా అతన్నే వివాహం చేసుకుంటానని కలలు కన్నది తాను...అన్నీ విధి కురచనకాల క్రింద విశ్వంపైమెపోయాయి. విశ్వానికి తనకీ వివాహమైంది. కొంతవరకూ అది తనఅద్భుత మనే అనుకోవాలి... విశ్వం—మధు...ఈ ఇద్దరూ ప్రాణ స్నేహితులనీ తెలుసు.

వక్కవాడి అతనికతికంటెక్తూ తనకేపేమాన్యున్న భర్తనుచూచి నవ్వుతూ
 "ఏమంటూ చూస్తున్నాను" అంది రమ.

కార్తికయ తనవ్యాధియనీ అర్థంతో పన్ను
 హిరింగనూ వచ్చారు కౌరవ్యరిల్లా ఎంతో
 అంతరం వుంది గలుక్కున కొప్పవటం,
 అవకాశం చూట్టాడం, మరుమనం పక్కాతన
 వనటం లాటి నుజాల కలయికతో. రంభ
 రంభల ఇందింపులాటి మనిషి
 నుడు ప్రకారంతో ఉప్పు, గంభీరలాటి
 నుజాలు మూర్తిభవించిన వ్యక్తి విశ్వం
 ముఖం దగ్గర నున్నది వుంటే తెలియని పర
 వర్తం కలిగిది విశ్వం ఎరుదగా వుంటే
 అర్థంకాని పాయి మృగియం అనుభవి
 నుంది, గుఱు యుగంగా మునుంటే
 ప్రపంచంలాటి అన్ని విషయాల్లో తేట
 తెల్లమైన్లువిడిచేది నిశ్చయం కల్గిందే
 యానీ తెలుసుకోవలసిన నిరూపక రహస్యా
 క్షేత్రం ఇంకా వున్నాయనిపిస్తుంది. ఛీ,
 చీ ఎమిటి అలానా.. తాను మును
 కాలం నీ భావంతోనే నుడు వున్నాను
 ఎలా అతనిని నవ్వు తెప్పటం తన సహృద్య
 త్యాన్ని చాటుకోవడం తనవల్ల అవుతుందా?
 తనకు సాధ్యమాయుందా? అయినా నుడు
 నమ్ముతాడా? అసలు నుడు చాన్ని దానినికీ
 జెప్పగానే తి నేమానుం అనియనన్యలా

వికంటు పాతుందా? కౌరవ్య కష్టంయెదురే
 న్నామమాత్రం. తనకు వెళ్ళియిన ఈ
 రెంజెళ్ళలానూ ఇంటి జటిల సమస్య ఏదీ
 ఎరుదగా కౌతలం.. అంగువలే నేమా కౌంత
 వరకా వాను మురిచివాయి నిశ్చయి
 భర్తగా ప్రేమించటం నేర్చుకొంటోంది..
 అంగులాదిగా నలిగివు దని తనకు తెలుసు.
 కౌరవ్య నలిగి వర్తితయ్యే మార్గా న్నెడక
 తన మానుంటే అనుభవించా ముదా ప
 రికమేమిటి.
 కటికలోంచి ఒక్కసారినిగురుగా కొట్టిన
 గాలి తాకుదుకు అలాంటిన్ని తెల్ల నేడ
 యగా ఎగిరిపోయాయి. తన్నుగా నల్గి కటిక
 గక్కలు మూసివెళ్ళా పోతూనే వుండి నిద
 మూతి నీటిపువ్వు పోగాను యాచి నికేతు
 రాకెంది. మనోకేదనలో నీళ్ళునిగి పాలు
 అంగవర్తటం ముగియబోయనందుకు నిశ్చయమ
 నిందించుకుంటూ విశ్వం ముఖం దగ్గరకు
 వచ్చిందామె కౌరవ్య ప్రకారంగా నిద్ర
 పాతున్న భర్తా భాన్ని చూస్తూ పిగిలెదు
 నిమమాలు అల్లాగే నిలబడి, తనటానికీ మన
 స్సుగించు తన్నుగానెప్పు టేపు మూనుకు
 చక్కమీది వారిపోయింది.

పెళ్ళిగాం కనరును చేతిలో పెట్టుకు
 దీర్ఘలాగనలా మునిగిపోయాను మధు
 మేల్లిగా నేమో మిది భారీనేటు చేతికి
 తినుమని, కాఫీవ్వ అడ్డుదేవుంది నాకు
 తిరిగింది ఇందిం మూంగా పెళ్ళిగాంబాది
 నుంచి దృష్టిమించి అడుగులా అడుగును
 మంటూ వెళ్ళు ఇందింబాదకు దృష్టి మర
 ల్నాకు మధు ఆ ప్రయత్నం గా
 అం ని దృష్టి అల్లాగే నిల్చి
 పోయింది రోజులాగే ఛాలోనా వదు
 తొంది.. మర ప్రత్యేకా తను కౌరవ్య...
 విదా మార్పు కన్నించిందామెలా. చాలా
 నిద్రంగా వున్నట్లు అనిపిస్తోందా నవ్వుతెచ్చ
 మానీ ఎంతో విదా! కాఫీ కప్పు
 చేతికి తీసుకున్నాను. మర్నీ పెళ్ళిగాం
 కనగ విదా మా వుట నిలిచిపోయాయి.
 విమల కవరత్తింకీ వ్యూయంతో అగాని
 పాతున్న అగ్నిని మర్నీ ప్రవర్తించు తెచ్చు
 బానికొస్తోందా రమ ఇప్పుడే, ఆ పున్ని
 నేపాది ఎలా మాదారి? రమ తెయ్య
 తట్టుక విశ్వం కనుంటే అన్యాయం మూడు
 కుందా ఎలా తప్పు కోవాని? ఒక నేళ్ళు
 ప్రాణాన్నీ పాతుకు. మరో నేళ్ళ ప్రాణం

మనోహరమైన పరిమళమునకు!

రెమి సౌందర్య పరికరాలు

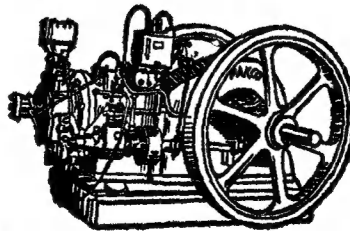
రెమి హాస్యనాటకం—ప్రతి కుక్కవారం రెడీయో సిలోన్—41.72 మీర్లు బ
మీద సా|| 6-80 నుండి 6-45 Koll వరకు విసంది.

PAKCO పాకో ప్లా-స్పిడి, కోల్డ్ స్టార్టింగ్, మాడ్ ఆయిల్ ఇంజనులు
—: ప్రత్యేక లక్షణములు :—

- * కనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమైన నడక
- * చిల్లమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అస్సలు తంగా పనిచేయును
- * బాన్ స్కూలుయిల్, ఇంజక్ షన్ పరికరములు

మద్రాసు ఆంగ్ల, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రములకు ఏజెంట్లు:

Grams: "LAMP" **K. S. SHIVJI & CO.,** (Estd. 1903)
Phone: 3617 బొంబాయి బాక్స్ నెం. 5, 178-79 బ్రాహ్మ్య, మద్రాసు-1.

విధి నిర్ణయం

కంటే ఎక్కువగా ప్రేమించినాను!
ఇద్దరూ సన్నిహితులే! కానీ ఆ ఇద్దరి
సాన్నిధ్యంలో తను వుండలేడేమో!
ఇదింతా రమ పన్నాగం కాదు కదా? తనూ
వణ కొరుకుందామనే, సాకుతో ప్రయా
ణమే రావటం లేదు కదా? ఏమో... అది
వాళ్ళు ఎంతకైనా తగుదురు...హూ! విధి
నిర్ణయం మరోలా జరిగిపోయి ఇందరి కారీర
కంగా తనకు సహచారిణి అయింది...
ఊహించలేని విషయాలు కూడా ఒక్కొక్క
ప్పుడు నిజమై ఊరుకుంటాయి మానవ జీవి
తెలో! ఎక్కడి ఇందరి...ఎక్కడి రమ...
ఇద్దరిలో ఎంతో భేదం...ఇద్దరినీ కుమారు పెద్ద
అగాధం...స్నేహ మకుమార కోమలత్వాన్ని
నింపుకున్న మొగ్గు రమ. సహజ సౌందర్య
కోభితి కుసుము ఇందరి. నీతిలో రాయపద్మ
వృత్తి తరంగాల అందిం రమది. ప్రకాంత
మైన నీటిలో గంభీర నిశ్చలత్వం ఇందరిది.
రమ సాన్నిధ్యంలో నందరాలోని రక్తపు
పొంగూ ఊవ్వెత్తుగా నురుగులు గ్రక్కు
తుంది. ఇందరి ఎదుట అదే రక్తం ప్రకాం
తంగా ప్రవహిస్తుంది. విమిటివర్ణ ఈరోజు!
లోకదృష్టిలో తనూ ఓ గృహిణి...
ఇందరి ఓగ్రహిణి: కనీ ఇందరిలో రమను
తాను చూడలేదు. వృద్ధులుంతా ఇందరి
విషయంలో ఖాళీగా నేవుంధి...బహుశా
అది ఈజన్యకు పూరికాదేమో!

కంసున అరగంబోట్ట తన పని తాను
మాచుకుంటోంది గడియారం. ఊర్కిపడి
వాన్ కేసే చూచుకుని చిటుక్కున విదో
స్ఫురించినబయి పెద్దగా కేసే పెట్టాడు మధు
"ఇందెరా...ఇందెరా!" అంటూ:

తుఫాను గాలికి సుకుమార లతలా కంపించి
పోయింది ఇందరి.

ఒంటాని కిక్కి అంతా కూడగట్టుకు వచ్చి
పైచిలీ మీ కా సదూరంలో నుండు.

టెలిగ్రాం కాగితాన్ని ఆమె చేతికిస్తూ
రేపు శివయం పదిగంటలు మెయిల్ కు మో
రమక్కయ్యా, విశ్వం వస్తున్నారట,
నూటిగా అతిని ముఖంలోకి చూసిఉంటే,
అతిని పెంపులు వణికిపోవడం బహుశా ఇందరి
గమనించేదేమో!

మళ్ళీ పక్కనున్న కాగితాలు సర్దుకోడం
మొదలెట్టిన మధును చూచి తననుసరించిన
పని అయిపోయిందని గ్రహించి కుదులుబడ్డ
గుండెతో గబగబ ఇతిలి కోచ్చేసింది ఇందరి.
అత్యంత తీవ్రములు రేపు తన దగ్గరకి రాబో
తున్నారనే సంగతి తెలియగానే ఆమెలో
ఇన్నాళ్ళుగా అణగారి వున్న ఆప్యదన
బయటికి పొంగి పోయింది. గబగబ మొద

మీదకు పరుగెత్తింది. గదిలో కూచుని కిటికీ దువ్వలను పట్టుకుని, చుక్కానిలేని పడకలలోకి తన జీవిత గమనాన్ని, తెలుసుకుని వచ్చినట్లుగానే బయట దిగిపోయేంత వంతు విప్పిందామె! భరిత ముఖానికి అవాదం గల కారణం కొంతవరకు ఇతరులకు తెలుసుకోగలిగిపోయింది నిజమేనా? అనిగానీ, 'మీ కిటికీ న్యాయమేనా' అనిగానీ నిజమే అడిగే ధైర్యం కనపడలేదు. అందరి, తెలివి, చగువు, పెద్దతెచ్చాగం అన్నీ వున్న తన భరిత, స్త్రీలందరూ కోరే హృదయం లేదా? ఈ భరిత ప్రకృతి మనిషిలో వుంటున్న తన లోకం దృష్టిలో మహా అద్భుతం కనిపిస్తోంది!

"కాబుగాను భోజనం చేసి వెళ్ళారమ్మా!" తంటావిడమంటుంటు వులిక్కి పడి... ముఖం అమెకు కనపడకుండా పక్కమతికి "వస్తున్నా పడండి" అంటూ చరచర కిందికి దిగి వెళ్ళిపోయిందామె!

డెన్ చెసుకుంటూ ఆలోచిస్తున్న మధుకు తప్పనిసినో స్ఫురించి, ఒక్కసారిగా అందరినీ అతని ముఖం మీద పరుగెత్తింది.

గది నువ్వుందగ్గర నుంచునివున్న ఇందిర ముట్టేసింది... "మాడు ఇందిరా! పాతం (తం) అంటే నువ్వం చి ఇంటికిరాను. అటు నుంచి అంటే వెళ్ళాగి వెళ్ళాను. ఓ నాలుగు కోణాలు పడుండ్లి కచ్చే పగిలి. నీవేదామె మన భావాను వెంటబెట్టుకు వెళ్ళి రాగలవా?"

ఇందిర మువ్వువేమోయింది. ఏమిటిదీ? వాళ్ళో నున్నారని తెలిసీ కూడా ఇలా...

"దేర్భాగ్నం తానిక్క బట్టుకుని 'అక్క యాగవాళు వస్తున్నాడుదా...'"

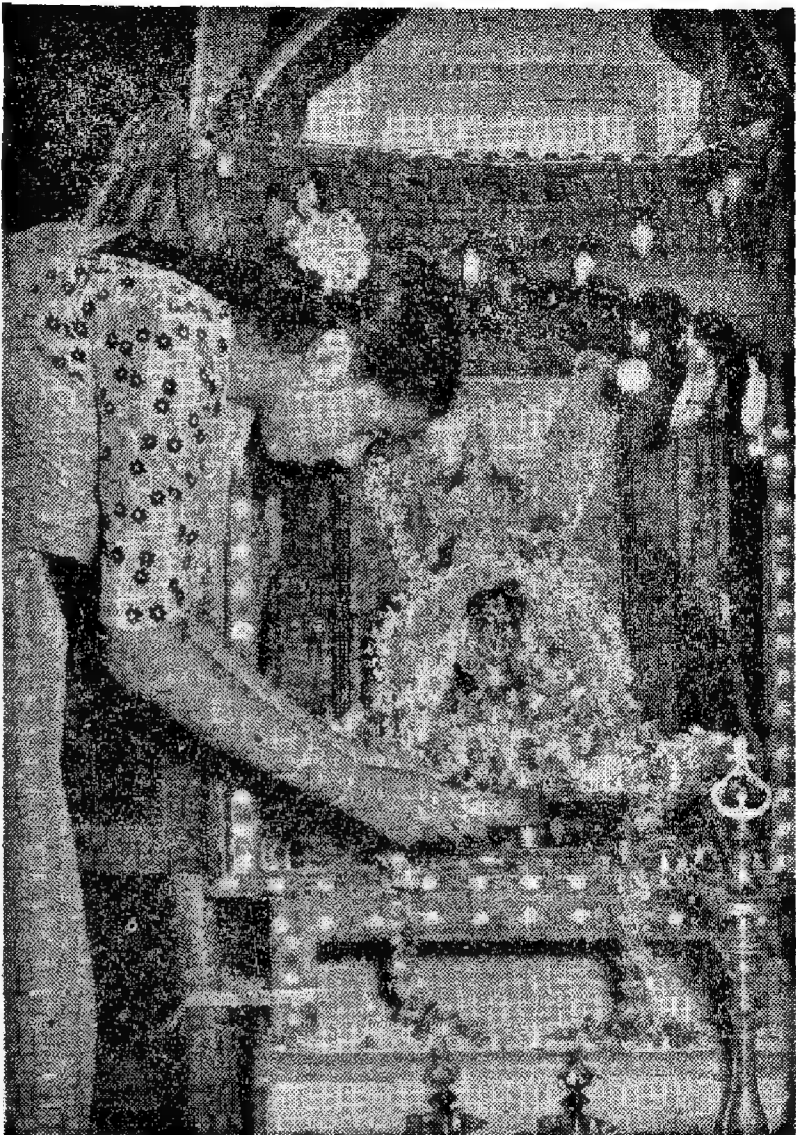
ఇందిరమంటు ఏగంటో వుండగానే, "తెలుసు... కానీ తప్పని సరిగా వెళ్ళాలి! ఎంత నీమృదిగా చెప్పినా అతని కంఠ ప్వరంలోని కాకింతిమాచి, కంఠం పట్టుకోబోయింది ఇందిరకు మహా కంఠ నిమిషానో గేటుదాటి పోతున్న కాదుమనానా మౌలి బోయిన ముఖంతో ఆలాగే నిల్చుండి బోయింది స్థానపులా!

* * * నీవన్నో తమను రిసీవ్ చెయ్యడానికోచ్చిన ఇందిరను చూచి నిశ్చయం నివ్వరబోయాడు. తమ ప్రాణం కొంతవరకు కుగుట, చదింది కానీ వేగంగా కొట్టుకుంటున్న తుండ మాత్రం ఇంకా ఆలాగే దడదడలాడుతోంది.

"అవసరం విన పనిమీద తప్పనిసరిగా వెళ్ళాల్సివుంది!" అని మధు ప్రారంభించిన సంగతి ఇందిర చెప్పిన తర్వాత విశ్వాసి కెక్కడలేని చిరాకూ వుట్టుకోచింది. "వస్తున్నామని చెప్పి చూచుకోలేదమ్మా!" అన్నాడు ప్రపంచ బుర్రే.

"చూచారు.. కానీ తప్పనిసరిగా.!" ఇందిర పసిగింది.

మధు ఎందుకు వైచాగ్గి వెళ్ళాడో రమకు

వ ర ల మ్మి పూ జ

(కుక్రవారం ఆగస్టు 14) — భాటో: ఎన్, రామకృష్ణ (మయూరం)

ఉపాంతం మేమంత కష్టంకాలేదు. తన ఎదుటవడకుండా తప్పించుకోవాలనే ఆశ నలా వెళ్ళాడు తాముకంటే ఈ నాలుగు కోణాలూ కుండావుంటే.. మరే అవంతి రాక లేకుండా గడిచిపోతే అంతే చాలు అనుకుంది రమ. కాదునీ ఇంట్లో అనుగట్టి తర్వాత, ఫర్షి చూచా, పూర్ణాన్నా, పద్మకుమారి అన్నీ చూస్తుంటే ఇందిరకూడా తనలానే ఎంతో అద్భుతం కుకురా లిపించింది రమకు మధుకూడా నిధికి తప్పనిసరిగా తరలగి అన్ని బాసటా మర్చిపోయి ఇందిరతో సంతానాత్ర సాగివున్నాడు. భగవంతుడి దయ తల్లి ఇందిరకేవలం సాగేగా సాగిపోతోంది.

అంతే చాలు, అనుకుందామె * * * ఈ మామ నాలుగు కోణాలూ విశ్వాసికి మహాచిరాగ్గావుంది. ఇందిరా రమలను వెంటబెట్టుకుని తోరంతా చూచాచూచూ కాళ్ళో, కానీ పక్కత మధులేకుండా కలం అడ నాల్గిద్దరిమధ్య తింగటం ఎంతో కష్టంగా వుంది. ఎన్నో కోణాల తర్వాత 'ఏమేమిటో' మాటాడుదాం... సరదాగా గడుపుదాం! అనుకున్న తననీ మధు ఇలా అన్యాయం చేసాడని తెలిసీ కుల్లంగా ఏ హోటల్లోనో గగ్గోవాడేమో! మధుమీద అంతులేని దీక్షా మం వుట్టుకోచింది.

సుఖజీవిత సేవ

భారత "సిద్ధి వైద్య మహిమ" మన శరీర సిద్ధుల పాటిలేని
శ్రీ శ్రీ ఒక శాస్త్రానుమతి.

"మేల్ మాయల్ మందు"

ప్రపంచమూల ప్రఖ్యాతి గాంచిన మేన, మనుగోగనివారిడి
భయంకరమైన మేన వ్యాధివల్ల కష్టపడువారలకు పునరుత్థమిచ్చు అద్భుత సంతాని
మేనగోగ నివారణ మూత, లేహ్యము.

డా॥ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి ఓ సన్యు,

5/22, మేల్ మాయల్. (P. O.) (N. A. Dt.) S. India.

**మీకు
నమ్మకమైన
నీలగిరి తైలం
కావాలంటే**

కేమిల్
బ్రాండ్
హౌడండి

అది కల్పితానిది..

చదవాలి - సుఖ పడాలి!

వాంఛిత జీవితంలో బలహనులయ్యి, నాశనమయ్యేవారి సుద్ధిరించుటకు ప్రముఖ డాక్టర్లు కనుగొన్న అనేక అమూల్య రహస్యాలు "జీవిత రహస్యాలు" అనే తెలుగు పుస్తకంలో ఉన్నాయి. స్వప్న స్థూలనం ఇతర గురభ్యాసాలు చెడ్డవే అయినను, వాటివల్ల అందరూ అనుకోలే ప్రమాదాలులేవని విరూపించిన వివరాలు, ఒకవంతు వీర్యానికి 80 వంతుల రక్తం నష్టం అవుతుంది నేది అబద్ధమని రుజువుచేసిన వివరాలు, బీజాలు హెచ్చుతగ్గులు, వోప్సలవల్ల బుడ్డ వరిబీజాలు రాకుండా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, ముఖవ్యాధులు రాకుండాను, వస్త్ర బోగొట్టుకోవటానికి అనుభవమార్గాలు, శీఘ్రస్థూలన కొరణముని విచారించే వారి సుద్ధిరించుటకు వసనముగా కనుగొన్న వివిధ మార్గాలు, గర్భానికి మార్గాలు మొదలయిన వన్నీ అంగులో వున్నాయి. రచన: ఎ. యస్. మూర్తి, యం.పి. అనేక వందల అమూల్య విషయాలు తెలుసుకోని, మీ వాంఛిత జీవితాన్ని ఆనందించుట చేసుకోవటానికి మీరు వెంటనే చదవవచ్చు పుస్తకం. వెల రూ. 3-50. బొమ్మ ఖర్చులు ఉచితం. ఇవి క్రిందివోల గ్రామీణ దొంగుకును. 'శరీర ప్రచరణలు, ఏలూరు, ఆంగ్లాకు ఉత్తరం వ్రాసే వి. పి. బొమ్మ ద్వారా మీకు ఈ పుస్తకం వెంటనే పంపబడును. త్వరగా వ్రాయండి.

విధినిర్ణయం

"శత్రు వెళ్లాలి రమా! నాకు కలవు అయి పోయింది!" టిఫిన్ తిచ్చి పెట్టి వెళ్లిపోతున్న రమతో ఆశ్వాడు విశ్వం.

వెదున్న రమ దగ్గరగావచ్చి విలబడింది. మధురేశ బావటం తన ప్రాణానికెంత హాయిగావుందో, విశ్వానికింత కష్టంగావుందనే సంగతి ఆమెకు తెలియకపోలేదు. వచ్చిన రెండు గోజులదాకా భగవంతుడిలాటి వాతావరణాన్ని సృష్టించినందుకు ఎన్నో విధాల కృతజ్ఞత తెలుపుతుంది కానీ మధ్యాహ్నపు దృశ్యం మాటిమాటికీ కళ్ళ ముందు కనపడి మనసును గాయపరుస్తోంది. ఇందిర తన ఒళ్ళో వారి బాయి హృదయ విదారకంగా ఎదుర్కూ మనోవేదంతో వెళ్లిపోతుంది. అది విన్నతర్వాత మధువిషయంలో తా నూహించింది తా అబద్ధమని తేలి మనస్సు తుభితం అయి పోయింది.

"నే చెసిన ఏ తేరానికీ శత్రు అక్కయ్య ఇది..." అన్న ఇందిరమాటలు చెవుల్లో ప్రతిస్పందిస్తున్నాయి! ఏమైనా కానీ మధును కలుసుకోవాలి. ఎవరూ మార్చాలి. పరోక్షంగా ఇందిరకు తానుచేసిన అవ్యాధానికి ప్రతీకారంగా దాని జీవితం బాగుచేయాలి, అనే దృఢనిశ్చయాని కొన్నింది. అందుకే విశ్వం తేల్చి తెరుస్తామనూ "ఇందిర మరో నాలుగురోజు లుండవలసిందే..." అంటూ గొణిగింది.

విశ్వం ధీమత మున్నాడు. "నాకు రిస్ లేదని చెప్పటం లేదా? కావాలి నేనువుండేరా ఒక నెలరోజులు. నేనూ త్రంకే నక్కా!"

విశ్వానికి కోపం వచ్చింది తెలిసినూడా దృఢంగా అందామె. "సరే! నేనూ త్రంకే నాలుగురోజులూ ఎన్నాను!"

విశ్వం తిరిగి చూచాడు. తన వేపు చూచే ధైర్యంలేక తలవంచుకు దోపిలా నీల బడ్డ రమను చూచి జాలేసింది. కోపాన్ని లోపలే ఆలుచుకుంటూ "నీ ఇష్టం" అన్నాడు.

* * *
విశ్వం వెళ్లిపోయిన రెండు గోజుల తర్వాత మధు వైట్ నుంచి తిరిగొచ్చాడు. రాగానే ఇందిరతో "మీ అక్కయ్య వాళ్ళు వెళ్లిపోయారా ఇందిరా?" అన్నాడు. అతని 300 స్వరంలో ఏదో సంతృప్తి వుంది. ఇందిర సమాధానం వెళ్ళేముతగానే రమ అక్కడే రానే వచ్చింది.

"వారు మాత్రం వెళ్లిపోయాడు!"
మధు ప్రబుడై పోయాడు. రమను మాన్య అలాగే చిల్లకుపోయాడు. తలవని తలంపుగా బోసులో చిక్కుకున్న నెహాలా గిజగిజ

లాడాడు. గృహస్థాశ్రమంలో అడుగుటి, పెరిచి బాధ్యతల బాధలు కాబోలు కోరికగా చాలామార్లు కల్పించామెలో! ఇంతకు ముందామె కళ్ళలో ఏదో చిరిపి తనం తొణికిసలాడేది. నిండుగా కప్పుకున్న చుట్ట చంద్రతో... గంభీర కంఠస్వరం.. ఇంతటి తమనా ఈమనిపి అనిపించిందే దత నిక. అలాగే గుడ్డ పుగించి తనకేసి మాస్టు న్న మధు మాపుల్నుంచి పక్కకు తిప్పు కంటూ మెలి గా అందిరమ “అవసరమైన పనులుండి వెళ్లి బోయారు నాకు!”

మధు తానుచేస్తున్న పొరపాటు గుర్తు తెచ్చుకుని, ఇందిర దృష్టిలో తాను దొంగ బావడం ఇచ్చిందేక, గొంతు పెగుల్చుకుని రమ్మ దుడ్డికించి అన్నాడు: “అయ్యో... వెంటాడనుకోలేను... పోనీ నువ్వైతా వున్నావు... బహుశా వాడికి బాగా కోపం వచ్చుంటుంది నామీద...”

తడవడూ, ముప్పుటలు బోస్తూ మాట్లాడుతున్న మధు పరిస్థితిలో తాటితో గబగబ అవతి. కళ్ళి బోయింది రమ్మ!

ఏమీ తెలిసి ఇందిర, రమ్మను వెంటడించింది.

* * *
సన్నగా తలుపుతీసి చచ్చుకుంది... అలాగే వాహినీకి అడ్డకట్ట వేసి... గబగబ వెళ్లి తలుపుతీసి నిశ్చేష్ట దియ్యాడు మధు.

మెలగా లోపలికివస్తూ నీతో కాస్తేపు మాట్లాడుదామని వచ్చాను నాథూ! అయి బాగానే వెళ్ళిపోతాను.”

■ మోకనుంచి మధు తేరుకోక ముందే ముంచానికి కాస్త దూరంలో వున్న కుర్చీలో బోయి కూర్చుని దృఢంగా అంది రమ్మ. “ఈ సమయంలో నిన్నూ నిన్నూ, ఇలా మానే ఎవరేవా... అందులోనూ ముఖ్యంగా ఇందిర నినుకుంటుందోననే సందేహం నీలోవుంది కను నాథూ! ఆ ప్రమాద మేమీ లేదులే... నిద్రి రాలేదంటుంటే స్టీపింగ్ బాజెట్స్ రెండు ఎచ్చి నిద్రిపుచ్చి మరీవచ్చాను... ఇక రేపు వుదయండాకో లేపినా లేవదు... ఇంకె వ్వరూ ఇంట్లో లేకు... పరేవా?” రమ్మ అన్యభావకంగా నవ్వింది.

మధుమనసు కొంత తేలికపడా, ఏదో అర్థంకాని బాధ అతని హృదయంలో రగింది. లైట్ వేసి ఉద్వేగంతో స్వీప్ బోర్డు కేసి నడిచాడు.

“రద్దు మధూ ఎక్కడ లైట్ భరించలేను...!”

సన్నగా నల్లతూపూ ట్రాన్స్ ఫారమ్ బల్బు కొంతలో హుందాగా... తన జన్మ కుప్ప అన్నట్లుగా ఎలాటి సందేహమూ లేకుండా కూచుని వున్న ఆ ఉద్యోగపూరిత మూర్తిని చూస్తూ... ఆ కృత్యంగా వచ్చి మంచం మీద కూచున్నాడు

దు మధు. కొద్ది క్షణాలు ఇద్దరి నోటివెంట మాటలు రాలేదు. చివరకు భయంకర నిశ్శబ్దాన్ని చీలునూ రమ్మ అంది. “మధూ! నన్ను తీసుంచేసుని అడగటానికూడా నోరు రావటంలేదు నాకు. ఆనాడు, అంతే మన ఇద్దరి జీవిత గమనాల్ని మార్చివేసిన ఆనాటి పరిస్థితులు—నా నిస్సహాయస్థితి చెప్పినా, నువ్వు నమ్మువు...!” రమ్మ పేరీ తీగా, అవేదనా పూరిత నయనాలతో అతని వేపు చూచింది.

అతని నేమీ తోచలేదు. నిశ్చలంగా ఆమె వేపు చూస్తున్నాడు. దోషిలా తానంచుకు మళ్ళీ మొదలెట్టింది రమ్మ, “అమ్మా, నాన్న గారు విషంపట్టుకుని ఎదురుగా నిలబడ్డారు.” అన్నయ్య మీ కంకింలో తీయతో చనిపోయినవాళ్ళి లిట్టు చెత్తకూ వచ్చాడు... దానికోతోడు నిదగ్గర్నుంచి పొయారు రెండు నెలలుగా వుత్తిరాలూ రాలేదు...” రమ్మ మాటలు మధ్యలోనే కుంచి పోవడం,

“ఊ! నువ్వు ఓ పాయిజన్ బాటిల్ పుచ్చుకోలేకపోయావ్... మీ నాన్న డాక్టర్ కదూ?”

అతని వ్యంగ్యపు మాటలకు ఉంతలు చెప్పితిన్న పక్షిలా గిలగిలలాడింది.

“మధూ నువ్వు అలాగే అంటున్నావా?” అక్రొళ్ళున్న అమె హృదయం ఒక్కసారిగా ఉద్రిక్తమైంది తక్కున పక్కనున్న అతనిచేయ్యి పట్టుకోవోయింది. పరిస్థితి ఊహించిన మధు తనచేయ్యి వెనక్కు లాక్కుంటూ కృత్రుమంగా నవ్వాడు.

“...మన మిష్టకు పరాయివాళ్ళం రమా! జ్ఞప్తికి తెచ్చుకో!”

అవమానంతో, ఆత్మాభిమానంతో, తాను చేసిన పిచ్చిపనికి నిందించుకుంటూ, వాటన్నిటి తాల్పాకు అగ్నిని లోపలే అణచుకుని తలవంచుకుని అన్నదామె! “నిజంగానే తాత్కాలికంగా మర్చిపోయాను మధూ! బానీలే! నేనూ విషంపుచ్చుకుందామనే అనుకున్నాను కానీ, ఏనాడైనా సరే ఈజన్మలో నిన్ను చూచి తీమాపణ వేసుకుందామనే ఆశతో ఆ పని చేయ్యలేదు... పోయింది తిర్మాతి తెలిసింది... నాకు నీ దగ్గర్నుంచి ఉత్తిరాలు రాని ఆరణ్యం నువ్వు బి. బి. హాస్పిటల్లో వున్నావని!” అందాకా పొగిలి బాతున్న ఆమె హృదయం బద్దలయిందా అని పించింది మధుకు.

కుర్చీలో అలాగే వెనక్కువాలి ముఖాన పడుటె కప్పుకుని ఏడుపు అపుకోవాలని వ్యర్థ ప్రయత్నం చేస్తూంది.

ఏదో అర్థం కాని బాధతో ఆమెను నొప్పించాననే సంగతి గ్రహించి చచ్చిన మంచందిగి దగ్గరకు వచ్చాడు మధు... మెలిగా ముఖాని గుడ్డ తొలగించి, కన్నీకు తుడుస్తూ బాగా “చూడు రమా! మిథ్యాభి

మానంతో నీ మనసు నొప్పించాను... ఏడవకు రమా! నే భరించలేను!” అతని కళ్ళు కూడా చెయ్యిగిలటం నీకునింసిన కళ్ళతో చూచింది రమ్మ. చచ్చిన సరిగా కూచుంటూ “నువ్వలా నుంచం మీద కూవో మధూ!” తానిందాక చేసిన పనికి నొచ్చుకుంటూ మెలగా వెళ్లి మంచంమీద కూచున్నాడు మధు.

“విశ్వం నిన్ను బాగా చూస్తున్నాడా రమా!” చాలాసేపు మానం తిర్మాతి లేని ఉత్సాహాన్ని తెచ్చుకుంటూ అడిగాడు మధు.

“ఆ! చాలా బాగా చూస్తారు...! అన్నట్లు మధూ విధికి బానిసలం మనం. ఇప్పుడు చెయ్యగలిగిం చేమిలేదు, నే చేసిన నేరానికి వారెందుకు క్షమనవించాలి. అందువలే నారినిగూడా నే నెంతగానో ప్రేమిస్తున్నాను!” రమ్మ బరువుగా నిట్టూర్చుకుంది. రాతిబొమ్మలా ఆమె వేపే చూస్తున్నాడతను.

“నేనీర్మాతి ఇలా నీ దగ్గరకొచ్చింది ఎందుకో తెలుసా?”

“తెలియదు” అన్నాడు అశ్చర్యంగా మధు.

“వినుమధూ! విధి నిర్ణయం ప్రకారం మనిద్దరి జీవితాలూ ఈ జన్మకు సమాంతర రేఖలుగానే నిలిచిపోయాయి. మనిద్దరమూ కూడా కారికం గా మరొకళ్ళతో జీవితంలో బంధించబడ్డాము. కానీ ఆ అక్రొళ్ళంతో అకలివాళ్ళి మనసుల్ని ఆక్రందింపవేసే... మన బతుకు తెల్లూ బాగుపడవు... ఏమిటో మాట్లాడున్నా నినుకుంటున్నావ గాదూ?” తుదక్కువసందేహ “రచయిత్రివికదూ? కాస్త మామూలుభావవాదుడూ నీ పుణ్యం వుంటుంది!” అన్నాడు మధు.

రమ్మ గంభీరంగా ముఖంపెట్టి “నీకు తనకామగానే వుంటాయే నా మాటలు... పోనీ నియమం. మొదట విను... ఒక్కసారి ఇందిరను పరకాయించి చూడు మధూ! ఎలావుందో! పోయిన ఈ సంవత్సరం జోజులో అది ఏమానందం అనుభవించింది? ఎంతగా కుమిలిపోతోంది. అదిచేసినతప్పేమి చెప్ప? నీలో ఓ గురభిప్రాయం వుంది... అదనాళ్ళకు అడంబరాలకంటే మరేం అక్కర్లేదని... అందుకే నే దాని విషయంలో అతిశయిగా అన్నీ అమర్చి హృదయాన్ని ప్రేమనూ మాత్రం నీ దగ్గర పదిల పరచుకున్నావ్! మధూ మనస్ఫూర్తిగా నే కోర కోరిక ఒక్కటే! ఇందిరను ప్రేమించు. ఏనాడైనా నీ ఆదరణ అనురాగమూ లభిస్తాయనే ఆశతో ఈజన్మలో చేతులు చాపుకు కూచున్న ఇందిరకు నీ హృదయానికి దగ్గరగా రాగల అవకాశాన్ని ఇవ్వ మధూ... దాని ఆనందంలో నువ్వు సంతృప్తి చెందటం అభ్యాసంచేసుకో... ఇది మధూ నేకోరేది...

అనేక వేల మంది గృహిణులచే కొనియడ బడిన అమృతమైన శ్రమనవరచే సువాసనగల పౌడరు!

విధి నిర్ణయం

నీకుంచి నేనాకించే భిక్ష ఇవ్వకూ చే మధూ!" అందాకా ఉద్రిక్తంగా చెబుతున్న ఆమె కంఠం అద్భుతమైపోయింది. కళ్ళనుంచి అగ్రధారలు ప్రవాహం కట్టాయి:

సాటి స్త్రీకోసం ఆమెపతే ఆవేదనా, తన గుడ్డపైనుంచి అటుచుకోవాలని చూచే ఆమె అభిమానమూ చూస్తూ మధు నివ్వర పోవూడు. కంపించిపోతున్న రమణే పుళారిగా చూస్తూ బడవుగా "చూడురమా! నిజంగా ఇదే కనుక నికోరికై లేతప్పక నెరవేరుస్తాను... సరేనా?" అరిచి కంఠం పట్టుకు పోయింది.

అంతకుఃఖంలొనూ, చిరునవ్వునవ్వుతూ "నాకు తెలుసు మధూ... నేచెవిలే సవ్వు కోదనవు... సరే వచ్చిన పని అయిపోయింది. నేరేపు నెళ్ళిపోతాను... వారెంతో ఆకస్థ పడుంటారు!"

"నిజంగా రేకే నెళ్ళిపోతావా రమా!" మృదయంలోని ఆకేజీమేడో నరనరాల్లా నిండి చటుక్కున ముందం దిగి రెండడుగులం జోడు మధు.

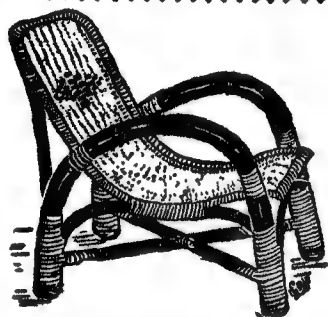
ఒక్క ఉగుటున కుప్పీలోంచి లేచి గది నుమ్మందాకా వెళ్ళి నిల్చుని మధు వేపు చూస్తూ నిశ్చలంగా అందిరమ "ఈ గాతి మనిద్దరి జీవితాల్లో మరుపురానిరాతి... ఇనిని మరీసవరచాలని ప్రయత్నించిన మధూ! జీరిత గమనాలే మారుతున్నాయి మనవి ఈ రోజానుంచి... ఉద్రిక్త పడబోను, విధి నిర్ణయించిన బాటలో... బాటసారులూ-న్నే హీతులూ పోయిగా ముందుకు సాగిపోవారం... నాకీచ్చిమాట నిలబెట్టుకుంటావుగదా...!" గమగమ సాగిపోతున్న ఆమె పడవ్వనల వింటూ జనునిలా జీవద్వితంలా కూర్చుండి బోయాడతడు ముతం మీద."

సిగ్గులే ఇచ్చారు. ఇందిర, మధు కిందకు దిగారు. కంపార్టుమెంటులో రమ, చూరాన నెరవీడ మరో యిద్దరు తెంగాలి యువకులూ తప్ప మరెవ్వరూ లేరు.

"ఇదో ఈ రైల్వే మాత్రం విశ్వానికివ్వు రమా! వాడికి బాగా కోప ముచ్చిఉంటుంది. అది బోగోబుడానికీ మాదిరి పతులం వస్తూనే..." మధు ముసారుగా ఇందిర వేపు చూచాడు.

భిర్తి ప్రవర్తనలో ఉదయం మంచి అర్థం కాని మార్పునుచూచి ఉక్కిరిబిక్కిరాతున్న ఇందిర ఆచూపుకు తిట్టుకోలేక తలవం మకుండి నూనంగా ఆ మార్పును గమనిస్తున్న రమ మనసు కేరిక పడింది.

(54-వ పేజీ చూడండి)

మా హృదయ పూర్వక స్వాతంత్ర్య దినాబినందనలు

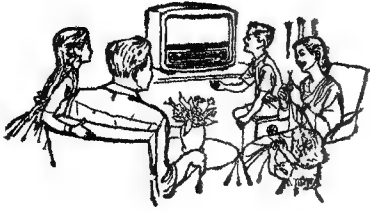

జనుభారతిం పేము ఫర్మిచరు నే కోసం 3. వానిని నిపుణులైన పనివారలు క్రమమైన సైకాలలో తయారు చేసి ఎనామెల్ రంగుల వేయుదురు.

ఉచిత కేటలాగుకు వ్రాయండి:

Sri Jayabharatham & Company, Madras-14.

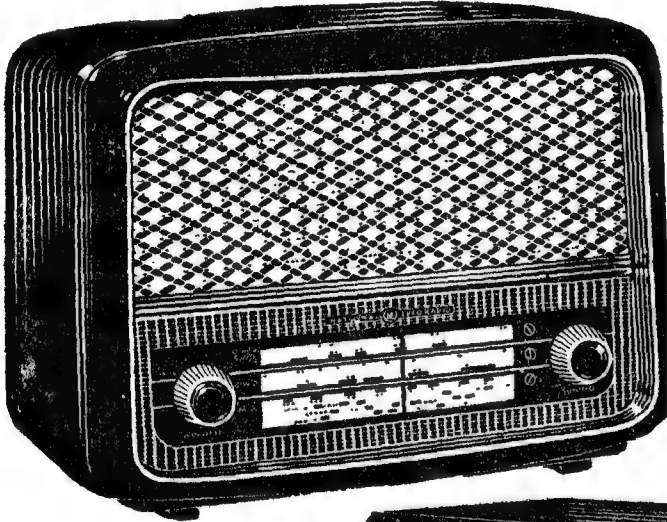
సాటిలేని శ్రేష్ఠతకు, అద్భుతమైన
పనితనమునకు, రెండు దివ్యమైన

నేషనల్ ఎక్స్

బ్యాటరీ మోడల్లులు!

ఇవిగో, మీరు రేడియో ప్రసారములను దివ్యముగా విని ఆనందించుటకు
చక్కగా పనిచేసే, అత్యంత శ్రేష్ఠమైన రెండు నేషనల్ ఎక్స్
మోడల్లులు! అవి 'మాన్ సూపర్' చేయబడినవి మరియు వాటితో
ఒక సంవత్సరము గ్యారంటీ యివ్వబడుతుంది. మీ దగ్గరలోనున్న
నేషనల్ ఎక్స్ వ్యాపారిని వాటిని పెట్టచుని నేరే వినండి!

మోడల్ డి-717: 4 వాల్వల,
3 బ్యాండుల ట్రై బ్యాటరీ టేబుల్
మోడల్ రంగు తాపదముతో.
గోడకు రంగు నేర్పైర్ క్యాబినెట్.
రు. 250/-

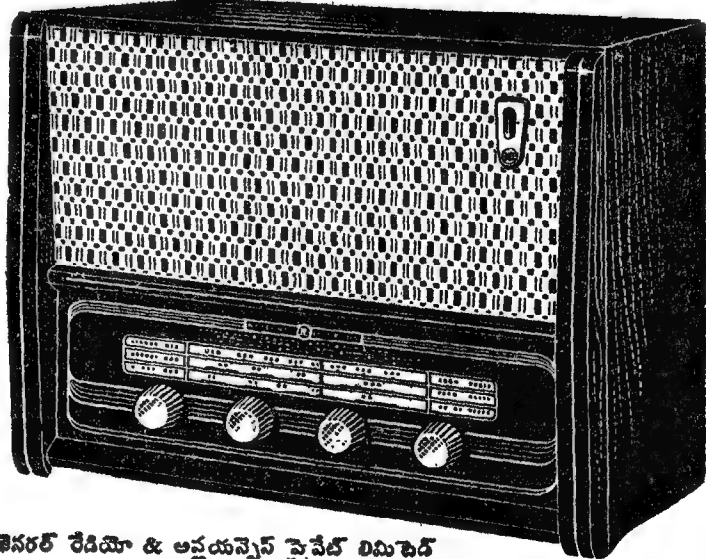
అన్ని ధరలు టేబుల్
ఫ్రీవిక వస్తులు అదనము

మోడల్ డి-722: 5 వాల్వల,
3 బ్యాండుల ట్రై బ్యాటరీ టేబుల్.
గోడకు రంగుతో చక్కని మహాగని
క్యాబినెట్. రు. 335/-

నేషనల్ - ఎక్స్ రేడియోలు
శ్రేష్ఠమైనవి - అవి

చేయబడినవి

జెనరల్ రేడియో & అప్లయన్సెస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
ఒ.పి.హాస్, బొంబాయి 1 • 3 మదన స్ట్రీట్, కలకత్తా III • 1/18 మౌంట్ రోడ్, మద్రాసు
38/79 ఎంపర్ లాన్సెట్ స్ట్రీట్, పార్లార్ రోడ్, బెంగళూరు • బోగోయాన్ కాంప్లెక్స్, బాంబాయి 22, ఢిల్లీ
ప్రెజింట్ రోడ్, పాట్నా • రాష్ట్రపతి రోడ్, సికిందరాబాద్.

GRA.7714

కార్టూన్ పోటీలో గెలిచిన చిత్రం.

[ఐ హా మ థి: రు. 12/-]

మీ ఛాతీ 60" ఉండేమిటండీ!!!?

చిత్రకారుడు: బి. వి. ఎస్. మూర్తి (రామచంద్రపురం)

కార్టూన్ పోటీ నిబంధనలు:

1. కార్టూన్లను ఇండియన్ ఇంక్తో మాత్రమే డ్రాయింగ్ చేపరచుటనే వేసి పంపాలి.
2. చిత్రం 10" x 8" సైజుకి మించకూడదు.
3. ప్రతి చిత్రానికి వెనుక భాగాన "కార్టూన్ పోటీ కీర్తి కను" అని (వాసి, చిత్రకారుని పూర్తి చిరునామా వ్రాయాలి).
4. కార్టూన్లోని విషయము, లేఖనము స్వతంత్ర మైనవై ఉండాలి.
5. సాధారణంగా తెలుగు జీవితానికి, వాతావరణానికి సంబంధించిన విషయమే తీసుకుని వ్యంగ్య చిత్రం వేయాలి.
6. వ్యాఖ్యానం (కాప్షన్) లేని చిత్రాలయితే మంచిది. వ్యాఖ్యా

- నం అవసరమైతే ఒకటి, రెండు సంస్కరణకుమించకూడదు.
7. ఈ కీర్తి కను ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపబడును. నిరాశ రించిన వాటిని తిప్పి పంపగోరవారుతగిన సాంపులు పంపాలి.
8. ఒక్కొక్క చిత్రకారుడు ఎన్ని చిత్రాలయినా పంపవచ్చు. ప్రవేశింపజేసేటప్పుడు, బహుమతుల నిర్ణయంలో సంపాదకునికే తుది నిర్ణయం.
9. ఈ కీర్తి కను చిత్రకారుల ఉత్సాహాన్ని బట్టి, చిత్రాలనాయనిబట్టి వారం వారంగాని, రెండువారాల కొకసారిగాని ప్రచురిస్తాము.
10. బహుమతిపొందని చిత్రాలలో ప్రచురిస్తూ మైన వాటిని మామూలు పారిశోధికంతో ప్రచురిస్తూ ఉంటాము.

కమలం - కనకం

నవీన్ నాథుడు

మా మేనమామ మాతలు కమలా కమలరిని చనువునల నేను “కమలం” అని పిలుస్తాను. ఆమెతో నేనీ ప్రతిటూరురావడంవల్ల ఇక్కడి ప్రజలు మా గురించి విచిత్రమంటారు. నేను మంచి ఉపాసకుణ్ణి. నేనా అవివాహితుణ్ణి. వయస్సులో ఉన్నవాడిని. ఆమె వితంతువు. పదిమూడు దశాబ్దం చివరికి నలభైలోపు ఆమె కన్నీటి ఉంటాయా ఎప్పుడూ చెప్పకోలేదు.

కునిపి కీలగా, బొట్టిగా పసిమి కలిసిన కామనచాయలో ఉంటుంది. ముఖం నిండు చంద్రబింబం అని చెప్పడం నీచోపమానం లేకపోయే. జాబిలికింత సాగునైన కళ్ళేవి? ఆ ఎర్రని పెదవి ఏదీ? స్నానంచేసి జాతు ఆరబెట్టుకుంటున్నప్పుడు మెనిచూడాలి— బంగారు నూర్యోదయాన్ని కప్పిన చెట్లగుంపు సొందర్యం ఏం గొప్ప అనిపిస్తుంది.

అలాటి కేవల యాభవంకులు కొంపలో బిన్నలలా ప్రవేశించడం, వల్ల ప్రజలకి అనూయ కలిగిస్తుంది నాకు తెలుసు.

కాని కమలం లేకుండా నే బతికేను—

బతికే నేనంటే కవిగా జీవించలేనన్నమాట ఆమెమూడా పాత జీవితాన్ని భరించలేక నేనా సంరక్షణభారాన్ని వహించడానికి నా వెంట వచ్చింది.

* * *
కమలానికి నా చిన్నతనంలోనే పెళ్ళియింది. తన యీ పెద్దకుమార్తె పెళ్ళిచూత్రం చూసి మా మామయ్య గతించాడు.

ఆ తర్వాతమాడా నేను మా మేనమామ భూగ తరచు వెళ్ళా ఉండేవాణ్ణి— గెలవులో. కమలాన్ని ఆఫూరే యిచ్చాడు గనక నేను ఆమెని చూడకుండా ఆమె చేతివంట తినకుండా ఎన్నడూ రాలేకపోయావాణ్ణి.

పువ్వుల సొరభం, ప్రభాతపు సొందర్యం కోకిల పాట— అన్నీ కలిసి కమలం రూపంలో ఆ యింటికి వచ్చాయా అనిపిస్తుంది నాకు. చమత్కారంగా, పరుదాగా మాట్లాడుతూ నవ్వుతూ వుంటుంది అందరినీ. ఆమె భరోసా లాడుతూనే నవ్వుతూ వుంటుంది. అనూటం ఆ నవ్వు కలిసి జలతరంగిణి వాయిద్యంలా వినవస్తూ చూడయాన్ని పరవశించేలా

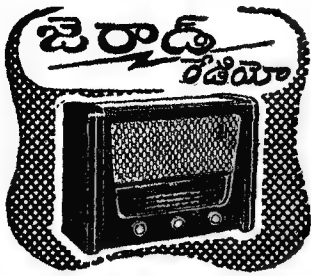
చేస్తాయి.

కాని భగవంతుడి ఆలోచనలు చిత్రమైవని అర్థం కావు.

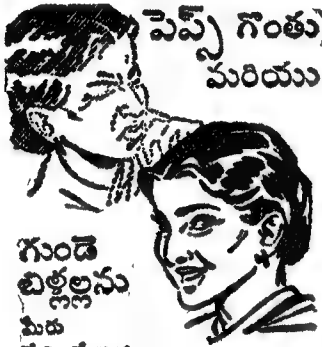
ఈ ప్రతిటి బొమ్మని మూడోపెళ్ళి అరగి కట్టబెట్టారు. అతనికి బాధకాలు. తరచు జ్వరం. అప్పుడు భర్తకు ఉపచారాలు చేసే కమలాన్ని చూసి నాకళ్ళు చెయ్యగలేవి. అతనితో అద్భుతవంతుడో అని యార్జన కలిగింది. కాని కళ్ళలో ఆవడుడు భార్యపట్ల కృతజ్ఞతతో మండిన ప్రేమ లోణికపలాజేది. నిదర్శనంగా కోరమండానే నగలూ, చీరలూ ఆమె కాళ్ళదగ్గర మరిపించేసేవాడు.

ఆ జాబితాలో కమలం నిండుగా పసుపు రాసుకుని పెద్దబొట్టుపెట్టుకునేది. భోజనానంతరం పాన్ దాన్ దగ్గర పెట్టుకుని తాంబూలం వేసుకుంటూ చేరిన యిరుగు పొరుగు వారితో కబుర్లు ఆడుతూనేది.

ఆ సంపారంలో భార్యార్థి రన్నడూ మాటామాటా అనుకోలేదు. భర్తకి కావలసిన వన్నీ కమలం అనుర్విపెట్టేది. భగవంతులు కాకపోయినా యింట్లో దేనికి లోటులేదు.

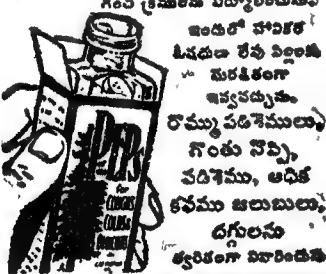

తయారు చేయవారు
జెర్నల్ ఎలక్ట్రానిక్ ఇండస్ట్రీస్,
88, మింట్ స్ట్రీట్, మద్రాసు-8.

గుండె
బిల్లులను
మీరు

పిచ్చిచేయడం
మీ దగ్గర కర్మకంగాపోవును
పెప్పెనీ బిల్లులను, పాపిని నివారించే దర్శకుని
బిల్లులను అందరి కనునకర అవుతుంది.
అస్సాదించండి, అది గొంతు నోటికి, రొమ్ము
వెదకితే, దగ్గర లేక బయటపడిగింతే క్రమం
అవుతుంది. పెప్పెనీ బిల్లులను నివారించండి.

ఇండియా పోస్ట్
పెప్పెనీ బిల్లు
ఇవ్వవచ్చును.
రొమ్ము వెదకితే ముందు
గెంతు నెప్పి,
వెదకితే, అధిక
కనము బయటపడుతుంది.
దగ్గరను
తగ్గరంగా నివారించండి.

మరియు పాపిని నివారించడం
పెప్పెనీ బిల్లులను (ఇండియా) (నైవేట్ లి.)
88-51-7EL

పోర్ ఏ కెంటు: దాదా డి కంపెనీ,
88, నైవేట్ నాయక్ వీధి, మద్రాసు-8

నారసింహ లేహ్యము
అంగుడుకో చేరినది. మేనమామ,
నిక్కాక, నివృత్తవర్గం వారిది
అయితే రక్తవృద్ధిగలిగింది. 28 కు
తగ్గి ఉ. 1-8 0. పోస్టేజి ఉ. 1-1-8
జి. జి. పి. అందికంపెనీ ఆయుర్వేద వమానం,
పెరిపే (PU) వెల్లూరుజిల్లా.

★ కమలం - కనకం ★

పిల్లలారే. మట్టుపట్టువారికి వీరిదొక ఆదర్శ
సంపారంలా కనిపించేది.

కానీ నాకు మట్టుకు అనుమానంగానే
వుండేది. ఆమె గాజులు మొదలయిన పుణ్య
స్త్రీల అలంకరణాలపట్ల అమిత క్రోధం చూపిం
చేది. తన అయిదువరసం బాగుండన్న తృప్తి
తప్ప దాంపత్యజీవితంలో ఇంకో సుఖం
ఎరగజేయాలి. ఆ రోజుల్లోనే ఆమెకి హిస్ట్రీ
రియూమాడాను. పూజలూ, వ్రతాలూ, చేయ
డమూ, రామకోటి వ్రాయడమూ చూసి కమ
లానికి అంత లేతయ్యాడున కలిగిన భక్తి క్రోధ
లకి మెచ్చుకునేవారు అంతా.

కానీ ఆమె బాహ్యజీవితంలోని యీ
వ్రతాలతలమీద ఎంతోకాలం నిలవలేదు.
ఆమె భర్త మరణించడంతోనే ఆమె
జీవితం రైలులోని మొదటితరగతి పెట్టెలో
నుంచి మూడోతరగతి పెట్టెలోనికి మార
వలసి వచ్చింది.

తర్వాతి కమలాన్ని మొదటిసారి ఆమె
అన్న రమకాంతే యింట్లో చూశాను.
బోట్లూ, మెడలో గొలుసునూ, బంగారపు
గాజులూ, తెల వాయిదీ చీర ఉండనే
వున్నాయి. కానీ 'నాటికి నేటికి ఎంత
భేదం భగవాన్!' అనుకోకుండా ఉండ
లేకపోయినా.

'ఆనాడు నృప్తిలోని అందమైన రంగు
లన్నీ ఏరి నీ పనివాడితనాన్ని చాటుకో
దానికి ఆమెని రూపొందించావా' అని
పించింది.

ఈనాడో? — తనకి తగినవాణ్ణి వలచిం
దని దేశంమీద భూలో కానికీ పొమ్మని
శపింపగా జాలి గొలిచే ఆకృతితో తేలి
మబ్బులగుండా వస్తున్న అప్పరనలా కని
పిస్తోందిప్పుడు.

తెలపులయిపోతున్నందువల్ల — నాకరీచేసు
గుంటున్నవాణ్ణి కొబ్బటి — వెంటనే బయలు
దేరి తిరిగి పల్లెకి రావలసినవాణ్ణి అయ్యాను.
మునుపు ఎన్నోసార్లు కమలాన్ని చూశాను.
కానీ యీసారిమాత్రం కమలం ముద్ర నా
మనస్సులో చెరగనిరీతిని పడింది.

నుంచుకుందువులు జలజలరాల్సే చెట్లని
చూసినా, పొగమంచు కప్పిన పండ్రబంటా
న్ని తిలకించివా, అర్ధరాత్రి కోకిల జాలి
గొలిచే స్వరంవిన్నా ఆమెరూపే నా కళ్ళి
ముందు, ఆమెమాటే నా చెవుల్లో...

నారాకరి లగిపోయింది.

* * *
కుర్రాల్తో ఒకసారి బెజవాడ విజ్ఞాన
యాత్రకని వెళ్ళాను. అక్కడే నామైన
మామ రెండో కూతురు లచ్చుకూడా
వుంటోంది. మానసికంగా మని బయలుదేరాను.

దానికి ఈమధ్యనే ఒక కొడుకుకూడానుట
వడవలో ఆడుగు పెట్టగానే 'విద్యం
చెయ్యమన్న విద్యం, విద్యం...' అని పిల్ వాడి
రెండుచేతులూ పట్టుకుని ఆడిస్తోంది కమలం.

'నువ్విక్కడికి ఎప్పుడొచ్చావక్క య్యా?'
అని పలకరించాను.

'నన్ను చూడగానే కమలంముఖంలో
దాచుకోలేని సంతోషం పనిగట్టాను.
'ఓహో నువ్వా? నేనిక్కడికొచ్చి అవు
తుంది అయిదారు నెలలు. లచ్చూ! నూర్యం
వచ్చాడే. అలా కూర్చో, అంటూ మంచం
వార్చింది:

కుర్రాడు ఎక్కువగానికాబోలు ఎదున్నా
కమలం కాళ్ళలో పడాడు.

పచ్చడి రుబ్బుతున్నలచ్చు 'కేక్తోనే
పడుగతుకొచ్చింది. 'ఏమి బావా, దారి
తప్పావా? కులాసా? అంది ఆదరం ఒక
బోస్తూ.

కమల పసివాణ్ణి ఎక్కువగా 'ఇదే వరస
వీడు అన్నందగ్గరనుంచీ నేను కలిసి పెట్టవల
సిందేగాని వాళ్ళిమ్మ దగ్గరకి వెళ్ళాడు, అంత
చదువు అయిపోయింది నా దగ్గర.'

'ఎవర్రా చిట్టి వచ్చావ? అని దూరం
నుంచే విని మురిసిపోదామనుకుంది అనిలు
తలి.

'చిట్టి ఇంతలేని కళ్లు చేసుకుని అతిథిని
పరీక్షించినాడు.

'మావయ్య... ఎవరూ... మావయ్య.'

కానీ కుర్రాడు అమ్మ అధ్యాపకత్వాన్ని
అంగీకరించేటట్లులేదు. నోటిని పొకచేక్క
గానే వుంచాడు.

'బావ పూర్ణోలేరా ఎనిటిలచ్చూ.' అనడి
గాను.

'నిన్ను నే భూవులు చూడానికి వెళ్ళాడు.
ఆ రెండు నిమిషాల్లో బకాయేచే నా జుట్ కడ
తాచెనోనని ఆయన అడిగి. జీతం రాళ్ళుచాలా
ఎన్నితంటాలయినా పడుతున్నారనుకో...'
అని మొదటిట్టింది లచ్చు.

'ఏం నూర్యం, పూర్ణో చూటలుకూడా
లేదని విన్నానే. చెతులు కొల్చుకోవడ
చేసా? మనిషిని చూసేనే తెలుస్తోంది.'

కమలం ఆ మాటల్లోనా పట్టించుకో
గూడన జాలి కనిపింది. తేలి తండ్రి
పోయిన దొర్నానగ్గణ్ణి. ఎన్నో రోజులటో
విన్ను తియ్యటిపాట రికార్డు మల్లీ పెట్టినట్టు
అనిపించింది.

'లేస్తానానికి. బెజవాడలో దిగగానే
ఎండుబా తేరినట్టుంది నీకు,' అంది
కమలం నవ్వుతూ.

'నా సంచి ఏదీ చెప్పా.'

'ఇదేమిటి మంచంకింద,' అని కమలమే

పామాలివ్ సౌందర్య రక్షణ

మీ దేహకాంతికి క్రొత్త శోభనిస్తుంది!

మీ దేహకాంతికి క్రొత్త శోభను చేకూర్చుకోగలరు. పామాలివ్ సౌందర్య రక్షణతో దానిని ఎంతో మృదువుగా, కాజాగా ఉంచుకోండి.

పామాలివ్ సబ్బుతో మీరు మెల్లమెల్లదీ పాతి కోమలొంటి అతి చర్మమును కృత్రవమునై దానిని మనోహరముగా చేసివట్లు చూస్తారు. భారతదేశపు అపూర్వమగు సౌందర్య పోషక తైలముల చేసిన పామాలివ్ సబ్బు ఎంతో సౌమ్యమైనది మరియు ఉష్ణమైనది. దాని సమృద్ధియగు మిగతనంతా మెరుగు చేసామును నిర్మలముగా చేసి మీకు క్రొత్త శోభను చేకూరుస్తుంది. పామాలివ్ సబ్బును వాడితే మీ చర్మము మృదువుగా, యవ్వనవంతముగ మరియు పొగముగా అగుట చూస్తారు.

పూర్తిగా సౌందర్యముగా కనపడుటకు పామాలివ్ సబ్బుతో స్నానము చేయండి!

NO. 4. 15 QT 7

సౌందర్యసాధన
రహస్యము

అహోకా
ఫ్రవర్ ఆఫ్ హెవెన్
స్మై

విజయాకెమికల్స్.....మద్రాసు-7.

కమలం-కనకం

పంచి బతుటికిలాగి భువ్వార్లు అని అందించింది.

‘వెధవది ఇంటిదగ్గరయితే ఏ కనునయినా వెళ్ళుకోలేక చనున్నా ననుకో.’

‘పోనీ బడికి చోక్కా తోడుకోవడం మరిచిపోయి వెళ్ళకుంటే చాలులే.’ అని నవ్వింది కమలం.

అతి ఉత్సాహంలో ఎంతసేపు నవ్వుకున్నానో నాకే తెలియలేదు.

అచ్చునడవ. భోజనం అయిందనిపించుకుని వచ్చి పరువుమీద నడుం వాల్చును కొని భుక్తాయానం బాధగాని కునుకుగానిలేదు. ఏమిటి అచ్చు యింతగా మారిపోయింది. ఎత్తు మడమల చోడు దగ్గరనుంచి తల నూనెల దాకా ప్రతీకనువుకోసం చోలేడు డబ్బు ఖర్చు పెట్టించే మోస్తూలుపిల్ల అచ్చు వేరూ, గొప్పకిపోయో, సుర్యాదకోసమో అయినా నాకు కుళించి గా తిండిపెట్టక కోసరి కోసరి అయినా వడ్డించినలచ్చు వేరూనాకే అసలు కమలం ఎలా ఉండగలుగోంది ఇక్కడ?

సున్నితమైన కిబిం-పూరిం ఒత్తుకున్న కమలం బంగారపుగాజుల చిరునవ్వు అంది. వివరనూవుంటే లేచి వంటింట్లో వెళ్ళాను. పీట వాల్చుకు కూర్చుంటూ ఉంటే కమలం చిరునవ్వు నవ్వింది.

‘ఏం నూర్యం అప్పుడే ఆకలేస్తోందా?’
‘ఛా. ఇప్పుడే గా అన్నంతిన్నది?’ అన్నాడు.

‘పోనీ తిన్నట్టు భోజనం ఉండిగద. అచ్చునడవే తిన్నట్టే. అయినా ఇంకా నూకుడయినా కుంపటిమీద కక్కించందే నవ్వుచ్చి కూర్చుంటే నేనేం పెట్టేది నీకు?’

‘నీ తియ్యటి కబుర్లు రెండు పెకిలే చాలదా కమలం?’

కమలం ఆనందంతో ఉక్కిరిచిక్కిరయి నట్టుంది. అన్నం ఎవగనివాడు పామునం వుచ్చుకున్నట్టు.

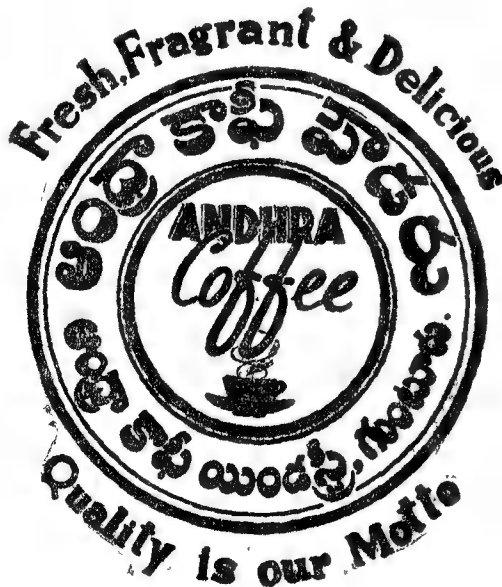
‘నువ్విక్కడెందు కంటున్నావు కమలం మీ అన్నయ్య దగ్గరనుంచి వచ్చేసి? అవడి గాన ఆమె ఎంత సుఖానికి అలవాటు పడిందో తెలిసిన కను.

కమలం నవ్వు పనిలోఉంది.

‘ఏం అక్కడకూడా ఇలాగే వుందా?’ అని తిరిగి ప్రశ్నించాడు. నా ఆగురూ ఆమె ఏమనుకుంటుందో అన్న నంకియోనికే తావివ్వలేదు.

‘ఎలా వుంటేనేం? తిండికా, ఏంలిన్నా పోయింది. మునిసిచ్చి మాట్లాడేవాళ్లే లేరు

ప్రకృతమైన కాఫీ పాదర

హైదరాబాద్

మద్రాసు

(కాంతిలు: బాడీ కేట, బావట్ల, నతెనపల్లి. వర్సరావు కేట, విడుబోలు.

అంద్రా కాఫీ ఇండస్ట్రీ

H. O. పట్నం బజారు - గుంటూరు-1

గాని. చిట్టినయం ఒక్కతాణం వనలడు నన్ను," అని పొడిగా నవ్వింది కమలం.

"ఏం కమలం నువ్వెవరికి ఏం బయటగూర్చావో? ఏ యింట్లో కాలిపెట్టినా చెప్పు కొంపలా కొచ్చిన నూర్కొరిగంలా ఉత్సాహంతో వింటేస్తావుగా?"

కమలం శ్రమంతురాలు. నే నివ్వకూలు అడుగున్నావనే అపోహ ఆమెకి కలగడమే నమ్మకం ఉండబట్టే, విలసని మెచ్చుకునే స్వభావం నా నాలుకకి స్వతంత్రం యిచ్చేకాదు.

పద్యాల రాతలోపడి అంతకంతకి మరి పసివాడివే పోతున్నావేమిటి నూర్కం. ఈ రోజుల్లో మనిషినిలవ ఎవరు చూస్తారు, అని జవాబిచ్చింది కమలం.

నాకు తెలుసు—"నర్తక గుణాః కాంచన మాశ్రయన్తి" కాని నీకు అదీ వుండేదా.

"ఏటా నాలుగువందల శిక్ష వస్తూంటే అన్నయ్య చేతిలోనే పోతున్నాను. ఏదో నాతిండినూ చూసున్నాడు గదా అని. లచ్చుకోడుక్కో జబ్బుచేస్తే ఆమధ్య యిక్కడికి వచ్చాను. ఈయోడు నాశిగులు వనూలు కాలేను. "నువ్వు లచ్చుదగ్గరే ఉంటావు గదా?" అని అన్నయ్య ఉత్తరం రాశాడు.

"ఈ జీతంలో ఇంకా ఏదాదిపాటు ఇంకో మనిషిని బాపించడం మాటలా?" అని లచ్చు ముఖమిడత అనేసింది. అన్నయ్య ఇక్కడికి వచ్చాడు. నాడూ లచ్చు ఏదైనబడి పోటాడుకుంటూవుంటే నీ గుత్తో చచ్చి పోయి ఏడ్చాననుకో. నాడిబ్బు ఇంతో అంతో బేంకోలో ఉండినూడా ఆయన వెళ్లి పోయినతర్వాత, నా నానెను పోట్ల ఎంత మందికి బగవె పోయిందో చూడు, అంటూ కమలం నేతిలో పూరీలు వేసుసాగింది.

కమలం తనవర్తక చెప్పేలేదు మానేస్తే, ఎన్నాళ్లనంచో తనయికాననినే పత్రికయూ డొక డొకో సం ఆమె ఎదురు చూస్తూ వుండేమా అనిపించింది.

నెయినలేన ప్రియపశ్యంలో పూరీల దొంతి, కూరా ఉంది నా ముంగుందింది. సిరిబాబు, ఇన్ని పక్షికావేంటి?

"ఆ అవేపాటి" అని తనపని చేసుకో సాగింది.

నేను నోరు మూసుకుని తిసాగాను.

'తిండితిప్పలూ చూసేమనిషికోపమేనా పెళ్ళిచేసుకో అన్నది ఉపోద్ఘాతం ఏం లేకుండానే.

'ఎంగురు చేసుకోను. నన్ను ఇన్స్పయర్ చెయ్యగల, అంటే—' పూరీగొంతుడిగ నిచ్చి 'అంటే నాలో కనితాళకని విజృంభింప చెయ్యగల స్త్రీ దొరికిలే అన్నాను.

కము నవ్వింది. 'దొంగకుతుందిలే నాలా నలభయ్యోపడి దగ్గరపడేనదో, వదల్లయినా నింపని పసిపిల్ల'.

నాకు ఆశ్చర్యం వేసింది. కవిని ఉలేజ పరచగల స్త్రీలు (పాథాంగవలూ, ముగ్ధ బాలికలే అని నా భావనకూడా కానడమే నా ఆశ్చర్యానికి కారణం. పసిపిల్లలో పువ్వు సోందర్యం, సౌకుమర్యం ఉన్నాయి. (పాథాస్త్రీలో ఫలం ప్రకాంతతా, మాధుర్యమూ వున్నాయి. యువతిలో మిడిపి పాటు ఉంది. ఆమెకి చంపకాన్ని చేర వోలని జామ్మని గర్వంగా తిరిగే తుమ్మెద లాటిది. మొత్తంమీద నాలోనివాడికి యువకులంటే అంతయవం లేదు.

నాకువదనే అవకాశం యివ్వక పూరీలని తగలనిపించింది. ఇప్పుడాశ్చర్యం వేసుంది తల్లుకుంటే—అన్ని ఎలా తినగలనా? అని 'తల్లి (నేను, తల్లి (నేను' అంటారే అది యింత ఉత్పన్నంగా ఉంటుందా? అని ప్రశ్నించుకున్నాను తల్లి నే ఎరగని నేను. సాయంకాలం బండికివచ్చేకాం. రైల్వో మల్టీ చాలా కాలానికి ఒక చక్కని భోజనం మురించింది. కవిని ఎడారిలో ఒంటరిగా ప్రయాణిస్తున్న యాత్రినిడితో పోల్చాలి. చాహంతో భాగపడి ఎంతోదూరం వెళ్లిగా వెళ్లిగా నీటివుడుకు కనబడినపుడు అతని ఆనందం. ఈ భావంతో చక్కని ఖంజ కావ్యం రాయాలి. నేనుకాదు సరస్వతిదేవే ప్రాసేనుండేమా, అనిపించింది. నాకే తెలియని, ఆ ఉత్సాహంలో ఆవి యోగపు భాధలో.

* * *
దూరంగాననా సరే, తన బాగోగులతో ప్రమేయం ఉన్న మనిషి ఉండవచ్చు తలపు మనికి ఆనందదాయకం.

ఈసారి వచ్చాక సాకాశంవెప్పకోవడం, వండుకు తిండాలకి పరిమితం కాలేదు నా జీవితం. కావ్యరచన బోధగా సాగుతోంది. 'ఆమె ముక్కు! మీద రాసిన పద్యాల సంఖ్యా, సాగనూ రికార్డు ప్రేక చేశాయి. ఇంతవరకూ ఏ కవి తన వృద్ధయశ్వేరి ముక్కు మీద ఇన్ని చక్కని పద్యాలు రాయలేదని తాత్పర్యం. వితింతువుల పరిసరి కన్నులకి కటివట్టు వరినూ ఒక నవలకూడా రాశాను. పాపకులమంచి వచ్చేబాబులికింది భోర జిలో ఉంటాయి.

'అయ్య—మీగు స్త్రీ సోందర్యాన్ని ప్రకృతి అంశంజోముడిపెట్టి ప్రాస్తున్నాను. బాగురులా ప్రజలకర్తంకొనికవిత్వవాయుట నిరుపయోగమని మనవి. బాగురు విశ్వకవి కాలేదా అందుకేమా. ఆతిడాంధ్రుడు కొవనిమీరు జ్ఞప్తియందుండుననుకోంగును.'

'నా ప్రయాణా—మీ నవల చదివే సంతోషం నాకు కలిగింది. వితింతువుల దుస్థితి చక్కగా చిత్రించారు. కవి 'ఆ దుస్థితి నివారణకి విశ్వలని ఏం చేయాలి' మీరు శేల్పలేదు. నవకయినా కథకయినా రచయితయొక్క సందేశం ముఖ్యం.

ప్రియ ఆరోగ్య సాధకములకు లోభ

కేసరి కుటీరం
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
రాయపేట, మద్రాసు-14

అంధ్రప్రదేశ్ ఎంబెడెడ్
మెదర్యు సికలామెంట్ నోట్స్ కలెక్షన్
విజయవాడ, సికిందరాబాదు.

కుమారి మాత్రలు (Regd)

ముకుతాలమూ అనేక భాగలంతే
స్త్రీలకు అనుకూలమైన ఔషధం సాదా
రు. 3. స్వేదన రు. 3. ఎక్స్ట్రా
స్వేదన రు. 3. పెద్ద ముంగుల ముఖ
లన్నింటిలో దొరుకును.

P. Devec & Co., (AP) Calcutta 40

జోక్సు
కవిత్వం వర్ణన

హాస్యరసమూలక
విశ్లేషణ. 25 పేజీలు. 3 రూ.
అన్నిచోట్ల డిస్ట్రీబ్యూట్
కర్తగలవిజయవాడకావాలి
మొదల: సికింద్రాబాద్, "జోక్సు" గుంటూరు-2

తెల్ల వెంట్రుక లుండవు

రంగులనుచూచి మెనపోవడం. అది కాళ్ళరికము;
మా మువన "విశ్వకళ్యాణం" అనేక వనమాది
కంతో ఆయర్వేదవర్ణకలో కయాలెనది. 30 సం||
వయస్సువరకు వెంట్రుకను నల్లగా వుండును. ఇది
గాక మెదడుకు కలగడమనిచ్చును. ఉష్ణాదము, శల
నాప్తి వగైరా జబ్బుల రానియడు. "జావకళక్తి"ని
కంటావును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా వరసవుంటే ఒక
పీసా రు. 5; 3 పీసా రు. 12. వగను వెరసవుంటే
ఒకపీసా రు. 6; 3 పీసా రు. 15/- పూర్తిగా వెరస
వుంటే ఒక పీసా రు. 7/- యి 3 పీసా రు. 18/-
వనిచేయలేదని ముఖవర్ణన పూర్తి సొమ్ము నావను
చేయవచ్చును. కోరనవారికి పూరి.

INDRA AYURVED BHAVAN,
(A. P.) P.O. Rajdhanwar (H. Bagb).

★ కమలం - కనకం ★

ఈ లేఖని సానుభూతితో చూపుతాను. కాని వాళ్ళకేం చెప్పాలో తోచును. రచన చేయడానికి కూర్చోనేముందు 'చిట్టికడు ప్రకృతివర్ణన, అవినీతి ఆదర్శం మున్నగు కౌతలసిన సామాజిక చూపుకునిగాని, 'చేయబిధానం' తెలుసుకునిగాని కూర్చోను. రాయడం నా కోసం సరదాకాగూ; రాయకుండా ఉండలేకపోవడం ఏ యమయంతన.

సాహితీవాదం గల ఎక్కువవుతున్నాడీ, పాకకళలో శ్రద్ధతగ్గి ఉడికి ఉడకని మెతుకులు కొరికి బడికి పోవలసిన రోజు తెచ్చువయాయి. పరధ్యానంవల్ల ఏవనువు కౌవాలన్నా వెతుక్కోవడంతోనే పరిపూర్ణం.

పెళ్ళి చేసుకుంటేనే, అనుకున్నాను. తెన్నాడే. వచ్చే భార్యమణి అన్నం కుభ్రంగా ఉడికించి కౌతలసిన వస్తువులని అందిస్తూ వుంటుందనిగాను. అది జరగకపోవడంవల్ల కలిగే చికాకుని మూపించడానికే నా ఏ మనిషి ఎగుతుగా ఉంటుంది గదా అని.

నా ఉద్దేశం తనిగట్టి మా బడిలో ఆడ మేధుడు రాయబారం నడిపింది. 'ఆ పిల్లో' చెప్పాయి, మనో చెప్పాయి తెన్నున్నాను గదా; ప్రయత్నమిల్ల... ఇలా మా పెళ్ళి వల్ల పెరిగే అవాయంబురించి వివరాల ఉన్న పరంగా చెప్పడంతోనే వాడుకుంటున్నాను.

ఇంకో సంవత్సరం చూడాలి. పిదప ఆయన భార్య సంగీతాభిరుచిని మాత్రం చేయించాలి, నడిపించి ఆడవాన్ని 'హంసయాన, గజయాన' అన్న కవులెంత మూఢులూ నిరూపించడాలు జరిగాయి. అబ్బ! బయట పడ్డాకా నానూరికి కేవలం యోగ్యతా వ్రతాల ఇచ్చేసుకోకుండా ఉండలేక పోయాను.

మొదలరావడమంది నేనెగుడున్న ఒకాయన ఉత్తరం రాశాను. 'మనోహర' రాస్తున్నావని తెలిసి సంతోషించాను. చెప్పకోమోడదు గాని, మా అమ్మాయి చి. భారతి గొప్ప రచయిత్రి. 228 పేజిలకు కథలు అచ్చయాయి. నీ పనిలో చాలా సహాయకారిగా ఉంటుంది. ప్రసంగంతో ఉత్తర ప్రకృతి వర్ణనలు నడిపి నీ రచనలమీద చాలా అమూల్యభిప్రాయాలని కంటాడించడంలోనూ, పుస్తకాలని చదివి భావాలని నేకరించడంలోనూ... ఇంక చదవలేక పోయాను. అంత. సహాయాన్ని పొందగల యోగ్యత నా కెక్కడిది?

ఏ యింటివాణి అవుతానున్న యిచ్చు కొన్న ఆధిపతిగా యిరిగిపోయి పూరుతుంది.

ఈ నెల వుల్లో రమాకాంత్ ఓ సారి రమ్మనిరాస్తే బయలుదేరాను.

మా మేనమామకొడుకు ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడలా గట్టునవడ చేసలా అవుతుంది నా పరిస్థితి. ఆ వారంవరగాలో నాకు ఊపిరి ఆడదు. గంతుడు పిలలుగల యిలు. ముదులు మూటగట్టే పిలల కమరుల చిని ఆనందించలేని మొదులారిన నండెకొను నాది. భయపడేదలా వాళ్ళగోల, పెంకరసం, రమాకాంత్ సంగతికూడా నాకు బొతిగా సరిపడను. అతనికి 'డబ్బు' రిచ్చ రెండో ఆలోచనలేను.

నేను వెళ్ళిన మరునాటిఉదయం కాఫీల తాగుతూవుంటే అన్నాను: 'ఒక నూర్యం, ఈ యేను కంకటం ఎండ కంకటం కంటే లాభాలున్నాయి—ఆ కాశాన్ని అంటుకున్నాను నాకో, మనకొక్క పిల్ల పేరు అందులో వుంటే నా! జానని, అప్పట్లో చేతులో సామూరీక అయ్యున్నారే కోన్నాను.....'

వంటింట్లో రమాకాంత్ భాగ్యకీ, పెద్ద కొడుక్కి జరుగుతున్న యుద్ధం కొలరాన్ని అందుకుంది. కండికంపం గిరపాటు చేసిన కబం.

ఏవిట్రా ఆ తగవు?

'మామూలేనా. మా పెద్దవాడికి, వాళ్ళ ముక్కి ముగ్గు వచ్చగడిచేనే భిన్న మంటుంది. కాఫీ యిమ్మంటాడనుకో, అది తెరుగన్నం లిమ యిమ్మంటుంది. అంతే, వాడికి చిల్లెత్తు కొస్తుంది. వాన్ని నానా లిట్టూ లిపెతాడు. నా కంకు కాఫీ వాక్కిచ్చియ్యి అనివకాయించి మరీ ప్రుచ్చుగుని లిచ్చగా నల్లి న్నానెను కాఫీ కాలువలో పోలోసినాడు. రైతెంత అవస్థం అయినా వట్టింతుకోని మన ప్రభుత్వంలాటి వాడు కాను వాడు. ఒక్క నిమిషం అక్షిద్ద మామించిందో వాళ్ళ ముక్కి, అంతే బుద్ధి చెప్పాడన్న మాటే, ఇలాగే రోజూ ఏదో ఒకటి.'

'అనుభవంతోనే వడళ్ళ పిల్లడిలో. వంటం జానేగా ఉంటుందిరా. అహం కారంవున్న వసుమతిల్లో కొడుకుని తన చెప్పు చేతిలో ఉంచుకోవాలనే వట్టుదల ఎక్కువ. కొడుకుయొక్క భావి అభివృద్ధి మీద సేగదా తన సౌఖ్యం సంతోషం ఆధారపడింది.

'ఏల్చిద్దరి మన సత్వాలూ కాగా పరిశీలించానులే అంకుకే జోకర్లం కలిగించుకోవడం మానేశాను.....

'అక్కడికి మొన్న ఏ పది పేర్లకి అత్తయి పోశాను....'

'నెదపిల కమరాన్ని యా గొనుకొంది ఆ నేనూ, అదికొంది ఇది తోడ గనుచి

కొల్లుకు లింట్లోంది.

కమలం లచ్చ ఇంటినుంచి వచ్చి ఇక్కడనే వుంటోంది. చిట్టిని ఎలా చదివి వుండగలుగుతోందో ఆశ్చర్యంగానే వుంది అప్పటి వాళ్ళిది పాతూ చూసిన నాకు.

లేబరికి వెళ్ళాను.

తిరిగి వచ్చేటప్పటికి లచ్చ మొగుడికి జబ్బుగా ఉన్నట్టు ఉత్తరం వచ్చిందంటే కమలం. చిట్టికి మాజేళ్ళ యినా రాలేను, వాడి అదృష్టం ఎలావుందో మరి. అన్నది.

కమలం కంకటం లో ఆదురా, ఆమె ముఖంలో తలి కొడుకుకోసం వడే ప్రేమ నా స్వప్నంగా కనవచ్చాయి. తనని తాను అదుపులో పెట్టుకోవాలన్న ప్రయత్నం మాడా వాటి సరసనే నుంచుంది.

లచ్చ మొగుడు చిన్నవాడు, పాపం. 'చిన్న బాకకి మట్టుకు ఎటులిరిగి ఏం వచ్చినా మనకి చాలా చెబ్బ' అంటున్నాడు రమాకాంత్.

'కాదుటండీ మరీ' అని అతనిభార్య వంట.

'కుటుంబం అంతా మన నెత్తిమీద వడుతుంది.'

'వసనెగానూ, ఇద్దరు పిల్లలూనూ'

'వసనెగానే అనుకో.....'

'పిల్లలకి ఎక్కువకావాలి అనుదం, అవుతాయి....'

'అడవావుంచి, తన అవకర్తర్యంనా నాకా దబ్బుడి నిలవ్వకుంలేదు. పెద్దవాడు'

'అయ్యా ఆయన దబ్బాదారి....'

నడవలో కమలం ముఖం చూశాను—

'ఆయనది అదోదారికాదు మరీ ఆయన తన దారి తానుమానుకోవల్సి మీ పేర ఇంత తేం ఎక్కింటు కలగుతోంది. లాటి నిందాగర్హితమైన భావమేదె నా అక్కడ కనబడుతుందేమో అని కాని కమలం అమాట వివసలే ఉరుకుంది.

మధ్యాహ్నం నేళ్ళ యిలు కాస్త నవడి తగిలుంది. ఏనో రాద్దామని కూర్చున్నాను. కాని కలం 'నూగర్హిరావు, 'Of Poets first difficulties And the fruit of his life long labour Sing Heavenly Muse, Sing sing. అనీ, 'గదావరి భారత దేశపు, పవిత్రతగుల్లో ఒకటి' అనీ ఏనో వీచ్చిరాతిలా రాస్తూ నావలం తప్పింది.

కమలం గదిలోకి వచ్చింది. ఆమె రాకతో నా రాతిగోల ఆగిపోతుంది గదా అని సంతోషించాను. ఆమె అలమరులో పిండికావ్యా తీసుకు వచ్చిపోతూంటే, దిగజారిపోయి, ఖనక్కి పిలుద్దామా అనుకున్నాను.

ఆమెవచ్చి నా కుర్చీదగ్గరగా కూర్చుంటూ 'మానానా నూర్యం. వీళ్ళ జాగరలు! నేను పూర్వో రేనన్నాళ్ళూ ఏ ఒత్తిముక్కుయినా చెసుకోకుండా యా నెనపిండి దాపరికం చేశాను. మానేసుకుందో,' అంటూ నవ్వా

నాకు చూపించింది.

పురుగులు పట్టివుండి 'ఫలహారం అక్కర్లేనివాళ్ళు పిండి ఎంగుకూ తప్పించుకోవడం?' అన్నాను.

వాళ్ళంతట వాళ్ళేని తెప్పించరు. నేనయింటికి వచ్చాక పోరి పోరి కొవలనివ సయకులన్నీ తెప్పిస్తున్నాను చూయింటో నేనెప్పుడైనా బడ్డకించి ఫలహారం చూసేసినా, అయినాగకు నేనాడు కొరు. నువ్వెరగవా వింటిటి?

'నీ తిండిసగుపాయం నువ్వే చూసుకోవలసా' చిందన్న మాట ఇక్కడకి పుల్లలా ఊరకే తగూరవుతావా మరి?' అన్నాను వారితో.

'ఎలా వుంటే నేం, మూర్ఖం? నేనీయింటో బడికివున్నాననే గ్రహించే విశ్లేషణతో బోయి'న తిర్యాకి? అన్నది కమలం బరువుగా.

కమల నాదగ్గర కూర్చున్నది పెసగ పిండిలో పురుగులని గూర్చి చెప్పడానికి మాత్రం కాదని తేలింది.

'నీ తెలివి తేటలతో ఎలాటి ఇంటి సయినా చక్కదిద్దగల సమర్థత నీకుంది, కమలం. మీ అన్నయ్య నువ్వొచ్చి తరువాత తన యిల్లా ను రిండ్ గురించలే?'

'గుర్తి నే? వాడికి, వాడికి నేనంటే అనూయ కోపవ్రాణు. నోవు చెసుకుంటే దండుగంటాడు. అబ్బికి చిట్టికి ఓ చొక్కా గుడ్డ కొనమని అయిదురూపాయలు పంపించుకోవడానికి గూడా నాకు హక్కు లేదు. అన్నీ ఏమూ ప్రం అయిపోయిన వాలాటి నిగ్నాగ్నపుణిని చూసి ఎవరికైనా అనూయ ఎట్లా కలుగుతుందో?'

నా కడుపులో జనినట్లయింది. జీవితంలో ఏ ఆనందానికి నోచుకోని యీ నవనీత హృదయం ఎందు కిలా నొప్పిస్తారు?

'చెబుతున్నానని, నీకు బాగా జగగుతుందనుకున్నాను కమలం.'

'నా చెబు తీసుకు వేరే వరిపోతానేనూ అనేధియం వాళ్ళకి ఉంటే అట్లాగే జరిగేదేమో.'

'హానీ అట్లాగే చెయ్యరామా?'

'ఎక్కడికి పోను? ఒక్కరినీ వుంటే లేస్తావున్న కాటూ చెయ్యా వొంగుతే ఎవరు చూస్తారు చెప్పు. లచ్చు దగ్గరందామా అంటే అదీ అన్నయ్యమోస్తరే. కాస్త నేరారా మాట్లాడుతూ నేను ఇంట్లో అంతో తిమికి ఉపయోగపడుతున్నానని గ్రహించి ఆదరించేవాళ్ళెవరున్నారో గనక? తన కాంతివంతమైన కళ్ళని నా ముఖం మీద ప్రకార్థకంగా నిలిపి అన్నది కమలం.

నాకేం చెప్పాలో ఒకంతకి తోచలేదు. జవాబు దొరకనిప్పుడు వేదాంతాన్ని ఆశయించడం మామూలేగద: 'నీ కర్మకాండ భూలోకంలో పుట్టిన జీవితం అక్కయ్య మువ్వ. నువ్వెంతవరకూ పడినకట్టు చాలు.

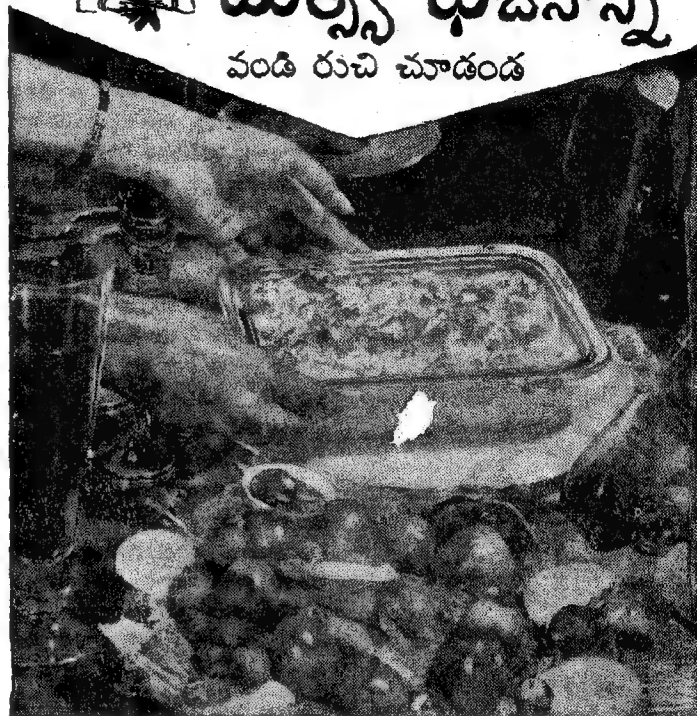
(61-వ పేజీ చూడండి)

ఈ అమోఘమైన

మత్స్య భజనాన్ని

వండి రుచి చూడండ

6 పెద్ద బంగాళాదుంపలు, 1 మురింగి దుంప, గుప్పెడు సైంధి ఉప్పు, 2 పెద్ద చెంచాం రెక్క నలాద మాన. 5 లేక 6 కరివేపాకులు, 1 ఉల్లిపాయ నవ్వుగా తరిగిన ముక్కలు 1 కాచి కప్పుడు తొక్కోనున్న వచ్చని బటావీలు, ఉప్పు 1 పెద్ద చెంచాడు కర్రపోడర్, 1 కప్పు పాంలో కరివిన ట్రాన్ అండ్ పాల్వర్ పేరెంట్ కార్న్ ఫ్లవర్ 1 టీ చెంచాడు.

ఇంగ్లీషు, హిందీ, లేక తమిళ భాషలో నవ్వు ఉరితంగా ఇవ్వండి, ఉల్పాహారమైన కొద్ది పిండివంటం పుస్తకము కోసం దిగువ కూనను పూరించి పంపండి.

(అక్కర్లేని భాషను కొట్టి వేయండి)

తపోలా బియ్యం ఏమిటం 15 పయ్యపైసం తపోలాబియ్యం ఇంజిన్ పంపియన్నామ!

మిస్టర్/మిస్/మిస్... ..

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

కుడమైన కాటుగూరంను, కొద్ది వాటిని బటావీలతో వహ పాత్రలో వేయండి. 1 1/2 టీ కప్పుడు పిల్ల బోయండి. కర్ర పోడర్, కరివేపాకును బావిలో వేసి కరియిడెట్టండి. ఉదాకోసం ఉప్పు కరివీ పిట్ట ఇగిలేవరకూ ఉడుకడెట్టండి. మరొక పాత్రయింటి కరిగిన ఉల్లిపాయముక్కలను రెక్క నలాద్ మానలో తోరగా వేయించండి. దీనితో ఉడుకడెట్టవ కూరను వేసి, పాలు మొదలైనవి పోసి త్వరితంగా కరియిడెట్టే మూత వేసి పది నిమిషాలు ఉడుకవివ్వండి. పిమ్మట భజనంలో వడ్డించండి.

ట్రాన్ అండ్ పాల్వర్ కార్న్ ఫ్లవర్

పేరెంట్ అయివున్నది. ఈ పరిశుద్ధాన్ని

వరికింపండి: కాచి కలాదిన్న ఒక

గ్లాసుడు పీటలో రెండు పెద్ద

చెంచాం నిండుగా ట్రాన్ అండ్

కార్న్ పేరెంట్ కార్న్

ఫ్లవర్ వేసి కరియిడెట్టండి. 24

గంటల తరువాత వహాకము

చూస్తే ఏదిరమైన దుర్వాసవ,

వంకలు. హానికరమైన మూడ్స్

తీవులు, లేక పరిశుద్ధముగా

పండును. ట్రాన్ అండ్ పాల్వర్

బావి తదితర శ్రేష్ఠమైన పరిశుభ:

రెస్టి, కస్టర్డ్ పోడర్.

మహావనకరమైన కార్న్ ఫ్లవర్.

కార్న్ ప్రాడక్ట్స్ కో., (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్.

రెస్టి, కస్టర్డ్ పోడర్.

మహావనకరమైన కార్న్ ఫ్లవర్.

అల్పజ్ఞుల విప్లవము

“తెండి మొహం వాచినట్లు—కల
బొచ్చి వసున్నట్లు—పాడు గోలా
వీటూ—ఇంతంత కలిచేసుకుని....”

వినుక్కుంటూ ననుక్కుంటూ వినుకుగా
లోపరికొచ్చింది తాయారమ్మ. కనగలు
కట్టిన రుమాలు పోఫాలో పారేసి—తనూ
పూలుబడింది.

భాగవతం చదువుకుంటున్న విశ్వనాథం
గాదు తలయెత్తి చూసి—పూరినకు అపరాధ
తారలూ ఉగ్రురాలై ఉన్న తాయా
రమ్మతో “ఏంలే—నల్లీ ఏం ఒచ్చింది”
అన్నాడు నుం. పోహినత మాటల్లో
కులచి, ఓపికంతా చూపులో పొదిపి.

రంయ్యనందుకుంది తాయారమ్మ—
రుంజాకుంటూ.

“అహం. నాకు తెలియ కడుగుతాగాని
తిండికి మొహంవాచి విడుసున్నారంట—
అనుక్కున్నాగాది రావచ్చు. పక్కంటి
చుక్కయ్యెను. పెరి కెడిగిన అమ్మయి
ఉంటేనని—పాడుపొరు కాకులు పొడిచి
నల్లు—మన బాధంతా ఏళ్ళే భరిస్తున్నట్లు—”

ఇన్ని మాటలూ ఓపిక నీదున్న పొకుమీద
కురిసిని వాచకాగా యధావ్రకారం విశ్వ
నాథం తిరిగి ప్రశ్నించాడు.

“ఇంతమా ఏమన్నారూ—అమ్మయి
పెరిమాటేనా?”

“అహ అదితప్ప ఏమేనా ననుండి
దనేగా విశ్వ మొహానికి. ఏవయ్య అమ్మ
యికి పెరిమాటేమన్నా అనుకున్నారా అని
ఒకట—మరి మాకు పప్పుణం ఎప్పుడూ అని
ఒకట ఆపేటలు ఒకటి బో మా ఊడలు
ప్రశ్నలు—నాకు నిజంగా అరకాలియంట
నైతికకర్మంది ఎప్పుడు బయట పడతానా
అని ఉపరాడక ఉక్కిరి చిక్కిన చక్కా
నచ్చాను. పప్పుణంల పప్పుణం—నరీ ఆ
చుక్కమ్మమమా నీ నకు భగ్గు మండిపో
తుంది—చెట్లలే ఎదిగాడు కొడుక్కి తన
ప్పుడు చేయండో—మనవాడు మొగవాడు
కదా అని భీమా.....”

వికధాటివ ఇలా దోణ దోణ పదజాలం
పారబోసున్న తాయారమ్మతో విశ్వనాథం
నింపాదిగా రొమ్మపడబోతున్న మొహంతో
పెలకంగా నవ్వుతూ—మనకనింజనంలోంచి
నిజభావ కటాక్షాన్ని రక్కలు విమిరి ముఖతః
వదిలిపెట్టాడు.

“ఇహ అంతటితో నోయ్యూసుకో రణ
గోగధ్వనిగా ఒక గోల. అన్నారంటే
—నీయనూ—కా ముచటా అన్నాడు.

పట్నంలో కారేక్షలో వదిలించాలని పట్టు
పట్టి ఆడిందాటగా కొనిస్తున్నావు. ఎత్తు
డైనా అమ్మయి మనస్సు గ్రహించావో.
నాకు పప్పుణం అడిగారంటే నీయింటి
తిండికి మొహం వాచికాదు. నీవు వెళ్లే
పాటి ఎవరికీ చెబకాకపోలా—మహాలాపు
పెటకం పెడతానని ఎదురు చూస్తున్నా
రంతా—నీగుండాలి మొహానికి”...

పుడక భాగవతంలోంచి బ్రతుకుభాగోతం
లోకి అడుగుపెడుతూ, ఓపిగా, నిమ్మర, నిమ్మర్యం, నింద, హెచ్చరికా, కొపం
మొదలైనవన్నీ మాటల్లో బట్టాడాచేసిన
విశ్వనాథంగారికి ఏం సమాధానం చెప్పాలో
తెలిలేదు తాయారమ్మకి.

గుడకంకంగో—పోకచ్చాయల కేవలం—
ఎర్రబారిన ముఖం “అయితే తప్పం తా
నాదనంటాకు? అందరూ నన్నే అనండి.
కాకులుపొడిచినట్లు పొడవండి—అని తాయా
రమ్మ మా మృత్యుం లై కనీగా వెడల
గక్కంది.కన్నీరుగా రాల్చింది.

“పిలువే పలుకుతుంది ఏడుపు—కురాయి
తిప్పినట్లే నీట్లు—మీ దుంపతెగ చీటితో
నాధినున్నాడు పొంజే మీకు! అన్నాడు
‘మూర్తి’ అని నిశ్చయిస్తూ విశ్వనాథంగారు.

“అయితే ఇంక వయ నాలుగంటలూ
పోఫాలో చలికలబడి భాగవతాలూ, భార
తాలూ నాబొంద చదువుతూ మామంటే
అవుతుంది అమ్మయిపెరి—నెత్తిన నోగు
పెట్టుకు మొక్కుకుంటున్నా దిక్కులేను.
నాళ్ళ కళ్ళల్లో నీ ప్పులు
పోసుకుని ఆ చుక్కమ్మవాళ్ళు
అమ్మయి నెలాన్ మీరు కడుతుందనీ,
రెండుజడలు వేస్తుందని ముక్కుమీద వేస్తు
మూగివిగులువాను, అన్ని విధాలా చేస
చుకున్నాను, అందరూ నన్ను అడిగోసుకునే
వాళ్ళే.

ఏం అది నెలానలు కట్టుకుంటే ఏంకి
ఊరేగుతే ఏంకి పల్లెటూరిగొడ్డలే కానా
బూజెట్టి కానీఅంతగొట్టు పెట్టుకు తిరగా
లనా వీళ్ళిగోల! దానిదం. పట్నం భాగవ
నల్లపకారం పాటి తొడిమి నో అది కలిపి
మెలపి నలుంది—అది నీళ్ళకు కడుపు
మంటేనా”

విశ్వనాథంగారు భాగవతం మళ్ళీ
తెగనూ, కళ్ళబోమలోంచి కాటిల్లుడి
చూపుతో “ఏమిటే అబ్బ లాడలొడలొడ
గోడ వట్ట అన్నారని రుంజాకుంటావు.

తాబా నీకులోకువ. నామీద విరుచుకుపడ
తావ! మాట అంటే తీసుకు తీసుకు వస్తావు.
సరే పదలో పల పొయ్యిమీద అన్నం చూడీ
బాటోందో ఏమో! అని ఎరుకోబోయారు.

అనా ఆచుక్కమ్మ కేంబోయేకాలంకి
అంతచేటువికవికా, ప క ప క లూ ను,
అమ్మాయిని నన్నూ మానే - మొన్న అది
నెలవులకు వచ్చివెడితే ఏమి తిప్పింది
మూ తీ ముక్కూ - దీని కొడుకు మా చే
వీటి చెట్టలే, పాక నిట్టాడలే పెగ్గి
పెట్టి పెటాకులూ లేకుండా-వాడికొచ్చి
నేళ్ళకి నోటిపొర్రునీ వాయిస్తూ, బొమ్మల
బుష్కొట్టు లోవడంలా? మొగాడైతే, సరి
ఏమీనా చలి పోతుంది."

ఆ రాత్రి మిరిసివ బ్రహ్మంపై మనవాసలో
తెల వారి బోయింది. బావి దగ్గర
నీళ్ళకెళ్ళిన చుక్కమ్మ తాయారమ్మ
మూతులు ముప్పెయ్యాడు విరుపులు విరు
చుకుని ఇళ్ళకు చేరాడు.

అనా బాటలో రిజిష్టరు ఉతిరం
వచ్చింది విశ్వనాథం పేరిట. ఏడేనా రిజి
మా కొను విడుచుచు అన్న తాయారమ్మ
బొయ్యిమీద గిన్నె కాలేవచ్చి.

తాటిగామాన, కళ్ళిజోడుతీసి "బలియిసి
కేవల మిళ్ళికేచ్చా" అంటూ నిట్టూర్పుడు
ప్రకాంతి వదనంతో విశ్వనాథంగాడు.

'ఏమింటి' అన్నది ఆగుర్తాగా. తాయా
రమ్మ.

'ఏమిగానే సంతోషం చె దిప్పికటి
కానాని నీకుకుడుకు మంచిగుణకే నీవు
సంతోషించాలనా తామూ' అన్నాడు
విశ్వనాథం గాన నాత్మకునిలా, జీవితతృప్తి
కునిలా.

"ఏందు కానందించనండీ మీ పిచ్చి
గానీ—ఇంతకూ ఏమయింది - ఏ కై నా
పెళ్ళిజానచ్చిందా కాలేజీలో."

ఏమీలేదు—నీకోరిక నెరవేరింది -
పప్పుణం అక్కరలేకుండా అమ్మాయికి
పెళ్ళియిపోయింది. నీవంతం న్నెగింది.

'అ' అంటూ నివ్వెరబోయింది—తాయా
రమ్మ. 'ఏమింటి మీరంటున్నది' అన్నది
తార్దారై తలకిందులై ఆగుర్తానో అగురుతో.

మరేంలేదు, చుక్కమ్మకొడుకు రమేష్
కలెక్టరయ్యాట మొన్న—నీ ఆరుడయ్యిల్ల
నిన్న రిజిఫర్ పెళ్ళిచేసుకున్నారట ఇద్దరూ.
భగవచ్చితం! నీకూ, చుక్కమ్మకూ భగ
వంతుడు కోగం 'అక్కి'మని ఒక్క నాగి
మదిర్పాడు. నీకు పప్పుణం పెట్టిబాడ తప్పి
పోయింది.

'రమేష్ కలెక్టరా! నా అంటా!' అని
ముప్పిరిగొనిపోయింది ఆనందపు ఉప్పెనలా
తాయారమ్మ—

"అనా! కొను చెట్టునిట్టాడిన...నిర్దం
డాని మొహానికి!" అన్నాడు విశ్వనాథం
సమున్నామి పదవకొంకించనివియోగిస్తూ—
చాలే తొక్కింటి మరీను అన్నది తాయా
రమ్మ.

తామూట విన్నావులే అంటూ సంగ్రి
మంతో పరుగెత్తుకువచ్చింది రామయ్యగారి
ముబ్బుమ్మ—చుక్కమ్మగారింటినించి సరా
సరి—

"సరేపపద లోపలికి, బొయ్యిమీదగిన్నె
కాలిపోతోంది—" అన్నాడు విశ్వనాథం
గాడు.

'మరి పప్పుణం ఎప్పుడూ' అన్నది
రామయ్యగారి ముబ్బుమ్మ. ★

గృహ రామాయణం

కొంపలో మునలమ్మలున్నారే—
వార్లనుచూస్తే అంగరికే అలుసు
ఆనాగతి నాల్గోడు తెలుసు.

ఒకప్పుడు ఒక మనవడు
మామ్మను మహావడిపిస్తున్నాడు.
ఆమెను పేర్లుచెట్టి పిలుస్తున్నాడు.
నూటి బోటి మాటలని విసిగి
స్తున్నాడు.

బోనీశ కమైనా క్కురవాడా?
కాలేజీలో చదువుతున్న కళా
బ్రహ్మచారి. అంటే 'బాచ్' అని
ఆఫ్ ఆర్ట్సు. వ్యంగ్య వైభవ
మంతా తన వచోలహరిలోనే
అలలురే గుతున దని ఆమెమీద

తన పాండిత్యమంతా ప్రయో
గించాడు.

ఆమె ఊరికలేదు పలకలేదు.
మనవడికి సందేహం వచ్చింది.
ఏం బొమ్మా కోపంవచ్చిందా
నేను ఇండాకటి పిచ్చికి
అవి ఇవీ అంటున్నానని' అని
అడిగాడు.

వెంతనే బొమ్మ 'వట్లుగాలే
మాటలకుకో' ఎమెండుకు
నాయనా' అని లేచి గిగుక్కున
లోలికి చక్కాబోయింది.

చెంప చౌడీల్ మన్న వాడిలా
'డిలా' మొహం చెట్టాడు
మనవడు.

అన్వేషకం

పోతు కూచి సాంబశివరావు

(గతవారం తరువాయి)

5

మనోవ్యాకులతలో కుప్పించి నిస్పృహ నిగాళిలు ప్రతిబింబిస్తూ చిటిచిన్ ముఖంతో, కోమటి యజమాని మేడ ఎక్కడు శివరాం, బ్రాద్దున్నే. సాధారణంగా కోమటి యజమాని ఉదయం తన గదిముంగు వరండాలోకి వచ్చి కూర్చునే అలవాటున్నా, ఈ రోజు రాకపోవడంకల, తానే స్వయంగా మేడ మీదకు ధైర్యం చేసుకుని అడుగుపెట్టాడు శివరాం. ముఖ ప్రక్షాళనానంతరం బద్దకంగా చుట్టుముట్టించి మేడవరండాలో పచారు చేస్తున్న కోమటియజమాని తనంత తానుగా పైకివచ్చిన శివరాంను చూసి కొంచెం ఆశ్చర్యం కోయాడు. అతినిరాక గమనించి కోమటి కోడలు సంతోషంగా ముఖం వికసింప చేసుకుంది.

మర్యాదగా ఆహ్వానించి కోమటి యజమాని శివరాంకు కుర్చీ చూపించాడు.

శివరాం బాధగా మౌనంగా నిలుచున్నాడు. "నాతో ఏమన్నా జూరు వస్తుందా?" కోమటియజమాని అభిమానంగా అడిగాడు.

"పనేమిలేదు... ఇంక ఏవనీ మీకు యివ్వదల్చుకోలేదు... మీరు యంతవరకు చూపిన ఆదరణ మరిచిపోలేను... ఆఖరుసారిగా మీ దగ్గర నెలపుతీసుకోవాలని వచ్చాను!" శివరాం వృద్ధయంలో ఉబికి వస్తున్న భగ్గు జీవితపు ఆవేదన అణచుకుంటూ ముఖం దించుకున్నాడు.

కోమటియజమాని తృటిలో అతని పరిస్థితి కొంత అవగాహన చేసుకొని, బలవంతంగా అతని బుజాలు వంచి కుర్చీలో తాపిగా కూర్చోపెట్టాడు.

"మీకు యిప్పటికే ఎంతో సొమ్ము యివ్వాలి... అది యీ ప్రస్తుత ఉద్యోగ పరిస్థితుల్లో యివ్వగలనో లేదో అనే భయం నాకే కలుతోంది... ఈ నాతావరణం మార్పు

బుజం తీర్చుకునే కిక్కి కలుగుతుంది..." యింకా ఏదో చెప్పబోయే శివరాంను మధ్యలో ఆపేశాడు కోమటియజమాని నవ్వుతూ. "యీ చిన్న విషయం గురించి యంత బాధ ఎందుకండీ! ... ఎవరికైనా వస్తాయి కష్టాలు!" సానుభూతిగా బుజం తట్టాడు కోమటియజమాని. "బొంబాయి పోవాలని నిశ్చయించుకున్నా!"

కోమటియజమాని శివరాంలోని అవాయకత్వం గమనించి గట్టిగా నవ్వేశాడు. కోమటి కోడలు ప్రక్కనే ఉండి పొంచి వింటోంది.

కోమటి యజమాని నవ్వు శివరాంను హేళన చేసివలసిపించింది. బొంబాయి నగరంలో తనలాంటి మనిషి జీవితం క్రొత్తగా ప్రారంభించటం మరింత దుస్సాధ్యమనే అభిప్రాయంతో కోమటియజమాని నవ్వేడనిమాత్రం శివరాం అర్రం చేసుకోలేక పోయాడు. వృద్ధయంలో అనమానాలమధ్య ఉబుకుతున్న శివరాంకు ధైర్యం, ఆశి, ఆధారంగా అనుకున్న ప్రకారం జరిగితీరాలనే పట్టుదల పట్టాడు శివరాం.

"ఈ వేళ నాయంత్రం బొంబాయి పోతున్నా... మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే... మీ సొమ్ము ఎక్కడున్నా తీర్చుకుంటాననే ప్రతిజ్ఞ చేసున్నా... నా నిజాయితీ మీద నమ్మకంత్రం ఉంచమని వేడుకుంటున్నా!" శివరాం కళ్ళలో అప్రయత్నంగా రెండు బిందువులు ఉబికి నిలుచున్నాయి.

"పోనీ... యీ వూళ్ళోనే... మరేదైనా ఉద్యోగం..." "కుదర్ గు... అనుమానాలతో పరిహసిస్తున్న జనం దొంగతనం కేసు పోలీసుల గస్తీలు... బీదరికం... త్రాడు బొంగరంలేని జీవితం... ఇక్కడ ఎన్నాళ్ళు? అవ్యక్తమైన బాధతో ఒక నిట్టూర్పు విడిచాడు శివరాం.

"మీరు మరోచోటికిపోయి జీవితం బాగు చేసుకుంటానంటే ఎవరు అడ్డుపెట్టగలరు? గూఁగూడగురించి ఏమీ విచారించకండి!"

నవ్వాడు కోమటియజమాని.

మావం గా లేచి, గిరుక్కున తిరిగి, గబ గబ మేడమెట్టుదిగాడు శివరాం. అతని ప్రవర్తన చూసి కోమటి యజమాని అతని భార్య మేడ చాల బాధపడ్డారు.

"పాపం!... చేతిలో ఏమన్నా డబ్బుందో లేదో... బొంబాయి పోతానంటాడేమిటి... పోనీ మనం ఒక పాతికరూపాయలు చేతికి నేమించితనం ఎప్పటికైనా ప్రతిఫలం పొందుతుంది!" కోమటి కోడలు భర్తతో సంప్రదించింది. భార్య సలహా ఉదాహరణ కోమటి యజమానికి నచ్చింది. డబ్బు యిచ్చామని క్రిందకు వెళ్ళినా శివరాం కనిపించలేదు. గది తాళం వేసేవుంది. మళ్ళీ అతను తిరిగి రాగలడనే ఆశతో తాను యింట్లో లేకపోయినా అనుకున్న ప్రకారం డబ్బుయిమ్మని భార్యకు సలహా ఇచ్చాడు కోమటియజమాని.

శివరాం ఆవుడైన రాజారావును ఒక సారి కలుసుకోవాలని హైదరాబాదునగరంలో కిక్కిరాడు. ఇల్లు తెలియకపోయినా, తెలిసిన చిరునామా ప్రకారం రాజారావు ఇల్లు పరిశోధించి పట్టుకున్నాడు. ఊరినుంచి వచ్చిన రాజారావు బ్రాద్దున్నే ఎక్కడికో వెళ్ళి పోయాడని యింట్లోంచి వచ్చింది వార్త. నిరాశతో ఒక చీటివాసి ఇంట్లో వదిలి వెనుతిరిగాడు శివరాం.

మధ్యాహ్నం పన్నెండుగంటలైంది. కడుపులో ఆకలి దహిస్తోంది మార్కెట్లో ఎంపె వేడి తీవ్రతలా. జేబులోని కొద్ది సొమ్ము బన్నురవాణాకు మాత్రమే ఉపయోగించేలావుంది. రాజారావు కనిపిస్తే నోగు తెచ్చి ఏమన్నా డబ్బు అడిగాలని ఆశించాడు శివరాం. కష్టాలు పరంపరలుగా తన జీవితంలో దుట్టుముట్టడం మామూలు సాంప్రదాయంలాగే కనిపించింది. వీధుల్లో తిరగడం ఇష్టం లేక పోయింది. తన చీకటి గదిలో ఒంటరిగా ఏడుస్తూ పసుకోవడమే వృద్ధయ బాధకు ఎంతో ఉపశమనం కలిగిస్తుందని గృహోన్ముఖుడయ్యాడు శివరాం.

తనకు గదిలోకిపోయి తలుపులుయూసుకుని ప్రక్కమీద పరున్నాడు. ఒక్కొక్క అభ్యాస్యుడి భగ్గుజీవితం పద్మ వ్రాసినాంలా ఆవరిస్తుంది. కష్టాహ్వాని భేదింపలేక సాలిహూతులో చిక్కుకున్న పురుగులా వాతి మోహతాడు అతను. సాహసయాత్రలలో నూతన చేతనలతో క్రొత్త జీవితాలు దిద్దుకోవలసిన ఆధునిక యువకుల కర్తవ్యమై ప్రస్ఫులంగా చాటుచామని ధైర్యంగా బయలుదేరిన తనకే యాత్ర ప్రథమ పాదం లోనే ముప్పు వాటిలింది. బ్రహ్మశూత్రం ఉన్న ఉళ్ళోనే బ్రతికే మనియిచ్చిన సలహాలో కొంత సత్యం, దూరదృష్టి ఉన్నాయేమో అనే భ్రాంతిలో పడ్డాడు శివరాం.

లక్ష్యసాధన కరతలామలకము విజయాలనబాదు అభినందనీయులే. లక్ష్య సాధనలో

కాల్గేట్తో దంతక్షయం కాకుండా కాపాడుకోండి నోటినించి దుర్వాసన రాకుండా కూడా చేసుకోండి!

ఎందు చేతనవగా: ఒకసారి తోముకుంటేనే
కాల్గేట్ డెంటల్ క్రిమ్ నూటికి 95 వంతుల
వరకు దంతక్షయము లేకుండా చేసి, దుర్వాసన
పోగొడుతుంది.

రోజునం చెయ్యగానే కాల్గేట్ను ఉపయోగించి బ్రష్ తో వచ్చి
తోముకొన్నట్లయితే అనేకమందికి దంతక్షయం కావడం అగి
పోతుందని, దంతవ్యాధుల చరిత్రలో ఇది అపూర్వ విషయమని.
కాస్త్రీయ పరిశోధన వల్ల ఖుజువైంది అంతేకాదు నోటినుంచి
దుర్వాసన వచ్చేవాడు దీనిని వాడినట్లయితే 10 నుండి 7 నుండి 3 వైదా
పెంబనే గుణమిస్తుందని కూడా ఖుజువైంది. ఒక్క కాల్గేట్ విషయం
లోనే ఇవి ఖుజువైవని.

కాల్గేట్నుంచి సురసురమంటూ వచ్చేసురగ వళ్ళు పండుగ్లోకి
లోపరికంటా బొచ్చుకునేళ్ళి, అక్కడ వళ్ళి పోయి ఉండే అహార
వర్గాల నలుమిలను బయటికి గిలా వేస్తుంది వళ్ళు చాలా చేది
పోగానికి, దుర్వాసన రావడానికి కారణం ఆ నలుమలే.

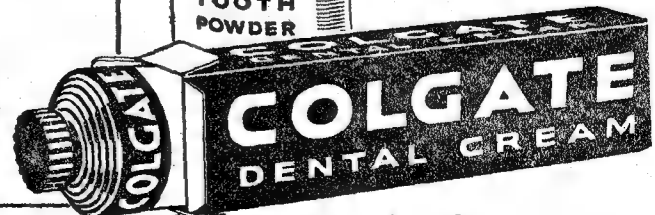
కాల్గేట్తో వళ్ళు తోముకొవడమంటే పిల్లలకు చాలా వరదా
ఎందుకంటే దానినుంచి వచ్చి చాలా చేపు ఉండే పిచ్చరమెంజు
వావడంలే వాటి చెది కోసుకుంటాడు.

కాల్గేట్తో నిత్యమూ వళ్ళు తోముకొంటే.

- ✓ దంతక్షయం కాదు
- ✓ దుర్వాసన ఉండదు
- ✓ దంతాలు మల్లె పువ్వుల్లాగే ఉంటాయి

మీకు వళ్ళుపోడి అలవాటైతే,
కాల్గేట్ వళ్ళుపోడివల్లకూడా
ఇన్ని లాభాలు ఉన్నాయి
.....ఒక దబ్బా కొన్ని
నెలలు వస్తుంది!

తెల్లని వళ్ళుకోసం, నోటి శుభ్రత కోసం....ప్రపంచంలో మరే
టూత్ పేస్టుకంటే కాల్గేట్నే హెచ్చుమంది కొంటారు.

★ అన్వేషణ ★

ప్రబలమైన నిగోధశక్తుల పెనుగొన్ని నశించిన వారు కూడ ఒకవిధంగా తమ ధైర్య వాచానాలకు అభినందనీయతాతారు. ఈ రెండవ తెగకైనా తన జీవితాన్ని అంకితం చేయాలనుకున్నాడు శివరాం.

ఆచేదనలో బాధలో నిరాశలో నిస్పృహలో కోకం ఉలికింది అతినికి, ఏడ్చాడు. మనసార ఏడ్చాడు. తలగడి తడిసింది. తడి సిన తలగజాలో చెమ్మగిల్గిన కళ్ళు దాచుకున్నాడు శివరాం. కిటికీలు మూసిన గది, మనక వెలుతురుతో మందకొడిగా కనిపించింది.

తలుపు చివ్వడయింది.

శివరాం నిద్రపోతున్నట్లు నటించాడు.

దుర్బీ చివ్వడయింది.

తలుపు బయటనుంచి మాటలేదు.

చదుకా కోమటికోడలు కాదనుకుని తలుపు తీకాడు శివరాం.

కోమటి కోడలు నిలుచుండి దీనంగా ముఖం పెట్టి.

‘వెళ్ళిపోతున్నారా!’ ముఖం చెనుకకు తిప్పుకుంది.

తన బాధలు గురించకుండా, మనస్తత్వాన్ని అర్థంచేసుకోకుండా తనకు నూనీక అనంతానికి అవకాశం లేనపుడు కోమటి

కోడలు విచిత్ర ప్రవర్తనతో యిసున్న దర్శనం శివరాంకు కోపంకూడ తెప్పించింది. తన గొడవలోనే మునిగి, యితరుల మనస్తత్వాలు అర్థంచేసుకొని కఠినమచే ఆకర్షింపబడటం దుర్విధి అని దురపిల్లింది కోమటి కోడలు.

‘ఈనామ్మ మికి న్మున్నా గా! పాతిక రూపాయలతో ఉన్న కవరు శివరాం గదిలో విసిరేసి గబగబ మేడమీదికి పోయింది కోమటి కోడలు.

అమె ప్రవర్తనకు అంత బాధలోనూ జాలి కలిగింది శివరాంకు. ఏదో నేరంచేసి పక్కా తాపపడిన వానిలా బాధతో క్రుంగి పోయాడు శివరాం.

బీధిలో కాదు అగింది. రాజారావు సిగిరెట్టు పీలుస్తూ తుపానులా రివ్వున నడుస్తూ అనందంగా యింట్లో అడుగు పెట్టాడు.

‘ఏమి స్వామి! సంతోషవార!... నువ్వే నేరం చెయ్యలేదు!... గబగబవచ్చి శివరాంను కాగరించుకున్నాడు రాజారావు.

‘నుకో సంతోషవార మిత్రమా!... రాజారావు తనవంశాన్ని ఉద్ధరించాడు... భారభారతీయలూ ఒకటి నృప్తించాడు..!’

“చక్రవర్తి పకపకనవ్వుతూ, చప్పట్లు

కొడుతూ భారతదళం జండాబాదీ!” అంటూ అరిచాడు.

ఆఫీసులో శివరాంను కలుసుకోవాలని రాజారావు వెళ్ళాడు. వెయ్యి రూపాయల దొంగతనం డైరెక్టునువర్గిర పని చేస్తున్న బంట్లోతు చేశాడని పోలీసులు నిర్ధారణ చేసి, అతిడిని జైలులో పెట్టాడు. సుమన్నా లంతా శివరాంపై అపారమైన ఆదరణ మూపిస్తూ మాట్లాడుకుంటూ, శివరాం ఎదురుగా లేకపోవడంవల్ల, పొంగిపూరుకు పోతున్న తమ అభిమానం వృధా అయి పోతుందే అని విచారిస్తున్నాడు. రాజారావునుమాన సుమన్నాలు అతనిని దుబ్బురుట్టి తమసానుభూతి వాక్యాలలో అన్ని ముంచేకారు. వాళ్ళను విదిలించుకుని, చక్రక గిని నీసుకొని, ఒకటాక్సీ మాట్లాడి ఎగిరిపడ్డా యింట్లో రాజారావు.

“ఈవెళి బొంబాయి పోవాలనుకొని నిశ్చయించుకున్నా. నువ్వు మియింటిదిగ్గర లేవు...నిరాశతో వచ్చేకా!”

“నిన్ననే అతివారింటనుంచి వచ్చా... బ్రాడ్లున్నే నేను ఎరుకున్న ఒక ఆఫీసుగా ధీలీనుంచి వసుంటే కలుగుకుందామని విమానాక్రమణానికి వెళ్ళా...” రాజారావు విషయాన్ని పూరించాడు.

“అయితే బొంబాయి వెళ్ళినచ్చేకావన్న మాట రాజారావు కనిపించలేదని.” నవ్వాడు చక్రక గి రాజారావు విననిమాట జ్ఞాపకం తెస్తూ!

చక్కదనమును గురించిన మొదటి పాఠము

దివ్వవారే, కానీ పొగమూక కవరాలని ఉప్పొంగుతున్నాడు. వానికి ఒక్కగా వచ్చిన వర్షం తేజమంతు చక్కగా ఉండుకోవడ ములోని రహస్యము పాపం, వానికి తెలియదు. వానికి ఇతరవారి పెరట్లూళ్ళ కోకోనట్ల పొయిర్ అయిర్ను గురించి చెప్పింది. ఈ రుద్మమే కోకోనట్ల తల నూనె వరిమకము ఎంతో తేలికగా, అప్రదకర ముగా ఉంటుంది. తేజమంతు అలోగ్యమంతముగా ఉంది, పొగమూక కవరాలే చేయించు దీనిని పాతక ఏర్పాటు జనులు వాడుతున్నాడు!

తాతావారి
సుగంధిత
కోకోనట్ల
పొయిర్
అయిల్

ది తాతా అయిర్ మిర్చి కంపెనీ తిమిరెగి

“బాంబాయి ఎందుకు?” ప్రశ్నించాడు రాజారావు.

శివరాం చేలవం గా నవ్వాడు.

“ఎప్పుడూ అంత నిరాశగా ఉంటే ఎలా... రేపు నీజీతం పూర్తిగా బొరుగుతుంది... ఇకనుంచి నాబులజీవితం లభిస్తుందిన్న మాట... అది ఎలా ఉంటుందో యీ వేళ చూపిస్తారా... కారు ఎక్కు!” రాజారావు శివరాంను బలవంతంగా నోకాడు.

ఎక్కు మిత్రులు... కారెక్కు మిత్రులు!” స్వర్గంలో ఆలపించాడు చక్రవర్తి. రాజారావు గది తాళం వేళాడు చీకటిలో ముగ్గురు కారు ఎక్కి కూర్చున్నారు.

కారు ఉప్పొంగి ఔత్సాహంతో సంగు గతుకులపై ఊగుతూ రహదారిదాకా వెళ్ళింది. ఎవరో రాజకీయనాయకుడు నగరానికివస్తే రహదారి బంధించి బారులు తీస్తే నిలుచున్న వనంశుంపులు కదిలి విచ్చిల విడిగా నడిచి పోతున్నారు. ఫలహారాలు సుమృద్ధిగా భుజించి కారు గండిపేట వదిలించారు.

బాగాలు తీర్చిన చెట్లు రివుస్ నీచే గాలిలో మెదులించి నృత్యం చేస్తున్నాయి. ఆకాశంలోని తెల్ల మేఘాలు హాయిలుగా సగుడు న్నాయి. పిట్టలు బారులుగా ఆకాశంలో ఎగురుతూ స్వేచ్ఛానందాన్ని వ్యక్తపరుస్తున్నాయి.

ఆ కారులో ముగ్గురి హృదయాలు సంతోషంతో నిండిపోయాయి.

సహజంగా ముఖావసంభాషియైన శివరాం సరదాగా ఒక్క నిమిషం మౌనం వహించక ఏదో ఖులాసాగా కబుర్లు చెబుతూంటే రాజారావు, చక్రవర్తులు కూడా ప్రకృతి పరిసరాలు పరిశీలిస్తూ తన్మయతలో మునిగారు.

కారు ఎత్తైన రోడ్డు ఎక్కింది.

ఎక్కగానే కనిపించింది ఉప్పావ పాగరి పరస్సు.

“కారు మెలి గా పోనీయే!” రాజారావు అజ్ఞ చేశాడు డ్రైవరును.

కరటాలమీదనుంచి వచ్చే గాలి విజృంభించి చెట్లతో కలిసి గాత్రపమృతశనం చేసి గానక చేరి జరుగుతున్నట్లు కనిపించింది. పరస్సు తరంగాలు కబళాలు చేస్తూ తీరాన నిలుచున్న తెల్ల కొండరాళ్ళను తాకుతూ తాళం వేస్తున్నట్లుంది. కొకరి “కూ” స్వరాలు గాలిలో సుమరంగా వింతవాయిద్య స్వరాలా వినిపించాయి. ఎంతో కాలం నుంచి ఆ మమరగానాలు వింటూ నిద్రలేక కళ్ళు ఎర్రబడినట్లు, పీమతంగేడు వృక్షాలు ఎర్రపువ్వులతో నిండి ఒళ్ళంతా కళ్ళు చెసుకున్నట్లున్నాయి.

ఎత్తే గుండ్రంగా తిరుగుతున్న నీమెంటు బాట... ఆ బాట కిరువె పుల విహారకర్తల ఆనందంకోసం పెంచిన తోటలు.. - తోటల

గృహస్థ దగ్గు నివారిణి
Alambic
గైకోడిన్
టెర్ప-వసాకా

విల్లెబ్రూక్ దాని త్రాగుటకు యత్నపరచు.

అలెంబిక్ కెమికల్
 వర్క్సు కంపెనీ లి.
 బరో-3

GTV. 59.9 TE.

EVEREST

ప్రత్యేక

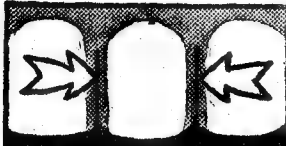
త్రిగుణచర్యతో

గూడియున్న

మెక్ కీన్స్

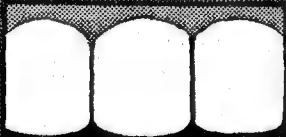
పెరాక్సైడ్

టూత్ పేస్టు

*** చాలా బాగుగా
కుత్రవరచును!**

ప్రత్యేకంగా మెక్ కీన్స్ లోనున్న
'రైపాయిడ్' పార్వెంట్ మీ పళ్ల
మీద దుర్బుడు చుంఠే-మురికిని
క్రిములను గరిగియింఠే పొడి
పొరను నిర్మూలించును. ఈ
పొరను కరిగించుటవల్ల మెక్ కీన్స్
మీ పళ్లను బాగుగా కుత్రవరచును.

*** తెలుపుజేయును!**

మెక్ కీన్స్ లోనున్న ప్రసిద్ధమైన
"పెరాక్సైడ్" మీ పళ్లకు
గల వికృతమైన రంగులను,
గారపట్టిన రంగును తొలగిం
చును-అండువల్ల వాటిని మెరిసే
ఉల్లు తెల్లగా జేయును.

బాగుగా కాపాడును!**

మీరు మెక్ కీన్స్ ను స్వయముగా
వాడి కాపియొక్క సుప్రసిద్ధ
మైన రుచిని తాజాదనమును కను
గొనండి. ఇది వసువిగుళను
ఉత్తమ పరతి, దంతకాయమును
కరిగించే క్రిములను నిర్మూ
లించును.

బాగుగా పరికుత్రవరచును + బాగుగా తెలుపుజేయును +
బాగుగా కాపాడును

ఈ మూడు గుణముల సుప్రసిద్ధమైన. హాడిక మీకు త్రిగుణ
చర్యను గలిగించును, ఇది మెక్ కీన్స్ లోమాత్రమే ఉన్నది!
అతి శుభ్రమైన, అతి తెల్లని, అత్యారోగ్యవంత
మైన పుల్లకోసం... నేడే మెక్ కీన్స్ కొనండి!

★ అన్యే పణ ★

‘ఉన్నాది : నా ఆరోగ్యం చక్కబడే బేషధం కావాలి.

లాయర్ : నేను డాక్టర్ని కాదు లాయర్ ని.

ఉన్నాది : తెలుసు. నాకు విడకులు కావాలి.

కొనుకుని దాసుడుమూత లాడుతున్న సరస్సు తీరం...తీరమీది కొండ రాళ్ళపై తరంగాల హస్తాలు మోపి కలకల శబ్దాలతో ఆహ్వానిస్తున్న సరస్సు...అనంత ఆనంద ప్రదాయినిలా కనుమాపు మేరలో ఆవలికట్ట కనిపించ నీయక వికాలంగా వ్యాపించుకున్న...ఆ ఉన్నాన్ సాగర్ శివరాంను చాల ఆకరించింది. ప్రథమంగా చూడటంవల్ల ఆసక్తి మరింత పెరిగింది.

కొద్ది ఆగింది, ఒక చిన్న హోటలువన. మరికొన్ని కొరలు వరుసగా నిలిచి ఉన్నాయి. రాజారావు నిశ్చింతాన్ని చేదించాడు కొరుదిగి. జీబులోని సిగరెట్టు తీసి ముగిరికి యిచ్చాడు.

‘ఆ సరస్సు తీరంలోని తిన్నె గోపురంలా తపస్సు చేసుకోవాలని ఉంది’ రాజారావు మాట బరువుగా వచ్చింది.

‘ఆ కెరటాల గంతులమధ్య వాలిపోయి దొడ్డుతూ పోయిగా ఈతలాడాని ఉంది మిత్రమా!’ చక్రవర్తి సకపక సవాడు.

శివరాం ముందస్థితం చేసి మానంగా కదిలాడు హోటలు వైపు

దూరాన ప్రేమపురుషుల జంటలు. సాగసుగా కదులుతున్నాయి.

సరస్సువైపు ఉన్న హోటలు ప్రాకారంలో కూర్చున్నాడు. ఆకుపచ్చరంగు చెరిగిపోయి మాసిపోయిన నాలుగు చిన్న మేజాబలలు—కుర్చీలు, రెండు మూడు చోట్ల పర్చి ఉన్నాయి. బలమీది విడిచిన తేనీరు చక్కెర వాసనలకు ఈగలు ముసురుతున్నాయి. సరస్సు నానుకుని వృక్షాలతో ముట్టుకుని, సుండంగా ఉన్న ఆ హోటలు పరిసరం సొందర్యంగా ఉంది. అస్తమిస్తున్న మారుగ్ని సంద్యరణ కాంతులు కెరటాల ముడతలతో బంగారు రేకులు దాచుకుంటున్నాయి.

పొదాలు త్రాగి మానంగానే ఆ పరిసరాలు తిరిగాడు. సరస్సుకు ఆనకటగా కట్టిన వంతెన కొవలివైపు అందంగా పచ్చగడ్డి మెదానాలతో కన్నులపండువుగా అమర్చబడిన పార్కులో ఆడ మగ జంటలు ఏకాంతంగా తమవృద్ధుల విత్తుకుంటున్నారు.

‘ఎలాఉంది స్వామి...యీ ప్రదేశం... నీ కోసం యీ వేలి యిక్కడికి వచ్చాం... తెలియని ప్రవేశాలు మాన్మ యాత్రలు చేసే పంకుచిత్ర జీవితాల్లో సతమతిమాతూ మనఃపజే బాధలు వికార దృష్టి ఎర్పగుచుకుని దిస్సరించగలం!’ రాజారావు శివరాంవైపు చూశాడు.

శివరాం సవాడు.

‘నాయకుడి మనస్సు పూర్తిగా చెప్పా

లంటే ప్రక్కను ఎవరైనా వనితారత్నం అవనం!’ చక్రవర్తి వ్యంగ్యంగా అన్నాడు బాహ్యంగా రాజారావు అన్నమాటలు నిజం కొదవ్వులు.

‘అవనం లేదు. నేనే చెప్పా...కొడుకు పుట్టాడని సరదాలో యిక్కడికి వచ్చాను. ఆనందిగా యీ ప్రకృతి పరిసరాల్లో కొన్నేపు గడపాలని...తొండ్రీకి పనాజంగా ఆనందం ఉంటుంది...ముఖ్యంగా రెండు పెళ్ళిళ్ళు జీవితంలో చెడిపోయాక!’ రాజారావు ముఖం చిటిచాడు.

చక్రవర్తి నోయ్యకున్నాడు తన సంభాషణకు. శివరాం బాసపడ్డాడు రాజారావు వివాదవనంచూసి. అంత ఖులాసాగా తిరిగి రాజారావు జీవితంలో కూడా ఏదో వివాదం వేళ్ళు పాతుకుందని మూత్రం గ్రహించుకున్నాడు శివరాం.

అంతా తిరిగి కొద్ది ఎక్కాగు.

‘నా వివాహజీవితానికి కొడు నేను సంకోషించేది. నాకు సంకోధిరణకు ఒకడు లభించేకదా అని సంతృప్తి...ఇప్పుడు నేనేం చేసినా, ఏమెవ్వనా ఫరవా లేను!’ పాలిపోయినవత్సరాజారావు పెదాలమీద ప్రతిఫలించింది.

ఆ నిమిషంలో రాజారావు ఆకస్మికంగా వివాదం వదిలేసి, ఖులాసా పుగ్గడుగా మారిపోయాడు. కూనిరాగాలు తీశాడు. పాటలు పాడాడు. పద్యాలు చదివాడు ప్రక్కనున్న ఇద్దరిని హెచ్చరించాడు తనతో పాడమని తప్పట్లు దరుస్తూ. కేకలు వేస్తూ అల్లిచేస్తూ ఆ కాగులో సగం పరిసరాలలోకి వచ్చేకారు ముగ్ధురూ.

‘స్వామి తనదానికి నీ కేం కావాలి?’ శివరాంవైపు చూచాడు రాజారావు.

‘రాత్రి ఏడుగంటలు దాటింది. భోజనం చేసే బాగుంటుంది’ అన్నాడు శివరాం.

‘ఎలకాలం ఆ పరిమెతుకులే!...యింకే మెన తినకూడదు...నాతోరా!’

టాక్సీవాడి డబ్బులు చెల్లించి రాజారావు రెస్టారెంటులోకి నడిచాడు. గదులుగా విభజించబడి తెరలు వేలాడుతున్నాయి వరండాలో. ఒకగదిలోకి వెళ్ళారు ముగ్ధురూ.

‘బాయ్!’ రాజారావు కేకతో తెల్లకోటు పంట్రాం తొడుక్కున్న ఒకనాకరుచ్చాడు. ఒక కాగితం చూసి ‘బ్రాండ్!’ మాట తేలుతూ సవాడు రాజారావు.

‘ఈ వేళే మనమిత్రుడికి వింగుచెయ్యాలి!’ శివరాంవైపు చూసి రాజారావుకేసి కనుసైక చేశాడు చక్రవర్తి.

రెండు గ్లాసులో ఎర్రని పానీయం కొం

చెం, రెండుసాదాలు పేబిల్ మీద నిలుచున్నాయి. సిగరెట్లు మామూలుగా వాళ్ళ పెదాలమధ్య దూరి పాగలు వగులుతున్నాయి. శివరాం ఆ పానీయం తీసుకోవన్నాడు. అలవాటు లేంటూ రాజారావుబలవంతంచేసి నావుచ్చుకోలేదు. రెండు గ్రుక్కలు త్రాగిన రాజారావు చక్రవర్తి ఏదో ముఖంలో శివరాంను అప్పడెప్పుడు పలకరించినా ఏన్నో తెలియని విషయాలు గురించి మాట్లాడు కుంటున్నాడు.

‘ఈకాళ్ళ పరిగ్గా శింతి ప్రపంచాన్ని జయించేవాణ్ణి! చక్రవర్తికళ్ళు చెప్పగిలాయి.

‘సత్యాన్ని ప్రేమను గౌరవిస్తాను... నామీద యిష్టంలేని అమ్మాయిని నేను ప్రేమించినా ఎంతకాలం నాతో గడపగలదు?...అంగుకే వదిలేశాను ప్రియణ్ణి కలుసుకోమని...అదొక మరిచిపోలేని కథ!’ పెదాలముడిచి ఉబ్బించి గ్లాసు పేబిలు మీద గిరగిరి తిప్పాడు రాజారావు.

సంభాషణల సారాంశం శివరాంకు క్రొత్తగా తోచింది. ఇంతకాలం తన కష్టాలకు నానుభూతిచూపిస్తూ సరదాగా బ్రతుకుతున్న రాజారావు చక్రవర్తిబలలో బాధలే లేవనుకున్నాడు శివరాం. తన కష్టాలు ఒకవిధంగా గడ్డిక్కుతున్నాయనుకున్న ఆరోజున వారి నిజస్వరూపం ఒక విధంగా శివరాంకు అర్థమయింది.

మర్న పానీయాలు త్రాగడం పూర్తిచేసి తూలుతూ విధిలోకి వచ్చాడు...

‘వస్తావా’ రాజారావుమాట తేలిక పోయింది.

‘ఎక్కడికి? శివరాం అడిగాడు.

‘రాత్రి ముఖంయిచ్చే రమణి...!’ సవ్యకాడు రాజారావు. చక్రవర్తి గ్రుతిపొచ్చి చాడు నవ్వులో.

‘ఈవేళకు నన్ను ఒదిలెయ్యండి!’ శివరాం తలదించుకున్నాడు.

‘గుడ్ బై!’ రాజారావు శివరాంచేతిలో అయిగు రూపాయలనోటు పెట్టాడు. తూలుతూ చక్రవర్తి బుజంమీద చెయ్యి వేసి బస్సుస్టాపువైపు వెళ్ళిపోయాడు.

చేతిలోని రూపాయలనోటును పెళ్ళి పోతున్న స్నేహితుల నిదర్శి ఒకసారి పరీక్షగా చూసి శివరాం భోజనం చెయ్యడానికి హోటలులోకి వెళ్ళిపోయాడు.

(ఇంకా వుంది)

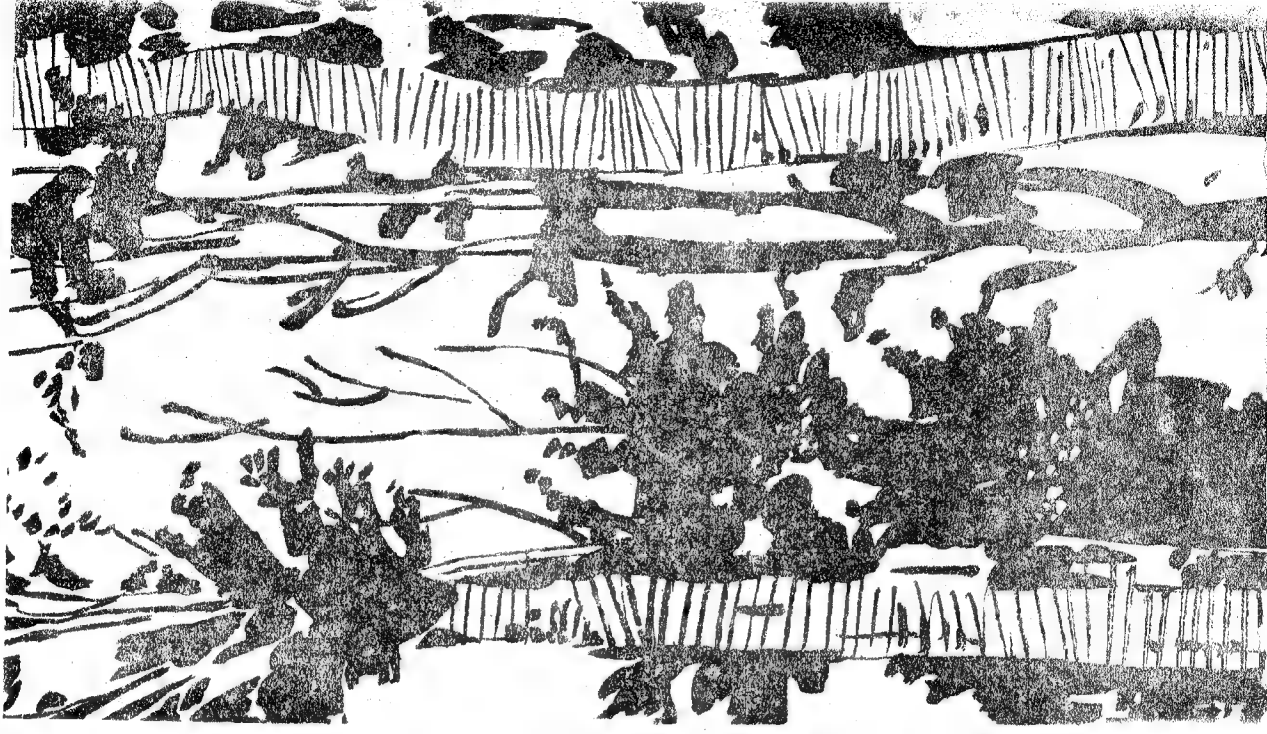

గొక్క క్రమము అనుకుంటూవుంటాను. సమయము బలహీనము-అని, నా ప్రాణమును ప్రకృతిశక్తి దృష్టి సారించి, భార్యలు పరిశీలించి, రహస్యములొక్కొక్కటి వాటిలో లోతులను గ్రహించడానికి రమ్మించి-వాటి అంతకు తేల్చుకుంటాను వారిని దీర్చుగా చర్చించేవారిని-అంతకు ఇది భయపడి వెనుదిరిగేవారిని. నేను నుండి ఎరుగును-దీని తుది నిమిషాల్లో తేలిక బాగా-మూస ప్రయత్నించే లో నేనూ ఒక పట్టుకొని-కాబట్టిగా నా, బట్టలూ తీసి ఎలా ఆలోచించి-చుకుంటానో-మనస్సికంగా దండాల తీసి మనస్సిక బలంతో ఇంకొకరి న్నను పరీక్షించి-నా మనస్సును కీటి వంతులొని తివ్యానా ప్రపంచ విషయాలు ప్రపంచముని ప్రయత్నించడం-నా అభివృద్ధిగానా ప్రయత్నించడం.

నిన్ను పట్టించుకొని కామ్యూనిస్టు కక్షించిన సేదనాలో తెలిసపట్టినందుచే-పరిశీలించి వాలరు చరిత్రాను-అతని పట్టుకు అకుంటూ తాకొల్పిన గమనిస్తూ, అనుభవములో కష్టమూలము. మంచి చెడ్డలకు లు చెప్పకుంటూ అనుభవమైనది నేర్చుటూ దూడల భూదామలకు నరికవుతూ, వారి అదరణ, ప్రేమకుల అభిమానం

ఇక్కడ 7000 ల అడుగుల ఎత్తున మార్కుని దగ్గరలో ఈ చుట్టడ మేరకే ఇలా ఆలోచించుకుంటూ లోతుకు దిగడమూ తేలుతుంది. ఒక మనస్సు 10 నిమిషాలూ జరిగింది. ఇది ప్రాణించుకుంటూ-వాళ్ళే నిరాంతర అంశమకుంటూ, ఒక పక్క పిల్లలు అడిగే ప్రశ్నలకు సమాధానం చెబుతూ-మాత్రాసం నిగ్రయంపట్టే యింటికి సరివారంగా చేరాలి. కోడై నాలో లోపల ఓయింటిని అనేక సంవత్సరాలుగా నాంతో చేసుకొని ప్రతినిమిషం వస్తూ-తూపును భరణీ అధి నేతలయాలంగా పరిసర ప్రాంతాలన్నీ చూచాలి. వివిధస్వరూపాలతో అందాన్ని వెదజల్లుతున్న ప్రకృతి రూపాన్ని తిలకించాలి-అనందించాలి-పరిశీలించాలి-తీర్చింపకొన్నాం.

“దూరపుకోరికలు నున్నాయి” అని చెప్పి లంటలు నీచానికి ఈ కోరికలన్నీ దూరానికి అంతరి అంశంగా నూపున్నాయి. దూరాన్నించి మునుగువచ్చి ముఖమంత దుప్పలు కప్పినట్లు నున్నా కనిపినాయి. దిగ్గంకొచ్చినకొద్దీ తరచిచూచినకొద్దీ భయంకరమైన దానిల వాయి ఎలియన్కోరికలు ప్రకృతిలో ప్రేమ లోయలు-వాటి వెదా రీ తెన్ను శ్రమం దా తెరిగే నేమూ చూస్తే భయంకరమంది. ఇందులో “మేమూ పున్నామంటూ విచ్చల విడిగా వేర్వేర్వ వాయువులు కలుస్తూన్నట్లు

గదన విదయం మా అందరికూ తెలిసిందే-
 నీనిమా జీవితమార్గంలో దాదాపు 16 సంవ-
 తాలుగా ఆ తిలకం పనిచేసే కార్యకర్త
 నా, మానసికంగా మా కొంతమందికి పన్నీ
 మానసిక పిచ్చుకుడిరాని ఆస్కారం ఎంత
 చిరుతా విరామం లేకుండా పనిచేస్తే
 గట్టిపడే మన ఆంధ్రకాలం పనిచేసుంది.
 పులు తియ్యదు చేసే కారుకా నాగా
 తుకుండి గాని - పన్నీ తియ్యదు చేసిన ఈ
 జనాభా మన మనసు పెట్టకపోతే నాగా
 కన్నా, ఏ ఆస్కారం కొరకు పిచ్చిగురిం-
 గే ఏ ఆస్కారం పొందంగా ఆస్కారకర్త
 విజయాల పొందించాలనుకున్నా
 గత పంపకత్తిరక వేసరిలో కన్నీడ
 వెంట పిలిచియాలం కాస్త దెబ్బ
 దిగితే 10 సంవత్సరాలుగా నిలబెట్టు-
 ఆస్కారం కొంచెం నన్నగిరించేస్తే
 తియ్యలేక జీవితభారాన్ని చిక్కిపో-
 ను-ఇది ఆభిమానులు గ్రహించారు. చేసా-
 చాను-దాని ఫలితంగా మున్న వేస
 కులుంబనమేలంగా కొండెకనార
 బడెరాను.

*
 17 ఉదయం; కొండెకనార కోడు
 5 దిగం. అలా ఏడు మలయూగురిం-
 గాలి, ఎంత కన్నుగా పుండి. కొడు
 గుట్టపానం 45 మేలు పుట్టా.
 దీనుంట్లో మామూలుంటే కొండెకనార
 లన్నీ వరుసగా కన్నులున్నాయి. అంతే
 . ఆ కొండెకనార వేడిమికి జీవితభారా-
 టు నూర్చుని పొరిముడి తన్నించడానికీ
 మేమాలన్నీ జమకూర్చుకోగా ను
 గొడుగులా తయారై కౌపాదుకు
 ము. ఈ విచిత్రం చూస్తుంటే ఎంతో
 సంవేషం ఏమిటో అంతా అయ్యా
 850 మేర్ల మారిన ఆ వేడి వినుడి.

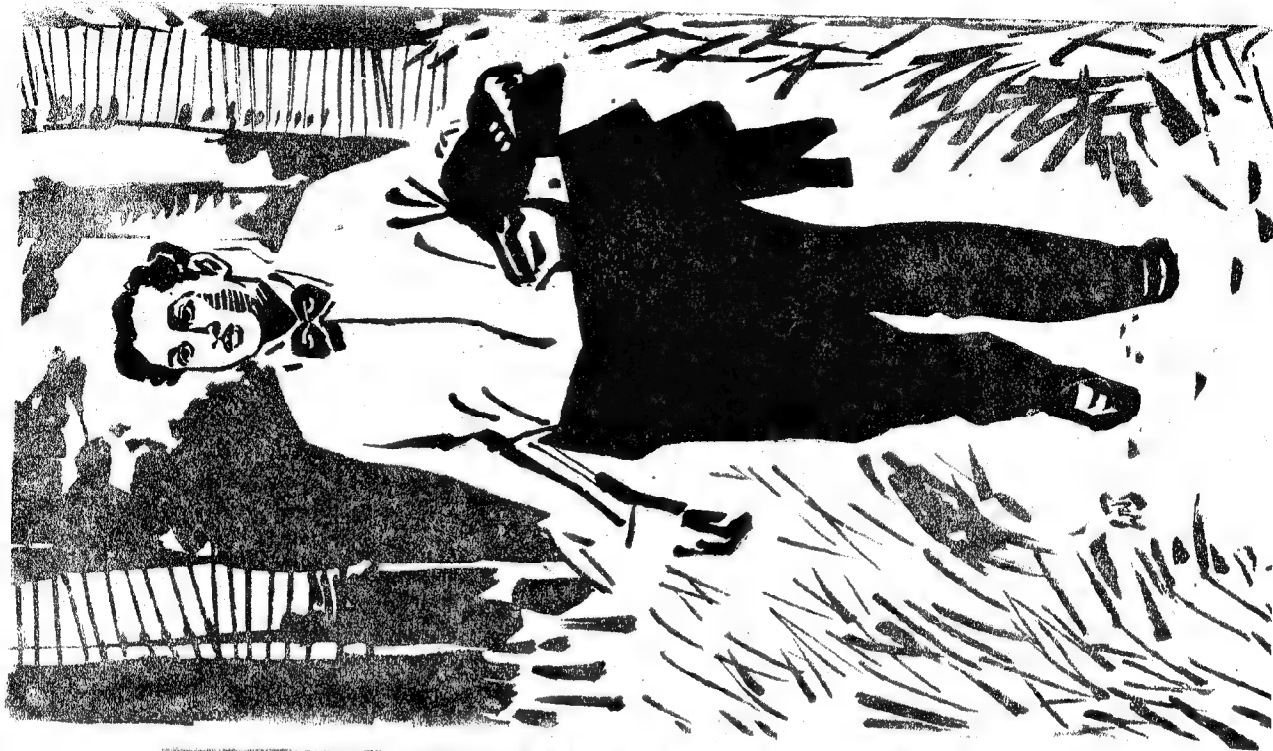
మానవ సంహారంలేవి ప్రదేశాల్లో కూడా-
 అం. మన పూవుల విమలమాలల్లో, వివిధ
 రంగులలో అగులినాయి. వీటిని చూస్తే ఎంత
 అవందిస్తామో అంతే వడతాము.
 మానవుల్లో కొంతమంది మనస్తత్వ
 ప్రకారం-ఒక ప్రాంతం ఒక చుట్టూరికొను
 కుంటే-ఒక అందమైన వగ చేయించు
 కొంటే-వాటిని ఎప్పుడు పరిపూర్ణ, వాటిలో
 కూడిన వాఅందాన్ని ఎప్పుడు నలుగురు-తిల-
 కిదారా, అవందిస్తారా, చేతందిమేనదానిని
 ఎంత ఎక్కువగా అనుకుంటారా అని ఎవరు
 చూస్తూ ఉంటుంది. అలాగే పురుషులకూడా,
 ఇది ఎక్కువ కంటే అంతే మనస్తత్వం-
 పాల్గొంది.

కొన్ని ఈ పువ్వులు మెప్ప మెకారాన్ని
 అక్షయించకుండా నిర్వాసింగా బ్రతుకు
 తాయి. బహుశా ఇంకాకొంతం వుండవచ్చు.
 ఎవరైతే నామానే వాటి అందాన్ని అన్యాయ
 దిస్తారో (కుంచీ, సరించి నాకనం చేస్తారో)
 ధయంతో వీరినప్రదేశంలో (అవనికొచ్చిన
 వన్నెలలాగా) ఎవరూ చూడకుండా మురికి
 లెక్కలేయవూ.

ఏమిటో వీటి మనస్తత్వం-అం.కాదు,
 వీటిని గురించి అలోచిస్తుంటే, మానవుల్లో
 కూడా ఇలా "మట్టిలో ఉద్బవించిన మాడి-
 క్కాలు ఈ పువ్వుల అందం పువ్వులో
 వారిని చూడలేకపోతున్నాము. ఉప్పవారి
 లోనే సంక్లిష్టమగుతున్నాం. వీరి అంద
 చందాలూ, కిక్కినామర్చియా ఎప్పుడు బయట
 వడతాయూ అనిపిస్తుంది.

*
 ఒకరోజు ఊగుకు పెడగావున్న ఎడైన
 కొండల పుంత ప్రదేశానికి కళ్ళాం.

* ప్రకాశకుద్దెరావు, క్రిమితి భానుమతి.

★ రంగుటద్దాలు ★

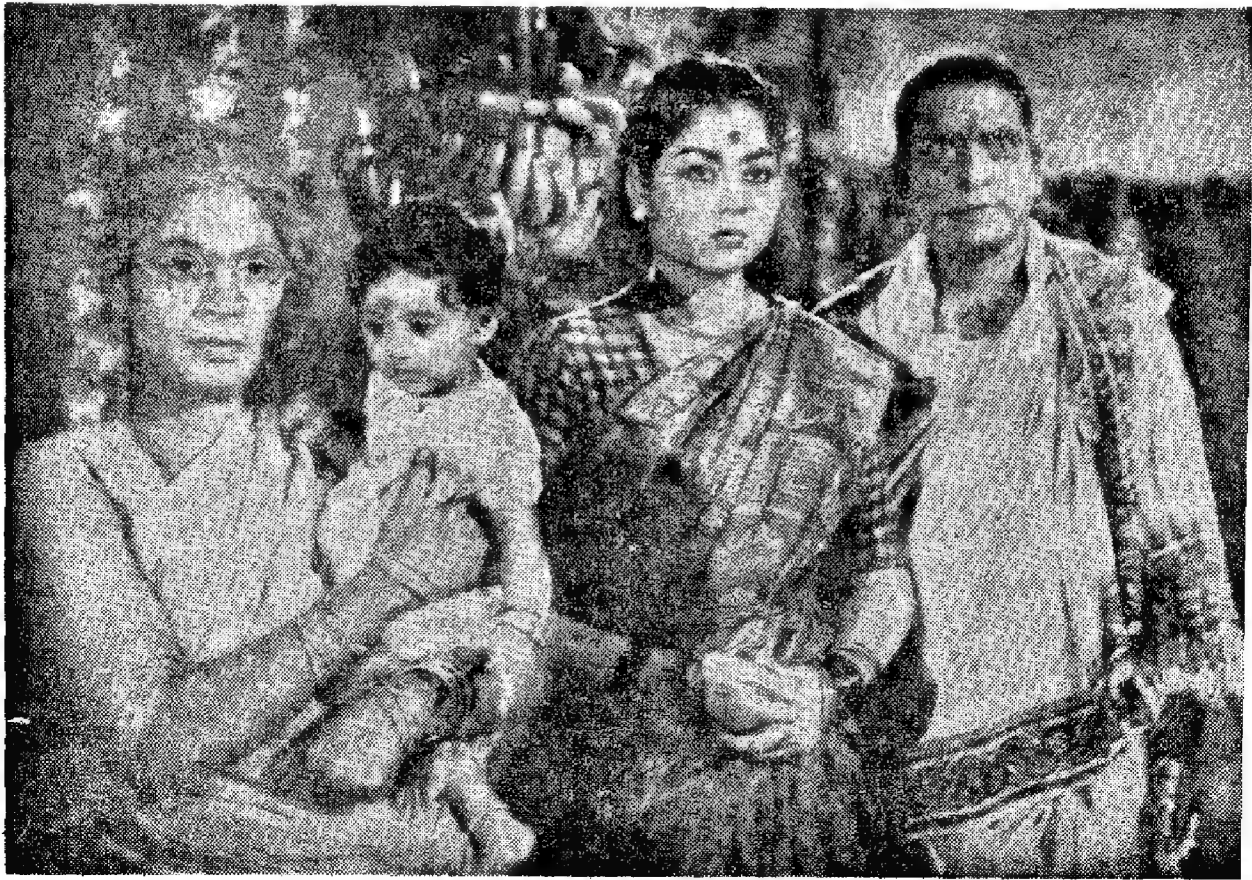
ఎంత ఎదు! మా స్నే భయం కేసుంది ఒకసారి క్రిందికి మా స్నే కళ్ళు తిరుగుతాయి. గుండె కుప్పలుమంటుంది. చారపాటున కొలుజారితే మధ్యలో దేనినీ అంటుకోకుండా తిన్నగా 7500 అడుగులు క్రిందికిరాలి కొలగర్చుతో కలిసిపోతాం.

ఇక్కడోక వింత—ఇంత ఎలయిన, భయంకర ప్రదేశంలో “మాకు భయమేమీ వుండదు—లేదు మేం కాళ్ళక్రిందేమిటలం. దింపతుం” అన్నట్లు పాడుగాటిచేటలాగా రెండురాతి స్తంభాలు నిలబడివున్నాయి— అందరూ అక్కడేకి ఆ దింపతుల్ని చూడడానికి వెళ్ళారట. వీటిని “2లర్ రిక్స్” అంటారట ఈ రెండు స్తంభాలూ “మమ్మల్ని కరూ తాకకు, అంగుకోలేదు” అంటూ బేయీ బేయీ కలుపుకోని స్వేచ్ఛావిహారం చేస్తున్నట్లు అగుపిస్తాయి అంతేకాదు వాటి క్రిమి సన్నగిలి బొకుండా, వాటిదాంపత్యం ఎప్పుడూ పచ్చగా కళకళలాడేలా ఆ రెండిటి చుట్టూ అందమయిన

మధు పర్వాల చుట్టినట్లు లతలు పెరివేసుకోని వున్నాయి దానితోడూ అలతలకు పూవులు పూచి—ఆవస్థానకు మరింత అందాన్ని చేకూరుస్తూ వాటి సువాసనతో ఆ కాళ్ళక్రిందపతులకు ఆనందాన్ని చేకూరుస్తాయి ఒక్కొక్కపుడు ఈ దింపతుల్ని చూచి, చూసినప్పుడు మానవంపతులు దృష్టితోదం వెంతాగో అన్నట్లు బొగమంచు వచ్చి ఈ దింపతుల్ని కమ్మివేసుంది రినిమిషాలు ఇలా ప్రతి ఆవగం కొకసారి జరుగుతుంది ఈ పద్ధతిని అరించి ఊహ ప్రపంచంలో ఇంకొంత దూరం వచ్చుకుంటే ఆరగంట విరామం, రినిమిషాలకు నువ్వించకపోవడం— వింతగా తోస్తుంది ఏమేమో అనిపిస్తుంది అది అంతే.

అది రాత్రి ఒక ప్రమాదం జరిగింది. మాకుటుంబమంతా భోజనం చేస్తున్నాం. ఆగదిలో నుండి మా పై వెన్నెలకనిపిస్తుంది. భోజనాలయ్యాక బయటికి వచ్చి మా స్నే— ఎంత చోయిగావుంది. చల్లనిగాలి—తెల్లని—

వెన్నెల—అలాగే నిమిషాలు నిలబడి పోయాను ఈగొడవ అంతా మాకోసం అని అందరిలాగావే నేనూ అనుకున్నాను. అలాకొద్దంటూ రెండు పాడుగాటి యూకలిప్సస్ చెట్లు కనిపించాయి—ఆ చల్లని చిరుగాలితో—చోయిగొలిపే ఆ వెన్నెల రాత్రిలో “మా స్వేచ్ఛకు అడ్డులేదంటూ” ఇవన్నీ మాకోసమే అంటూ ఆ రెండూ సరాగా లాడుకుంటున్నాయి, ఒకదానికి ఒకటి దగ్గరగా లాగుతూ, ఆ ఊపుకు వచ్చే గాలి నే కృత్రిగా మార్చుకొని—సినిమా దింపతులాగా ఉయ్యాలలాగుతూ, దూడెట్ శాంగ్ (యూకలిప్సెం) పాడుతున్నట్లు అని పించింది—ఆ ప్రణయనర్తనం ప్రళయ తాండవం గా మారుతుందని నాకేం తెలుగు—ఆ జంట ఆనందాన్ని ఊహించుకుంటూ పరిపరి విధాల వర్తించుకుంటూ అలాగే తన్నయ్యడినై నిలబడిపోయాను, నిద్రలా నిలబడితే నేను చూచి సహించలేవంటూ గాలి ఎక్కువగా ముందుకొచ్చింది. నే వెనుదిరిగాను—తొత్తు మూయబోయాను—అంతలోనే గాలి వెనుగాలిగా మారింది. కర్రాన్ని తోడు తీసుకొచ్చింది—మళ్ళీ వెనుదిరిగి చూచాను అజంట ఆ గాలి! దాగుడుమూతలు ఆడు

చేతనావారి 'గుళ్ళోపల్లి' చిత్రంలో లక్ష్మీకాంత, కృష్ణకుమారి, కె. వి. ఎస్. శర్మ.

★ బొంబాయి లేఖ ★

ఒక్కలా కనబడే దుర్బలం ఉప్పుకత్తె రాలకీ కాదు; చిత్రాలకీ, సైతానాకీ కూడా ఒక్కప్పుడు చావురిస్తూ ఉంటుంది. మాడదానికి మంచి చిత్రం కాకం కూడా చెల్లించితం తాలాకుగా ఉన్నా, తీరా మాతాక లేదా తెలియవచ్చు. ఒక్కొక్క సారి కనబడదు. ఉప్పులో కర్పూరం పరిమళం ఉన్నట్టు (ఉండవని మాకు తెలుసు) చెత్త కథలలోనే మంచి సన్నివేశాలు దాగి ఉండవచ్చు. మెకాతాక ఫీలింగ్ వారి 'కేఫీ' అంథరా కేఫీ ఉజాలా ఈ బావకు చిత్రం. మౌతికథలూ, వాటిలో కొండగుర్తులుటలూ కొన్ని వేవంకూడా మార్పుకొకుండా ఇండులో జోరబడి పోయాయి. కథబాడుకునా తాళి వృక్షలూ, రిఫలలూ, కాకులూ నిలబడి కథకీ అవసరమైనట్లుకా కాలేయమైన సంఘటనలను ఏర్పాటు చేసి పెడుతూ ఉంటాయి. ఇవన్నీ ఇలావున్నా ఈ చిత్రంలో విశిష్టత ఉందినిపిస్తుంది. ఈ బాలిక లన్నిటి మధ్యనా, ఈ నాటి (హంబాయి, మద్రాస్) చిత్రాలు వేటికీ పోలివి లక్షణాలు కొన్ని ఉండి మనవి ఆకర్షిస్తాయి. ఒక్క మాటలో చెప్పకోవాలంటే, మనం ఆశించనిది, ఎదురుమాడనిది ఈ చిత్రంలో తిట్టపడుతుందినాటి. మాటపరసకి ఒక్క కోర్ కుమార్ మినహా, మిగతా నటీనటులంతా మనం మామూలుగా మనుష్యులనుబట్టి అనుకోని పాత్రలు ధరించారు. కథా స్థలాలు మన మెరిగినవికావు. చిత్రంగా, సరైనవిష్ట క్వన్నంలో (అసలు కలలే అప్వాస్తవిక చిత్రాలలా ఉంటాయి) దృశ్యాలూ కనిపిస్తాయి. సంగీతంకూడా అలాటిదే. బి. సి. నయ్యర్, ఇందులో పాటవరసలన్నీ కలలలో కట్టి ఉండాలనిపించింది. నీటి నికరంగా బొల్బుకోర్గ తలతో కా దొరకవు. అయినా పాటలు గమ్యుతుగానే ఉన్నాయి. ఆయా విధాల ఈ చిత్రం ఒకసారి చూడవచ్చు.

ధూలోక కాంతరానికి చెందిన కథా కమీ ముమ కాబట్టి నటులకూడా కథోచితం గానే, చంద్రలోకానికో అంగారక లోకానికో చెందిన నీని నటనలులా (వారి నటనా శైలితో మాకు విమతి పరిచయం లేని మాట నిజమే) ఎటించడానికి యథోచితంగా కృషి చేశారు. నూతన్, కికోర్, శేఖర్, చిత్ర, కుంకుం, లలితాపావర్, మదన్ పురి, కె. ఎస్. సింగ్, కీ. శే. యాదూబ్ (ప్రభు) గులంతా ఇందులో భాగస్వాములు. బహుశా దీరింతకుముందు ఇటువంటి కథలో నటించి ఉండక పోవడమే మనలో ఈ భావాలకు కారణం కావచ్చు.

విశేషవిస్తారు. మొదటిది ఒక అందమైన చిన్నది; ఆమె నాట్యాలూ. ఆ అమ్మాయి పేరు 'రతి'. (తెలుగు నటి కృష్ణకుమారి) రెండవది ఇతర నాట్యాలు. మూడవది వాటిని ఆహారంగా తాగించిన భాయ (గహన శిల్పం. సంగీతం ఇంకొంచెం

14 ఏళ్ళ క్రితం 'మొగలీ అబామ్' లో అనార్కలీగా నర్తన్.

ఎడోళ్ళ నిర్మాణం సాగిన 'మొగలీ అబామ్' టెక్నికల్ చిత్రంలో అనార్కలీ,

బాగుండి ఉంటే నాట్యాలు మరింత బాగుండే కనిపించింది. ముఖ్యంగా నూతన్, కుంకుం చేసిన భాంగ్రానృత్యం, రతి, కుంకుం విడి విడిగా చేసినవి చాలా బాగున్నాయి. మొత్తంమీద ఒకసారి చూడదగిన చిత్రం. చాలా విచిత్రమైన చిత్రం.

మొగలీ అబామ్

చారిత్రక చారిత్రక చిత్రం 'మొగలీ అబామ్' త్వరలో విడుదలకావ్వోంది. ఈ చిత్రం దర్శిత: కమసు 14 సంవత్సరాల పోలెడన్ని లక్షలు. 1945 లో బాంబే లోకీ సీల్ దర్శక నిర్మాత కె. అసిఫ్ దర్శకత్వం క్రింద మరో నిర్మాత ఈ చిత్రాన్ని ఆరంభించాడు. అప్పట్లో అనార్కలీ పాత్రకు నర్తన్ ను బుక్ చేశారు. స్వాతిం త్రివి వచ్చాక, ఆ నిర్మాత ఈ చిత్రాన్ని వదిలి పోవడాని తరిహాసంతో ఇద తారు మారంది కే. అసిఫ్ నిర్మాతగా బాస్యతి స్వీకరించి నిర్మాణం సాగించి నిశ్చయించాడు. అప్పుడే పైకి వస్తున్న దిలీకుమార్ అనే నాట నటుడినిమాసి సరీమపాత్రకు బుక్ చేశాడు. మరి నాలుగేళ్ళ తరువాత, అగ్ర శ్రేణి బాక్సాఫీన్ మీసా దిలీకుమార్, మధురాల, అప్పడు ఉచ్చి దళలో ఉన్న నిగారి కులూనా ప్రభుకునానో నిర్మాణానికి ఏర్పాటు పూర్తి చేసి 1952 లో ఆరంభించాడు. డబ్బు, ముడియోలోచోటు, తారల కొరత మీద ముగిసిన సినికారణావల అలస్యమై నిర్మాణ న్యాయం పోగే వరకు, అసిఫ్ దీనిని కలర్ లో తీయాలనుకున్నాడు. కొన్నాళ్ళకి ఆ పని ఆరంభించి ఇన్నాళ్ళకి ముగించాడు. నాడవ్ దీనికి సంగీతం సమకూర్చాడు.

ఈ చిత్రం పూర్తి అయ్యేలోగా నిర్మాత, శేఖర్ ముఖర్జీ, ఒక అనార్కలీ (వివారాయ్, ప్రదిలకుమార్) తీసి ఘనవిజయం సాధించారు.

సినీమాసీమ అంతలా కిందటివారం కుభ వారావరణం ప్రవర్తించింది. నర్తన్ కు పుత్రోదయం, నూతన్ కు వివాహం నిశ్చయం కావడం, ఇటీవలే చేబిఅన్న విశేషణం తొలగించి కుమారి అని ఏర్పాటు చేసుకొన్న వర్తమాన తార సందాకూడా ఇప్పుడు క్రిమతి నందా కావాలని సంకల్పించం, చిరకాలంగా సంతాపతి కావాలనుకొంటున్న నటి నిరూపరాయ్, ఆరునూనాలలో ఆ సంకల్పాన్ని దీర్ఘచింతనల్లు ప్రకటించడం. ఇవన్నీ విశేషాలే. నిరూపమాట ఎలా ఉన్నా నూతన్, నందాలు చెల్లి కావడంతో తేసినిమానుండి వైదొలగుతారని తెలుస్తోంది. అలాగే, నర్తన్ కూడా ఇటుపై సినిమానుండి విరమించి గృహిణిగా ప్రకాంతి జీవనం సాగించాలనుకుంటున్నట్లు కూడా తెలుస్తోంది. నర్తన్ కు ఇప్పుడు ఒక్కటే చిత్రం ఉంది. బహుశా ఇటుపై కొత్తవి ఒప్పకో

ప్రాకృత కాల నిలకొన్నవని, తరవాత పౌరాణిక కౌశ్యమిద ముందుకు సాగి, సాంఘికాలు దారిపడే వేళకు హిందీ చిత్ర సీమలో సమయాలేవ వాస్తవములు తియ్యరయ్యారు అయితే మన దేశంలో చిత్రాల స్వరూప స్వభావము బట్టి ప్రాంత అమెరికాలలో ప్రత్యేక హాస్య చిత్రాలు, జాటిలోంచి చాపి నటనా మోక నటిలూ పుష్కలంగా పుట్టుకురావడం జరుగలేదు. ఒక ఇటుచేపన నాగియటుకు వచ్చాడు కల్యాణం చిటూ వగైరలన్నీ వింపులు చేసుకుని తిహాయిలూ చాలా సందా అయిన హాస్యం చేశారు, సర్వత్రా ఆదరణ ఉంటుందిచూడ. భారతీయ చాపి అని అభిమానులతో అతన్ని పిలుచుకునేవారు హాస్యానికి జడ్డి మొదటగాని లావు వాటి కరీరంగాని ఉండడం లాభపాటి అన్న మూలం ప్రకారం వచ్చి, మొదటగా ఆ పాంతు మీదనే ఆధారపడినా క్రమంగా మంచి హాస్యం చేసేవారిలో గుర్తొస్తూ దీక్షిత గోఖ ఎన్నతగ్గవారు విశ్వలో మొదటి ఇద్దరినీ చాలకుండా చేశారు మన హాస్యం. గోఖది, అమెరికన్ హాస్యవటులు ఇంటులూ కౌన్సిలీని కొంతవరకు అనుకరించి కల్పించుకొన్న హాస్యం అనిపిస్తుంది జానీకోగు ప్రత్యేక కేంద్రంగా మారుచిత్రాలలో పడించి అలంకరించాముధూలన గనీ, లావుగా ఉండడం వంటి హాస్యతకుండానే నుంచివాడి, నాయకుడి ప్రాతిపద్యారా హయిగోలికే హాస్యాన్ని సృషించిన వాడుని. హెచ్. దేవయ్య, కేసరి ప్రబలి హాగల్ లాయడేకు నవాజాంతరంగా ఉండేది ఈ విధంగా విరంధరికే ఒక సీటు కరువులేదు చెప్పడంవల్ల ఈ వాక్యకొరుడిలో చేతికొలి, అభిమానం ఉన్నవారు ఉన్నాంగి బావలం లేదని అనావాపవటం తగదు పైన చెప్పిన వారంతా ఎంతో కొంత పుణవార్య ప్రతిభనుమాపి నుంచి హాస్యాన్ని కల్పించినా, మన కరీకు స్వరూప స్వభావాలను బట్టి, పరిస్థితి గతులనుబట్టి, వారు పరిమితా నిధులలోనే పని చేయవలసి వచ్చింది హాస్య వటులకొకపోయినా, ఆతరహాలో ఉండని వర్ణించి సంధానవారిలో అకోక మివారీ, మోతీలాల్ లనుచెప్పకోవాలి

ఈ వాడు బొంబాయి సినిమాస్టం చాలా ఖరీదైన వర్ణిబోయింది. జానీవాకర్ ఫీల్డలోకి

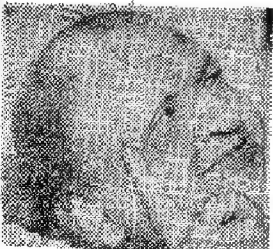
హాస్యనటులు

వయోనే పెదవివృతం తొన్నాడు గురుములోనూ బాక్సోఫోను పలుకుబడిలోనూ హాస్యంమొదలుకు నుండేవాడుకు మరీ చెప్పకో తగినదిగాలేదు. హాస్యనటుడికి స్టార్ వాల్యూ పెరిగిపోడి అతనికి హాస్యాన్ని సృష్టించిపెట్టే శారం అన్యులమిద(రీయిత, దర్శకుడు), ఎక్కువ కావాగింది చప్పని మాటలని, నవ్వులని చేప్పల్సి వెలిగిగా రెండో అర్థంవచ్చేవింగా చెప్పిచేయడ హాస్యంగా చేలేదేసరికి విన్న డింది. నాటికి నేటికీ కూడా హాస్యం, సినిమాలో అక్కడక్కడ మ జరి లాగే ఉంటూవచ్చింది కథా హాస్యం తీరం ప్రసాదం కలిసివరికే కలుస్తున్నాయి. ఇది అభిభూతక లక్షణం హాకే జానీవాకర్కు పూర్వంనుండి ఉంటూ, ఇప్పుడు ఎదుగు జాడుగులేకుండా ఉన్న వారిలో ఆగా, ఓంభకావ, భగవాన్ మొదలగువారు కని పిపాగు మానీని కానేపూ నుండహానాలూ, మహా అయితే హానాలూ వచ్చినా తరవాతి ఇంటి దగ్గరి చిన్న పు జొచ్చిచెక్కానూలా నవ్వుకుండికి మిగిలే సదుపాయంచెయలేదు కాధాకివన్ మొండివాళ్ళి నీ. వంశవాళ్ళి మూర్తిగతి సంసారులకు అనుసరించడం ప్రాతిపదికగా వ్యవహారం చేసాడు చెవులు చూడెతిబామోగా ఒక్క గుర్తొడిచే కంక స్వంరవో తారసాయలో అరవం ఈయన కిన్న ఇదే హాస్యానికి తారసాయి అన్న నయ్యకంతో అయిన అక్కడే స్థిరపడి

హానూడు జానీవాకర్ కూడా అంతే ఈ వాడు అతను మామూలు ప్రాతిలు గరించి మామూలుగానే ఆడి పాడి ఆనతిలకబోయి, అతని వేషం వెయ్యడమే జోకాకావోలు అని ప్రేక్షకులు అనుకుని నవ్వుకునే ఎన్నటు చేస్తున్నాడు అంగుకే, చాలమంది ప్రేక్షకులు కొన్ని సినిమాలు చూశాక ఇళ్ళకుపోగా, ఇంగులూ జానీవాకర్ సుదృఢంమిగి అనీ కుంగి ఎందుకు వేసేవట్టూ అనీ ఆనుకుంటూ ఉంటారు

క్రిందటికొం బొంబాయి చిత్రాలలో సర్వజన మనోహరుడు అకోక కు మూర్ అయితే (రూపా, బంధన, నయనస్సార్) ఈ తరంలో ఆ విధమైన వానాన్ని అతని తమ్ముడు కిషోర్ కుమార్ సంపాదించుకు న్నాడు. కిషోర్ కొంతకాలం దాని కీయా కి నేకవాళి తిరుమా అనవచ్చు మిగతాదంతా కిషోర్ అనే చెప్పకోవాలి, కొలి చేప్పలూ, కుగ్రతపపు పోయలూ ఉత్సాహం అంతా కిషోర్ కుమార్ కథలలో వెదవిలుతడు, ఈ వాడు అతనికి విశిష్టమైన స్థానం ఉంది అతను చాలా వాగా పాడతాడు ఆడితాడు,

మొత్తంమీద మనదేశంలో వివిధ ప్రాంతాలలో వెలచచిత్రాల హాస్యాన్ని చూస్తే వాగరిక మైన నాజాకైన హాస్యాన్ని బెంగాల్ సృషించివదినిచెప్పకోవాలి మహారాష్ట్రలూ కూడా కొన్ని మంచి హాస్య చిత్రాలు తిశారు. అన్ని ప్రాంతాల హాస్య చిత్రాలనూ మనమంతా చూడడం తప్ప వడకపోయినా, ఉన్నంతలో మనకు పరిమిత మైన వానిలో తారతిమ్యాలు నూలనిగా అంతవానేస్తే, ఉత్తరాదివారి హాస్యంకన్న దీక్షితాదివారికే మెరుగనీ, తెలుగు తిమికి చిత్రాలలో తెలుగువారికే పుణయ్యి అనీ చెప్పకోవడం అత్యుత్తరీ పరినిందా కావాలదు.

దినదినానికే, దినదినానికే...

**రెక్సోనా
సబ్బు**

**మీ చర్మమునకు
అతిపొందర్యమునిచ్చును**

రెక్సోనా తో మీ ముఖము కడుగుకొనే ప్రతి సూచన... మీ చర్మము అతిసునుపుగాను, అతి మృదువుగాను, వుండును! ఎందుచేతననగా రెక్సోనాలో కేరీర్ గలను—మీ చర్మమును పోషించునట్లేదని. చర్మ పొందర్యము గలిగిండునట్లేదని మనెం ప్రత్యేక ఖాత్రము. రెక్సోనా యొక్క మీ గడ వంట సురగను మీ చర్మములోకి నాగా రుద్ది స్నానము చేసి, అది, దినదినానికి ఎంక అతి పొందర్యముగానుండునో చూడండి!

మీ పొందర్యముకోసం..... రెక్సోనా

[అమెరికాలోని రెక్సోనా ప్రొడక్షన్స్ లి., కలెడోనో పరిశ్రమ సంస్థానం లెవర్ టెక్నాలజీస్ డివిజన్ టెక్నాలజీస్ వారిచే తయారుచేయబడినది.]

[RE-100-X-52 5L]

ఆడవాళ్ళతో వచ్చిన చిత్తే ఇది

ప్రహమూర్తుని మనస్సులా లోకం పెంజేటిలో ఉన్నట్లొంది.

మహాయోగి మహాజ్యోతిషుల మనస్సులా ఇంజనీ లెటు వెలుగుతోంది.

సుగ్రీవ చియోగానంతరం క్రియసందర్భానికి బహులేగనవాడి మనస్సులా ఎక్కడైన పరుగిడుతోంది.

ఎనిమిది చాటింది.

తెడి పుట్టుకుని-హిగినబాడమ్మలో కొనుక్కున్న పుస్తకం తెరిచాడు.

తొమ్మిదయింది.

వినుగా ఉండి పుస్తకం మూసేశాను. కాస్తపు నిద్రపోచా మనుకుని చుట్టూ చూశాను.

తెచ్చిపెట్టుపెబడా (అలా అనిపించింది, మరి) మూఢవిశ్వాసాలిలాగా ఉన్న అప్పజే ఎక్కిన ద్విధకాయుడు-లాతీకరలాగ ఉన్న స్పెన్సర్ చుట్టూ ఆసీనులభంగా దిగ్గంచేస్తున్నాడు.

ఆ పక్కనే ఇంకో కుటుంబం. తొమ్మిది చాటినా ఆ పిల్లలు ఇంకా తన్నుకుంటున్నారు. తమ్ములబల్లో ఒక ప్రబుద్ధుడు ఒక దాని గాజులు బదాబదలు చేశాడు.

“నా గాజులు కట్టెందు”-ఆ పిల్ల కాళ్ళు నేనేనీ బాద, చేతులు గాలిలోకి ఊపుతోంది.

“నిన్న నా బలపం పారి నీవే. అది వాకిచ్చేయి” వాడు ఎదురుచెప్పుతీశాడు.

అంతలో ఆ పిల్ల మెరుపు చాడి చేసి వాడ్ని రక్కింది. వాడూ ఏడుస్తూనే దాని జడ చేత్తో లంకించుకుని-దానిపైపు వంగిదీసి దభిదభి బాదేశాడు. చివరకు ఇద్దరూ ఒకే క్రుతిలో రాగాలాపన ఆరంభించారు.

అంత జడివానలోనూ-ఆ తిలి నిర్వికారంగానూ, నీరి పంగానూ, ఎంతో నిరాశుడంగానూ ఏదోపుస్తక చిగువుకుంటున్నది. ఆ తిండ్రీ, వాపం. ఆ పిల్లలను సమదాయించాలనీ, నిశ్చబ్దంగా నిద్రబుచ్చాలనీ శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ఏంలాభిం? ఆ కోతులు మాటపించేగా!

ఆడవాళ్ళతో వచ్చినచిత్తే, ఇది! మగవాడు కాస్త మెతికెత్తుతాడా-ఆ నిషణ్ణం ఆ ఇలాలు కనిపెట్టిందా...ఆ మానవుని పని ఇకనీ! ఆ తోడేళ్ళను ఆ పాగువుమీదకు నిర్లాక్ష్యంగా తోలి ఉరుకుంటుంది - తన కేమీ జరుగూ, బాగ్యత లేనట్లు.

మొన్న, అదీ అటుమొన్న, అక్కయ్యగారి ఉరినుంచి మనిషివచ్చాడు. అక్క

య్యకు (పురిటి) నొప్పులు వస్తున్నాయనీ, అమ్మను వెంటనే బహులేరిరమ్మనీ-కబురు.

తప్పేమింది? - అమ్మకు. అమ్మజీవితం ఈ పుగుళ్ళకే సమర్పితం అయిపోయింది. మామళ్ళకూ, కోడళ్ళకే కాదు-మా బంధువు లిళ్ళలో ఎవరికి పురుడొచ్చినా అక్కడ మా అమ్మ ఉన్నదన్నమాటే.

నీ చలని చేతిమీదుగా ఆ చెంబెకు నీలూ పోయింది పోవాలి వదినా అనో, అక్కయ్య అనో, పిన్నీ అనో-ఎప్పుడూ అమ్మకు కబురూ, పిలుపులూ.

ఇంతవరకు అమ్మచేతిమీదుగా ఎన్ని పురుళ్ళు పోయిందో లెక్కలేకుండా. అందరూ సలక్షణంగానూ, సురక్షితంగానూ ఉన్నాడు. అదీ అందరికీ సమృద్ధం-అమ్మ చేయి మహాచావని. అదీ గాక, అమ్మ ఎంత విపత్తు సమయంలోనూ నా ఆశీర్వాదాలతో కుండా, ధైర్యం నీరుకారిపోకుండా-ఏదో కబురూ, కథలూ చెప్పుతూ కాలక్షేపం చేసివేస్తుంది. తీరా ఆ ఆపదనుంచి ఒడ్డున పడగానే-అక్షయంలో తాము ఎలా భయపడ్డదీ, అప్పుడు ఈమె ఎంత ధైర్యంతో నిల

కొండముది హనుమంతరావు

బడ్డది కురు చేసికొని-“ఈ సమయంలో నువ్వే గమక లేకపోలే, మేమే మయ్యే వాళ్ళమీ నమ్మా! ఆడమామయ్యకు నిన్ను పంపాడు. మమ్మల్ని యా మాత్రం గట్టున బడేశావ్. నీమేలు మరిచిపోలేం” అని ప్రశంసించి పంపినాడు. అమ్మకూడా ఆమాటలకే ఉబ్బి తిబ్బిబ్బిపోయి, అన్నాళ్ళూ పేళకు నిద్రాహారాలు లేని కషం మరిబాయి-ఇంటికీ వచ్చి రెండు గోజాలైనా రెండు కాళ్ళూ ఒక్కటే పెట్టి మూలుగా శ్వాస పీలు ముందో లేదో మళ్ళీ ఇంకో చోటనుండి కబురూ “వెంటనే రావాలి” అని. ఆ రెండు మాటలు వ్రాస్తే చాలు-మా అమ్మ బయల్దేళతుంది. కాని ఆడవాళ్ళతో వచ్చిన గొడవే ఇది-పతి నిన్న విషయానికి ఒట్టూ ప్రమాదాలూ రాకపోతే మమ్మల్ని చంపుకు తిన్నట్లే అని వ్రాస్తాడు.

సరే అమ్మను అటు అక్కయ్య ఎగ్గతను పంపించి, నేను క్రిమితికేసం బయలుదేరాను-రెండు గోజాలు మాత్రం నెలపు నెట్టి.

అత్తివారింటికీ వళ్ళి క్రిమి తిత్తో సంగతి సందర్భాలు చెప్పి-రెళ్ళు వెళ్ళిందా అన్నాను.

“రెండు వారాలలో పండుగ ఉంటే-యిప్పుడేలాగండీ?”

నాకు చిట్టన కోపం వచ్చింది.

“రెండువారాలకి వచ్చే పండుగ కోసం నన్ను చెయ్యి కాలక్షాళి మంటావా?”

“ఆ మాట నేనన్నావా?”

“మరి అయితే పసుండుమంటావేమిటి?”

“పసుండాల్సిన అవసరమేమొచ్చి. హోటళ్ళన్నీ మూసేశారా, ఏం?”

“హోటలు మెతుకులు గతకటానికేనా నిన్ను చేసుకుంది?”

“అయితే-హోటలు మెతుకులు తప్పించుకోవడానికేనా నన్ను చేసుకుంది?”

మొహం ఎఱుబడ్డది. బుంగిమూతి పెట్టి నుగురు ముడిపెట్టింది. పెదములు అగురుతున్నాయి. నాకు జాలే నీటి-క్రిమితి (పక్కా, వదినమూ మానే.

“పరిసితి అర్థంచేసుకో. శ్రమిలూడి భంగపడి రెండురోజులు నెలపుతీసుకుని వచ్చాను.”

నేను ఏ మాత్రం లొంగిపోయినట్లు కనపడా చాలు, క్రిమితి పాదాక్రంతిమే అవుతుంది. ఉరిమే మేఘం గల గాలికి నిరవం సహజం. ఆ నిషణ్ణం మరిచిపోయి దబాయించామా చిట్టచివరకుంటుంది.

“సరేలేనీ మాట నే నెండుకు కొడనాలి. రెండు వారాలేగా-ఎవ్వరూ నా తిప్పలు నేను పడతలే. పండుగ వళ్ళినవతిర్వాతి వచ్చుగానీ-”

మీరు కష్టపడటం నాకుమాత్రం ఇదమా? ఏదో పండుగ, పుట్టింపు. అదీ గాక పండుగ చాలామంది స్నేహితులకూడా వస్తున్నారు. ఎన్నాళ్ళో అయిందీ వాళ్ళను గూసి. మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకో-ముఖ్యంగా సుభిదా, సుజాత, అనూరాధా-వాళ్ళు వచ్చినవతిర్వాతి ఎవరివతిర్వాతి? ఎప్పుడెప్పుడు మహాసభలు జరపాల్సిందీ...అక్కడెక్కడ మూన్ లైట్ శివార్ల విచ్చాయి చేయాల్సిందీ-డేటియల్ట్ బ్రాగంకూడా తయారుచేస్తూ ఉత్తరాలు రాస్తున్నాను. ఏదో ఆ ఉత్సాహంలో అన్నానుగానీ... మీరు కష్టపడాల్సివస్తే నీ నీక్కడ ఒక్క ఊణం ఉంటావా? ఆ మాటతోనే ఆసలు అంతగా నా? మీ ఇష్టం రిఫ్ బహులేగదాం...”

హమ్యయ్య, చిట్టచివరకు గొప్పవిజయం. అయినా మనసులో నీ ఏదో పదార్థం సన్నగా మూర్చింది. ఎంతో ఆశోకనూ,

అనందంలోనూ ఉన్న ఒక ప్రాణిని అన్యాయం చేస్తున్నానని మనసి.

అరుగెలలు స్నేహించేస్తే బాగు పడు, పిరు బాదు అవుతారుట, నాలాగానే వల విసర లేదుగదా—మనసు మూలుగు మా ని మానం వహించింది.

“నాకు తెలుసు నీ పంకతి. మొదట ఎదురు తిరిగి నా, నీలో కొనసాగలేదు. అందుకే నే నెప్పుడూ మరిచిపోతుంటాను. రెపే జిల్దామయిస్తే.”

క్రిమతి మొహంలో ఏమో నీడలు పరు గా తిలగబడింది. మరి అవి హృదయంలోని ఏ విషమయిన ఆలోచనల తాలూకా.

ఆ రాత్రి భోజనాల సమయంలో ప్రయాణవిషయం ప్రస్తావించాడు. నేయి వడిస్తున్న అత్తిగారు విస్తుబోయి నిలబడి పోయింది.

మామగారి చేతిలోని అన్నపుముద విశ్లేషణీ నోటికి కాకుండా మధ్యలో తిరిగి పళ్ళెంలో నివాస మేర్పాటుచేసింది.

బావమరిది గోపీ పకపకా నవ్వేశాడు. “ఏండుకురా అట్లా నవ్వుతావ్? మంచి, మర్యాదా లేకుండా?” అత్తిగారు కోప్పడ్డారు.

“అదికొనే, అమ్మో. పండక్కి పదిహేను గోజాలు ముందుగానే వచ్చిన బావగారు, ఏమో తమాషాకి ఒక మాటంటే మిరలా కొయ్యబొమ్మలయిపోతే నవ్వకేం చేయ మంటావ్?”

“అదికొయ్యో—” అంటూ బావమరిదిని సంబోధించినా—అత్తి మామలకు అవసరం యొక్క బలీయతను విశేషకరించి—క్రిమతిని కంపడం తప్పనిసరి అని తేల్చాడు.

బాళ్ళి అభిప్రాయంకోసం ఎదురుచూస్తూ కంచంలో చెయ్యి కంచంలోనే ఉంచి చూస్తున్నాడు.

“నరే, ఆలోచిద్దాం. ముందు భోజనం చేయకొయ్యో.” అన్నాడు మామగారు చిన్నగా నవ్వుతూ—నేనేమో భోజనం చేయటం చూసుకుంటానన్నట్లు.

మామగారిమాట ఎలా ఉన్నా అత్తిగారు తెచ్చిన టామాటోల చాగుతాలూకు ఘన ఘమలు త్వర పెట్టినయి.

భోజనాలు ముగించుకుని మధ్యహాల్లో కూర్చుంటుండగా మళ్ళీ నేనే కదిలించవలసి వచ్చింది.

“కేపుడయమే బయలుదేగతాం. కేపు రాత్రికయినా అక్కడికి చేరుకుంటేగాని ఎటుండి ఆఫీసుకు పోవడానికి వీలుపడదు. అయినా మీకు తెలియంజేసుంది.” అన్నాడు మామగారి సుద్దేశించి.

“కేవలూ కేపు బుధవారంకదా? బుధ వారంనాడు ఫులి అయినా బయల్దేర దంటారు.” అత్తిగారు అందుకుంది.

ఏమీ అర్థం కాక ఆయన బుర్రమీసాల వంక చూస్తూ నిలబడి పోయాడు.

“అలాంటప్పుడు—ఇవ్వకే రాత్రికే బయల్దేరితేరి.”

“ఇవ్వాలేమాత్రం. మంగళివారం—ఆడ పిల్లను ఆ తివారింటికి పంపడం...”

“జూన్—ఎల్లండి వెళ్ళండి బావా” బావ మరిది ఉచిత సలహా.

“అంతేనోయ్. ఎల్లండి వెళ్ళండి” మామ గారి అనుమతి

“ఇక్కణ్ణిచ్చినయ్య—ఏ ముని పో? ఆలోచనా, నాలోచనా లేదు. ఎల్లండిగురు వారం కదండీ. దక్షిణదిక్కు ప్రయాణ మెలా చేపాడు? శారకూలకమా...”

“పెద్దవాళ్ళ మాట కాదనటం మంచిది

కాదు బావా. ఆవు తెలుండి వెళ్ళండి” మర దలు మంగల మృదువైన పెదవులు అతి మృదువుగా కదిలినయ్య.

“నీ మొహం—పెద్ద నా ప నా నిలాగా నువ్వొక తెవు. కుక్రవారంనాడేవరైనా ఆడ పిల్లను పంపుతారా?”

“దీర్ఘంగా రంకు నిమిషాలు ఆలోచించి మామగారు అన్నాడు.

“ఇక చేసేదిమంది? శనివారం. అదీ గురువారం వెళ్ళితార్యత వెళ్ళి దొయ్యో.”

“మామగారు చెప్పిన మాట కొదవకు. ఒరేయ్ గోపీ! వీరువారో పంచాంగం ఇట్లా

★ ఆడవాళ్ళతో వచ్చిన చిక్కి ఇది ★

తీసుకురా. వర్జ్య మెప్పుడో చూస్తారు, వాన్నా గారు.”

నేను గొంతు సవరించుకు నేలోగా నే గోపీ పంచాంగం తెచ్చాడు.

“అదగోపీ-కాస్త చూడు” మామగారు బద్ధకించారు.

“వాడు చూసే ఇక సరే. మొన్న ఏకాదశి ఎప్పుడో చూడరా అంటే పంచాంగం అంత పెక్కి క్రిందకూ గునిహసి-యీ నెలలో ఏకాదశి అసలు రానేలేదే అమ్మా, అన్నాడు. పిడి చదువీటా తగులడం, ఎవ చాలో, నవ్యాలో అర్ధంకాకుండా వుంది.”

మామగారు గుఱుత్రుని మేధాసంప తిక్కి చిరునవ్వు నవ్వుకుంటూ చేయి కేబుల్లోనికీ వంపాడు. కళ్ళిక్కిడు స్వస్థానమాక్రమించు కుంది. పంచాంగం కాగితాలు రెపరెపలాడి నయి. కొన్నిక్షణాలు చత్యారపు కళ్ళు తవుల్లాడినయి ఒక్కక్షణం దృష్టి నిలిచింది. మొహం నల్ల బారిపోయింది. దీనిగా నా వంక తిరిగివ కళ్ళు-అంతలోనే అత్తిగారి దిక్కు చూసినయి

“ఏమిటండీ?” అత్తిగారి గొంతులో ఆగురా తొంగిచూసింది.

“అనాడు రాత్రి 8 గం. 57 ని. వరకు వరుసకి.”

అత్తిగారు బాధగా నిట్టూర్చింది. ఏమవుతో చక నావంక కూనయ్యగానూ, మానంగానూ చూసింది.

“వరే ఆమర్నాడు ఆదివారమూ, అమా వాస్తా.”

“మార్తెగ్రహణం కూడా ఉండేమా చూడండి.”

వళ్ళుమండి అన్నాను లోపలి కోపం కంఠంలో ప్రతిధ్వనించే ఉంటుంది. హంగే ఉండేకం అణుమణిశేను. లోపల పండి పోకూ బయటకు కాంతిమూ రిలామెలగలేను. లోపల ఏమాత్రం కోపం లేకుండా బయటకు సింహగంజలు చేయలేను. ఈ తత్వమే నేను నలుణ్ణి అవుదామని ఎంత ప్రయత్నం చేసి నా పరాజిత్తు చేసింది.

“అది కాదోయ్ నెమ్మదిగా ఆలోచించు ఇదంతా మనమేమన్నా కల్పించిందా?”

“అయితే మనకు వారం, తిథి లేనివాడు తప్పితే ప్రయాణం వుదదన్న మాట.”

“అట్లాగంటే ఎటాగోయ్? ఎంత చదువు వున్నా పంచి చెడూ చూసుకోవాలా? ఇంతలోనే జంజలు లెంచేసుకోలేదుగా- మా ఛెయిర్మన్ అంతిటివాడు..”

“ఎంతటివాడో!”

“.. తిథి, వారం, నక్షత్రం చూసుకోండి అడుగు కదల్చకు. అసలు ఏ చిన్నపని

తాకుడు”

“అంటే ఆయన పని చేయడమేమట.”

“అమలకొనే-ఆయన చేసినన్ని పనులు యీ భూమిద మరవ్వకూ చేయగ, చేయలేదు.”

“అయితే ఆయనకి చాదస్తారేమీ లేవన్నది నిజం.”

‘అది కాదోయ్.’

“కాదంటే-పక్షి, రాత్రి ఒకసారి వస్తయి-నమ్మకుంటాను”

“అసలు...”

ఇంకేముంది? ఆయనో ఉపన్యాసానికే ఉపక్రమించేటట్లున్నాడు కాకపోతే చచ్చి అయి తుమిలేలని చచ్చి.

ఉపన్యాసం విశేషిక కూనయ్యం. వాదన నా స్వభావానికే విరుద్ధం అంగుకని తేల్చి అన్నాను “ఇక మీ యివం.”

నా కోపమూ, నిస్సహాయతా కనిపెట్టి కల్పించుకుని అంది శ్రీమతి

“అవసరం వచ్చినప్పుడు అవన్నీ చూసు కుంటేకుదరులే నాన్నా.. తప్పని సరి అంటున్నా గుగా... వరు మాత్రం ఇదివర కెప్పుడన్నా యింత బావంతం చేశారా?”

“అదికాదే అమ్మాయ్” అని అత్తిగా రేమా పవని ప్రవేశ పెట్టబోతుంటే కాస్త హెచ్చు పాయిల్స్ శ్రీమతి ఆధిపత్యం వహించి రూలింగ్ ఇచ్చింది.

“నీకు తెలిగలే అమ్మా! రిపేవర్లాం.”

శ్రీమతి స్వరంలోని నిశ్చయం వాళ్ళ నాన్నా గ్రహించాడు.

“సరేకానీయ్ అమ్మాయ్ ఒక్కమాటోయ్ పెట్టుకుని, ఇప్పుడు వళ్ళితే ఇక పండక్కు-రాలేకగదా. అందుకని ఏదో చిర సారే, అని ఇవీ తీసుకురావాలా? రేపుదయం బండికి వుదరుగు. రాత్రికి అనుకుందామా-పసిపిల్ల వాడితో, యీ సామానుతో నిద్రలేకుండా ఎంగుకు? ఎటుండి ఉదయమే వెళ్ళండి.

“ఇప్పుడెవన్నీ ఎంగుకండి-”

“అదేమృదులవాడో? ఎప్పటి మచ్చుటప్పజే” అత్తిగారి మచ్చుట.

“ఎటుండి నెలవులేదండీ.”

“ఒక్కోకోతేగా ఏదో చెప్ప. మరలా”

“మా ఆఫీసరు అంత మంచివాడు కాదండీ”

“పోనీ-నేను రేపిక్కడనుండి మా ఛెయిర్మన్ గారిచేత ఫోన్ చేయిస్తారే” అభిమానం చెబుతింది.

“వరుండే. ఎంతయిదయినా, నేను చెప్పే కొడవదలెంకి మా ఆఫీసు కాని ఇప్పుడు.”

నిలహాకోసం శ్రీమతి వంక చూశాను.

“పోనీండీ-అంతగా చెప్తున్నారగా, ఒప్పుకోండి”

బ్రతిమిలాడుతున్నట్లుగా ఉన్నయి ఆ అందమయిన కళ్ళు

కరవనంటే కప్పుకుకోసం, విడవనంటే పాముకు కోపం అడక త్రైలో పడిపోయింది శ్రీమతి. సరే నన్నా ను తెగేదా కా లాక్కూడదు మరి!

మర్నాడల్లా కాడ్డుతోనూ, కారమ్మ తోనూ సరిపోయింది

ఆ మర్నాడు దయం పాసింజగకు ప్రయాణమయినాను.

చీరెసింగారిం చేలోగా ఊరు మాటు మణి గిందని-రాణిగారు పసుపురాయంచు కున్న కుడిపాదం గడపలాటించే సరికే రైలుకెల్చి పోయిందన్న కుభ వార్త పేమల విందు చేసింది.

ఇక ఎవర్నని ఏం లాభం?

తీజలనేకు బంధనంవల ప్రయోజనం? కర్తవ్యతా విమూఢులైన కుర్చీలో కూల బడ్డాను.

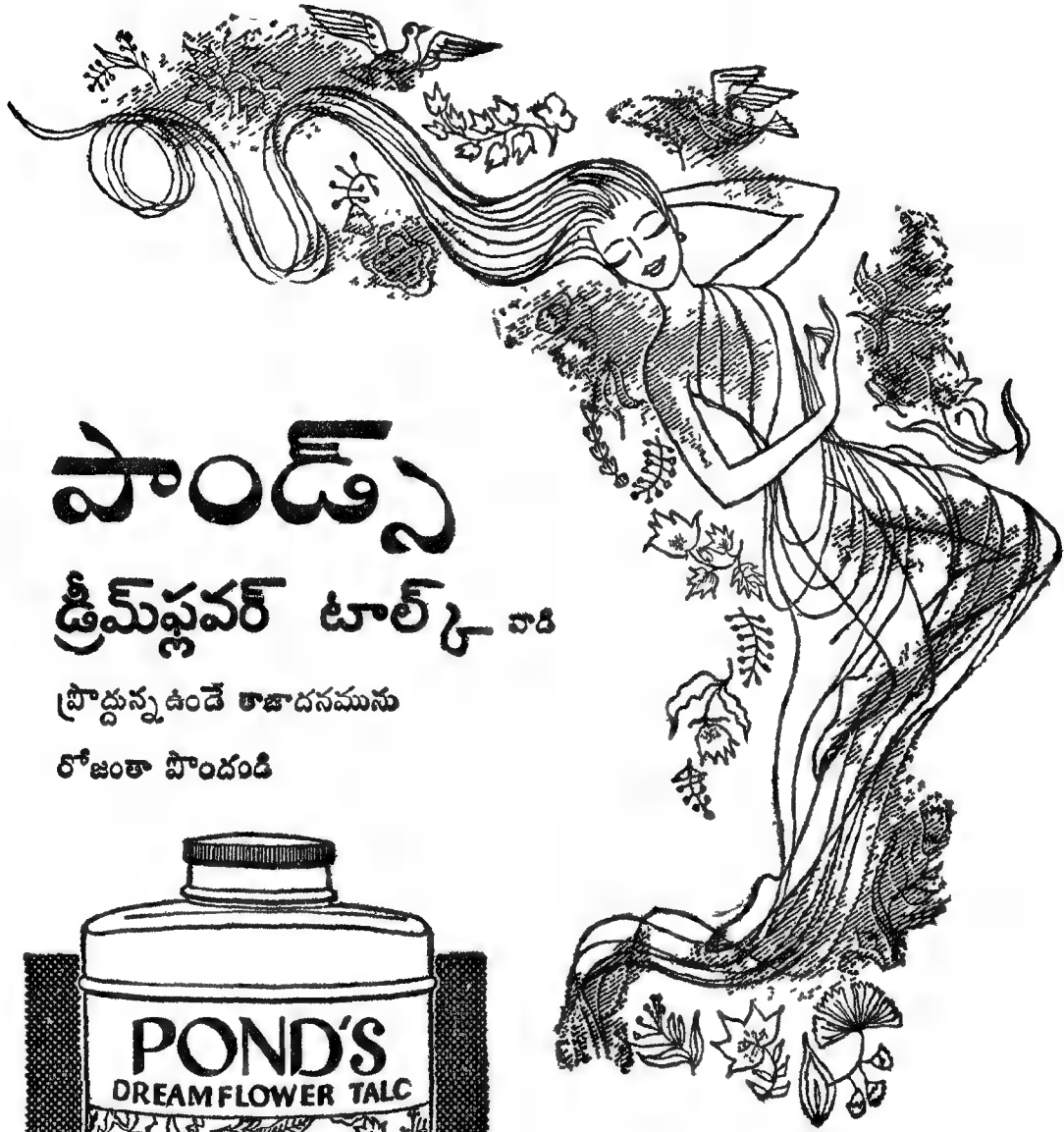
నా దీనస్థితి చూసి బాలిచెందినట్లు దగ్గరలో మగోకుర్చీలో కూర్చుంటూ మామగారి రన్నాగు-“పోనీ, మా ఛేయిర్మన్ గారి కాదుకోసం కలుగు చేదామా?”

ఒకటి రెండు మెళ్ళో-దాదావు వంద మెళ్ళ ప్రయాణం.

“వద్దులెండి. ఎలాగూ ఇవ్వాలి ఆఫీసుకు పోలేనుగదా నాయం త్రిం ఎక్స్ ప్రెస్ కు వెళ్ళాము లెండి”

“అహా! మొహమాట పడదోయ్. మా ఛెయిర్మన్ గారు మన మెంత చెప్పే అంత! అందరూ అంటారు-ఆయనకు కుడిభుజం మనం అని. కాని అసలు రహస్య మేమిటో తెలుసా? చెప్పండి ఎట్లా తెలుసుందిలే. అవసరం వచ్చింది కొబ్బి తప్పక, అదయిన నీవని చెప్తున్నా-కడుపుతో దాచుకో”

ఆయన అనేవాడు ఒర్రి మట్టిబొమ్మ; ఆయన లోని వెతనయే మనం. ఆయనోక శీర్షానం చెయించాడూ అంటే-అది మనబుర్రలోని సారం ఆయనోక ప్రణాళిక రచించాడూ అంటే-అది మనమేదా కల్పన. ఆయనోక ఉపన్యాసం చేశాడూ అంటే-అది మన కలంచేత అహా! ఇంగులో అగ్గుతమా, అగ్గుతమా విమిలేదనుకో. వారికీ మనకూ గల స్నేహంసం అటుకంటిది. చిన్న రహస్యం-ఏ భార్యగర్భ రల క్కూడా, మాకున్న అన్యోన్యత ఉండడంలే నమ్మక. అసలు, ఆదర్శవాంఛత్యం లాంటిది మాజంట-అంటే నీకు నవ్వురావయ్య; వస్తుంగిగూడా. అదిగో-అప్పుడే ఆ వెదిమల చాటున, ఆ కంటిరెప్పల మాటున చిరునవ్వు దోబూచు లాడుతున్నా. ఒకసారి యీ విషయమే మాసంక్రమితో అంటే-పకపకా నవ్వేసింది. కాని ఇది నిజం నిజం సంతోచకరంగా

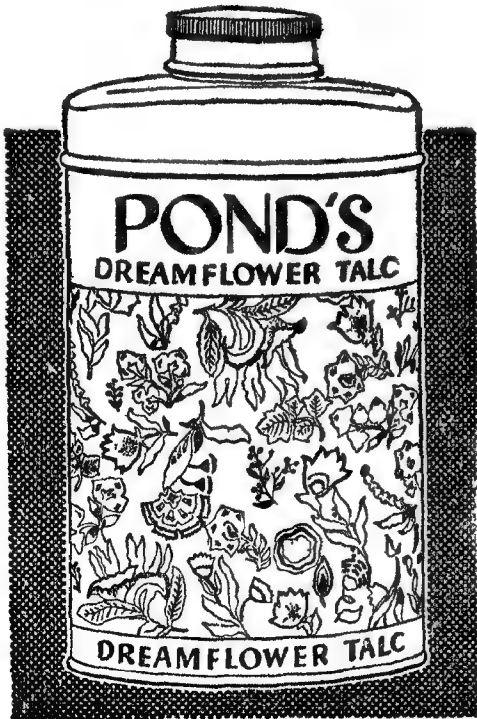

పాండ్స్

డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ పౌడర్

ప్రౌఢున్న ఉండే కాజాదనమును

రోజంతా పొందండి

● స్నానముచేసిన తరువాత పాండ్స్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ పౌడరును రాసుకొంటే రోజంతా కాజాగా మరియు సోయగా ఉండగలరు!

తేలికైన ముఖావనగల పాండ్స్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ పౌడరు ఎంతో మృదువుగా ఉంటుంది మరియు వెనుటను పీలుస్తుంది. దీనిని రాసుకొని కాజాదనపు హాయిని రోజంతా అనుభవించండి!

చీఫ్ డ్రా. పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్ (చరిమితమైన కార్యకర్త యు.ఎస్.ఎ.లో స్థాపితమైనది)

★ ఆడవాళ్ళతోవచ్చిన చిక్కి ఇది ★

ఉంటుంది ఎప్పుడూ సంతోషమెప్పుడూ నవ్వు తెప్పిస్తుంది..."

"అని మీ ఛెయిర్మన్ గారన్నార గమా నాన్న గారా?" వస్తూనే సంస్థ ప్రశ్నించింది.

"కాదులేమ్మో, ఆమాట అంటానికి ఉదాహరణ ఎంతమందిచాలి? ఉదాహరణ ఉంటుంది. ఆయన పెచ్చెన పడవలో ప్రయాణం చేసేవాడేగాని, నీళ్లుతాకి ఎటుగడు, ఆసలు నీళ్లుంటేనే తగనిభయం. నీళ్ళలోకి ఎంత లోతుకి పోవాలి? ఎంతటిగట్లో కొద్ది చాలి? రథాలు కొవాలంటే..."

ఆ మాటాడేంతసేపూ - ఆయన కళ్ళలో ఆవేశమూ, ఆదోషమయిన కాంతి గోచరించింది. మొత్తానికి అసామాన్యమయిన వ్యక్తి, అపమానమైన మేధావంతుని; నితరమైన ఆలోచన; నితాంతమైన అనుభవము, నిష్కలపటమైన మనసు, నిర్మలమైన హృదయం

అయింటికెలా ఫీల్స్ సెన్సెస్ ప్రాండర్లు ఇంటిమందు ఆగింది.

మామగారు ఆయనగదిలోనుంచి బయటకు వస్తూ అన్నాడు

"ఏమాయ్ కాదువచ్చింది. ఇక నాఅలస్య మేమీలేదు"

ఆయనకళ్ళలో, మాటల్లో కించితగర్వం లేఖా మాత్రం గా మెరిసిపోయిపోయింది. బహుశా-ఇంకాకటి ఆయనమాటలను నేను నమ్మనట్లు నాకప్పుగాని, మాటగాని నూచించిందేమో - దాని ఋజువు చేయడానికి, ఛెయిర్మన్ గారి కౌశల్యం కలుగుచేసినట్లు వ్వాడు.

"ఇది ఛెయిర్మన్ గారి స్వంతకార్యం. అంటేదీంట్లో ఆయన, నేనూ తప్ప ఇంకెవరూ కాలమోపడానికి హక్కులేదు. వాళ్ళింట్లో వాళ్ళుగాని, యింకెవరన్నాగాని ఎక్కడకు వెళ్ళాలన్నా యింకో డొక్కుతుంది. అదికెరణ్యం. వాళ్ళింట్లో వాళ్ళకేరూడా గుర్తింపింది. ఇవ్యాళి మీకోసం మనం కొబురుపెట్టే విమానంలాగా మనయింటిమందు వారింది."

కొంతమంది తమ పరువు, ప్రతిష్ఠ, డాబూ దిర్బమా ప్రదర్శించడానికి ఎంత ప్రయత్నం చేస్తారు?

"మామా అలుపు సేవనలో మాటాడుకో వచ్చునులే. రండి నాన్న గారూ"

కాదులేంచి శ్రీమతి పిలుపు వచ్చిన తన మూలంగా బండితప్పివంతుకు యాసారి ముంగుజాగ్ర పడిపోయింది.

దైవగు సామానున్న సర్వేశ్వరుడు. ఆ తిగాడు సంసార నిర్వహణలో తీసికో

వార్తిన జాగ్రత్తలు తూతురి మళ్ళామళ్ళా తెల్పుతుంది.

"నాకు తెలుసులేక అమ్మా!" శ్రీమతి వినుక్కుంది.

మామగారు ఫంటనీటలో మార్పు వ్వాడు.

నేను వెనకనీటలో సంస్థప్రక్క ఆసీను డయాను.

దైవగు తలుపులు చేసి నీట్లో మార్పు వ్వాడు.

కాదు మేల్తగా జారిపోయింది.

దేవనుకు చేరుకుంటేసరికి ప్లాట్ ఫారమ్ మీద బ్రెయిన్ రేడిగాడుంది. మామగారు గబగబా వెళ్ళి రెండు సెకండుకాను టిక్కెట్లు కొనుక్కునివచ్చాడు. మారీలు సామాను పెట్టెలో పెట్టాడు.

గారు విజల్ ఊదాడు.

"జాగ్రత్త-భాగ్యం. రాత్రి ప్రయాణం. సామానన్నీ ఒక చోటకు సర్దుకో. అమ్మయినలే రాత్రితూట మేల్కొలేదు. చిన్నప్పుడు ఏడుగంటలకు పడుకుని ఉదయం ఏడుగంటలకు గాని లేచేదికాదు వాళ్ళమ్మ ఎంత కోప్పడినా పెగా అనేది-నేనసలు నిద్రపోంది ఏమిటో గోల? ఏడుగంటలకా నేను కళ్ళు మూసుకుంది; ఇంతలోనే మీ అడవులు వినపడి కళ్ళు తెరిచి గడియారంవంక చూస్తే చిన్న ములు ఏడుమీట ఉండే కాకపోతే పెదములు ఒకటి రెండు అంకలు దాటింది. ఆ భాగ్యునికి ఇంత రథసయితే ఎలా? - అది దాని సిద్ధివాదన."

ఆయన వకపక్కా నవ్వాడు. ఎగుటివారి అమాంతక ఎప్పుడూ నవ్వు తెప్పిస్తుంది. కాని ఆ అమాయకులు మనం ప్రేమించే వాళ్ళయితే నవ్వు వట్లం నూచినుంది; శ్వసించేవాళ్ళ విషయంలో నయితే పరిహాసం ప్రకటిస్తుంది.

నామా నవ్వగిందికాదు.

"నవ్వు మరీ మ నాన్నా-!" సంస్థ మొహం కేపురించింది.

ఇంకా మామగారేదో చెప్పబోతున్నాడు ■ పెదిమలు కదిలేలోగా మేం మూడు గజాలు ముంగుకుపోయాం.

నవ్వుతెరల నలుచుకుని ఆయన పెదిమలు అప్పుడు కదిలినయే మెలగా.

"జాగ్రత్త జాగ్రత్త" గారి చెవుల్లో ఊడింది.

రైలువేగం హెచ్చింది.

నాకు నవ్వగిందికాదు. వాళ్ళ నాన్న మాటలు విన్న మాతోటి ప్రయాణికులు

ఒకరిద్దరు నవ్వుకుంటున్నారతమలోతాము. వాళ్ళను చూసింది శ్రీమతి మొగుడు కొట్టివంతుకుకాదు, తోడికోడలు నవ్వునంగు కన్నుటయింది. తోకలోకిన త్రచులా గిగుక్కున నా వంక తిరిగింది. ముక్కు పుటాలు అడుగుతున్నాయి.

ఎంగుకు వసుంది అంతనవ్వు?

"అలోగ్యకరం."

"సరే నవ్వుకోండి" నాగా దెబ్బతిని అంది. నరాలు చిక్కబట్టేదాకా నవ్వు కోండి."

అంతే మూటి రిడాయింతుకుంది.

పిల్చినా, ఉలుకూ పలుకూలేకు.

అసలు ఆడవాళ్ళతో వచ్చిన చిక్కి ఇది! ఆగ్రహం వచ్చినా, అస్మగ్రహం వచ్చినా శిఖరాగ్రాలకి వెళ్ళవలసింది! ఒక చిన్నమాటకు మొహంలో కొదమబ్బులు కమ్ముకుంటాయి; మరోమాటకు కళ్ళలో బడలాన్నలు జ్వలిస్తాయి; మరోమాటకు చెంపలపె గోదావరి వరదలై పొరుగుంది; మరోకొడుకుటకే పెదవులపె కరతూర్చి మనాటి వ్యక్తిత్వం వెయ్యిరేకులుగా విప్పారుతుంది.

జరిగిన సంఘటన లన్ని సంగ్రహంగా కళ్ళముందు కదిలిపోయినాయి. శ్రీమతి అప్పుడే వాళ్ళ నాన్నమాటలను నిజంచేసింది. బాదిగాడింకా వాళ్ళతో అడుకుంటూనే ఉన్నాడు.

చుట్టుకున్న మొన్నురుగ్ల పత్రికలో వడ్డ వార్త స్కూలి పథంలో మెరిసింది. ఓ ఇల్లాలు రైల్వే ప్రయాణంచేస్తున్నది. పిలవాడు అటూ ఇటూలిగుతుూ డుకుంటున్నాడు కొంతదూరం పోయినానే పిలవాడు కన్పించలేదు. అప్పుడా తల్లి లపోడిపో మంటే రైలువాళ్ళు జారిపడి, గైలును కొంతదూరం వెనక్కి నడిపించే సరికి-అక్కడ రైలుపట్టాలప్రక్క యిను కలో తలమీద కొద్దిగాయాలతో పిలవాడు ఆడుకుంటున్నాడు.

ఆ తరి అంత జాగ్రత్తగా ఉంది!

వాచి మాగుకున్నాను-పదిన్నరయింది.

బాదిగాడు, వాళ్ళ మామయ్య ఆ ఉదయం కొనుక్కు వచ్చిన ప్లాన్ కే బొమ్మలతో యింకా ఆడుకుంటున్నాడు చేతి మరుగులూ, వొత్తులూ లెటుకొంటి? మెగు సున్నాయి మేల్కొని బంగారుగొలును కొంతులు సిల్కుహొక్కాను చిల్చుకుని బయటకు వస్తున్నాయి ■ గొలునులోని ఒకేఒక మేలిరకంకంపు జ్వలిస్తోంది

శ్రీమతిలో ఉచ్చాసనిశ్వాసాలు మిన పోయిన మరేవలనమూలేదు. పనలించిన అజంతాశిల్పంలా ఉంది.

మేల్కొ రెండు కులల గోవర్ధనగొలునూ, మల్లమొగ్గల నెళ్ళనూ.

(51 వ పేజి చూడండి)

నక్షత్ర ఫలితాలు

[19-8-59 మొదలు 25-8-59 వరకు]

గ్రహ స్థితి

శ	స	ర	క
	25 రేడిని కుజుడు కన్యలో ప్రవేశించును. కుంభ, మీన, మేష, వృషభములలో చంగ్రుడు.	మ	రకు
శ	స	ర	క

* [అశ్విని చూ, చే, చో, లా] *

ఈవారము మీరు తలపెట్టిన పనులలో జనులు పొందుతారు. బంధు మిత్రులతో వినోదములలో పాల్గొని మృష్టాన్ని భోజనము చేస్తారు. నీటి మీద ప్రయాణము చేయవలసి వస్తుంది. విద్యార్థులు ఉత్సాహముగా చదువుకుంటారు. ప్రతి, దూది, నూలు, బట్టలు, బెండి, విద్యుదు, ద్రవపదార్థ జనిత వస్తువులు క్రయ విక్రయములలో వర్తకులకు గ్రహము. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు మేలుకాలము.

* భరణి [రీ, లూ, రే, లో] *

ఈ వారము మీకు యోగప్రదము. ధనధాన్య వృద్ధికలుగుతుంది. ఇష్ట వస్తులాభము, వశోపకారముల కీర్తి కలుగుతుంది. వివాహాది కుభకార్యోగావసరం ఫలప్రాప్తి పొందుతాయి. విద్యార్థులకు చదువు బాగా సాగుతుంది. ఖరీదైన వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో వర్తకులకు ఎక్కువ లాభము కలుగుతుంది. ఉద్యోగముల హోదా పెరుగుతుంది. వాహనయోగముంటుంది. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు మేలుకాలము. 25 న కుటుంబకలహము.

* కృత్తిక [ఆ, ఈ, ఊ, ఏ]

మీకు ఈవారము కార్యభారము ఎక్కువ. వింతి మాటలు వినుట, పరాక్రమముచే ఘనత, ప్రయాణము, ధనలాభము కలుగుతవి. అశాశోగ్యనూచినలు కనబడగానే జాగ్రత్త పడుట మేలు. ఉద్యోగములకు స్వల్ప అనుకూలత, విద్యార్థులకు చదువు సరిగా జరగదు. గంజీయాదులకు ఆందోళనతోపాటు అను

లాభము, ప్రయోగము. 24, 25 అశాశోగ్య నూచినలు.

* రోహిణి [ఓ, బా, బీ, భూ] *

మీకు ఈవారము శేయదలచుకున్న పనులకు ఆశస్యము కలుగుతుంది. అన్ని విధాల నిరాశ కలిగిన మీదట అజ్ఞాత మిత్రుని సహాయమువల విచిత్రముగా కార్యలాభమును పొందుతారు. వర్తకులకు లాభము తక్కువ. ఆత్మీయుల అశాశోగ్యము చికాకు కలిగిస్తుంది. ఉద్యోగములకు వన వర్షత ప్రాంతములకు బదిలీ అయే నూచనలున్నవి. రహస్యములను కనిపెట్టుటకు నిర్యాగించబడుతారు. వారమంతా చికాకుగా వున్నా వారంతమునకు కార్యసిద్ధి కలుగుతుంది.

* మృగశిర [మే, మో, కా, కీ] *

మీకు ఈవారము ధనాభావం ఎక్కువ. ఎవరి సహాయమువల కార్యసాధన చేదామనుకున్నారో వారివలనే అటంకముల కలుగుతాయి అయినను దేవతలవలన క్రమేణా కార్యములకు అవుతుంది. ఇంట్లోవారికి

చి. నరసింగరావు

అశోగ్యభంగము కలుగుతుంది. ఉద్యోగములకు ఒత్తిడి వర్తకులకు నిరాశ. వారమంతా ఆందోళనగాయున్నా సాంకేతికము, పుణ్యక్షేత్రసంచారము, దేవతాదర్శనము, వింతిలను చూచుట, నష్టద్రవ్యములను కలుగును.

* ఆరుద్ర [కూ, ఖ, జ, ఛ] *

ఈవారము అనుకూలత కన్న ప్రతికూలత యొక్క. శ్రేణాధిక్యముతో యత్నకార్యములు ఫలిస్తాయి. శోధనావాసాలు అనుకూలిస్తాయి. పరోపకారము చేయదలచుకొని సాగక నిండలు పొందుతారు. ఇచ్చిపుచ్చుకొనేపట్ల వివాదాలు. ఉద్యోగములకు అధికారుల ఒత్తిడివున్నా తోటివారి సహాయము కలుగుతుంది. భారత్రికు అశోగ్యము చేజే నూచనలున్నవి. వారమంతా నిరాశగా వున్నా వారంతమునకు కొంతవరకు కార్యసిద్ధి అవుతుంది.

* పునర్వసు [కే, కో, హో, హీ] *

మీకు ఈవారము ఎన్ని అటంకములు కలిగినా పటుదలతో నిగతానుభవముగా

అశించిన జబ్బు అనుకున్న చేకరు అందక అప్పు చేసినను, వారాంతమునకు సాధన సహాయంవల తీర్పుగలుగుతారు. ఆత్మీయుల వల్ల నిండలు పొందుతారు. చెట్టులు తగిలే ప్రమాదము జాగ్రత్తనల తప్పకుండును. గనుల యజమానులకు, ఇంజనీరింగ్ కాఖ ఉద్యోగులకు, రంగులు, లోహపు సామానుల వర్తకులకు శ్రమతో కూడిన లాభ యోగము. 24 న ప్రమాద నూచన.

* పుష్యమి [హూ, హే, హో, హా] *

మీకు ఈవారము యోగప్రదము. బంధు సహాయంవల, అధికారుల సహాయంవల, అటంకములను గడిచి ఫలము పొందుతారు, ఆదాయం వృద్ధి అవుతుంది. దైద్య శాస్త్రానివ కాస్త్ర ప్రసంగాలు చేస్తారు. ఈశాస్య దిక్కునుండి క్షేమ వార్త తెలుగుంది. గణితకాస్త్రజ్ఞులకు, కవులకు, శిల్పిలకు, నటీనటులకు యోగకాలము. 22, 23, ధన లాభము, కార్యసిద్ధి.

* అశ్లేష [డి, డూ, డే, డో] *

ఈవారము మీకు యోగదాయకముగా ఉంటుంది. అశించినజబ్బు చేతికివస్తుంది. శోధనావాసాలు అనుకూలిస్తవి. పండితకోష్ఠి జరిపే నూతనవిషయాలు తెలుసుకొంటారు. నూతనకార్యారంభము చేస్తారు. వారమంతా కుభయోగాలతో కూడివున్నా కొంత ఆంగోళన కూడా వుంటుంది. 19, 20 ధనలాభము, కార్యసిద్ధి. 21 న అధిక ఖర్చులు. న్యాయవాదులకు, న్యాయసాన ఉద్యోగులకు, ఉపాధ్యాయులకు, పండితులకు మేలుకాలం. విద్యార్థులకు చదువు బాగా సాగుతుంది.

* మఖ [మా, మీ, మూ, మే] *

ఈవారము వినోదములలో పాల్గొనుట.

ఈవారము దరలు:-

నూలు, బట్టలు - నిలకడగా వుండును.

నూనెదీనుసులు - తగ్గుదలతో వుండును.

ఆహారధాన్యములు :- స్వల్పముగా హెచ్చును.

తెల్లము, పంపదార, చింతపండు:- నిలకడగా వుండును.

పప్పుదీనుసులు - కొంచెము పెగుగును.

బెండి, బంగారము - స్వల్ప లేదాలో వుండును.

సర్వత్ర వృషిగా వుండును.

జన్మనక్షత్రమును బట్టిగాని, జన్మనక్షత్రము నెగుగనివారు నామనక్షత్రము (వారివారి పేర్ల వసుసరించి పేరు మొదటియక్షరము)ను బట్టిగాని ఫలితాలు తెలుసుకొనునది. కృష్ణుడను పేగువకుమ్మగిరానక్షత్రమును, హృష్ణుడను పేగువకు స్యాతియు, శ్రీగుడను పేగువకు చిత్రియును, క్షేత్రిపాలకుడను పేగువకు హస్తయును, భీముడు, భరవుడు అనే పేర్లకు పూరాంశుడ

★ నక్షత్ర ఫలితాలు ★

దధి, శీర, మధురపదార్థయు కృ భోజనము. రజతపాత్రలలో భుజించుట, తలచినకార్యములలో జయము. నీటిమీద ప్రయాణము, తెల్లనివస్తువులు కొనుట మొదలయిన యోగములు కలుగును ప్రతి, దూది, నూలుబట్టలు పెండివియ్యము, ద్రవపదార్థజన్యముల కయ విక్రయములలో వర్తకులకు లాభము, కవులకు గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు మేలుగా వుంటుంది విద్యార్థులకు మంచికాలము. 24, 25 అధిక ఖర్చులు, ఆందోళన.

కలుగుతుంది. ధనభావం కూడా ఎక్కువ. ఇంట్లో వారి అసాధోగ్యము ఆందోళన కలిగిస్తుంది. అధ్యాత్మిక చింతనల దైవముపై భారము వేసి కార్యలాభము పొందుతారు. ఉద్యోగములకు ఒత్తిడి వ్యాపారములకు నిరాశ విద్యార్థులకు మంచికాలము కౌను. పుణ్యక్షేత్ర సంచారము, సేవతాదర్శనలు విచిత్రములను చూచుట జరుగును. వారమంతా అనయోగ శుభయోగమిక్రిమముగా వుంటుంది.

తరచు గ మూత్ర విసర్జన

తరచుగా మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైనదిహ్మము కరీరాన్ని గుర్తించేయక మేకాకుండా యీ వ్యాధి, తనవందంలో దిక్కిన వారిని ఆరోజాకారోజా మృత్యువుకు అనన్యుని చేయును ఎదిమందలో కారీంక మానసికములకు యిద్దగించికుండుట, నడుములో నొప్పి యొచ్చు మాంద్యము కొద్దలో తిమ్మరి నరములంపిననరతో యీ వ్యాధి పొడచూపును పైలక్షణములతోకూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన దిక్కు చేయించుకున్నచో అధికదాహం, అతిరిగించు నోగు యెండుడు దురదించు కళ్ళలో నగుళ్లు తూకంకగ్గడం కరీరమంతా పోట్లు, కీళ్ల నొప్పులు కంటిపొరలు, శీయ గడ్డలు రాగవుండ్లు, యిట్టి తియిలకర దాహకరమైన వ్యాధియమిన్నో సంభవించవచ్చును

"వీననదారమ్" మూత్రం వాడి, అనేక సేలకుంది తమదాదల నుండివివరణపొంది మృత్యుకరాళమునుండి రక్షించుటది "వీనన దారమ్" కొత్తయి వచ్చుటమీది, ప్రాచీన యూనానివైద్య విదానప్రకారం అమూల్య ఓషధుల కొకవర్గాముల, ప్యాదావిజి జింముల పొరముతో తయార్చినవి. "అమిత దాహం తగ్గి. నలుమారు మూత్రవిసర్జనచేయు అవసరము, 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు దాలారాగము వివరణగును కొద్ది రోజులలోనే మీకు తగావికిపైగా వ్యర్థత చేకూరినవచ్చును "వీనన దారమ్" కొద్ది వ్యయముతో నుఖముగా, తేలికగా వేచించవచ్చును దీనిని ప్రత్యేకవిద్యము లేదు విరాహారముతో నుండే అవసరంలేదు రోగులు వ్యక్తికరమైన అహారము తినేందుకై రోగులు యిదివరికటికంటే మెక్కువరికాల అహారవద్దార్థములు తినికనవచ్చును వివరములు గల ఇంగ్లీషు కరిష్యుతములు అడిగినచో ఉచితముగా పంపకుడును

ధర: 50 మాత్రం వీనా ద 6-75
ప్యాకెంగు పోస్టేజీ ఉచితము.
ల టి ం డు స్థ ల ము,

Venus Research Laboratory (A.P.W)
P. O Box No 587, Calcutta

* పూర్వఫలణి (పుబ్బ) *

మో, టా, టీ, బో

ఈవారము మీకు ధనధాన్యకృద్ధి, కృషి మూలముగా లాభము వివాహాది శుభకార్యముల గురించి ఆలోచనలు, ఇష్టకన్ములాభము. పరోపకావముకల కీర్తికంటి రాజయోగములు కలుగును. విద్యార్థులు వినోదములలో పాల్గొన్నా చగువుబాగా సాగుతుంది. విలువగల వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో వర్తకులకు దివ్యగుణీకృత లాభము. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు యోగకాలము. ఆవులతో విందు వినోదము.

* ఉత్తరఫలణి (ఉత్తర) *

చే, బో, పా, పీ

ఈవారము మీకు కార్యభారము ఎక్కువ. రాబడి తక్కువ గృహవిసరములు తీరక కలతలు. ఆరోగ్యము సరిగాలేని నూచనలు కనబడగానే జీవనచికిత్స పొందడమే కొనుండా గ్రహరాశి సరవికీ కాంతి చేయించుటమేలు. ఉద్యోగములకు కొత్త సమస్యలు వర్తకులకు ఆందోళన. 24, 25 పితృవర్ధి సహాయము, ధనలాభము ప్రయాణము. 24 ఆరోగ్య భంగము.

* హస్త [పూ, ష, ష, త] *

ఈవారము మీకు మిక్రిమయోగము, మొదటో నిరాశగా వున్నా మిక్రిసహాయము వల్ల కార్యలాభము పొందుతారు ధనలాభము వల్ల చదువుపొగడు. ఆవుల ఆరోగ్యము ఆందోళన కలిగిస్తుంది వారములో అనయోగములు వున్నా మిక్రి సహాయము, కార్యసిద్ధి, విదేశీయుల పరిచయము విచిత్రవస్తు సంపాదన కంటి శుభయోగములు కూడా వుంటవి.

* చిత్ర [పే, పో, రా, రీ] *

ఈవారము మీకు సహాయము పొందదలంతుకున్న వ్యక్తి మూలముగా కార్యసాధి

* స్వాతి [రూ, రే, రో, రా] *

ఈవారము ఎన్నో ఆటంకములు దిచ్చిపట్టు దలతో ప్రయత్నించడము వల్లకుడా లాభము అటే కలుగకు తలపెట్టినపనులు ఎక్కువ క్రిమతో ఫలిస్తాయి. కోర్టుదావాలు అనుకూలిస్తాయి. ఇతరులకు సహాయము చేసుబోయి ఫలించక నిందలు పొందుతారు. లావాదేవీలలో వివాదములు కలుగుతాయి ఉద్యోగములకు అధికారుల అనాదరణ, తోటివారి సహకారము వుంటాయి. వర్తకులకు వారమంతా నిరాశ వారాంతమునమేలు 24 న భార్య అసాధోగ్యముచే ఆందోళన. విద్యార్థులకు చగువు బాగా సాగదు.

* విశాఖ [తీ, తూ, తే, తో] *

ఈవారము పట్టుదలతో ప్రయత్నించడమువల్లను కార్యలాభమును పొందుతారు. ఆశించిన డబ్బు సమయానికి అందక అస్స చేస్తారు. దెబ్బలుతగిలే ప్రమాదము జాగ్రత్త వల్ల తప్పకవచ్చును. రసాయనిక శాస్త్రజ్ఞులకు, లోహసామానులు, రంగుల వ్యాపారములకు, కమ్యుతోకూడిన లాభము. గనుల యజమానులకు యంత్రములు నడుపు నిపుణులకు, ఇంజనీరింగుశాఖ ఉద్యోగులకు మేలుకాలము.

* అనూరాధ [నా, నీ, నూ, నే] *

ఈవారము మీకు యోగకాలము. బంధు సహాయము, అధికారుల సహాయము కలుగుట చేతను అన్ని చిక్కులువీడి కార్యసిద్ధి అవుతుంది. ఆదాయము వృద్ధిపొందుతుంది. శాస్త్ర ప్రసంగాలలో పాల్గొంటారు. కవులు నూతన రచనలు చేస్తారు. బంధువుల క్షేమ వార్త తెలిసిన సంతోషము పొందుతారు. విద్యార్థులకు ఉత్సాహముగా వుంటుంది గణిత శాస్త్రజ్ఞులకు, కవులకు, కిల్పకులకు, నటీనటులకు మేలుకాలము.

* జ్యేష్ఠ [నో, యా, యా, యూ,] *

ఈవారము మీకు మంచి భాగ్యయోగము. అనుకున్నదెబ్బ చేతికి వస్తుంది. ఇబ్బందులు తీరుతవి. దావాలలో గెలుపు

పొంగుతాడు. పిల్లల ఆభివృద్ధికి చేసే ప్రయత్నాలు ఫలిస్తే సరిగ్గా నూతన గ్రంథములు చగువుల వలన విజ్ఞానాభివృద్ధి అవుతుంది. విద్యార్థులకు మేలుకొలము. న్యాయవాదులకు, ఉద్యోగులకు, న్యాయవాదులకు, పండితులకు, ఉపాధ్యాయులకు యోగపడం.

* మూల [యే, యో, బా, వీ] *

ఈ వారము మూడు యోగదాయకము. ధనయోగము కలుగుతుంది. సంగీత సభలు, కవితా గోష్ఠి వంటి వినోదాలలో పాల్గొని మృదాంగ, ఘోషము వంటి పాత్రలలో చేస్తారు. కుభకాశ్రయలో చనలు చేస్తారు. నూలు, బట్టలు, విద్యుదులు, వంటి వస్తువులకు లాభము: విద్యార్థులు వుత్సాహముగా చదువుకుంటారు. కవులు, గాయకులకు, కళాకారులకు, వీటివంటి వుంటుంటుంది.

* పూర్వాషాఢ [బా, ద, భ, దా] *

ఈ వారము కూడా మూడు గతవారము వలెనే యోగదాయకముగా వుంటుంది. అసంపూర్ణంగా వుండిపోయిన వస్తువులకు లాభముగా ముగిస్తే, పుణ్యకార్యాలలో పాల్గొంటారు. నూతన గృహనిర్మాణమునకు ఆలోచనలు చేస్తారు. ఉద్యోగములకు చూడగా పెరుగుతుంది. వర్తకులకు విలువల వస్తువుల క్రయవిక్రయములలో ఎక్కువ లాభము. వారముంతా కుభయోగములతో కూడివున్న వారాంతమున కుటుంబ కలహముచే ఆందోళన కలుగుతుంది. స్త్రీతోనూ, పురుషులతోనూ విందు, వినోదము, విద్యార్థులకు మేలుగా వుంటుంది.

* ఉత్తరాషాఢ [బే, బో, బా, బీ] *

ఈ వారము రాబడి తక్కువ. ఖర్చులు ఎక్కువ గృహసరములు తీరక పుస్తకాలు వస్తాయి అనారోగ్య నూచనలు కనబడగానే ఔషధ చికిత్స పొందడము, రివికాంతి చేయించడము ముంచి. ఉద్యోగములకు కొత్త సమస్యలు. వర్తకులకు ఆందోళన. విద్యార్థులకు చదువు సరిగా జరుగదు. వారముంతా భయందోళనలతో కూడివున్న పితృవర్గ సహాయము, కార్యలాభము కలుగుతవి.

* శ్రవణము [జూ, జే, జో, జూ] *

ఈ వారము నిరాశగా వున్నా మిత్రసహాయమువల్ల ఆందోళన కలుగుతుంది. ఉద్యోగులకు స్వల్ప అనుకూలత. వర్తకులకు వారాంతముందు లాభం. వారముంతా ఉద్రేకముగా వుంటుంది. విదేశీయుల పరివయము అభ్యుపాసనకు సంపాదన కలుగుతాయి. 21న అధిక ఖర్చులు, మనోవ్యర్థ. విద్యార్థులకు బద్ధకమువల్ల చదువు సాగదు.

* ధనిష్ఠ [గా, గీ, గూ, గే] *

ఈ వారము మూడు మిత్రసహాయము, ఆశించిన సహాయము లభించక అవసరములు తీరక

ఆందోళన కలుగుతుంది. అయినప్పటికీ దైవానుగ్రహమువల్ల కష్టములుగడిచి కార్య సిద్ధి పొందుతారు. ఉద్యోగములకు అధికారుల అనాదరణ, వర్తకులకు చౌచల్యము పుణ్యపురస్థల పొంగత్యమువల్ల మనోవికాసము కలుగుతుంది. వారముంతా అకాంతి వున్నా వస్తుద్రవ్యలాభము పొందుతారు. 24న అధిక ఖర్చులు.

* శతభిషం [గో, సా, సి, సూ] *

ఈ వారము అనుకూలత కన్నా ప్రతికూలత యొక్క వ. ఇచ్చిపుచ్చుకునేట్లు వివాదాలు వచ్చి మనోవ్యర్థ కలుగుతుంది. కొద్ది వ్యవహారములు అనుజూరించినా అమిత ఖర్చులవల అసంతోషము వుండెను. భార్యకు అనారోగ్యము కలిగే నూచనలున్నవి. మినుములు, కొర్రలు, రాగులు, ఉప్పు, మవ్వలు, నూనె వ్యాపారములకు లాభయోగము. ఇతర జాతులవారి వల గౌరవము కలుగుతుంది. 24, 25 భార్యకు అనారోగ్యము, బంధువుల రాక, అధిక ఖర్చులు.

* పూర్వాభాద్ర [నే, సో, దా, దీ] *

ఈ వారము ఎంత ప్రయత్నించినా యత్న కార్యములకు అటంకములు కలుగుతున్న వుంటుంది. అయిననూ వట్టుదలతో యత్నించి కార్యలాభము పొందుతారు. సోదరసహాయమువల్ల పెడిదుగుకులు సర్దుకుంటాయి. చెప్పిలు తగిలే ప్రమాదము జాగ్రత్త వల తప్పక చూసు. గమల యజమానులకు, లోహ, ఖనిజ వ్యాపారములకు, బోలీసుకాని ఉద్యోగులకు మేలుకాలం. 21న ప్రమాద నూచన, అధిక ఖర్చులు.

* ఉత్తరాభాద్ర [దూ, శం, ఛా, ఛా] *

ఈ వారము మూడు యోగకరము. ప్రయత్నించిన వస్తువుల సేర వేరుతవి. ధనలాభము కలుగుతుంది. ఈశాస్వ దిక్కునుండి క్షేమ వార్త తెలుసుంది. కుభకాశ్రయములలో పాల్గొంటారు. బంధుదర్శనము కలుగుతుంది. గణితజ్యోతిషశాస్త్ర, చర్చలు జరుపుతారు. ప్రత్తి, దూది, నూలు, బట్టలు, ఇత్తడి, కంచు వర్తకులకు లాభదాయకము. కవులకు, శిల్పిలకు, వీటివంటివలకు మేలుకాలము 22, 23న కార్యసిద్ధి 24న అధిక ఖర్చులు.

* రేవతి [దే, దో, ఛా, చీ] *

ఈ వారము మూడు కుభయోగము. ఆశించిన డబ్బు చేతికి వస్తుంది. ఇంట్లో కుభకార్యప్రయత్నములు చేస్తారు. పుణ్యకార్యాలవరణ, ప్రభుత్వ సన్మానము. శాస్త్రచర్చలు జరుగుతవి. విద్యార్థులు కొత్త విషయాలు నేర్చుకుంటారు. న్యాయవాదులకు, న్యాయస్థాన ఉద్యోగులకు మేలుగా వుంటుంది. ఇంట్లోవున్న వారి అనారోగ్యమువల కలిగిన ఆందోళన తొలగుతుంది. పిల్లల లాభక్షేమములకు చేసే ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి.

Swastik
స్వాస్తిక్ పరపూర్ణ
కాస్టర్ ఆయిల్

క్లెయిమ్ ట్యాంక్ మిస్ రిసెజెం. నాంబూరి

కలహముల సౌందర్యాల పీఠి
కాపిర్-కుసుమ్
రసమైన నూనె నానబెట్టుదు
మంగడ దర్పరకా మలాపి
సాంటలక్స్
దండ గట్టిలు కాపు మెట్టలకు
కప్పుల బట్టలు వడి ముద్దు
పవర చీర
యునైటెడ్ కన్స్ట్రక్షన్స్ - మద్రాస్ - 1
బాంబే: విజయవాడ

మన్నికగల
అక్వోకాడ్వివేక్
కలములనే
వాడండి.

అక్వోకాడ్వివేక్
పెన్స్ వర్క్స్

అధైర్యపడవద్దు
కాస్తీయమైన, విజమైన SEX—
ADVICE పొందవచ్చును. మూడు
ఉండుకొన్న లక్షణములు (నాయుమా,
యింకా వివరాలకు కనగ పంపేడి.
డాక్టర్ రత్నం నెన్ (Estd 1904)
మలకపేటబిలింగ్స్, అజంపూరామారెడ్డి
బద్ద హుదాబాద్ (దక్కా) 2.A.P.

ప్రాచీన తుంగభద్రా తీరం. ఎదురుగా
అనేకమైన పల్లె కుటీరాలు కనబడుతున్నాయి. ఆ పక్కనే మహాజ్వలమైన నగరం నిర్మించబడుతున్నది. మట్టిగోడలు, మేడర తడకలు, మృణ్మయపాత్రలు ఆ నగరముయొక్క జానపద వైభవాన్ని వేసోళ్ళతో చాటుతున్నాయి. బ్రహ్మాండమైన నభాశాల, విశాలమైన నభావేదిక, దగ్గరనేవున్న ప్రతి నిధులవిడిది కుటీరాలు, యెంతో మనోజ్ఞంగా ఆంధ్రజాతీయవికాసాన్ని పెంపొందిస్తున్నాయి. అగాధ గంభీరమైన తుంగభద్రా నదంతో తనలోలైన గుంతెల్లో అప్రతిహతమైన వీర గాథల్ని యిముడుచుకుని పక్కనుంచే అనంతమైన ప్రయాణాన్ని సాగిస్తున్నది. చూచి చూడడంతోనే అందరికీ వ్యక్తమయ్యేలాగు మహాన్నతమైన జాతీయధ్వజ

కర్నాటక

స్తంభం స్థాపించబడింది. కొంచెం దూగంలోనే యీ నగరాన్ని నిర్మించే కార్మికుల గుడిసెలు కనబడుతున్నాయి.

ఒక కార్మిక కుటీరంలో చిన్న గది:—రెండు పైపులా రెండు చీటీలు వున్నాయి. కుక్క మంచం మీద చిన్న బొంత వేసుకుని ఒక యువకుడు పడుకున్నాడు. అతని

కొవ్వడి రామం

కళ్ళల్లో నిస్పృహ, దైన్యమూ ప్రతిబింబిస్తున్నాయి. ఒక్క పేగులమంచి న్రవించే చెమటను తుడుచుకుంటూ అతని తండ్రి ఆ పక్కనే కూర్చున్నాడు. ఆ యువకుడు అపరిమితమైన బాధచేత మంచంమీద గిజ

గిజ తన్నుకుంటున్నాడు. కొంత సేవటికి తేరిపారచూసి “అన్నట్టు రేవేనభ. మనపని మిగిలేవుందికదా?” అని చెద్ద నిట్టూర్పు విడిచాడు. తండ్రికేమీ తోచక అతనికి కొంచమైనా నింపాదిగావుంటే రాత్రంతా కష్టపడి పని పూర్తి చేస్తానని చెప్పేడు. తండ్రి, దగ్గర కూర్చున్నంత మూతంచేత తనబాధ లేకమైనా తగ్గదనినీ, నభాశాల దగ్గర కొంచమైనా పనిచేస్తే రేపటి ఉత్సాహానికి తోడుపడినవాళ్ళ మాటలమనినీ కొడుకు యెంతో దీనంగా చెప్పేడు. మధ్యమధ్యవచ్చే నొప్పిని బలవంతంగా దిగమింగి తన బాధను తండ్రికేమూత్రము కనబడనీయలేదు. ఈ స్థితిలోవున్న కొడుకును విడిచి పెళ్ళడానికి కార్మికరావని తండ్రికంట

తడిపెట్టేడు. నమయానికి పనికిరాని కృషి వ్యర్థమనినీ మానవులకు కష్టములు పరిపాటయిపోయినవనినీ కొడుకు తండ్రికి నచ్చ చెప్పేడు.

ఒకటయినా యెడమ చేతితో మేడరక త్రి, కుడిచేత్తో కర్రా పట్టుకుని ఆ మేడరి పైట పడ్డాడు. అప్రయత్నంగా తన చేతిలో కత్తి దిగువకు జారిపోయింది. నిశిత ప్రతిభావంతమైన నగరముయొక్క శోభ అంతా అతని కన్నులకు అంధకారబంధురంగావుంది. కడుపులో నొప్పి నుంచీ చీల్చుకుని వచ్చే దుఃఖం యెంత ప్రయత్నించినా అగలేదు. అతను పనిలోకివచ్చిన ఘంటాకే కొడుకు గతించినాడని కబురు

విచ్చిత గూళ్లు

ద్విక్కడ గల ఆరుగూళ్ళలోను ఉన్న మాటల్లో ఏరెంటికో ఒక్కొక్క అక్షరం ఇచ్చి వుట్టుకుని ఆరంభ మొదలుకొని గుణం ఉంది. ఏస్థానంలో ఆక్షరానికి ఆస్థానంలోనే మళ్ళీ క్రిందమాటలోంచి బడలాయించారీ. మూలవరసకి మొదటి స్థానంలో అందము, బతుకు, సర్వము-బండము, అకుకు, వర్ణముగా మారుతాయి. జవాబులు రీతి రేతలో చూడండి.

అందము బతుకు సర్వము	నిలయము బజారు వివాదము	నవ్వుము ప్రాంతము అకులు
ఎలుక కల వెలితి	మధువు వలపు కానుక	పిలక కలుపు నాడెము

వచ్చింది. మునలిమేదరి నిలబడ్డ పాటున కర్రకట్టి పోయినాడు. చైతన్యమంతా యెక్కడికో యెగిరి పోయింది. హృదయమంతా భూన్యమైపోయింది. అసలే పుత్ర శోకం! అందులో ఏకపుత్ర విషయం!! ఆ యమబాధ పగవాళ్ళ కయినావద్దు.

* * *
 ణ్ణోక మోహములు రెండూ మేదరిని పూర్తిగా పరవశం చేశాయి. జడ త్వం హృదయంలో పూర్తిమైన అధికారాన్ని వహించింది, బాహ్య ప్రకృతి తన కేవిధమైన సంచలనమూ కలిగించలేదు, “ఇంకా మన పని మిగిలేవుందికదా?” అనే మాటలు అప్రయత్నంగా మేదరి చెవుల్లో ప్రతిధ్వనించేయి, అప్పుడు అకసాన త్తుగా కరుణ స్థానాన్ని వీరరసం ఆక్రమించింది ఇప్పుడు మేదరికి ఆకలిదప్పలు లేవు మోహ పరవశ త్యానికి అవకాశమూ లేదు. కొడుకు మీద వ్యామోహం పటాపంచలై పోయింది. ఇప్పుడు తానొక వీర మూర్తి, తన విధ్యుక్త కర్మలో తన ప్రతిభను విజృంభింప చేయాలి, తనకు ప్రపంచకమంతా యిప్పుడు మేదరి తడకల్లోనే మునిగివుంది, ఎక్కడ చూచినా తానే కనబడు తున్నాడు, ప్రతి తడికా స్వయంగా కట్టిస్తున్నాడు, సహచరులందరికూ నలహాల నిస్తున్నాడు. విశ్వరూప సందర్శనం లాగు యెక్కడ చూచినా తానే కనబడుతున్నాడు ఆ వీర మూర్తిని అప్పుడు తేరిపారి చూడ గలిగేవా రెవరు?

మర్నాడు ఉదయం మంగళ వాద్యాలతో సభ ప్రారంభమైనది. తాను చెక్కి రాతిబామ్మకి చైతన్యం కలిగితే శిల్పి యెంత సంతో

షిస్తాడో నిర్ణయమైన మేదరి తడకల్లో నుంచి మహానాయకుల అమూల్య మైన సందేశాలు వినిపించి నప్పుడు ఆ మేదరికి అంత సంతోషం కలిగింది. ఈ మేదరి త్యాగానికి సాహసానికి నాయకులంతా అబ్బురపడ్డారు. ధన్య వాదాల్ని అర్పించేరు.

ఆంధ్ర పతాకస్థాపనం జరిగింది. పాపనమైన తుంగభద్రానది మీద నుంచి వచ్చే మండ మారుతం

తెలుగుజండాను మెల్లగా కదిలి స్తున్నది. కోట్లకొద్దీ ప్రజలు మహా నాయకుల సందేశాల్ని వింటు న్నారు. ఈ మునలి మేదరి ఒక్క సారి తేరిపారి ఆ పతాకం వేపు చూసేడు. ఎవరో “నాన్నా! పని పూర్తి అయింది. కదూ?” అన్నట్లు వినిపించింది. అతని కళ్ళనుంచి రెండు నీటిబిందువులు రాలేయి అవి ఆనంద బాష్పములా? దుఃఖాశువులా? ఛే

మద్రాసులో కల్చరల్ అకాడమీ ప్రారంభోత్సవసందర్భాన వాస్తవకావడాలలో లా సృష్టించిన నటి బి. వి. రెవతి, కె. పాయలబాబు మద్రాసు హోంమంత్రి శ్రీ శివశర్మల బహుమతి లిచ్చారు.

బాలల సంఘం కొందరు సభ్యుల పేర్లు

భూమిపాళి లక్ష్మి నారాయణమ్మ (గొడవల్ల కృష్ణజిల్లా) పేమ్మ రాజా వరలక్ష్మి (నెల్లూరు) ఎస్. హేమంతకుమార్ (తిరుపతి చిత్తూరు జిల్లా) లింగాల రామమూర్తి (అనకాపల్లి విశాఖజిల్లా) కోడూరి నాగసుందరి (హైదరాబాద్) కోడూరి పద్మావతి (హైదరాబాద్) ఎం. గోపి కుమారి (విజయవాడ) బొమ్మారామకృష్ణ నరసింహ శిర్డి (నరసారావు పేట గుంటూరు జిల్లా) జయంతి రామచంద్రరావు (విజయనగరం) టి. లక్ష్మీనరసింహారావు (నూర్యాల పేట నల్లగొండ జిల్లా) యన్. నళినిదేవి (పాడుబూరు కడప జిల్లా) వేములపాటి కృష్ణారావు (పామరూ, నెల్లూరు జిల్లా) కార్యంపూడి జయలక్ష్మి (గుంటూరు) ధ మి ది పా టి కాండెల్లి (పితాపురం, తూ. గో. జిల్లా) చెరుకూరి పద్మశ్యామల (తెనాలి) కృమతి అనంతం బాలా తిరుగుసుందరి (బాపట్ల) వేమూరు కనకదుర్గ (విజయవాడ) చంద్రి

పాటి జయలక్ష్మిదేవి (గుంటూరు). రామకృష్ణ (రామచంద్రపురం తూ. గో. జిల్లా) పినపాల రజత్ కుమార్ (గుంటూరు) యి. హేమ చంద్రారావు (హన్మకొండ వరంగల్లు జిల్లా) లాం మహంతి (పత్తెనపల్లి గుంటూరు జిల్లా) కౌకుమాన వెంకటరమణ రావు (తెనాలి) శ్రీ మత్కంఠాశై కృష్ణమా చార్యులు (ఏలూరు) బొమ్మారామేశ్వరి (గుంటూరు). కొమ్మ శివశంకర్ (కొకనాడ) టి. వి. రామకృష్ణారావు (విజయవాడ) గట్టుపల్లి లక్ష్మీపతిరావు (వెంకటగిరి బవున్, నెల్లూరు జిల్లా) గుడి సత్యనారాయణరావు (విశాఖ పట్నం) బాన్నవోట రామాంజమ్మ (పాడుబూరు, కడప జిల్లా) తనమా వెంకట కొత్తేశ్వరరావు (నల్లపూడి, గుంటూరు జిల్లా) బంగారు బాలు రాజేంద్రప్రసాద్ (పాలకొల్లు, ప. గో. జిల్లా) ఆళ్ళగడ్డ శివశంకర

రావు (కర్నూలు) చిరువోలు నారాయణ మూర్తి (విజయవాడ) కె. విశ్వనాథ శాస్త్రి (హైదరాబాద్) హనుగంటి రాఘవేంద్ర రావు (గుంటూరు) తోట వీరాజు (పరివెల తూ. గో. జిల్లా) తోట రామిరెడ్డి (వేల్పు మనుగు, అనంతపురం జిల్లా) ఎస్. ఎమ్. అరుంధతి (సికింద్రాబాద్) పి. రామచంద్రారెడ్డి (కర్నూలు) డి. నాగరత్న కుమారి (తిరి కొండ, చిత్తూరు జిల్లా) వెంటపల్లి సరసిత్ మోరావు (కునీ, తూ.గో. జిల్లా) జి. సరళా దేవి (కమలాపురం, కడప జిల్లా) చావలి హేమలతి (గుగిరాల, గుంటూరు జిల్లా) బొత్తాప్రగడ కనకరాజు (కొకనాడ)

జి. కె. సుక్రమృణ్యం, (తాడేపల్లి, అనంతపురం జిల్లా) మన్నె వెంకట సత్య ప్రసాద్ (దేవ, ప.గో. జిల్లా) పి. మోరీనాథ పట్నయ్య (మండపేట, తూ. గో. జిల్లా) వి. వెంకటసత్య భాకరయ్య (గోల ప్రోలు, తూ. గో. జిల్లా) వెణుకుగుపల్లి వరలక్ష్మి (వోంకొంగి) శ్రీ కామశంకర్ జి. శున్. రాజకుమారి (హైదరాబాద్) ఎస్. కోటేశ్వరరావు (సికింద్రాబాద్) పెటూరి సుబ్బులు (వినుకొండ, గుంటూరు జిల్లా) కిరాం వెంకటస్వామిశెట్టి (గిరాల, గుంటూరు జిల్లా) వంకమామిడి రాధాకృష్ణ (నరసాపురం, గుంటూరు జిల్లా) పుల్లారావు పి. తారాసుమ్మ (తాడేపల్లి నూడెం, ప. గో. జిల్లా) భోగరాజు కారదాదేవి (ఎంజిల వూరి బిరిప్పా) జీ. కారదామణి (పెగవలి, గుంటూరుజిల్లా) కొల్లూరి కొమేశ్వరి (హైదరాబాద్) పేడిరెడ్డి నారాయణదేవి (నల్లపాగు విశాఖ జిల్లా) సర్వతీ నేని గోపాలకృష్ణ (విజయవాడ) తిలవర్తి పార్వతం (అనపర్తి, తూ. గో. జిల్లా) చిట్టా వెంకటశివప్రసాద్ (గుంటూరు) యర్రం గిరిజాభివాని (సికింద్రాబాద్) ముకం ప్రభాకరరావు, (బుచ్చిరెడ్డి పాలెం, నెల్లూరు జిల్లా)

ఇరుకుజేరుకల్లమ్మ (కునవగిరి, హైదరాబాద్) బాదిల రామలక్ష్మి (ఏలూరు) చావలి వెంకటరెడ్డిదేవీకులు (శ్రీరంగపల్లి ము. ప. గో. జిల్లా) వస్తమాని విజయలక్ష్మి (విజయవాడ) కొల్లి ప్రసాదరావు (తిరుపతిపురం ప. గో. జిల్లా) అనసరాల శ్రీరామ శేషు (మల్లపూడి తూ. గో. జిల్లా) జోన్నగడ్డ రామస్వామిశెట్టి (నాగార్జున కర్నూలు జిల్లా) కి. ప్రసాదరావు (శిరవకొండ, అనంతపురం జిల్లా) ఎ. ఉమ (ఘండినీ, వరంగల్లు జిల్లా) చావలి హేమావతి (విశాఖపట్నం) ఎం. వెంకట నారాయణమ్మ (ఆత్మకూరు, కర్నూలు జిల్లా) నామాడి రామాబాయి (విశాఖపట్నం) పాటిబండ నలరాజు (హైదరాబాద్) అయ్యగారి కారదాదేవి (బిల్వాపూర్) వెంటపల్లి వాసుదేవరావు (నాగపూర్) టి. వరదరాజులు (కొకనాడ, చిత్తూరుజిల్లా)

రంగుల రాట్నం-18

వార్తడిస్సీ

“పిపక్కన ఆకలేసి చస్తుంటే మీరాయన ఇంకా ఏం చేస్తున్నాడు?”

☆ ఆడవాళ్ళతో వచ్చిన చిక్కి ఇది ☆

[44-వ పేజీ రెవరూయి]

కుడిచేతికి రంగు రంగుల రకరకాల రమణీయమైన రాళ్ళుపొదిగిన కంకి వాళ్ళకు తెలిపడం, కూతురు వద్దంటున్న బలవంతంగా చేయించి పెట్టి పంపింది. ఇంకా నయం—కదాగమో, కానుకపేరే చేయించింది కాను!

అతి నాణాగ్గా చుట్టుకున్న చుట్టుచుట్టూ తురుముకున్న సన్నజాజులపండ్ల మధ్యలో అందిమైనవిళ్ళిగజటికాఅల్లుకున్న సంగారు తిగలనిండా నులాబీరంసుని ఎన్నో చిన్న చిన్న రాళ్ళు. మధ్యలో మెరున్నా - పుష్ప రాగపుకాతి మరకతం. పేరు 'నులాబీ' తోటాట, చాలా బాగుంది.

ఎడమచేతి వేలికి ముద్దులు మూటగట్టుకుని గం. అందులో ఇంద్రసింహుడి. అది సంధ్య జాతకంబట్టి సెలవు చేసింది. వాళ్ళిన్నయ్య ఇంజనీరింగు పాస్ అయ్యి ఉద్యోగంలో చేరినందర్పంలో మొదటిటిరింలో గారాబు చెల్లెలి కచ్చిన గిడ్డ.

కుడిచేతికి ఒక జత బంగారుగాజాలు. ఒకటి రాళ్ళు; మరొకటి మామూలుది. ఎడమచేతికి అందిమయిన రిస్స వాచీ మొత్తానికి—పాతకోరిల మేలు కలయిక!!

ముక్కు, చెవులు, కాళ్ళు, చేతులు—ఒక తేమిటికి సమస్త అవయవాలు అధరణ సంకోభితాలే ఉన్నాయి. నాణాగ్గా క్రాంతిమాసపు శుక్రవార మహాలక్ష్మిలా ఉంది ఇంకో చోటికిగాని, ఇంకోచోటి నుంచి అయితేగాని—క్రిమతి సుతిరామూ అంగీకరించదు. ఆ అధరణాల దిగేసంకేతదానికి. బీచ్కో, పిక్చర్కో, ఎన్నో హితుంటికో అయితే మెళ్ళో ఒక్క రెండు కేటల గోకర్ణ గొలుసు మాత్రం ఉంటుంది.

అయినా ఆడవాళ్ళతో వచ్చిన గొడవ ఇది: పెళ్ళిళ్ళు, తిరునాళ్ళు, తీర్థయాత్రలు వంటి పదిమంది కలిసేచోటికి వస్తూ ఒక్కతా సామూలతోక పక్కం బాదు. పెగా-పిలకనూకా బంసాపు జొమల్లు చేసే ఒంటరిగా వగులుతారు.

ఒకసారి మా అతియ్య ముపిన్ని గార మ్మాయి పెళ్ళికి వెళ్ళి తన పాతిక సవర్ల వడ్డాయి తన అజాగ్రతల నేమి, తన ఖర్చుల జాలకేమి పోగొట్టుకుని—ఆ పెళ్ళి తన శ్రద్ధాగం పోట్లబెట్టుకోవడానికే వచ్చిందనీ, ఆమహారం 'అనువంటి' పోసిపిదనీ 'ఇలువంటి' అరిచువుననీ, అది ఇంకా ముందు ముందు ఎన్ని కొంపలు కూలుతుందో ననీ (మరి మరీ తన కడుపు మంట కొద్దీ కోరు పారకుకోవం గానీ, ఆ మహారా

తనకు సంబంధ మేమిటి? గగ్గోలు చేసింది. ముందుందారి జాగ్రత్త! చేతులు కాలిన తర్వాత ఎంత లబోదిపో మన్నా ఎ మువయోగం?

అక్కడ వాకా ఎందుకీ నిరుదీ శోజాలో నేగా మా అక్కయ్య మర్నాడు అత్తారింటికి వెళ్ళున్నా గదా అని ఆంజనేయ స్వామి పళ్ళోకి వెళ్ళి పిల గాజాలింత పారే ముకునీ, మొహం వేలాడేమకునీ ఇంటికి వస్తే—అమర్నాటికి నూటయ్యారూపాయలు పెట్టి కొత్త గాజాలు చేయించి పంపించాల్సి వచ్చింది. లేకపోతే వాళ్ళ అతి గారు అక్కడే దానిగొంతు పిసికేసి, దాని తిరపు వారందరికీ—అదేమోకందరికీవరుసక మంల సమాధినిర్మాణం చేసేసేది:

ఎన్నోసార్లు సంఘటనలు—ఆలోచనలే కుండా ఆడవాళ్ళు నగలు పోగొట్టుకున్న గుస్సుంఘటనలు—మనోఫలక మ్యూద పడి...ఎనప్తమూలేకుండా మేమింటికి చేరుతామా అన్నది సంకేతంగా సముద్రాంతి మెధయంగా రూపాంతరంపొంది తోరుకుంది—గొంగళిపురుగు, పీతాకోక చిలకగా మారి నట్లు.

ఒంటిని ఉన్న నగలకోసమని, ప్రాణాలు బలియిచ్చిన అధిం శుభం తెలిసి పనకందు లెంత మంది? నుండే దడదడలాడింది. వచ్చే నిద్ర నెనక్కుపోయింది. మామగారు చివర సారి హెచ్చరించిన "జాగ్రత్త జాగ్రత్త" చెవుల్లో ప్రతిస్పందించింది.

ముందు జగగబోయే యేకీడును నూచి న్నా నేమి—మా మామగారిచేతి నిధి అలా పలికొంది! లేకపోతే మామగారు లోగడే న్నడయినా అలా హెచ్చరించారా?

పాకు మనసు! అన్నీ అనుమానాలే. ఎప్పుడూ కీడును ఉపాసించడమే. ఏకేవో ఆలోచనలు...

ఏకేవో అనుభూతులు...

ఉండుండి ఉరిక్కిపడుతున్నాను; నాకు నేనే తిరిగి కర్తవ్యం చెప్పవంటున్నాను. తుదకు మనసును అలుసుండి మళ్ళించడానికి మళ్ళీ పుస్తకం తీసి పేజీలు తిప్పాను. ఇవాళా లాభంలేకపోయింది కను రెప్పలు బరువెక్కినాయి వాచీ మాకు కున్నాను. అయిదు నిమిషాలు తక్కువ పన్నెండు. పొక్కుమూతతీసి వంచాను. ఖాళీపొక్కు ఖర్చుమంది. చురుగ్ కోపం వచ్చింది. చేయగలదేమింది? మూతపెట్టా మూలకు పెట్టాను.

సంధ్య సంధ్యారణాఫలమిదా చిరు హాసం దోచామలాడుతోంది - తియ్యని కలలో ఉండేమా!

బాబునూకా ఆటలో అరిసిపోయి నిద్ర పోతున్నాడు.

కంపార్ట్ మెంట్ అంతా కూడా-లోక మంత అన్నా తిప్పులేదేమో-నివేది నిశ్చయంలో జోగుతోంది.

కను రెప్పలు మరీ బరువెక్కినాయి. మనసు విక్రాంతి కోరుతోంది. బాగా మత్తుగా ఉంది. ఒక అరగంటయినా కన్ను మూసేగాని యామత్తు వదలదు.

అనుకుంటుండగానే కళ్ళు మూతలు బద్దయి చెవుల్లో కబ్బం ప్రతిస్పందించి నుండే దద్దరించింది. కళ్ళు అమాంతంగా తెరుచు కున్నాయి. సంధ్య మెళ్ళోని గెక్కి ను తిటిల తిలగా మెరిసింది. కళ్ళలోకి వెనువెంటనే "జాగ్రత్త జాగ్రత్త" అంటూ మామగారి గొంతు యధాశక్తి ఉరిమింది.

ఇప్పుడేం చేయాలి?

క్రిమతిని లేపి, కాసేపు మేల్కొనమని. నేను నిద్రపాడే...యనీ. మంచి ఆలోచన ఈమాత్రపు ఆలోచన ఇంతింకు తిట్ల నంగుకు...కానీ క్రిమతిని లేపితే బాగుండును! అన్నీ ఉపాయంతోచి అరగంటయినా ఆపనిమాత్రం జరగలేదు.

ఎందువలన?

ఆపని చేయడానికి ధయపడి మనసు ఇలా పెడదారులు పట్టిందా? అవునేమో-లేపితే ఇప్పుడు క్రిమతి విసుక్కుంటుంది. మంచినిద్ర పాడుచేకారంటుంది. బాగా మత్తులోఉంటే ఇంకా స ముందుకువెళ్ళి-నేను పోయిగా నిద్రబోతుంటే మీరసలు కళ్ళలో నిప్పలు పొసుకుంటారు. మీ మగ జాతీ అంత! ఏమేమో వాగేస్తుంది. అన్నీ అనేంతిర్యాలి పళ్ళెత్తావపడేమి? పడకేమి? ఈలోపల ఆమెగారిని అనునయించాలి! లాలించాలి. బుజ్జగించాలి; అతి అగమనగా సంజాయిషీ ఇప్పుడోవారి ఘనత వహించిన క్రిమతి గారికి. లేకపోతే కంపార్ట్ మెంటు అంటుకున్నట్లే.

బానీ రాణిగారికి నిద్రాధింకం కల్గించి అగ్రహం పొందకంటే నేనే ఆవిలవయన వస్తువులను తీసి వాచేస్తే-కాసేయినా నిశ్చితంగా కళ్ళు మూయుచ్చు.

అంతకు తప్పితే వేరేదారిలేదు.

లేచి వెళ్ళి క్రిమతి మెళ్ళోనుంచి గెక్కి ను తీశాను. చెతివంకి మెల్లగా తీసుత్తాను. క్రిమతి కెక్కడ నిద్రాధింకం అవుతుందో నని అతి జాగ్రత్తిగానూ, సున్నితంగానూ. "ఎయ్, ఆన!" మేఘంలాంటి గర్.

ఎవరా-అని పక్కకు తిరిగి మాచేలో పలకే అమాంతం అంతలాపునునీ నా మీదకు లంఘించి రెక్క గట్టిగా పట్టుకున్నాడు-అప్పటిదాకా స్పెన్సరుమట్టలు తగలేసిన స్పృహకాయడు.

ఏమి అర్థంకా? ఆయన బుర్రమీసాల వంక మాస్తా నిలబడిపోయాను.

★ ఆదవాళ్లతో వచ్చిన చిక్కి ఇది ★

నా చేతిలోని నెక్లను తన చేతిలో లాక్కొని అమ్మడు. "నే నెక్లవప్పటి నుంచి నిన్ను నుమనిస్తూనే ఉన్నాను నా కళ్ళలోనే కారం చలాలనుకున్నావ్? నా ముప్పయ్యేళ్ళ సర్వీసులో నీ తాతలాంటి వాళ్ళను ముప్పయి వేలమందిని పట్టుకున్నా." నా నళ్ళు చెయిలు పట్టింది. నేను దొంగననుకుంటున్నట్లున్నాడీ మహా ను భావుడు! అసలు విషయం చెప్పడం ఎలా? "నే నెవరనుకుంటున్నారా?" "అనుకోవడమెందుకు-అనునీర్తుంటే." "అదే పారబాలి..." "ఉహూ! అలాగా! తాతకే దగ్గలు నేర్చుకున్నావ్?" "మీరెందుకు వృధాశ్రమ? హాయిగా పడుకోండి." "వృధాశ్రమా? ఉహూ! వాశ్రమనే వృధాచేస్తావ్? బ్రహ్మరాత్రులందఱు వా తప్పించుకోవచ్చు; యమునివాత నుంచెయి వా తప్పించుకోవచ్చు. కాని నా చేతినుండి తప్పించుకున్న వా దెంతవర కెవడూ లేకు. నీవనవరమైన ప్రయత్నం చేయకు-తప్పించుకుంచానుని." "మీ రనవరం గా ఆయా సమతున్నార పడుకోండి. అనవరం, అనవరం-అంటావ్! నాక్కొక ఎవరి కనవరం? పాపం-ఆ అమ్మాయి మేమంత ఉన్నానున్న ధైర్యం తోకవా హాయిగా నిద్రపోతున్నది. నేను తిప్పు అందరూ వళ్ళు మరీస్తీరి-పదికొండుయిం దొలేదో. వీళ్ళప్పుడు కన్ను మూస్తారా-అని మవు అదమకోసం కామక్కుమంటిని! ఆపనోపాలు పడుతూ. సి. ఎ. డి. ఇన్ స్పెక్టరుగా తల పెరిగినవాడిని కాపట్టి నే ఎక్క గానే కనిపెట్టా. వీడు కొద్ది నిమిషాల్లోనే ఎవరితాడో తెలచుకున్నావని. అందుకే నిద్ర పడినూ నివూడ దృక్తి ఉంచాను. నీ అద్భుతం భాగుండో ఈ అమ్మాయి అద్భుతం భాగుండో ఈ కం పారు మెంటు లోనే నేనూ ఎక్కాను. నా చేతికి చిక్కావు. ఇంకో పదినిమిషాలు కివీక పట్టు. తచ్చే నేమనులో నిన్ను కిక్కిగా 'అరికా రింటా' అప్పజెప్పి-నీ సలహా ప్రకారం హాయిగా పడుకోంటాను..."

ఇంతలో పెట్టే వాళ్ళు ఒక్కొక్కరి లేచారు, సమీకాదారు. "ఏమిటి? ఏమిటి?!" ప్రశ్నలు. "దొంగ! దొంగ!!" సమాధానాలు. ఆదవాళ్ళందరూ తను మెంటు తమను కున్నారు మగవాళ్ళంతా తను జేబులు సరిమాను కున్నారు.

"వదువుకున్నట్లున్నావ్. ఏదన్నా ఉద్యోగం చూసుకోరాదు-ఈ పెద్దవనులు చేసేకన్న" ఒక పెద్దమనిషి సలహా. "ఈ రోజుల్లో ఉద్యోగా లెక్కలేదీ నయ? ఎప్పుడు పానెన చూవాడోకదు ఉద్యోగం దొక్క ఏవో పిచ్చిరాతలు తెలి పేవంకు రానూ ఇంట్లో కూర్చున్నాడు." మరో పోట్టిమనిషి అందు కున్నాడు. "అసలు వదువులేదు, వలుబుండలూ లేదు. ఇదంతా కేవలమృతమే." ఒక పిలికళ్ళాయన పరిశోధన. "వాని ఇదువు లేనప్పుడు హాయిగా కామోక్షం చేసుకోరాదు? ముందుముందు దానికే గౌరవం తప్పను" ఒక పన్నుటాయన నీతిభా. పహళా పగ్గొన్నవాడి ఏమా? "దొంగకూ, దొరకూ భేదం లేకుండా బాతున్నది. దీకం ఎలా బాగుపడుతుండో" ఖద్దరుగారిది నా కొయ్య అందోళనపడడు. "ఉప్పు కప్పురంబు నొక్క పోలిక నుంబు" చిన్నప్పడెప్పుడో ఇదువుకున్న పద్ధతి పాదం సరుకు తెచ్చుకున్నాడు-దాంతో కళ్ళదాలను చెట్టలకు ముడివేసు కున్న ఒక బక్లపల్లవి మనిషి. "పేటె అంతా నెనుకువానలో ఆలకల్లో లంగాఉన్నా-మహా ప్రళయంలో లోకాంత మయినదీ కుపప్రళాయయిన మాపుని లాగా నిశ్చింతగానూ, నిర్భయంగానూ పడు కున్న శ్రమితి మా నీ-ఇంత ప్రయాణికు లకేకాదు, నాకూ ఎవలేని విస్మయం కలగటమేకాదు, కట్టలు తెంచుకుంది. "ఏయ్ అమ్మాయ్, అమ్మాయ్." అని ఒకామె వారన తీసుకుని తిట్టింది శ్రమితిని. ఉరిక్కిపడి లేచింది. అంతా కోలాహలంగా ఉంది. అందరూ నిలబడిఉన్నారు. ఏవేవో ససగసలు. ఏమీ అర్థంకాలేదు, పాపం! కిటికీలోనుండా బయటకు చూసింది. చీకటి భయమనంగా ఉంది. ఆకాశాన ఎక్కడో చుక్కలు మిణుకు మిణుకు మంటున్నాయి. రైలు నడుస్తూనే ఉంది. మాపులు లోపలకు తిప్పింది. అంతా తన వంక తిడికగా చూస్తున్నారు. ఆ సంగతి తెలుసుకున్నా క తను తల ఎత్తి లేకపోయింది. గుండెలు పడదమన్నాయి. "అమ్మాయ్! అన్నీ సగలూ ఉన్న య్యోమా చూసుకో." దృఢకాయుడు గంభీరంగానూ, అంతకంటే వందరెట్లు అనురాగ పూర్ణంగానూ, అంతకు వేయిరెట్లు సగర్వం గానూ అన్నాడు.

తలయె తి ఆయనవంక చూసింది. ఎనుగుప్రక్క గొట్టెపిలలాగా ఆయన ప్రక్కనేను. అదులో నూ ఆయన గుప్పెల్లో నా కెక్క. 'ఇదేమిటా?' అను కుండేలోపల రెండో చేతిలో తన నెక్లను తళుక్కుమంది. శ్రమితి కింటిరెప్పలు రపరప కొట్టు కున్నాయి. గుండెయింకెంత గజగజలాడిందో! ఆయనవంకా, నావంకా మాపులు మార్చిమార్చి చూసింది. "ఏమిటిదంతా?" అన్నది కళ్ళతోనే, దీపంగా చూస్తూ. ఏం చెప్పింది నేను? ఏం చెప్పగలను నేను? ఏదవాలో, నవ్వాలో కూడా అర్థం కాలేదు. మనకు సిగ్గుతోనూ, కోకంతోనూ ముడుచుకుపోయినా- పెదవులమీదమాత్రం ఎండిపోయి చిగునవు్వు తేరాడినట్లయింది. కోకం వాడు దాటితే నవ్వుగా మారుతుం దెమా! లేకపోతే ఆ చిగునవు్వుకు స్థానమూ లేదు, అరమూలేదు. మనసుకు ఒకటే ఆలోచన-నాలో ఈ మహానుభావుడు దొంగచాలకం ఏమి కని పెట్టడా అని. నన్ను నేను చూసుకున్నాను. సామాన్యమయిన పాంటు, ఇన్ చేసుకున్న వర్సు. మర్నాడే పోదామని రెండో కతి తెచ్చుకోనంగుల కొద్దిగా మాసికూడా ఉన్నాయి. అరిగిపోయిన రోషా శ్రాంతి కొనుక్కొనమని శ్రమితి ఎప్పటినుంచో చేతిలో యిల్లు కిలుకుని పోరు పెట్టూనే ఉంది. నాకుమాత్రంలేదూ ఆ ఉద్దేశం? ఉంది. కాని ఎంలాభం? ప్రతిసేలా వాయిదాపడుతూనే చూడు నెలలను వెనక్కు నెటింది.

శ్రమితివంక మాళాను. పెంగుటూగు శ్రేణుసిల్లు చీర...పొర గన్ నెలాన భాజ...నింటినిండా నగలు... కాళ్ళకు కొత్తముఖమలే సిప్పుర్లు... సన్నగా, పొడవుగా, పచ్చగా, దర్పంగా, తీవిగా-నిండెన విగ్రహం-కొకి మజిలీ కథల్లో సర్వత్రా కనపడే రాకుమార్తెల పోలిక సొందర్యం. నవ్వున నందూరి సుభా రావుగారి రసాత్మకవాక్యం జ్ఞప్తికివచ్చింది- "రాజోరింటికే నా తొలిచెప్పింది." విధి తమహ కౌకపోలే-ఆమెకు నేనా భర్తను! అతినామాన్యంగా నేను. ఆ కర్పశ్రమంతురాలిగా ఆమె. ఆమె భర్తను నేనని నాళ్ళలా అను కుంటారు? నేను నానోటిమీదుగా చెప్పిన వాళ్ళలా నమ్ముతారు? ఇంతవరకు నన్నూ, పంగెను ఇట్లా

ఎప్పుడూ పోల్చుకు చూడలేదు. చూసిన కొద్దీ మానె ఆలోచించిన కొద్దీ-ఆమెకూ, నాకూ ఏమిటి పెద్దగాయక న్నించించింది. అసలు ఏమిటా పనిని భర్తగా అర్థమైంది కాకపోయింది. అలా అనిపించిన కొద్దీ మనసు మరి కుంచించుకుపోయింది. తల వాతాళంలోకి వారిపోయింది. శ్రమతి మొహంవంక చూడలేకపోయాను.

ఆడవాళ్ళతో వచ్చిన చిక్క, ఇది! ఏమన్నా ప్రయాణాలవచ్చేటట్టికి ఆడ వాళ్ళు అలంకారాలతో, అడంబరాలతో ఉన్నదానికి వెయ్యింతలుగా బయటకు కన పడతారు. మగవాడేమో ఉన్నంతలోనే ఉంటాడు. దాంతో భార్యభర్తలకు వెయ్యి మెల్ల భేదం కనిపిస్తుంటుంది. భార్యభర్తలన్నీ ఈనాళ్ళ అనకొక ఉండటం దా పోయినా ఆశ్చర్యమేమీలేదు.

“ఏం జరిగిందండీ?” మృదువైన శ్రమతి కంఠం వణికింది.

నేను తొయో తకపోవటంచూసి, ఆలా వుపోయాయిన్నీ ప్రశ్నించింది.

“నేను జాగ్రత్తలో లేకపోతే చాలా జరిగేది. ఇప్పుడేమో జరగలేదులే కంగారు పడకమ్మా.”

“మరి ఇదంతా ఏమిటండీ?”

“నువ్వు నిద్రపోతున్నావా?—మెలగా నీమెడలోని యీ నెక్లీసు తీసి, నీచేతి కంటకి తీసుంటే పట్టుకున్నాను. యీ దొంగ వెళ్ళవను.”

“దొంగక్కదండీ?” మటూ చూసింది శ్రమతి భయభక్తివల్ల.

“ఇదుగో ప్రయత్నము—” అని నన్ను కాసేపు ముందుకు తోళిచెబు.

“తయనా...” శ్రమతి కంఠమే కాదు కళ్ళుకూడా తేలిపోయినాయి.

“నమ్మలేకుండా ఉన్నావు కదూ-పిచ్చి తిరి! ఈ రోజుల్లో దొంగలు కనుక్కొనడం చాలా కష్టం. దొంగలవలెనే ఉంటారు. ముప్పైయ్యేళ్ళ సర్దిసున్నవాడిని కాబట్టి వీడిని ఇవ్వాలి నే పట్టుకోకల్లాను. కాని ఎంత తెలివిగా. ఎంతజాగ్రత్తగా. ఎంత సున్నితంగా దొంగతనానికి ఉపక్రమించాడాని! నేను కనుక ఆది మరిచినట్లయితే, రెండు క్షణాలలో జారిపోయేవాడే; నయ్యరూపాయలన్నీ యేటిపాలై పోయే. ప్రయాణాలలో చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలమ్మా.”

శ్రమతి దిమ్మరపోయినట్లయింది. తల మీద బలమయిన గాయం తిగినట్లు. ఉలుకూ, పట్టుకూలేదు. అలాగే కొయ్య బారి పోయింది.

నాకు ఇప్పుడు అంతులేని ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. ఆ సమయంలో నానోరు నొక్కుకు పోయిందేమో అని. “నే నామె భర్తను” అని మొదటనే ఒక్కమాటంటే గోళ్ళతో పోయేది కదా! ఆ ఒక్కమాట అందామని

పదివేలసార్లు ప్రయత్నించి విఫలమై పోయాను. పెదవివాకా వచ్చిన అక్షరం, అక్కడే కరిగి పోయింది కారణం?

చివరకు శ్రమితే తేప్పరిలింది. గుండె దిటవు పర్చుకుంది. గొంతు సవరించుకుంది. ఫ్రాన్ గారికి ఎగిరిపడే ముంగురులను పర్చుకుంటూ అంది: వారు...వారు...మావారు.

దృఢకాయుని గుండె జారిపోయినట్లయింది. కళ్ళు తేలిపోయాయి. నారక్కను గట్టిగా అదిమిపట్టుకున్న ఆయన గుప్పెడు చప్పబడిపోయింది; మెల్లగా విడిపోయింది. నా మొహంలోకి తీక్షణంగా చూశాడు. నా కళ్ళు నేలను చూసినయి. శ్రమతి వంక చూసినట్లున్నాడు.

“మా వారేనండీ.” మళ్ళీ అంది నిబ్బరంగానూ, నిశ్చలంగానూ.

నీగ్రహమతూ తలయోతాను.

అయినకళ్ళు తక్కువకు మన్నయి— “నిజమా?” అన్నట్లు.

అంతలో బాబు లేచాడు. ఈ గందరగోళానికి.

కళ్ళు మలుముకుంటూ బర్ మీదనుంచి దూకి, విత్తరపోయి, వచ్చిరానిమాటలతో “నాన్నా...నాన్నా” అంటూ నాకొళ్ళను చూపుకున్నాడు.

పేటెలోని ప్రయాణికులందరూ వెల వెల పోయారు. ముక్కుల మీద బెళ్ళేసుకున్నారు. ఎవరి మీహాన గెతురు దుక్కలేకపోయింది. చే జక్కైన నిధి జారిపోయినట్లు అందిన అద్భుతం అంతిలోనే అంతిరాన మైసెట్లు బాగపడ్డారు ఒక దొంగను పట్టుకున్న భూతిగానీ, పట్టుకున్నా మిన్న ఆత్మ సంస్కృతిగానీ దక్కనందుకేమో!

కాని అంతకుమించి వారందరూ అమితాశ్చర్యపోయారు - నేనలా ఎందుకు చేశానని? అలా ఎందుకు ప్రవర్తించానని? ఆ ఆశ్చర్యం వాళ్ళకళ్ళల్లో, ముహూర్త ప్రస్ఫుటంగా ప్రతిబింబిస్తూనే ఉంది. ఒకళ్ళ నోకళ్ళు ప్రశ్నించేవారెకాని జవాబిచ్చే వారేలేరు.

మాడ బలమైన చివరకు ఒకాయన ప్రశ్నించారు. “అసలు సంగతేమిటండీ” అని.

జరిగిందంత చెప్పాను. నా ఆలోచనలూ, అనుభూతులూ సహా.

వచ్చిన చిక్కమిటంటే—మేము రైల్వే ఎక్కినప్పుడు నన్ను వాళ్ళంతా దిగిపోయారు. తర్వాతవచ్చి ఎక్కినవాళ్ళు మా ఇద్దరిని గురించి ఊహించడానికి యిలా పితేకుండా మేము ఒక్క ముక్కయినా మాట్లాడుకోలేదు. శ్రమతి మేల్కొన్నంతసేపూ మూతి ముడుచుకుని, పెద మొహం పెట్టుకుని కూర్చుంది. రైల్వే ఎక్కెటప్పటి చిన్న సంఘటనకే.

వంతెనాటన వివరంగా విన్న శ్రమతి పక

పకా వచ్చేసింది.

శ్రుతికల్పన మిగతావాళ్ళంతా. ఓల యిర్ల సే వి. డి ఇన్ స్పెక్టరుగారి అపూర్యమా, అగృహియా అయిన ప్రతిభా సంపత్తిలాఫింగ్ గావ్ గాపనిచేసింది నేనూ నవ్యావుకోలేకపోయాను.

ఆయనవంక చూశాను. మొహం చిన్న బుమ్మకొని కూర్చుంటూ చూస్తున్నాడు నా మనస్సు చివుక్కుమంది.

“ఎక్కడాగో” నవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఆయన అన్నాడు. నిన్నవకసరంగా అనుమానించి, నీమాలను సరిగా అరంచెసుకోలేక, లేనిపోని అలజడి కలిగించి, మీ కందరికీ నిద్రాధింగంకూడా కలిగించాను.”

“భర్తారేదులెండి-దాని జేముంది?”

“కాని మొత్తానికి బలేవాడివోయ్.

నా జీవితంలో తొలిసారిగా పరాజయం తినిపించావు” పక పకా నవ్వి మళ్ళీ అన్నాడు. “ఒడిపోయా మనసారా నవ్వడం ఇదే మొదటిసారి. అసలు నేనువచ్చిన సన్నివేశాలే-నా జీవితం మొత్తంమీద-వేళ్ళమీద రెక్క పెట్టెట్టు.”

ఆయన్ను చూసి - ఆ విషయం ఆయన వోటిమీరుగా రాసవసరించెను.

చిన్నగా నవ్వి అన్నాడు - “విన్నెలా అభినందించాలో ఆర్థికవంకలేదు.”

“ఆ ఘనత నాది కాదండీ. దాన్ని గవర్నమెంట్ గావోస్తే నిజంగానే నేను దొంగ నవుతాను.”

ఆయన విరగబడవచ్చాను.

—అదిగో ఆమెది, జేబుగుడ్డ నోటికొకం పెట్టుకుని ముసీముసనవులు నవ్వుతుండేనే-ఆమెది. నన్ను నన్నుగానే అయితే మీరు

డిస్కంసాల్
కుసుమ బహిష్టునోషులకు
అద్భుతముగాపనిచేయును
వివరములకు - AGENTS
R.K.BROTHERS
4/27, RAJAHMUNDRA

SRI GANESHRAM'S
777
BRAND
777
PRODUCTS MADRAS & INDIA

గరల్ మసాలా పౌడరు
(Madras Curry Powder)
సిద్ధంగా నున్నది.
బొమాబో నూవ
(వేడి నీటితో, వేడి పప్పుట్లతో కలపండి)
మిరియాలరసము : పొడగు, పేను,
(వేడినీళ్ళతో కలుపండి.)
ఉరగాయలు అనేకంకాలవి,
వడియములుకూడా ఉన్నవి.
SRI GANESHRAM & CO., MADRAS-1.
నమ్మ మైనవి జెంబులంగ్రు పడకే లోకాలను

★ ఆడపాళ్లతో వచ్చిన చిక్కి ఇది ★

అనుమానించేవారేకాదు. ఆ మెర్రిగా నన్ను నమ్మలేకపోయారు - అంతేనా? నే సదా చెప్తుంటాను-ఒక సామాన్యునిభార్య ఇలా అసామాన్యంగా ఉండకూడదూ అని. నామాట చెవిని నాటిలేనా? ఈ ఆడ పాళ్లతో వచ్చిన ఇబ్బందే, ఇది! ఏమంటారు?!"

ఆ సమయమునాలోకి చూడండి - ఆ సమయమునాల్లో ప్రాయశఃపం.

క్రిమితి అప్పటికప్పుడే మొహం నయా మేనా చేసుకుంది. అది కనిపెట్టి ఆయన నామీద దాడిచేశాడు.

"చిన్నతనంలేనోయ్. ఏదో ముదూ ముద్దుటా. అలంకారాలమీద నేనూ, తిథిర కాలమీద నాకూ ఇప్పుడుగాక ఇంకా వ్యవహారం? మీ అమ్మనో, దొడ్లమ్మనో బ్రతివి లాడు-యీ అలంకారాలు చేసుకోమని-చేసుకుంటారేమో. లేకపోతే నీకే స్వయంగా రేపుదియం బాగుకు తీసుకోమీ అమ్మకు కొత్త నీ పుడ్లూ, మీ దొడ్లమ్మకు అందమయిన న్యూమోడల్ రిప్సువాచీ కొని పెట్టు-"

క్రిమితి ఘక్కునుంది. పెట్టి పూలునుంది. నేనూ వచ్చేనప్పుడు దిగవట్టుకుని అన్నాను: "మరి మీరే ఇంకా నాటకానికి నూత్రధారి అయితిరిగదా!"

"ఏదో నాదే పొంపొలయిందేలేనోయ్ ఇంతమాత్రంచేత అమ్మాయి నేమీ అనకు. దీనివల నీకేమయినా మనస్సుకు కష్టం కలిగితే నన్ను నిందించు. అయినా జీవితంలో యీమాత్రపు ఘటనలు లేకపోతే జీవితం మొద్దుపారిపోను - నాకులాగ. అటు కంట జీవితాలు కావగనాలని యీన్నాళ్ళ నేనెట్టి ప్రాయశఃపడుతున్నాను. మీకు నవ్వుకుండాఉంటే ఒక విషయం చెప్తాను..."

"చెప్పండి."
"రామానుజులలోని ఒక ముఖ్యభుట్టం నాకళ్ళకు కట్టున్నది ఇప్పుడు."
నా అందరి చెవులూ నిక్కపొడుచుకున్నాయి.

"అవతారపురుషుని పాదస్పర్శమాత్రం చేత రాయ రమణిగా మారిపోయింది" సందర్భం అంతాకా ఆయనోటివంక చూస్తూ ఉండిపోయాము, నేను నోళ్ళు తెలుచుకుని.

"...అంతకంటే వింతగా ఇవాళ్ళి యీ సంఘటనతో ఎన్నో యేళ్ళుగా బంధితారిన నా గుండె చివురించినట్లయి - నా మనసు మరలకొనితమయిపోతున్నది."
నీజంగా నేను ఏదో అరాకాశంలా తల మున్నెత్తలేమన్నట్లున్నాడు.
నా మనసులోనూ ఏ కే నో భా వాలు

వాగుమకాయ: "మా కేడి యో ఎప్పుడు చెడనాగకను. చెడమదా దడబిడ - లొడ లొడ - తల పగిలిపోనోంది." డాక్టరు. "బహుశా అది అంటువ్యాధితో బాధపడుతోందనుకుంటా."

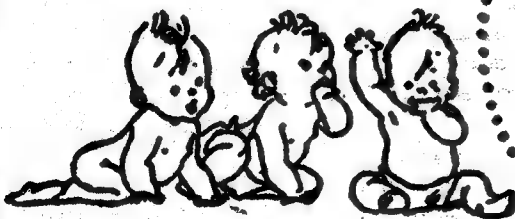
కుక్కురికి-అర్ధమైపోయింది. సమాధానం చెప్పడానికి ప్రయత్నించలేదు. రైలాగింది. ఆయన కిటికీలోనుండా బయటికిచూసి "అరెర-ఇదేనోయ్ కేడి గేస్తేమను. వస్తానోయ్. అప్పుడప్పుడు తో ముసలాడినీ తెలుచుకుని నవ్వుకుంటూ ఉండండి. మరిచిపోకండే? వస్తానమ్మాయ్... వస్తానా బుక్కీ-!" అంటూ బాబు బుగ్గులుగిల్లి జిగిపోయానాడు.

ఎక్కేజనం, దిగేజనంతో అంతా కోలాహలమైపోయింది.

క్రిమితి అంతరంగంలో నవ్వు అణుచుకోలేక పొరుగున్నట్లుంది. లేకపోతే ఆ కాటుక కళ్ళలో వెలుగు జలుగు రెండుకు? ఆ ఎర్రనిపెదవులకు అన్ని వంకర్లు వయ్యారాలూ ఎంగుకు?

రేపటినుంచి యీ సంఘటన చిలకలూ-పలకలతో ఎన్ని చెవులకు వింగుచేయాలో! మరి ఆడవాళ్ళనోట్లో నవ్వుగింజ నానదు అంటారు. అంగుకు క్రిమితిమాత్రం ఎంగుకు మనవయం పవుతుంది? ★

పిల్లల కడుపునొప్పులు త్వరలో నివారించును

మైపానిల్
(రైప్ మిక్చర్)

'బు వ నా ర్' వారి ప్రా.దత్తు

MARTIN & HARRIS (PRIVATE) LTD.

MERCANTILE BUILDINGS, LALL BAZAR, CALCUTTA - I.

ALSO AT

BOMBAY

MADRAS

DELHI

RANGOON

దురాశ దుఃఖానికి చేటు

“క్రీడి”

నిత్యజీవితంలో జ్ఞాపకం పెట్టుకోవలసిన సత్యాలను చదరంగంలో మరచిపోకూడదు. గురాకొద్దీ ముందూ వెనుకా చూసుకోకుండా ఏదీ నాచేసే మొదటికే మోసం రావచ్చు. ఇది ఋజువు చేయడానికి తార్కాణాలు కోకోలలు. ఈ మధ్య ఆంధ్రా శాంపియన్ షిప్ బోటిల్ లో బహుమతి పొందిన ఈ క్రింది ఆట కూడా దానికి నిదర్శనంగా ఉంటుంది. (తక్కువ ఎత్తులో ఆట కట్టి నందుకు దీనికి బహుమతి ఇచ్చాను.)

తెలుపు.

నలుపు.

మొదలపూడి సి. రామమోహన

భాస్కరరావు. రావు.

1 బ-రా 4, బ-రా 4

2 గ-రా 8, గ-మ 8

3 బ-రా 4, బ-మ 8

4. కోట, క-గు 8

5. గ-రా 8, గ-మ 8

6 గు X బ!, క X మ 8

నలుపు దురాకొద్దీ ఈ ఎత్తు చేయడమైంది. ఇది గుఃఖానికి చేటు.

7. క X బ మ, రా-రా 2

8. గ-మ 8, మా ఆటకట్టు

అంతర్జాతీయ చదరంగంతో పరిచయం లేని వాళ్ళే ఈ కథ ఆశ్చర్య జనకంగా ఉండక తప్పదు! దీనిని ‘లిగల్ మేటు’ అంటారు. డి. కె. ద్వారా డి. లీగల్ (1710-1792) అనే ఫ్రెంచి జ్యోతిషి ఆటగాడు ఈ రూల్స్ ఆదరణలో పెట్టాడు. అంగుళేత దీనిని అతని పేరున పిలుస్తారు. 1959 లో ఆంధ్రదేశంలో బహుమతి పొందిన ఉదహరించిన కథ ఎనిమిది ఎత్తులలో ముగిసింది. గాని 1750 (పాంతాలలో పారిన నగరంలో జరిగిన ఈ క్రింది ఆట ఏడు ఎత్తులలోనే ముగిసింది.

తెలుపు

నలుపు

డి. లీగల్

ఎవరో తెలియదు

1. బ-రా 4, బ-రా 4

2. గ-రా 8, బ-మ 8

3. క-రా 4, క-గు 8

4. గ-మ 8, బ-రా 8

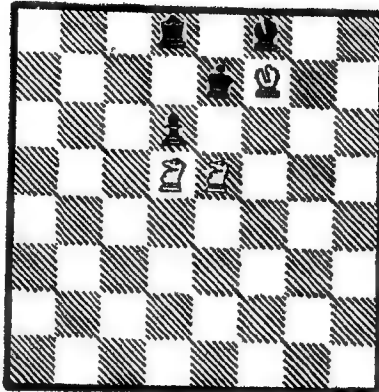
5. గు X బ!, క X మ 8

6. క X బ మ, రా-రా 2

7. గ-మ 8 మా ఆటకట్టు

ఈ ‘లిగల్ మేటు’ సాధారణంగా ఆట మొదటి పదిన్నెండు ఎత్తులలో సాధ్యమవుతుంది. ప్రత్యర్థి యొక్క మంత్రి, రాజాస్త్రపు కిగటా పుట్టుకల్లో వుండిపోయి నష్టపో

వీలవుతుంది. ఈ ఆటకట్టు యొక్క నమూనా అచ్చుగుద్దినట్లు జ్ఞాపకం పెట్టుకోవాలి! ఈ క్రింది చిత్రం పాఠకుల సౌకర్యార్థం మిగతా బలాన్ని మినహాయించి ఇస్తున్నాను.

మనిక: ఆధునిక అంతర్జాతీయ టూర్నమెంటులలో ఈ ఆటలోని క్రమంలో మొదట ఎత్తులు చేయడం మానేశారు. కి. కె. 4 వల తెలుబలంలో మొదట రా ఆటలోని కోచ్చినా అంగుళుల ఫలం పొట్టులేదు. ఇది రా 4 లోని నలుబంటు మీద దాడి తోడ్పడదు. కాస్త్రుతే రెటి ఈమాదిరి ఎత్తులు సిఫార్సుచేయడం మూడవ ఎత్తులో తెలుపు కె-కె 4 దీనినప్పుడు నలుపు వానికి సరైన జవాబుగా గు-కె 8 వేసి ఏ ఇబ్బంది ఉండదు. రాకె 8 లో ఈ నలు సుర్రుమన్నంతికాలం తెలుపు ‘లిగల్ మేటు’ సాధించలేదు.

సమస్య 1 పరిష్కారం

కీలకం ఎత్తు: 1. క X బ

దీనికి జవాబుగా నలుపు కేయగరిగిన ఎత్తులు మూడే మూడు ఉన్నాయి. ఏ ఎత్తు చేసినా మూడో ఎత్తులో ఆటకట్టే క్రమం ఇది.

(అ) 1..... క X క

2. బ-గు 8 రా-గు 8

3. క-వి 8 తెరచిరాజా ఆటకట్టు

(ఆ) 1..... బ-గు 8

2. క X క తెరచిరాజా రా X క

3. గ-కె 8 మా కట్టు.

(ఇ) 1..... క-ఎక్కడికైనా.

2. క- (నకి కగలోకి) రా-గు 8

తెరచి రాజా

3. క X క మా కట్టు.

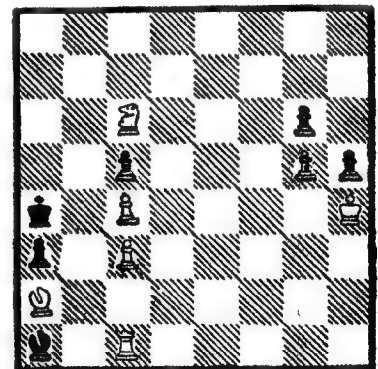
ఈ సమస్యని పరిష్కరించడంలో చాలా మంది ఉత్సాహం చూపారు. పార్ సిత్ సంకేతంలో జరిగిన అచ్చు తిప్పని పరిస్థితిగా. అంగుళు కృతిజ్ఞానీ. (ఇకమీదట అచ్చు తిప్పలు రాకుండా ఉండాలని ప్రయత్నిస్తాను) పరిష్కరించిన పరిష్కారం పంపినవారు: (1) ఈ. కామేశ్వరశర్మ, మంగినపూడి (2) కె. వి. టి. రావు నాగపూర్ (3) ఎన్. వీరభద్రరావు సికింద్రాబాద్ (4) వి. పెరుమాళ్ళి రావు-మద్రాసు (5) పి. రాధాకృష్ణారెడ్డి (ఇల్లూరు, ఆనం తిప్పరం జిల్లా), (6) ఎస్. కె. వి. రామానుజాచార్యులు (ద్వారకా తిరుమల) (7) ఎస్. రామగోపాలశర్మ (మద్రాసు) (8) టి. వి. వి. ఎస్. రావు (కొత్తూరు). ఒక ఒక్క ఉపశాఖని పరిష్కరించిన వారు: పి. కె. కుమార్, మద్రాసు. మిగతావారందరూ తిప్ప జవాబులే పంపారు. ఇంత ఉత్సాహంతోనూ మిగతా సమస్యలు పరిష్కరిస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

సమస్య 2

రచన: జె. జె. ఓకీఫ్

1/2 తెలు 8 నలు 1/2 నలు 8 తెలు నలు/ నరా 1 తెలు 4 తెరా/నలు 1 తెలు 5/తె 7/ నకి 1 తెలు 5/ మూడేత్తులు.

నలుపు (6)

తెలుపు (7)

[తెలుపు ఆడి మూడేత్తులు కట్టాలి.]

సవరణ

5.8.59 లేదీ సంచికలో “ఒకసారి చాక్లర్ ఆటెత్తను అయిన మంత్రులు చేశారు” అన్నది దయచేసి ఒకసారి చాక్లర్ ఆటెత్తన ఆడిన ఆటలో అయిన మంత్రులు ఉన్నాయి.” అని దిద్దుకోవండి.

కాలదోషం పట్టని ప్రవచనాలు

బుద్ధి: ప్రళయంతక!

అడదంటే అబలకాదని చెబుతున్నారు నేటి సాధనలు. ఏ సత్యకాలంలోనో అన్నది 'అడద అబలా' అని—అడద అబల కాదన్నది—మహాబల అన్నది అనుభవ పునరుక్తి. చలం కేవలం దేహబలం అయితే అడద అబలే నేటికీ! ఇక చెప్పారన్న అవసరమే లేదుకూడా.

విత్తిమా, బుద్ధి కూడా అభిమానము, ప్రళయంతకమాన అని స్త్రీవైలే! అంతేందుకు అడవాళ్ళే దిల్లని తల్లులు చెబుతారు అడగండి! అడవానికన్న మగవాడే నయమనిపిస్తాడు అక్షిరాల్లా అనేక సందర్భాల్లో అని.

అయితే అడవానివల మగవాడూ, మగవాడివల అడవి చేతికొనివాడూ, దుష్టతాలూ అవుతున్నారనే కార్యకారణ సంబంధ ప్రబంధపు లోపలిపుటల్లో అన్నీ తిరిగి ధ్రువపలే—తెగని వాడనలే!

ఒక్కమాట! ఒప్పిగా వినండి—విజానిజాలు గ్రహించండి! నిష్పక్షిక విషయ విచారణ చేయండి. కొన్ని సందర్భాల్లో అడవి ప్రవర్తించినంత పంకులింతగా, నీవంగా, కఠినంగా, కఠోరంగా, నిష్కర్షిగా, నిర్దాక్షిణ్యంగా, అవమానంగా మగవాడుమాత్రం ప్రవర్తించలేడు. అతడు మగవాడుగా ఉండి ఆ ప్రవర్తనలో పరాకాష్ఠ సెప్పడూ అంగుళోలేదు ముమ్మాటికీ!

చె నాదేశంలో ఒక నూత్రి ఉంది. "అడవాళ్ళలో సహృదయంలూ ఉంటే రెండే కొరాలు. ఒకటి, అసలు పులినివాళ్ళు, గెండు, చచ్చిపోయినవాళ్ళు."

సవతితిల్లి తనలో కొన్ని చోట అడవాని కొవ్వం అంగుకున్న పరాకాష్ఠ మాస్తే చాలు. వేరే చెప్పారన్నదేమింది. అడవిదేలుగా, అత్యాచారాన్నిగా, తోడికోడల్లుగా అవతారకథలుగరించడంలో స్త్రీలు అంత బాగులుగా ఉంటుంటే కారణం ఏమిటో తెలియదు. తెలుసుకోవడం సాధ్యంకాదు.

ఒక జీవితగాధ—

నేను ఒక సంసారం యెరుగున్నాను. అన్నదమ్ముల ఉమ్మడి కుటుంబం—గుమ్మడి మూటగా ఇంటికు సంసారం. తరతరాలుగా అమ్మతలవారి పొంగులువారే పాలక పరివంటి ఆ కుటుంబంలో పడింది నిమిషపు గుక్కలా ఒక స్త్రీపాత్ర.

తల పూర్తిగా పెరిగిన అన్నదమ్ముల్లో ఒకాయన కూతురు గారాబంగా పెద్దదైంది పాపం. విదేశీ పాపనీకొద్దీ ఫ్యాషన్స్ మిరి ఆమె అమ్మ దిద్దిన తలకం నక్కులుకు పెడుతూ, గోమలుపు తిరగ్గానే చేత్తో కుడిచివేసుకు నేది.

ఆమెకు వెళ్ళియిన ఏడాదికే నిధికూడా ఆమె పసుపు కుంకుమ కుడిచివేసింది.

రామరాజామాత్య

నిజంగా ప్రపంచమంతా ఎంత జాలిపదాలంటాగా ఆ అభిగినిని చూర్చి? తల్లి తండ్రిలు ఆమె దీపతకు కృంగిపోయాడు. పెగా ఆమెకు ఒక మగపిల్ల వాడు పనేనన్నాడు.

కాలం గడుస్తోంది—

అన్నలూ, తమ్ములూ, చెల్లెల్లూ, అక్కలూ, నేలువిడిచినవారు, సజ్జా సంతో అంతా నగననో నేపథ్యంగా అభివృద్ధిపంలూ పునోగమిస్తూ భావినిగూచ్చు ముగ్ధి కలలు కంటున్నారని.

తననలు. తోడికోడల్లూ అక్కలూ ఇత్యాదులు: ధిర్బలతో ముగ్ధగా విరమానం కలయెని నిజమా? అంటూ అనుభవిస్తున్నారు. మృదయంలో గుర్విధ పెట్టిన వాటి ప్రాతరు కదిలే కనిపిస్తోంది తల్లిదండ్రులకే.

గతాన్ని తలచి క్రంగిపోతుంది అభిగిని.

బుతువులే కాదు మతులు కూడా మారుతుంది కాలం—

ఆమెకు రాను రాను ఆమెకు తెలియకుండానే ఒక అనుయ. "అంతా హాయిగా

ఉన్నారని. అనుభవిస్తున్నారు."

ఒక చింత. "ఇహ నా జీవిత మంతేనా—మోడేపోయిందా చివరిందదా. పూతపట్టదా! నా జీవిత మునిలోరజని తొంగిపూడదా?"

ఒక ఆలోచన. "నా బిడ్డకే గతేంకాను, నాడి ముహం అమ్మ నాన్న ఉన్నంతవరకు సరే—తిరువారే యెమిటి?"

ఒక ఆందోళన. "అయ్యా ఎట్లా. నేను ముఖం మధ్యలో ఉండి అనుభవించలేను. నేను మళ్ళీ గారాబంగా ఉండాలి—హోదా అనుభవించాలి—విధి పెరిగినవి కావాలి—"

"అంతా కలకలంగానూ కులానాగా ఉంటే మేం—నేనీలా కడుపులో కొలిపిగో తివానివాలాడి కుమిలిపోవడమేం—"

జీవితం భారమే మాయదానికీ—భారతం దదవదానికీ.

చాడీలు ముఖ్యమయిన ఆ యుధా లూ తండ్రి వాత్సల్యంతో కన్నుకానని స్వతరాష్ట్రం—అతని మార్గరు కుమారులు కర్మకెనువ్వది గుర్తు ప కుల చిత్రికృతి మొత్తంగా పుణికి పుచ్చుకుంది అభిగిని. చాడీల గాండీనాలు ఆమె సవ్యనాచిలా ప్రయోగించడం మొదలెట్టింది.

మరదని వదిలెని (నేలువిడిచినవాళ్ళు) చనువుగా ఉంటారని చనువు అనువుగా తీసుకుని, కళ్ళలో గోతులతో, పెదవులపై ఫివపు నవ్వుతో "నాన్నా ఇద్దరూ తోడుదొంగలే! ఇహ తిలెత్తుకు తిరిగిక్కలేదు!" ఇదీ కృత్యం.

కూతురునూలే వేదవాక్యంగా నమ్మేవాడు కెండ్రి. పెగా కౌవాలని ఆమెను దగ్గర కూర్చోపెట్టుకుని చెప్పేదన్నీ విన్నవాడు అంత సమృద్ధి పాపం కూతురంటే. పెగా ఆమె తన దొర్నాగ్ధ దీపతతో, కళ్ళనికతో, పసులతో, ఇత్యాదివస్తతో తండ్రిని జయించింది

అనుమానాలు, అపార్థాలు అపహేలు. ప్రవాదాలు, ప్రమాదాలుగా పొగ్గిననంచి, దక్షిణ, కాంతి, గౌరవం నశించి రేగడయ్యే పోయింది సంసారం. పెద్దవాళ్ళు వారి అనడంతో. పండు కుప్పకేపాడుకుంటే సంసారం పగిలి మిక్కిలై చెక్కలేంది

పొలం పొటా చెంబూ చెట్లా నగా నల్లా ఆమె నోచుకుంది. కాదుకాదు దాచుకుంది.

ఆమె అల్లకల్లోలంగా ఆ సంసారసాగం

పెళ్ళిళ్ళు - కామరాజు

త్రమ తమ ఇళ్ళలో ఒక అమ్మాయిగాని, అబ్బాయిగాని బయలుదేరి కొంచెం చిన్న చిన్న మాటలు చెప్పడం ప్రారంభించినది మొదలు ఇంట్లోని అవ్వలు, అత్తలు, అమ్మలు వాళ్ళు సరదాకు అన్నట్లుగా “అమ్మా నీ మొగుడేదీ? పలకలో నువ్వెలా కూచంటావు?” అని ఈలోగా ఏ మగపాపాయివో వాళ్ళదృష్టిలో పెట్టుకొని అడుగు నీ మొగుడు అనీ, ఇదిగో నీ పెళ్ళింటంటూ చిన్న చిన్న పెళ్ళింటభాషణలు చేర్చేస్తారు. అది కారణంగా ఆమెకుగాని, అతనికిగాని లేక ఇద్దరకూ కూడా కాస్త పది వన్నెండ్లకు వచ్చే సరికి మొగుడు పెళ్ళింట అనే ఆలోచనలు బయలుదేరి దినదినాభివృద్ధి పొందుతుంటాయి. సరే పెళ్ళివయస్సు వచ్చేసరికి కొంతమంది ఈ సరదాకబుర ఫలితంగా ప్రేమపాఠాలు నలించుకుంటారు. ఈ రోజుల్లో కాక బోయినా ఇంతకంటే కొంచెం చుంగు రోజుల్లో (ఎక్కువగా మన తెలుగువాళ్ళలో) నానాయకనాపడి సంబంధాలు వెతకడం అబ్బాయి తాలూకువాళ్ళిడిగిన వాటినింటికి ఊకొటి ఏదో సీరపరచటంకదా, కొన్ని కొన్ని కుటుంబాలలో వాళ్ళ అవసరాలను

బట్టి దగ్గరసంబంధాలని పనిలోపని జరిగి పోతాయనీ సదరు యువకుడుగాని, యువతిగాని అంగీకరించక పోయినప్పటికీ బలవంతంగా నయాన్నో, భిన్నాన్నో నచ్చజెప్పి నచ్చచెప్పినా వినిపించుకోకపోతే బలవంతం చేసే వాళ్ళ కార్యక్రమాలను నిర్విఘ్నంగా కొనసాగించుకొంటారు. అక్కడే వో వాళ్ళ బాధ్యత తీరి పోయింది కనుక “వామ్యుయ్య కష్టం ఫలించింది; ఒక పెళ్ళి చేయించేము” అని మహాసమాధానమిచ్చుకునే వయస్సునంత సంబరపడతారు. అంతటివో వాళ్ళకే రైత్యం తీరిపోతుంది. తరువాత ఘట్టం భాగ్య భర్తలకు సంబంధించినది ప్రారంభం అవుతుంది. పెళ్ళిలో వారికి వీరికి అంటే అడపెళ్ళివారికి, మొగ పెళ్ళి వారికి మధ్యలావాదేవీలు లేకుండా, పేదలు రాకుండా పోతే ఆ ధూతరులు ధన్యులే! కాని ఒక్కొక్కప్పుడు ఇచ్చివుచ్చుకొనడాలలో భోజనం పిలుపులదగ్గర, అప్పగించేటలోనూ, వడ్డనలలోనూ అనుకోనివిధంగా పట్టుదలలు

రచన : “శ్రావణి”

మధించి కాకాలం అందరికీ సంచి అమృతం తన నీవించిందని అంతా అనుకున్నాడు. ఆమె ప్రమేయంలేకుండా యోగ్యతా నిర్ణయాలకు దుర్వి సామాజ్యాలకు సంబంధించినది. మంగర, కైకేయి చేసిన దౌష్ట్యమే రామానుజులగా పర్యవసించిందని చెప్పినా దానికి సద్యాక్ష్యానానకాకాలం ఉంది.

కాని అభాగిని కుటుంబ విభాగిని కావడంకోసం సద్యాక్ష్యానం (“ఫెయిర్ కామెంట్”) వివిధాలే తెలిసే

ఏ మహానుభావుడు ఎప్పుడు ఉచ్చాటన చేశాడోగానీ ఈ ప్రవచనం. “స్త్రీబుద్ధి: ప్రశయాంతకః” నిత్యం అనుభవించే అనుభవానికి అనువదించే కాలగమ మెరుగని మహా సత్వగవచనం.

(గుర్కాగ్గానికి అంతు ఉన్నట్లే దాని వర్తనకు కననానికి అవధి వుంది. కొని ఆద్యంతా లేక మానవుడు ఆకలిచుకోలేని మహాగుర్కార్తలకు వ్యాఖ్యానం ఎలా? ఏం రాసినా ఆ దౌష్ట్యాన్ని చిత్రించినట్లే కాదు. అనుకుంటే తెలిసేది కాదు. అనుభవంలో చలించేదీ ఈ దౌష్ట్యం! ఆడది అబలకాదని ఘంటాపంగా చెప్పినవాడు లేడు. కాదని నిరూపించే బాధ వారి కనవసరం. అంగు

ప్రారంభమాతాయి. ఇంక అవి సదుపయోగ దానికి ఎవరెన్ని ప్రయత్నాలుచేసినా వాళ్ళు, విశ్మయకాదా ఎక్కిన సుగ్రాన్ని దిగరు. అక్కడే వో పెళ్ళి పెళ్ళిలా జరిగి పోయి తరువాత కార్యక్రమాలకు ప్రేమ పడుతుంది.

కోభనంచేసుకోమని అమ్మాయి తాలూకు వాళ్ళు ఫలానా విషయం మీద భరీ చేసే పేగాని మేము అంగీకరించేది లేదని అబ్బాయి తరపువాళ్ళు వ్రాసుకుంటు ఆ భార్యా భర్తలను కూడా బాధపెడతారు. కొంత కాలానికి వాళ్ళకు కూడా ఒకరిపై మరొకరికి అంతవరకు వుండే ప్రేమ, అవ్యామత సహిష్ణుత వాళ్ళ పరస్పర అనురాగం తగ్గడం, అశ్చిద్ద హేచ్చుల ప్రారంభమాతాయి. ఈవిధంగా రోజులు, నెలలు సంవత్సరాలు గడచిపోయే కొలది అబ్బాయి అక్కడా అక్కడా కనుపించే అప్పరసల చైత్రమాస్తు నోరుతడి చేసు కొనడం మొదలగు తప్పని పరి తంటాబుడకు తుంటాడు. ఇంత అమ్మాయి ఏదో పలకబూరింది, కాస్తంత భయభక్తులు కలది అయితే భగవంతుడా నాకింతే రాసేవురా! నేనేం చేసేనీ? ఇచ్చట వీళ్ళు అగ్గుటవాళ్ళు పట్టుబట్టుకుని కూర్చున్నాడు ఆభావపడుతూ దేవుడి పీఠం దగ్గర గడపడం, కృశించి

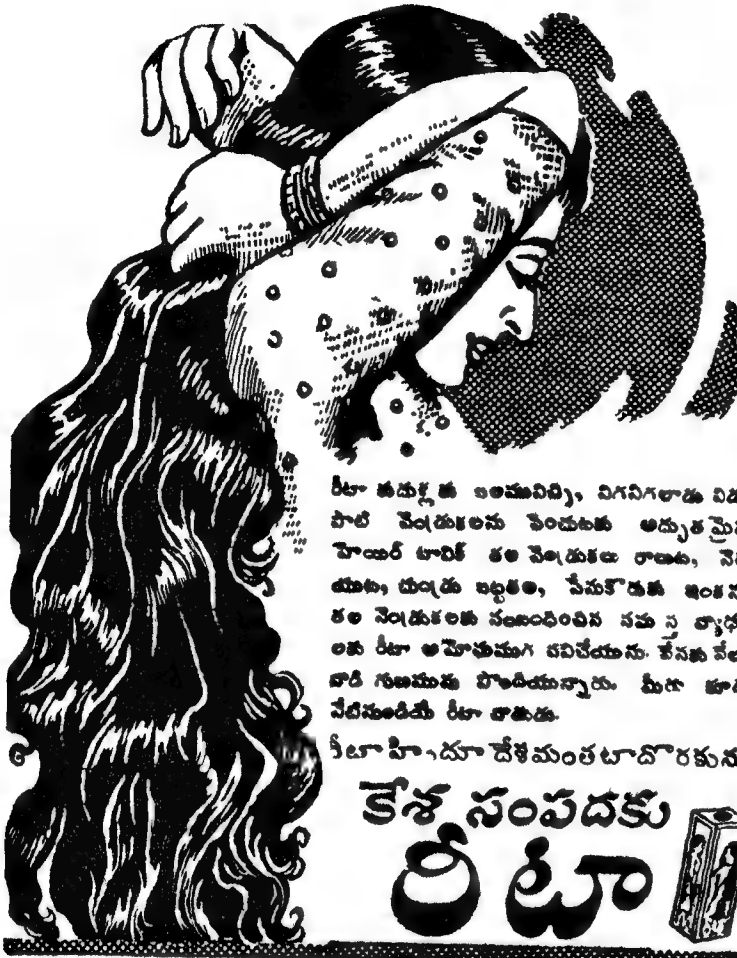
పోవడం లేక చివరికి ఏ అపూయ్యత్యానికో పాల్పడడమే జరుగుతుంది. కొంచెం చదువు కున్నది, బస్తీలో తిరిగేది అయితే పెద్దల కోసం అజీగి మజీగే కొంతకాలం మాత్రం ఉంటుంది. ఎంత కాలానికి అసమస్య విడతే అకాకాలం లేకపోతే నేరదారు మానుకోవడానికి ప్రయత్నించి తీరుతుంది. ఏదో భగవంతుడు క్షించి వాళ్ళు వీళ్ళు మధ్య కల్లల ద్వారా రాజీకి ప్రయత్నించి నప్పటికి చిన్న చిన్న మనస్సుల పాతుకుపోయి వుంటాయి రాజీ జరిగిన తరువాత తిరిగి ఆగి పోయిన కార్యక్రమం ప్రారంభమవుతుంది. మొదటిరాత్రి వేళుగా జరిగించే పద్ధతిలో అన్ని ఏర్పాట్లు జరుగుతాయి. అంతా బయటకు రాగా అమ్మాయి అబ్బాయి మొదటిసారిగా గదిలో వుంటారు. ఆ గదిలో వాళ్ళ మనస్తత్వాలు, ఆ రాత్రి ఒకరినొకరు గించుకొన్నవీరి, వాళ్ళ వాళ్ళ ప్రవృత్తి విధానాధారపడి వుంటుందంటారు. అనూతీత దంపతుల భావజీవితం. భర్తను చాలకాలం తర్రాత మాడ్చుకోనే ఆమెకు పెళ్ళి నాటి సంఘరాలు. గడవలు గుర్తుకుస్తాయి. ఒక్కసారి ఆమెలో సిగ్గుభయం కొత్త తనం బయలుదేగుతాయి. కంటనే ఆమె ఘనభవించి ఒకమూలగా నిలబడుతుంది చలనం లేకుండా, (ఈ రోజుల్లో కూడా సిగ్గు, భయం ఉన్న అడవాడు లేకపోలేదు) అతను కాస్త చురుకైనవాడు తెలివైనవాడు అయితే ఆమెలోని ఆందోళనను అర్థం చేసికొని జరిగినవన్నీ మర్చిపోయినట్లుగా, ఆమెను లాలనగా చేరదీస్తే తనం ఎంత కూడాడో అనుకున్న భర్త ఇంత మంచివాడా! అని తన అభిప్రాయం మార్చుకుంటుంది. అంగుకు తోడు ఆ భర్త “జరిగినవన్నీ మర్చిపో. పెద్ద వాళ్ళకు బుద్ధులు లేక, వాలో మానవత్వం నశించడం చేత, ఇంతకాలం నిన్ను కడపెట్టవలసి వచ్చింది” అని చెప్పగలిగే ఆమె కూడా వెంటనే “మీలాంటివాడు నాకు భర్తగా లభించడం నా భాగ్యం. మా వాళ్ళు కూడా మంచి చెల్లలు తెలివకుండ పెళ్ళిలో వివాహం అంగీకరపరచేడు. ఇంతకూ నా అదృష్టంకొద్దీ.....” అంటూ ఇంకా ఆమె వివేచనా చెప్పబోతుంటే అతను ఆమెతో “అబ్బ పోనీమా ఇంకా ఎంగుకు. ఆ మాటలన్నీ చెప్పి కాలం పాడు చేస్తావా?” అంటాడు క్షీణించుమానూ. ఆమె అమితసంకోచంతో అతని కళ్ళనువుతుంది! కోకి కూస్తుంది! తెలివారుతుంది! భార్యకు పాతెక్కు తుంది! అలసిపోలిన ఆ అనురాగ దంపతుల హృదయాలు మెలకుంటాయి.

పత్రికాపురాలు

అది మొదలు వారిలో ఒకరిపై ఒకరి అభిమానం పెంపొందుతుంది. మొదటిసారిగా ప్రవాదివేసిన ఆ అనురాగం కౌశ్యతింగా కలిలుతుంది. అయితే సంసారంలో మాయాలుగా అప్పుడే వచ్చే చిన్నచిన్న తగాయిదాలు లెక్కలోనివి కావు. ఇది ఒక రకం జంట.

ఇంక రెండవ తరహా: ఇది చాల విచారకరమైన పరిస్థితులను తెచ్చి పెడుతుంది మానవ వాళ్ళకూ విశేష వాళ్ళకు కూడ, పెళ్ళిలో గొడవలు పడిన తరువాత మిగతా కార్యక్రమాలు వెంటనే జరుగువు. తరువాత మేక మంది పెద్దలు అనిపించుకొనే వాళ్ళ చేత రాయబారాలు నడిపించి ఎలాగో పెళ్ళి అయిన రెండుసంవత్సరాలకావా భీష్మించుకొని కూర్చున్న అబ్బాయి తల్లిదండ్రులను, అబ్బాయిని కోరినం చేసుకొనమని బ్రతిమాలి, ఏదో వాళ్ళడిగిన నాలుగు జీలో ఎంతో మళ్ళీ ముట్ట చెప్పి సంధాన పరుస్తారు. అయితే వయస్సు వచ్చిన తరువాత పెళ్ళి చేసికొని మధ్యలో రెండు సంవత్సరాలు గొడవలు పెట్టుకొని ఒకరి నొకరు మాయకొనక పోవడంతో అబ్బాయికి భర్త అంటే ఒక యముడులాగనూ, అబ్బాయికి భార్య అంటే ఒక వానీడి లాగనూ కనుపిస్తాడు వీరి విషయంలో కూడ మొదటి రాత్రినే ఉదాహరణగా తీసికొనవచ్చు. ప్రీతి సాహస్యంగా నీర్గు, భయం, అడమిక పుండవలసిన లక్షణాలు కావట్టి మేమి కూడ ఆ గుడ్డలు ఉన్నాయి అనుకుంటాము. ఇంక భర్త మంచం విడిచి పడుకుని కొలు విడిచి కాలవేసుకొని ఉద్రేకం ఎదురుగా నున్న ఫోటాలవెలు మాయా కాలక్షేపం చేస్తాడు. తేజవోలే కలుపుకొని బయటకు వెళ్ళి నలుగురితోనూ చేరి పేకాలు మొదలు పెడతాడు. తరువాత వచ్చేసరికి కూడ ఆ భార్య క్రుంగిపోయి అలాగే నిలబడుతుంది. అప్పుడు సాధారణంగా రెండవ తరగంలో ముఠులైన భర్తలు “ఏం ఇంకో బుద్ధి రాలేదా?” ఎందుకు అలా మూల ఇరుక్కు పోతున్నావూ అంటూ చెయ్యిపట్టుకొని బరబర తన మంచం దగ్గరకు లాగేస్తాడు. ఆ కేకలు విన్నేసరికి ఆ మేమి నగం ప్రాణం పోతుంది. ఇలాకా ఆ భర్త “మీ నాన్నకున్న పొగడమోతు తనమే నీకువచ్చింది. చెబితేనేక్కడా? ఇలారా పడుకో” అంటూ మళ్ళీ కనురుతాడు. ఆమెకు మరి భయంకలుగుతుంది. మాటేనా చెప్పకుండా ఆమె క్రింద చొవ వేసుకుని పడుకుంటుంది. కొని ఈ భర్తకు మాత్రం లోపల రగులుకుంటూ వుంటుంది.

రీటా తన కళ్ళకు నీరుమిరిచి, విగవిగలాడు విడు పోలే వెంట్రుకలను పెంచుకు అద్భుతమైన హెయిర్ ట్రాన్స్ ఫర్ వెంట్రుకల రాతం, నెరయించి, బుచ్చు బుచ్చు, ఏమోతన ఇంకను కం వెంట్రుకలకు నలుపించిన నవన వ్యాధులకు రీటా అహోమేమగ ఐవిలేయను. కేవల వేల వారి గుంతును పొందియున్నారు మీరు కూడ వేదనుండి రీటా కావడం.

కేశ సంపదకు రీటా

పూవు మీ అద్భుతం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదన్నది, మీ పరియోగ వర్తమానులించిన్న మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోసు కొర్రు విన మీకు యిష్టమను ఒక పువ్వును పేరున్నా, మీరు వ్రాయులేడి, వేళి వివరములున్నా, మీ పరియోగ చిరువామ యున్నా వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

కౌశ్యతిప కౌశ్యములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము శుజించి, మీరు కొర్రు వ్రాసిన లేడిలగాయకు 12 మాసములలోను మీయొక్క అద్భుతము, లాభినష్టములు, జీవితమార్గము, వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, కూర్చులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశికమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీగుణము, సంతానము, విధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మానవారీగా వ్రాసి రు. 1.40 లకు మాత్రము రి. పి. గా పంపగలము. (రి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) గుప్తగ్రహము లేవయినా పున్న యెడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీ పుస్తకం పంపబడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు కృతగా నుండువియోజుల వెకము వాతను చేయబడును. ఒక సారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అప్రమ ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Rai lyotishi (WP 13) Jullundur City.

నచ్చుచెప్పడం చేతగాదు. మళ్ళీ ప్రారంభిస్తాడు. ఏం ఇలా మంచంమీదకు రమ్మంటే అలా కిందకుస్తావే... ఇలా పైకివస్తావా, ఏమన్నా తగలాలా" అంటు ఘోరిస్తాడు 4 సం||ల పాటు కాపురంచేసిన పేల్లం మీద కసరినట్టు. ఇంకా ఆదెబ్బతో ఆమె లేస్తుంది. ఆతను బలవంతంగా ఆమెను మంచంమీదకు లాగుతాడు. ఈమె పైనకు లాడుతుంది. చివరకు మగవాడు కాబట్టి ఆతనే బయించి ఆతనికోరిక నెరవేర్చుకుంటాడు. ఆమె కుమిలి చూపుతుంది. ఎవరో కొత్తవ్యక్తి, తనను తిట్టి బాధించటంతో ఆరోజానుంచి ఆమె భర్త అంటే ఒక యమదూతలాగ భావిస్తుంది. ఆరోజా నుంచే తను ఇటువంటి భర్తతో ఎంతకాలం కాపురం చెయ్యగలను అని ఆ వేదనతో మనస్సు వికలం చేసుకుంటుంది. తన కార్యక్రమం పూర్తి అనడంతో నైవా ఆమెను లాలించకుండా ఆతను సుఖంగా నిద్రిస్తాడు. ఆమె అలాగే ఏడుస్తూ జాగరం చేస్తుంది. మూడురోజులు మూడు యుగాలు అనుకుంటుంది. మళ్ళీ తన జీవితమంతా ఈ వ్యక్తితోనే కాపురం చేయాలి కాబట్టి తనకాపురం ఒక సరకంగా భావిస్తుంది. ఇంకా ఆమె మనస్సు చలించేక సంచారంలో సుఖ మొక్కడంబుంది. భార్య భర్తలు ఒకరినొకరు అరించేసికోలేరు. ఆ భర్తకు భార్యను చూసినప్పుడల్లా మామగాదు పెట్టినగొడవలో, అతిగాదు చేసిన అవమానమో, లేక భార్యపేండ్ అయిన తరువాత రెండు సంవత్సరాలు కొరీగా ఇంటిదగ్గర గడిపిందిగా. అప్పుడు సరిగ్గా ప్రవర్తించిందా? అయిన వయస్సు వచ్చినది ఎలా ప్రవర్తించగలదు. ఇటువంటి పెదవతో మళ్ళీ నేను కాపురంచెయ్యవా అనుకుంటూ భార్యను హీనంగా చూస్తాడు. ప్రతీ సొక్కు విషయంలోనూ ఆమెపై తిప్పను చూచిస్తాడు. ప్రతిసంఘటనకు లేనిపోని అర్థాలు చేసుకొని ఆమెను బాధిస్తాడు. ఇరుగుపొరుగు అమ్మలక్కలకు పానుభూరి పాధారంగా వుండడు సరిగ్గా జకవెకలు పకపకలు ప్రారంభిస్తారు ఒక రెండుమూడు నెలలు కాపురంచేసే సరికి ఆతనికి చొరవెక్కువయి కొట్టడం ప్రారంభిస్తాడు. ఇంక ఆ భార్య కొంచెం ధైర్యం గొప్పవుకుని ఎదిరించుకోతే ఆమెను చిత్రవధ చేస్తాను. తరిదండ్రులకు ఈ తరంవాడే తనతో కాపురం చెయ్యనంటాడు. తను

చానీవావాకు చేయగలిగే దే ముంటుంది. అని మళ్ళీ ఊరుకుంటుంది. ఆమె భర్తను మంచి చేసుకొనడానికి ప్రయత్నించవచ్చు. కానీ మొదటిరాత్రి సంఘర్షణలు వారిలో ఒకరిపై ఒకరికి విశ్వాసాన్ని కలుగనియవు. భర్తనురీక్ష్మారంగా ప్రవర్తించే ఆమె హీనం

“స్వర్గమందలి సుగంధము”

కవి మహాకవియుడు స్వర్గమందలి సుగంధము అని వర్ణించియున్నట్టి గులాబీ పరిమళము దివ్యముగా తిరిగి చకవచ్చుకోంది వచ్చుంలో రాజయినదగు పెద్ద-నైజా గోదెక్ నం. 1. యొంది యంతమాంతున ఇమర్చబడినది.

మాతవ పరికోదవల్ల, పెద్దతులున్ను, ఆదివిక యంత్రములు మరియు సంవత్సరాల తరబడిగా పొందిన అధికామరవమున్ను, అతర గోదెక్ వచ్చుంకొపాటు ఈ మొదటి కూరగాయల మానే బాయిలెట్ వచ్చుయొకరి పొంద్రయంగా పరిమళవచ్చునట్టిన్ని మార్గవకర పైవట్టిన్ని వచ్చుముంతు ఇంకా ఎక్కువగా వచ్చినాందింపజేసినది.

గదెక్ నం. 1. బాయిలెట్ వచ్చు అరి శ్రేష్ఠమైనది మరియు వ్యదేకి

శ్రీ రాజగోపాలాచారి :

“గోదెక్ నేని రిప్పిచ్చిదే గణించింతు తిరిగి కొన్న పేరెయింజెను. ఉక్కు తర్రా పానుగ్రి మూంకా కొది, గవి అచ్చిద్దో దుక్కిరి బ్యాతి వొందిన బాదకో ఎంతో హార్మిక పొలిమిక వచ్చుచూంకా.”

★ ఉత్తరాలు ★

(2- ■ పేజీ రెండువాయి)

ఇంజనీరింగ్ పదాలు

5-8-59 తేదీ వారపత్రికలో రాజధాని కమిషన్ ఆనుకొని కల్యాణాభివృద్ధి కమిషన్ ముందున్న పాఠశాలలలో ఉన్న ప్రతినగరంలో రోడ్లప్రక్కన 'మేన్ హాల్స్' అవలభ్యం చేయాలంటాయి... రాజధానిలో నగర పాలక సంఘాద్యాల వ్యాపార నిర్వహణకు కేవల ఆ రంధ్రాలకు యాత్రలు కొరవడాయో అంటూ ప్రవీణ వాకారు. ఆయన పుణ్యక్షేత్రం బాగానేవున్నా, పున్న విషయాన్ని సరిగ్గా ప్రజలకు అందజేయలేక పోయా రనటానికి విచారిస్తున్నాను. "మేన్ హాల్స్" సాధారణంగా రోడ్లకు మధ్యలో ఉంటాయి కాని రోడ్లప్రక్కగా ఉండవు. ఎటువంటి ప్రమాదపరిస్థితిలో గూడా వాటిమూల తీసివేయరు. ఎందుచేతనంటే వాటికింద కనీసం ఒకమనిషికిపైగా లోతు కట్టడం వుంటుంది. అందుచేత అవి ఎప్పుడైతే తీయవలసి వచ్చినా ఎర్రబడాలి.

పెళ్ళిళ్ళు-కాపురాలు

ఈకోవలలోకూడ భార్యభర్తలు ఒకరినొకరు అర్థంచేసుకోకుండా ఎంతో సుందరంగా ఉన్నాడు. తిరిగి దండ్రులు తమతమ పిల్లలకు వివాహాలు జరిగించేటప్పుడే కొంతనం మంచి చెడా మానుకొని అమ్మాయి కాపురానికి వెళ్ళవలసిందిగా విన్నమన లోటుపాటులు, మనస్సులను లేకుండా వుండేందుకు ప్రయత్నించాలి. అమ్మాయిల కూడ కాస్తాకూస్తా 20 వ కేతానానికి చెందినవారు కాబట్టి అమరాగాలు దగ్గరయ్యేలాగ ప్రవర్తించాలి. పెళ్ళిళ్ళు చేసేటప్పుడు డబ్బునీలవ, నీ రానీ వ్యాపారం కూత్రమే భోగటా చేయడంకాదు. సాంప్రదాయం, చదువు, ఉద్యోగం, గుణం ఇవి ప్రధానంగా విచారించి తెలుసుకోవాలి. తమ అంతస్తుకు తగిన ధనవంతుడైన అల్లుడి కొరకు ప్రయత్నించేకంటే చాలబీదవాడైన గుణవంతుని అలసనిగా చెనకొని తమ అంతస్తుకు అతిని తేవడీయవచ్చును. స్త్రీనిప్పుడూ భర్త రుణదాలను ముందు కొరుతుంది. అయితే వసువులు వాహనాలతోసం ఎవలవేవాగు కూడ లేకపోలేదు క్రమేపినారిలో ఆపివ్వి నశించి భర్త మంచివాడైతే అన్యోన్యంగా జీవితం గడుపుతుంది. ఈవిషయంలో అమ్మాయిల తలదాగడంలే సరియైన నిర్ణయము చెప్పకొని కొర్రక్రమంలో దిగవలసి యుంటుంది.

అవీ పుచ్చుకొని పనిచేసేవారు ప్రమాదమునకు గురవుతేవారు. ప్రవీణ గారు వాయదలచుకొన్నది రోడ్లప్రక్కన వర్షపునీరు పోవుటకుగాను ఏర్పాటుచేయబడే 'కాచ్ వాటర్ టేసిన్స్' అనేవాటిని గురించి. ఇవి గుమారు రెండు రెండున్న అడుగులలోకు వుంటవి. అందుచేత అప్పుడప్పుడు కుభ్రం చేయడానికి వాటికి మూతలు తీయబడుతూ వుంటవి. మీ వుదాహరణ నేను ఒప్పుకుంటాను. అవి సరిగా జాగ్రత్తగా మూతకపోతే చిన్నపిల్లలకేగాదు, పెద్దవాళ్ళ కూడా ప్రమాదం. ఇంజనీరింగ్ పదాలు వాడేటప్పుడు కాస్త ఆలోచించి వాయడము మంచిదేమో. ఇందువలన మన రాజధాని నగర పరమపుత్రులకు భంగం కలుగవచ్చుకదా! కాబట్టి ఇకముందు మీరు తగు జాగ్రత్త తీసుకుంటారని ఆశిస్తున్నాను.

రామకృష్ణశర్మ-కుంగభద్ర.
రాజధాని కమిషన్లో 'క్రికెట్ల జన్మస్థానం' చెప్పేకథలు చాలా బాగుంటున్నవి. ప్రవీణ గారిని నాధ్యక్షువాదాలు. యస్. దామోదర రెడ్డి, నల్లగొండ.

పుస్తక సమీక్ష

మీ పత్రిక ప్రతివారం విడుదలకుండా 'పుస్తక సమీక్ష'ను ప్రచురించుచున్నది. ఈ క్రింది ఉత్తమ సాహిత్యగ్రంథాలు పాఠకులకొనికి పరిచయం గావింపబడుచున్నవి. తద్వారా సాహిత్య వినిలాకాశంలో విహంగముల వోలే స్వచ్ఛగా విహరించడానికి సాహిత్యాభిమానులకు సదవకాశం లభ్యపడుచున్నది. సాహిత్యాభివృద్ధికి యీ శాస్త్రం గీటురాయి కంటిది. సాహిత్యసేవకులుగా పత్రికాసంపాదకులు ధన్యులు. మున్ముందు కూడా ఉత్తమ సాహిత్యగ్రంథాలను, పాఠక హృదయాలకు పరిచయం చేస్తూ వుంటారని సంపాదకులను నీరుమన్నాను.

కుంటపల్లి రాధాకృష్ణరావు, సంగం.

అబద్ధం

స్వామిగాగా వ్రాసిన వ్యాసం "ఆడవాళ్ళు ఉద్యోగము చేయనా? ఊళ్ళు ఎలనా?" పత్రికాను. వారితో ఎకభవించలేను. ఆడవాళ్ళు ఉద్యోగముచేసే భర్త సంపాదనలో సహాయపడి సంసారాన్ని స్వర్గధామంగా చేస్తారనేది కుద్ర అబద్ధం. మాకుమారి వెంకటేశ్వర్లు, (నూర్యాపేట)

అమ్మమ్మలేగాక చదువుకున్న వాళ్ళలోకీ ఈ అభిప్రాయముండుట చాలా కొదవీయదు. ఇక నెనను వీరి అభిప్రాయాలు మార్చుకుంటే మంచిది.

జయప్రద, (ఒంగోలు.)
"మత తమ నెవులు", ఇటీవల వనిత లోకంలో వచ్చిన వ్యాసం ఎన్నిటిలోకి చాలా బాగున్నది. అంటే అర్థవంతముగాను, చిన్న పామువలె, చక్కగా ప్రారంభించి, ముగిసి జీవితంలో చేసేపనులన్నీ రెక్కటి అఖరుచేశారు. ప్రమీలాదేవిగారికి నాధన్య వాదాలు.

నుజాతశర్మ, (కర్నూలు)
"తమ తమ నెవులుతప్పిన" వ్యాసం చాలా బాగుంది. కిరీకూడా స్థలమార్చి చక్కగా వ్రాశారు.

బండి వేలి, (కవుతరం)
"మత తమ నెవులుతప్పిన" చాలా బావుంది. రచయిత్రీ బాగా నవ్వుపుట్టించేటట్లు వ్రాసినారు. నా అభినందనలు.

సి. ఇందిరారెడ్డి, (హైదరాబాద్)

"కాటుకను" తయారుచేయు విగమము గూర్చి వ్రాసిన శ్రీమతి టి. రామలక్ష్మిగారికి నా అభినందనలు. శేరున్నర ఆముదమునకు ఒక చిన్న చెంచాడు కలుకపోడి వచ్చునని వ్రాసినారు. బహుశ అచ్చుపాతపాటేమీ. ఒక అరసాల అనగా (1/8 శేరు) ఆముదమునకు ఒక అచ్చుతాంజనము డబ్బాకు కాటుక వస్తుంది. అందుచే అరసాల ఆముద మతో మొదట ప్రయత్నించి చూడమని వనితలకు నామనవి. కాటుక ముద్దను తయారు చేసిన తరువాత ఆముదము ఒకపళ్లెనిండా నీళ్ళువాసి గ్లాసు అడుగుతో మర్చించిన కాటుక చాల మెత్తగా అయి కళ్ళకు చలుక జేస్తుంది.

వేపా కృష్ణవేణి, (నరసాపురం)

సి. ఉత్తరగారు వ్రాసిన "బాలీ వ్యాకరణం" చాలా బాగుంది. నాకు బాగా నచ్చింది.

శ్రీనితి అంజి (కాకినాడ)

కూతురు మాటగాడ అల్లుడు నడవాలని, కొడుకుమాత్రము కొడలుమంట వినకూడదని అనేవాండ్లకు యీ కిరీక బాగా గుణపాఠం నేర్పుతుంది.

ఎ. రాజేశ్వరి (నెల్లూరు)

బాలవ్యాకరణం అనే కిరీక క్రింద సి. ఉత్తరగారు ప్రథమ పురుష, ఉత్తమ పురుష గూర్చి వ్రాశారు. అది ఎందుకు వ్రాశారో, ఎవరికి ఉపయోగపడో నాకేం తెలియటంలేదు. డి. ఎస్. నాథ్ (హైదరాబాద్)★

★ క మ లం - క న కం ★

(23 వ పేజీ రెండువాయి)

భగవంతుడికి మిదనయినా నిన్ను చేరదీసి అడరించే మంచమునను మనిషిని ఒక్కరి మామింక పోడు. నువ్వు లక్ష్మీలా ఎవరింటికీ వెళ్లి నాయిలలా వెలుగేకద. నువ్వు తనయి లో ఉండటం నీ కువకారం అని భావించేవాడు సొందర్బాన్ని చూడలేని నుడివాడు...

గలగలా నవ్వించి కమలం. 'కడుపు ఏడు నున్నా నీరు కలిగిందంటున్నావని నీకు తెలుసుకోవడా ఉన్నదేగా. కలిగిందే చెప్పేవాడి కడుపు అప్పుడంటు ఉండడం. కాని యిక్కడింకా అంతకదవు రా లేదు. ఈ నెలగడిచి గడక పని కోసే ఒక్క పావు గంటలో తినడానికి రేస్తాను. కూర్చో' అని లేచింది.

జబ్బు అనే కోరికలూ యీదులాడే చేప లి ఆ కోరికలూనే అంటి అంటున్న విశ్వ లంగా వుండే కమలం సొందర్బానూ, సొందర్బానూ దక్కే అద్భుత మెక్కడికి? పెనుంచే ఎవ్వడో రావాలి. వచ్చి యీ కమలాన్ని తీసుకుని తన ఆరాధనామందిరంలో ప్రతిష్ఠించుకుంటాడు.

పచ్చిగిరిల కాగితాన్ని అవతల పాత నీ పద్యాలు రాయడం మొదలెట్టాను. భావ పరంపరతో కలం పాటిపడలేకపోతోంది. అరే! టీ, చక్కపాడి చక్కరావేసి లేకుండా నీ యీకలం అరచియ్యను. అయి పోయిందేమిటి? ఇన్ని రేపన అంటారే అది ఇదే కాబోలు! నన్ను ఇన్నెవరే చెప్పగల పరిపూర్ణ స్త్రీ కమలం!

ఒక వరాకాల మధ్యాహ్నం. నాగడి కిటికీ దగ్గర కూర్చున్నాను. కాయీరతో, హృదయంలో అన్య కమయిన వేదనతో, నా కవిత్వానానీ నన్నే ముంచేసేటట్టు ఉంది. ఎప్పుడూ ఏదో వెలితి, వేదన. నా సర్వస్వం అయిపోయింది.

తోడునీడ అంటూ ఎవ్వరూ లేకపోయి నందువల్లే నీకంత మనోవ్యసనం అన్నారు ఒక రిద్దరు. నిజమే కావచ్చునని నాకు అనిపించింది. కాని ఎంలాభిం? సహచరిణికోసం నేను చేసే ప్రయత్నం ఒక్కటిగలించ లేదు.

మామిడితోపుని ఇంకా విడిచిపో కోకిల పాపి వివాదగితాలని వింటూ కున్నీలో వెళ్ళి వాలాను. పైన మేము లకం పై డబంగా చీకటిగావున్న ఆ తోపు జాతు విర బోసుకుని విలసిల్లున్న భాల వితింతువుని జ్ఞ పికి రెప్పించి. "వసంతం ఏనాడో వెళ్ళి పోయింది. మరెల పరిమళమూలేగు నువ్వు వెళ్ళిపోలే, ఒకొకలా, నేనలా బతికనుకీ నువ్వు కమలం కంచానివి" ఆక్రోశించింది

నా హృదయం.

గొడుగులో పల్లెటూరి పోనుబంట్రోకు వచ్చి నాకోకవరం అందినూ పింతాబూ! అలా చిక్కిపోయాను? అని పరామర్శించి నక్కాడు.

కవరు విప్లవంలే నాకు ఆనందాభిర్య భయాలు ముప్పిరిగొన్నాయి. కమలం ఇదివర కెన్నడూ నాకు ఒక్కముక్కయినా రాయ లేదు. "మిటికోవాడైనా నీక్షేమం రాయ కూడదా?" అని నేను ఎన్ని పార్లు ప్రతిచాలా ననీ? 'రాయకపోవడమే క్షేమంగా ఉన్నట్లు నుకో. నాకేదెనా ఇబ్బందినో నీకుగాక మరెవరికీ రాసుకుంటాను?' అనేది కమలం. అమె జీవితం ఇప్పుడేదెనా నుడిగారిలో చిక్కుకోలేదుకద!

కవరు విప్లవానే నా ఆభిర్యం ఇను మడించింది. కాగితం అంతటికీ నాలుగు వంకర పంపులు!

చిరంజీవి నూర్యానికి, ఆభిర్యదనాలు. "క్షేమం. వీలయితే నువ్వొసారి ఇక్కడికిరా. మొన్న మీ పూరతి ను కనిపించి నువ్వు జబ్బుపడమనిషిలా అయిపోయావని చెప్పాడు. చాలాకాలంనుంచి నీక్షేమం తెలియలేదు. నాకు చాలా బెంగగావుంది. నేనక్కడిరాలేనుగదా. పంజరంలోపడినీ. నువ్వొస్తే చాలా సంగతులు మాట్లాడుకుందాం.

నీ క్రేమోభిలాషిణి, వదివ, కమలం.

తల్లి జబ్బు సరించి తెలిగ్రాం వచ్చిన వీలవాడిలా అయిపోయాను.

నా క్షేమ సమాచారం తెలుసుకోవడం కంటే ముఖ్యమైన పనితో వున్నట్లు 'పంజరంలో పడినీ' అన్న ఆ వాక్యమే చెబుతోంది.

అలస్యం చెయ్యక ఆ పాయంత్రమే బయలుదేరాను. రెలో కమలం గూర్చిన ఊహలే. నేను వెళ్లేటప్పటికీ కమలం విచార వనినంతో ఉంటే నేను రెట్టుకోగలనా?

కాని అలా జరగలేదు. కమలం ఎప్పటికీ మలే చిరునవ్వుతో పలకరించింది. రమా కాంత్ దంపతులూ మట్టుకు కూర్చు బడింది. తమ జీవో దొనుకుంటున్న వాడిని చూసినట్లే చూశారు నన్ను.

కమలం తన వ్యక్తవారమో రమా కాంత్ తో పరిష్కారం చేసుకున్నట్టు, విషయాలు నాతో చెప్పడమే తీరవాయి అన్నట్టు ఉంది. నాకం బోధపడలేను.

'ఏమిటి సంగతి కమలం?' అడిగాను— ఏకాంతం చూసుకుని.

'ఏవుంది. నేనొక్కడ ఉండలేను. నీ

యింటో నీతోకాటే తుంహనునకుంటూ న్నానో అంది, అదేదో అతి సామాన్యమైన విషయమైనట్లు.

నేను తెలబోయాను. 'నువ్వా?'

'అరే నేనే' అంది కమలం రూఢిగా.

కొంత సేపటిదాకా నాకు నోట మాట రాలేను. ఆ పామకొంపలో గుమ్మకొట్టుకు పోయిన తు సకాలూ, కాగితాల మధ్య కమలం! ఊహ నేనే భయం గావుంది. అడిగాక ఇంకో ఆలోచనకూడా పోయింది. ఎంతెనా కమలం నాకు మేనమామ కూతును.

నువ్వొస్తే ఆ పల్లెటూలో నలుగురూ వివరమకుంటారు కమలం? అనడిగాను. నీళ్లు వేసింది ఆ మాట అడగడానికి.

కమలం ఒక్కసారిగా నవ్వులో వడి పోయింది. 'అసలు "నలుగురూ" ఉన్నారని ఎప్పుడు తెలిసింది కవిమరూ నీకు?'

నువ్వు నా లోకజ్ఞానం లేకపోవడాన్ని హేళన చెయ్యకక్కలేదులే అన్నాను. విలంతువు పెళ్ళికొని వాడితో ఉండడమే విషయాన్ని అంత లేలికగా తీసుకున్నందుకు కోపం వచ్చి.

'లేకపోలే వివిటి మార్గం! నలభై ఏళ్ళు నెల్లికొచ్చిన నేను నీతోవుంటే ఎవలేవనుకుంటాను?'

'ఆ సమానం నీకు నలభైఏళ్ళని ఎంగుకు అబ్బం ఆడుతావు కమలం? అసలు వయసు చెప్పినా నీకు అన్నే కుంటాయని ఎవరూ నమ్మరు. మనదేశంలో భర్తలేని స్త్రీలకీ తమ వయస్సు ఎక్కువ చెప్పకోవడం జబ్బుపట్టుకుందేమా?'

తను చాలాచిన్నదానిలా కనబడుతున్నానని నానోట విని కమలం కొంచెం పిన్న పడుతూ దానిలో సంతోషం దాచుకోబోయింది. వికసిస్తున్న నలావీలచే ఉదయపు లేతయెండ పడుతున్నట్టుంది ఆ తోభ. మును చెన్నడూ నేను సందర్శించనిది.

'ఎక్కువయింది మార్గం! ముప్పయి దాటాయిగా. అయినా ఏళ్ళతో వనేయి దిక. ఈ జన్మకి చెయ్యవలసింది చివరి

గ్రెపెండ్

విధల ఆరోగ్యాన్ని క్రమపరచును

అన్ని పావులతోమా దొరకును వ్యాపార వివరమును వ్రాయండి

విల్ ప్రెడ పెరిటా ప్రెవేట్ లి. మద్రాసు-7

★ క మ లం - క న కం ★

యాత్ర ఒక్కటే గదా. అది నీ చేతులమీదుగానే జరుగుతుందేమో అని ఆశ.

నాకు దుఃఖం వచ్చింది. భర్త బోయిన స్త్రీ చేయవలసిందలా ఆ ఒక్క 'చివరి యాత్ర'నేనా? ఆహా! యుగయుగాల సంతకాయం!

'అది సరే. ఇంత సొందర్యం తనయంటిని కొదలి పోవడానికి ఒప్పుకుంటాడూ మీ అన్నయ్య.'

కమలం ముఖం గంభీరమైంది. 'తమకి అవకరం లేనిదాన్ని నేనెక్కడికీ పోయినా ఎవరికీ వట్టు. నా డబ్బుతోనే వచ్చింది చిక్కు.' అంది.

'ఏం నీ డబ్బు నిన్ను తీసుకోనియ్యడా అన్నయ్య?'

'తీసుకోనియ్యడనుకో.'

'అలా! అని ఆర్థిర్యపోయాను. మునూరు అయిదారువేల రూపాయలు! అడవకుతురు సొమ్ము! మనువు పుట్టినదీకంటే అవతరించిన మా మేనమరది!

'నా డబ్బు లేకపోతే నువ్వు నన్ను గుమ్మం తొక్కినియ్యవు కాబోలు!' అంది నిందాగర్భితంగా.

ఈ అపూతం నా హృదయాన్ని ముక్కలు చేసేదే. కానీ కమలానికి నాస్వభావం తెలుసు. డబ్బుని కంటాకేవాళ్ళని మనసులో పెట్టుకుని అన్నమాట అంది—నన్ను కాదు.

కమలం చెప్పసాగింది: మొన్న ఆచార్య చిట్టికి జబ్బు చేస్తే వెజవాడ వెళ్ళాలి అన్నాను-అన్నయ్యతో. ఆశోక రెండో తారీఖు. నాదగ్గర ఒక్క కానీ లేదన్నాడు. చూడు! కన్నతల్లికంటే ఎక్కువగా పెంచాను చిట్టిని. వాడు చావుబతుకుల అవస్థలో ఉంటే, నాడబ్బు అంటూ కొంత కేంకోలో ఎదురున్నప్పుడే, వాణ్ణి చూసుకునే కిలులేను నాకు. చిట్టికి నేను చేసిన ఉపచారాల్లో పదవంతయినా వాళ్ళిమ్మ చెయ్యక పోయినా, కన్నది కొబ్బటి, వాణ్ణి ఒక్క ఊమెనా వదిలివుండవలసి బాధ దానికి లేదు. నాకా నాలోజాలూ నిద్రాపోతాల్సి లేవు. కుసుకుపడితే కలలో చిట్టి. ఆరాకు చంద్రమూర్తి దయవల్ల కుర్రవాగమ్యకినిమ్మ లించిందనుకో. కానీ నా మనసు విరిగి పోయింది. చిట్టిని చూసుకుంటూ అక్కడ వుండామంటే లచ్చు సంగతి నీకు తెలుసుగా. ఎక్కు లేదాతప్ప నీకూ చిట్టికి యింకో భేదం లేదు. సరియైన సంరక్షణలేక నువ్వులా అయి పోతుంటే నా మనస్సంత తిలగిపోతూ వుందో! పరమాత్ముడికే తెలుసు, నేను డబ్బున్నదాన్నయినా, లేనిదాన్నయినా నువ్వొక్కలాగే నన్ను ఆదరిస్తావనే నమ్మకం.

కంతో...

నావ్యభిచారి అవతరిమైంది. కమలం ముఖం కొన్ని క్షణాలు నవ్వులేకుండా ఉంటే భావార్థంగా పార్లమెంటుడు! అరిపోయి వట్టు భావపడతాను. దానికేతోడు తొడబుట్ట వసకీ ఒకటి.

'నేనేకా నీవట అవసరంలేనీ యాడబ్బుమాట తప్ప యింకో ఆయాసం లేదా కమలం నన్ను క్షమించడానికి? నువ్వు నా యింటికి రావడం నా అదృష్టం. నువ్వు నన్ను ఇన్ స్పయర్ చెయ్యగలవు కమలం...'

కమలం మళ్ళీ మామూలుగా నవ్వుతూ 'నామొహం! మూడోకాసయినా చదివని నేను ఇంస్పయర్ అదీ చేసినా చెయ్యక పోయినా ఇంత ఉడక పెట్టి వడెయ్యగలను గదా?'

ఈ పదలిలో సంభాషణ ఎలా సాగుతుంది?

తర్వాత కమలానికి వాళ్ళ న్నయ్యకి మధ్య జరిగిన వివాదం వివరాలు తెలికాయి.

రమాకాంత్ వింతమనిషి. డబ్బుమీద ప్రేమజానీ. అంతరాత్మని అతను 'య్యాళి భార్య'గా ఎంచుతాడు. తనని విధిని పడేసే నలుగురిలో నవ్వులపాలు చేస్తుండేమో అన్న భయం ఉన్నప్పుడు మాత్రమే దాని మాట ప్రకారం నడుచుకుంటాడు. 'నలుగురూ' వినుసుకుంటాగో అన్న భయం అతనికినిద్రలో కూడా ఉంటుంది.

కమలాన్ని అతను ఇంకోచోట ఉండనివ్వడు—ఆమె డబ్బు ఆమెకిచ్చేయ వలసి వస్తుంది. డబ్బు లాగుకుని తోడబుట్టినదాన్ని తిగిలేయ్యడానికి అతనికి మనసొప్పును. అదీ గాక లోకం తననోట గడ్డిపెట్టదూ?

వ్యక్తులు తమతమ స్త్రీలగతి ఎల్లావున్నా వట్టింతుకోరు. వాళ్ళే సంఘం అయేటప్పటికీ ఆ ఆడదాన్ని అస్వాయం చేసిన మొగాణ్ణి దుమ్మెత్తి పోస్తారు.

రమాకాంత్ భార్య ఒంటిపొద్దులూ, చేస్తుంది. ఆమెకి పాపభీతి ఎక్కువ. ఆఖరికి ఎలాగో రమాకాంత్ కమలం డబ్బు తీసుకుని ఆమె యిచ్చం వచ్చినచోటుకి నల్గేదానికి అనుమతించాడంటే అందుకు ఆతని భార్యే కారణం. ఆమె డబ్బు ఆమెకిచ్చేయమని భర్తకి గట్టిగా రికమెండ్ చేసింది. అంటే, రమాకాంత్ భార్యకి బుద్ధికావీసం తక్కువనిగాదు, అడబోయే డబ్బు పడేసుకుంటే ఆమె ఉసురు తమకీ ఎక్కడ తిగులు తుందో అనే భయం ఎక్కువని.

ఆ దంపతులు కమలంతోవున్న కనకాన్ని వదలలేక మానలేకపడ్డ అవస్థని విని నాకు బాలివీసింది.

కమలానికి నేనో మాచన చేశాను.

దాని ప్రకారం కమలం వాళ్ళన్నయ్య దగ్గరికి వెళ్ళి 'పిల్లల చదువుకయినా మరి నేని కయినా పనికొస్తుంది. ఈ సొమ్ము ఉంచు అన్నయ్యా! అంటూ చెయ్యి రూపాయల నోటవో తి బలమీద పెట్టింది.

రేమాకాంత్ ముఖం తేవురించింది. 'ఇప్పుడు అక్కరేనులే. వాళ్ళ చదువులయేదాకా నేను బతికి ఉండక పోతే...' అన్నాడు కటువుగా.

'అనేం మాటలన్నయ్యా. వాళ్ళి ఈ పాటి యిచ్చుకుని ముచ్చటపడేవాళ్ళు మేన తనయిన నాకులేదా?'

'అలా నొచ్చుకోకండి వాడినా. ఆయన మాటలకేవిటి? పేను సంబంధవాడ మరోటీ మరోటీనా? ఎవ్వరోదన్నా మీరు పిల్ల! అప్పుడప్పుడు ఇక్కడ ఉండగలిగిరా వింటి? అని నోట్లకట్ట బాగ్రత్త చేసింది రమాకాంత్ భార్య.

చిట్టితో తొక్కుకునే కారా కొన్ని బట్టలు కొన్నాం. వెజవాడవల్లి ఒక్కొక్కటి పరదాగా గడిపి విచారంతో విడిచివేయాం. లచ్చు కమలానికి సాక్షాత్తు చెల్లలన్నమాట మా కిద్దరికీ ఒక్కసారే గుర్తొచ్చింది.

రైలు = సుందరనగరాన్నీ వదిలేకుంటే నా హృదయం వేదనతో బరువెక్కింది— తోటలమధ్య కలకలలాడే ఇంటిలో నెలయేటి జలజలకల్పించింటూ గడవబోతున్నాను అనే తృప్తి వున్నాను.

'వివిడినార్యం? ఇంకా "నలుగురూ" వివరనుకుంటాగో అనే ఆలోచిస్తున్నావా? అంది కమలం నవ్వుతూ. రైలు స్టేషన్లోకిరిసి ఆ నవ్వు మరింత ప్రావృణంగా ఉంది.

'ఛ! నేను నలుగురికీకాదు లక్షమందికీ నా భయపడను కమలం! నీవట్ట నా ప్రేమని ప్రపంచం అర్థం చేసుకోలేదు.

'నా రచనా వ్యాసంగమనే తొందర పడవకి నువ్వు గాలివి. కొల ప్రవాహంలో పడవ ముందుకు సాగుతూంటే చూసి సంతోషించేవాళ్ళు నిన్ను కానలేకపోవచ్చు. కానీ నావిజ్ఞులైన నాకు మాత్రం తెలుసు, నువ్వు లేకపోతే పడవ ఎంత మందగిరినెరుందో.

'నా కంత తోటకి జలానివి నువ్వు కమలం. తోటలో విహరించవచ్చిన వారికి నీ జాడ కనబడకపోవచ్చు. కానీ తోటమాలినైన నాకు తెలుసు, నువ్వు లేకపోతే తోటే లేదని.

'ఒక్క మాటలో కమలం, నువ్వు నాలొకవికీ ప్రాణం!'

ఆనందాన్ని పట్టలేక 'చారిద్దూ నీ కవిత్వం' అంది కమలం.

...కీ నేటికీ నేను అవివాహితు నే. కమలం ముట్టుకు నా కోసం సంబంధాలని చూస్తూనే వుంది.

బండము, లతాకు; విలయము,
నిషాదము; ప్రాయము, స్వంతము;
వెల, కలితి; వధువు, మలపా:

పాస్తక సమీక్ష

.....

కడలిమీద కోనటికి

ఇంగ్లీషు రచన : థార్ హెయర్ హాల్.
అనువాదం : విక్టోర్, దేవర
కొండ చిన్నికృష్ణశర్మ. ప్రకాశకులు :
ప్రేమచంద్ పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ.
(దక్షిణ భాషాభివృద్ధి సంస్థ సహకారమున
ప్రకటితము.)

ఇది సాహసయాత్రలకు సంబంధించి
గ్రంథం. మనం ఎప్పుడూ
చెప్పుకుంటాము : మన ఆంధ్రులు
ధీరులు, వీరులు. మలయా, సింగపూర్,
ఆఫ్రికాకు సముద్రాలమీద వలసవారు,
అక్కడ వుండిపోయామని. అది ఎప్పటి
నంగనో, ఏకాకి కాని ఇప్పుడు ముటుకు
మనం వూరుకదలం. అందుకే ఇలాంటిపుస్తకాలు
చదివి విషయాలు తెలుసుకోవటం
ఎంతో అవసరం.

ఎవరెట్లు ఎక్కడం ఆశీర్వాదాలకు సంబంధించిన
సాహసయాత్ర. కడలిమీదకోనటికి
సముద్రానికి సంబంధించినది. అంతలేని
పసిఫిక్ సముద్రమీద 100 రోజులు ప్రయాణం
చేశారు—నాలుగు వోటు మీద—4000
మైళ్ళకు పైగా. ఆ అనుభవాలు వాళ్ళ అరు
సురీకే తెలియాలే.

ఒక్కొక్క అనుభవం చదువుతూంటే
భయం వస్తుంది. అదేగాక ఈజుటుచెల్పి తిరిగి
బ్రతికి ఎలావచ్చిందా అని అనిపిస్తుంది.
యాత్ర మొదటనే కెరటాలో 60 గంటలు
తెరిగిపోయాడో ఎలా పోరాటం జరిగిందో—
విశదంగా వారు ఎదుర్కొన్న విధానం వివరించారు.
మంచి నీళ్లు అయిపోయి
వచ్చుడు వర్షంవీడ ఆధారపడ్డారు. సముద్ర
మధ్యంలో మంచినీటి ఇబ్బందిలేదని తెలుసుంది.
వీళ్లు, సముద్ర ప్రవాహాలు
వీళ్ళు అప్పుడప్పుడు వుత్సాహం కలుగ
చేశాయి. నిర్జీత స్థలానికి సమీపిస్తూ వున్నట్లుగా.
ఒకచోట కెరటాలో చిక్కు
పడ్డారు. “ఆ భయంకరస్థితిలో మానీతి
ఎలావున్నదో చెప్పటానికి వీలులేదు.”
దీవులు సముద్రమధ్యంలో ఉన్నవారికి ‘ఆకు
పచ్చని గంపలాగా’ కనిపిస్తవి.

ఈపుర ద్వీపంచేరి అక్కడి సంస్కృతిని
తనిగరించి ఇట్లా చర్చించారు. “నీటి
గొప్పగొప్ప ఇంజనీరుకు గూడా అకళ్యాంకంగా
కనిపించే కిక్కు సమస్యలను పరిష్కరించిన
ఆనాటి శిల్పశాస్త్రజ్ఞుల కళా సౌభాగ్యము—
ముదిలము ఎటువంటిదో!” రకరకాల
మతస్థులను తిమింగలూడు పరీక్షించారు.

దక్షిణ సముద్రమీద ద్వీపాలలో మానవ రలా. తొమ్మిది వాల్చరుంగలతో రయాలు
శివతం ఎలావుంటుందో స్పష్టీకరించారు. చేయబడిన తెప్ప ఇది. చక్కటి ఖాటా
కోనటికి చివరకు శిథిలమై పోయింది. లతో ముచ్చటగా ఉంది ఈ పుస్తకం.
కాని దానిచరిత్ర, కీర్తిమాత్రం చెప్పక
[రా. మా.]

భారతి

1959 ఆగస్టు సంచిక

కవిత :

విశ్వసాగముధ్యాక్కరలు : శ్రీగిరిశతకము — శ్రీవిశ్వసాగ సత్యవారాయణ
గోరువంకల లోక సభ — శ్రీ నాయని సుబ్బారావు
అపరోక్షిధర్మము — శ్రీ హరిత శివశర్మ
విచిత్రమేళనము — శ్రీ సి. నారాయణరెడ్డి
కన్నెలపులు — శ్రీమతి ఆర్. నాంచారమ్మ
కరివోపనివత్ — శ్రీ కవరకొండ బాలగంగాధరతిలక్

వ్యాసాలు :

శక్తి : శక్తము — శ్రీ వేలూరి శివరావశాస్త్రి
రాయలగయశాసనము జయశాసనము ? — శ్రీ కె. హెచ్. వి. శర్మ
మానవగల విధులు — శ్రీ కామరాజుగడ్డరామచంద్రారావు
వాసువిజ్ఞానము — శ్రీ గడియారం రామకృష్ణశర్మ
రాళ్ళపల్లి వారి వచనరచన — శ్రీ సార్వత్రికృష్ణమూర్తి
విశ్వసాగవారి మేనకావిశ్వామిత్రము — శ్రీ యస్వీజోగారావు
విరుదనామధేయలు — శ్రీ వి.కాలకేమగార్లు
అగుమంచి అబ్బరపుపాత్ర — శ్రీ అగ్నిద
మాధవవర్మ : అతిని సంతతి — శ్రీ మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ
నంద్రోత్సవము : మలయాళ మణి ప్రవాళకావ్యము — శ్రీ పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు
వేశ్యాకులం ఎంగుకు పుట్టిందీ ? — శ్రీ శ్రీవాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి
సాహితీసుగతుని స్వగతం — రామదండ
నేటి సాహిత్య విమర్శ — తా. రా

కథలు :

వ్యరజతి — శ్రీ ‘మంజరీ’
రిక్తమాస్తాలు — శ్రీ ప్రభల సత్యవారాయణమూర్తి

కలగూరగంప :

కల్పశబ్దవిచారం, భుజ్ లో లభించిన ముద్రవిగ్రహం, వలపులు,
శ్రీ రాయల శాసనం, మోటిఫ్ భావనాంకురం అయ్యావా?

గ్రంథవిమర్శనము :

అభినవాంధ్ర కావంబరీ, రవీంద్ర గీతాంజలి, అమృతాభిషేకము,
మహారాజా బాప్సా, వార్తలు.

వెల రు. 1-0-0

మేనేజర్, భారతి 7, తంబూచెట్టిపేథి, మృదాను -1.

అల్ప క

—గ్రంథం : రామాద కృష్ణ.

తిరిగి ఆశ్చర్యముగాపూర్తి స్వస్థత చేకూరుతుంది !

వాటర్ బరీన్ కాంపౌండ్ టానిక్కును ప్రపంచ
ములో ఆరోగ్యమును వాంఛించు పిన్నులు పెద్దలు
అందరూకూడా ఆరోగ్యము నిచ్చుటలో సాటిలేనిదని
పేరొందుటచే విడువక వాడుచున్నారు

వాటర్ బరీన్ కాంపౌండ్ లో ముఖ్యమైన పోషక
పదార్థములు కలసియుండుటచే సౌఖ్యవ్రదముగు
జీవితమును ప్రసాదించి మీ కుటుంబమునకు అచవ
రమైన అదనపు శక్తిని చేకూర్చును

వాటర్ బరీన్ కాంపౌండ్ ఎడతెగని దగ్గు, పరిశు
భము, శ్యానకోశపు రుగ్మకలను నివారించును
వ్యాధినుండి త్వరితముగా కోలుకొనుటకు దాక్షిణ్య
దీని విఫలము చేయుచున్నారు

జీత - శ్రావ్య
మూలకాదు, శ్రావ్య
ఎట్లైతే విశేష
యత్నము నిరపరా
చేయబడుచున్నది.

ఇప్పుడు వాగ్దాన
లేని ఎట్టరాపర్

ఆరోగ్యమునకు హితవైన

వాటర్ బరీన్ కాంపౌండ్